கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

இஃது

திருத்தணிகை கந்தப்பையர் குமாரர்

சரவணப்பெருமாளையரால்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

மயிலம்

சுப்பிரமணியஸ்வாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சூளை

முனிசாமிமுதலியாரவர்களது

மாதவவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

பிரமாதி வரு புரட்டாசி மீ

தாயுமானசுவாமி.

கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையரென்பவர் அந்த சுவாமிகளைத் துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர்கருணைச் சிவானந்தபூரண - மொருவருமறியா வொ
ருதனிச்சித்து - நவந்தருபேதமாய நாடகநடித்தும் - பவந்தனைநீக்கிப்
பரிந்தருள்பராபரம் - கண்ணுங்கருத்துங் - கதிரொளிபோல - நண்
ணிடவெனக்கு நல்கியநன்மை - யொன்றாயப்பலவாயொப்பிலாமோ
னக - குன்றாயநிறைந்த குணப்பெருங்குன்ற - மண்ணையும்புனலையும்
வளியையுங்கனலையும்-விண்ணையும்படைத்த வித்திலாவித்துப்-பந்தம
னைத்தையும்பாழ்படநூறியென்-சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோ
தியின்னொளிறுஞானம்விளங்கியமேலோ-கொள்ளைகொண்டெண்ணக்
குறைவிலாநிறைவு - தாட்டாமரைமலர்த் தாணினைப்பவர்க்குக் - கா
ட்டாவின்பங்காட்டியகதிநிலை - வாக்காலமனத்தால் மதித்திடவரி
தென - நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க - மாதியாயறிவாயகண்டமா
யகண்ட - சோதியாய்விரிந்து துலங்கியதோற்றம்- பரவெளிதன்னிற்
பதிந்தவென்னுளத்தின விரவிவிரவி மேற்கொளும்வெள்ளஞ்-சுட்டு
க்கடங்காச் சோதியடியார்-மட்டுக்கடங்கும் வான்பெருங்கருணை-யெ
ல்லைக்கடங்கா - வேகப்பெருவெளி-இல்லைப்பொதுவிற் றிருநடத்தெ
ய்வம்-வாதவூரெந்தையை வரிசையாயவிழுங்கும்-போதவூர்மேவுகாப்
பூரவிளக்குச் - சுகரையகண்டதூவெளியெல்லா - திகழவேகாட்டு
ஞ் சின்மயசாட்சி- செழுந்தமிழ்ப்பளாச-சிவலிங்கமாகி விழுங்கியஞா
னவித்தகவேழ - மெய்திருபட்டினத் திறைவரையென்று- மழிவிலா
விலிங்க மாக்கியவருளி - சாந்தபூமி தண்ணருள்வெள்ள-மார்க்கநீழ
லசையாக்ககனம் - பரவுவார்நெஞ்சிற்பாவியமாட்சி - யிரவுபகலற்ற
வேதாந்தக்காட்சி-யாட்சிபோலிருக்கு மகிலந்தனக்குச் சாட்சியாயி
ருக்குந் தாரகத்தனிமுத-லாணும்பெண்ணு மலியுமல்லாததோர்- தா
னுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிச்சுட - ரெள்ளுமெண்ணெயு மெப்படியு
படி-யுள்ளும்புறம்பு முலாவியவொருபொரு-ளளவிலாமதந்தொறும்
வாவாபொருளென வுளநிறைந்திருக்கு மொருபொற்பணிதி-யுளனு

மனப்பேய் துடிக்கத்தயிக்கக் - கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமர
சு-பெரியபேறு பேசாப்பெருமை, யரியவுரிமை யளவிலாவளவு- து
ரியநிறைவு தோன்றுவதீதம்-விரியுநல்லன்பு விளைத்திடும்விளைவுதிரா
ப்பிணியாறு சென்னமறுக்க வாராவரவாய் -வந்தசஞ்சீவியாலைக்கரு
ம்புபா கமுதககட்டிநீள்-சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிககனிபாங்குறு
மாங்கனி -பாறேனசருககரை - யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றுயக்
கூட்டி-யருநதியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்-பொருந்தியவின்பம்பொ
ழிற்சிற்சுகோதய மெங்களுநிறைந்த வியல்பினையெனக்குச்-செங்கை
யால்விளங்கத் தெரிந்தமெய்த்தேசிகன் - றன்னையறிவித்துத்தற்பர
மாகி-யென்னுளத்திருந்தரு ளேகநாயக - னடிமுடியில்லா வருபொரு
டனக்கு - முடியடியிதுவென மொழிந்திடுமுதலவன்-மெய்யலான்மற்
றவைமெய்யலவெலலாம - பொய்யெனவறியெனப் புன்னகை புரிந்
தோ, னருளும்பொருளும் பேதமாயிருந்து மிருநிறனென்று மியலு
மொன்டெனறோ - னருளுனகருண்டே லருளும்வெளிபபடும்- பொரு
ண்மடந்தானே பொருந்துமென்றுணாத்தோன - சததசததிரண்டுதன்
மையுந்தானே- யொத்தலாற்சதசத் தெனகெனவுணாத்தோ-னுணவ
மறுவிடி னருளுறுதென்னக் - காணருநேர்மையாற காணவேயுணாத்
தோன- சென்மமுள்ளளவுந் தீராதிழுககுங- களமவிடாதெனக்- கூ
ட்டியவள்ள- லுளதிலதெனவு முறுதுலானமாயை- வளமிலாதெனவு
ம் வகுத்தினிதுணாத்தோ- னிலலாத்திருந்து மிதயமடங்கிய- வல்லவ
ன்றனே மகாயோகியென்றோன்-றுறவறதநிறுத்துஞ் சூழ்மனக்கு
ரங்கொன்- றறவகையரியா னஞ்ஞானியென்றோ- னிரவாமனத்தானி
றக்கவுணர்த்திப்- பிறவாவரந்தருமபேரறிவாள-னத்தனைதருளாலனை
த்தையுமியக்குஞ- சுத்தமாமாயையின் தோற்றமென்றுணாத்தோ-னி
ருண்மலகமல விசைந்ததிலழுத்தும்-பொருளருட்டிரோதைப் பொற்
பெண்புகன்றோன்-வீறுசிவமுதல விளம்பியபடியே-யாறுமனுதியெ
ன்றறிஞருக்குரைப்போன்-கொல்லாவிரதங் குவலயத்தோர்க-ளெல்
லாம்பெறும்பொன் றியமபியதயாநிதி-தருமமுந்தானமும்தவம்புரிப
வர்க்- குரிமையவரோடுறவுகலப்பவன் - றன்னுயிர்போலத் தரணியி
ன்மருவிய - மன்னுயிரனைத்தையும் வளர்த்திடும் வேந்தன் - களவுவ
ஞ்சனைகள்செய் கருமிகடமக்குந் - தெளிவுவந்துறவருள் செய்தி
ருந்திறத்தோன் - றன்பெரும்பேறு சகமெலாம்பெறவே - வான்பெ
ருங்கருணை வழங்கியமாரி-தஞ்சமென்றடைந்த தாபதர்தம்மை-யஞ்ச
லென்றாளு மறிஞாசிகாமணி - சிவகோடிகளுஞ் சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழ யாவையுமுணர்ந்தோன் - யானெனதென்னு விறைவ
னெம்பெருமான் - றூளவணுகிய தலைவனெங்கோமா - னருணகிரி
யிற்கவிழுமுகன்சொலும் - பெருணமதல்லது பொருளெனமதியா
ன் முழுமைலாப்பொரலிந்திடாத - பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்

த்தி-மூலாதார முதலாயுள்ள - மேலாதாரமும் வெறுவெளிகண்டவு
ள்மண்டலமூன்றிலு மன்னியவுருவிலுங் - கண்டவையத்திலுங் கட
வுளாய் நின்றோன் - பகர்சமயந்தோறும் பரமேயிருந்து - சுகந்தனை
ம்புரிந்தொழிலெனச் சொன்னோன் -பேதவபேத பேதாபேதா-போத
மிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய - னதுநானெனவே யாற்றிடுமனு
பவனு- சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ னல்லும்பகலுமு
யர்வானோர்க்குச- சொல்லும்பொருளுஞ் சுவையெனச் சொன்னோ
ன்- சுதனேகுருவாஞ் சுவாமிநாயகற்கெனி னதிகமெய்ஞ்ஞானமல
லவோவெனறோ- னேசயோகத்துறு நிருபரெல்லாந்தொழு- மிரா
சயோகத்திறையிராசயோகத்தான் பொறுமைதெளிவு புனிதவாசா
ர- மறுவிலாவண்மைவாரமியுற்கை- தண்ணமர்சாந்தங்கியகீர்த்தியெ
ண்ணெணாக்கலைபயிலணையிலாக்கல்வி நலவிநக்கநடுநிலைசத்தியமில
லையென்னுமவெலவர்க்கருந்தருகொடை - நற்குணமெல்லா நண்ணிய
பெருந்தகை- சிறகுணவாரி திருவருட்செல்வன் - கரமேலெடுத்துக
கருத்துறவணங்கிப் பரமேவுனக்குப் பரமெனப்பகர்ந்தோ - னலடி
மேவு மாசினையடுத்தே- சிலமெனுஞானந் தெளிந்தனனென்னவுஞ்
சித்தமெளனிதிடசித்தமாக- வைத்தநிலையினை வசாந்தனனெனவு- மூ
லனமாபின் மூலைததமெளனிதன- பாலனயானெனவும் பரிவொடும்
பகர்ந்தோன்- வடமொழியிறைகயின மகிமையுணர்ந்து- திடமுறமு
ப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து- கண்டமுதென்னக் கனிரசமென
னத் தண்டமிழ்மாரி தனைப்பொழிந்து - சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்த
ருளொழிக்கு-நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவை- யாருயுதாடியும்
பணிந்தெழுதனப-லாடியுமறியுமகங்குழைவெய்தியு-முடனங்குழை
யவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்-படபடென றுளாயபதைததுப்பதைத்துப்பா
ங்குறுநெட்டுயிப- பாகிப்பரதவித் தேங்கியேங்கியிரங்கி- யோய்ந்தப
ம்பரம்போ லொடுங்கியேசிறிது- மேய்ந்தவிழிகவிமைப்பதுமின்றிச-
சோர்ந்துசோர்ந்து துவண்டுதுவண்டுமெய் - யார்ந்தவலபோடவச
முற்றடிக்கடி- யுண்ணடுக்குறலேயுருகியேசற்றுதண்ணமர்மொழியம
தழுதழுத்திடவே- யுள்ளும்புறம்பு மொருமித்திருகி-வெள்ளநீர்போ
ல் விழிநீர்பெருகிக் - கன்றுபசுவைக் கருதிக்கருதிச - சென்றுசென்
றோடித் திகைப்பதுபோல-வென்புநெக்குடைய விருகரங்குவித்துப்
புன்புலாலயாக்கை பொருந்தாணியென-வுணர்ந்துணர்ந்தனபா யுவ
கைமேற்கொண்டினிக்- கமணம்பிரியேனெனக் கருதியேகுறித்துத்-
திருவுருவெல்லாந் திருநீறிலங்க-விருகரங்களின மியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன போலொளிகாட்டுங்- காரணவதனங் கவின்குறு
யர்வுற-விளிலாவெவே யிலங்கிநிற்நகை ணதளவெனனத் துலங்கி
யெழில்பெற-வித்தகமையெல்லா மிசைந்துமவளருட்-சிகவெனசி

வழி தேர்ந்தவரைப்பப்-பாத்திரமாடப் பரிவுடனுடிச்-சாத்திரங்காட்
டித் தழுவுசெய்தருளும்- வல்லவனெனவே, மன்னுயிர்க்காக-வெல்லை
யிலன்பனிவ, னெனவிளங்கி-யினவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றேனு
ணறான்மெய்யெனவின்றினிதிரங்கிக்கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யினைநல்க,வருளுருவுகொண்டவனியில்வந்த பொ
ருளேயிவனெனப் பொலிந்திடும்புனிதன்- சைவஞ்சிவனுடன சம்ப
ந்தமென்பது-மெய்வளர்ஞானம் விளங்குமன்றிசைத்தோன்-கதிர்
விழியொளியுறக் கலத்தல்சித்தாந்த-விதிமுறையாமெனவிளம்பியமே
லோன் - முடிவினிலாகம முறைமையினுண்மையை-யடியரைகருதித்
துலைறத்தருளியவண்ணல் சிதம்பரநோமை திறமாவுரைத்திறை-பதம்
புரவெனப்பகர் பரமமெஞ்ஞானி-முத்திடஞ்சாககரமுறைமையிலயிக்
கியனு-சத்தியமிதுவெனச சார்ந்தவாகுரைத்தோ-னஞ்செழுத்துள்
ளே யனைத்தையுங்காட்டியென்-னெஞ்சழுத்திய குருநீதிமாதவ-னெ
ல்லாநிறைந்தவிறைவன்செயலெனக-கலலாவெளகுங் கருணைசெ
யகடவுள்-குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்-றிருவருளுறுதெனதெரிந்தி
டவுரைத்தோங்குருவுருவெனக் கொண்டபிங்குறையா- பொருண்மய
மரமெனப்புகன்றிடுபோத-நெந்தமூர்த்திகளையுமெழிற்குருவடிவென
ச-சிந்தையிற்றியக்கறத் தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்- சதாசிவமென்ற
பேர், தான்படைத்ததுதா-னதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்து
துரைத்தோன்-கல்லானைகன்னல் கவர்ந்திடசசெய்தவ-னெல்லாம்வ
லலசித் தெம்மிறையென்றே-னெவ்வுயிர்தோறு மிறைமேவியதிறனு
செவ்வியபிரம்படி செப்பிடுமென்றே-னெவ்வணமெவரெவ ரிசைத்
தனரவரவர்க்-கவ்வணமாவனெம்மா னெனவறைந்தோ-னொருபாண
னுக்கே யொருசிவனுட்படி-வருமடியார்திறம்வழுத்தோனுதெனறே
ன-சிவனடியாரைச் சிவனடியாரைச்சிவனெனகாண்பவ-னெவனவ
னசிவனே யென்றெடுத்துரைத்தோன்-விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்
புறித்துக்-கருப்புகாதென்னைக் காத்தருள்செய்தோ - னிருசொல்லு
ரையுரா தியானின்பமெய்த-வொருசொல்லுரைத்த வுயர்குணபூதரன
கதுவுமார்க்க மாறையுமகற்றி-தத்துவாதீததன்மையைத்தந்தோன்-
திருமகண்மருவிய திகழ்வளமறைசையில்-வருமுணர்வாளாவ்மருளி
லாமுனத்தா-னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குத்- தண்
ணருள்செயதவன் றாயுமானவ-னொருமொழிபகர்ந்த வுதவியாலவனு
ந-னிருபதமுப்போ திறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

அருள்வாக்கிய அகவல்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்துவிளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலேயுள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப்பெயரையுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய(௱௫௰)வருஷத்துக்குமுன்பாக வேளாண்குலதிலகராயும் குருலிங்க சங்கமபத்தியிலேசிறந்தவராயும் கேடிலியப்பப்பிள்ளையென்பவ ரொருவரிருந்தார் அவராலே அந்தசிவஸ்தலவிசாரணை நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது அக்காலத்திலேதிரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்கநாயகரென்பவர் கேடிலியப்பப்பிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்குவல்லமையையும்-சிலர்சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைத்துப்பரீட்சித்து அவருக்குப்பெரியசம்பிரதியுத்தியோகக்கொடுத்துத்தம்மிடத்தேவைத்துக்கொண்டார் அந்தக்கேடிலியப்பப்பிள்ளையானவர் சந்ததியிலலாதவரா யிருந்தமையனாருக்குத் தம்முடையஒரேபேறாகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னுங் குமாரனைக் கொடுத்துவிட்டிருந்ததினால் தமக்குச்சந்ததிஉண்டாக அருள்செய்யும்படிக்கு அந்தத்திரிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறதாயுமானேசுரரைத்தெரிசித்துக் கொண்டுவந்தார் அக்கடவுளதுதிருவருளினாலே -ஓராண்பிள்ளைபிறந்தது அதுகண்டு தகப்பனார்மகிழ்கூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக்காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது பெயரைக்கொடுத்தார் அந்ததாயுமானவர்தந்தகப்பனாருக்கு மிகவும்மனமகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்யுமுயற்சி யளவிறகு அதிகமான கீர்வாணந் தமிழ் முதலிய கல்விப்பயிற்சியிலேசிறந்தவரானார் உண்மை -அன்பு-பொறுமை-அடக்கம்-இரக்கம் இவைமுதலிய நற்குணங்களெல்லாம் அவரோடுகூட வேவளர்ந்தன ஓர்-அஞ்ஞானியினதுமனது நிலையில்லாத செல்வப்பொருளை எப்படிவிரும்புமோ அப்படியேஇவரது மனமானதுதத்துவப்பொருளையேவிரும்பிநின்றது அப்படியிருக்கையில் திருமூலநாயனார்மரபிலே எழுந்தருளியமௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச்சந்தித்துஅவரதுஅறிவின்பக்குவத்தைக்கண்டு வேதாகமங்களின் முடிவான தத்துவப்பொருளைஉபதேசித்தருளினார் அதுமுதலாகத் தாயுமானவர்தமது ஞானாசாரியரிடத்தே மிகுந்தபத்திஉடையவராய் அவ்வுபதேசப் பொருளைச்சிந்தித்துத்தெளிந்து தினந்தோறும் தட்சிணாமூர்த்தி சந்நிதியிலே நிஷ்டைசெய்துக்கொண்டு வந்தார்-பின்புதாயுமானவருக்குத்தகப்பனார்தேகவியோகத்தை அடைதலினாலே அவரதுலௌகிகதொழிலைஅ

சனது வேண்டுதல்பற்றி அதிலவிருப்பமில்லாதவராயிருந்தும்ஏற்று
க்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று அரசனானவன் அவரைமுதலிலேஞான
வானென்று அறிந்திலனாகிலும் கேடிலியப்பபிள்ளையினும்இவரையோக
கியரென்று நன்குமதித்து மிகவுஞ்சிறப்புசசெய்து வைத்திருந்தான
ஆனால் கணக்கூத்தனுடையகருதது உடல்காப்பிலும் அவனதுசெ
ய்கைகூத்திலும்எப்படிவைக்கப்பட்டிருககுமோ அப்படியே தாயுமா
னவரது கருத்துச்சிவத்திலும் அவரதுசெய்கை லௌகிகத்திலும்வை
ககப்பட்டிருந்தன இப்படிக்குச சிலநாளகள சென்றபின்மேல் அ
ரசன் அவரிடத்தேவிளங்கிய அபூர்வமான சிலசெய்கைகளைக்கண்டு
அவரதுமகிமையை அறிந்துகொண்டான் உடனேவிவேகியாகிய அவ்
வரசனுககுஅவரைக்குறித்து அசசமும் அனபும்உணடாதலால்அவ
ரையழைப்பித்து உயர்ந்த ஆசனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணிசு
வாமிஅடியேன் இதுவரையிலே உமக்கு ஊழியஞசெய்யதக்கநான் உ
ம்மைஎன் ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன் ஆயினும் இதுபெரியகுற்
றமாகவின் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர்இக்குற்றத்தைப் பொருத்த
ருளிஇன்றுமுதலாக அடியேனால் ஆகவேண்டியவறறைச்செய்வித்து
கொண்டு நிஷ்டைக்குக்குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்றுவே
ண்டுதல்செய்தான் அதுகேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்
ந்து அன்றுமுதலாக அளவற்றஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டு
கடவுளையும் குருவையும் அற்புத சின்மயமதுரமான தமிழ்சசெம்பா
டல்களைப்பாடித் துதிசெய்துகொண்டு வந்தார் இப்படியிருக் கையில்
அவ்வரசன்மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின கண்ணேயுள்ள அ
ழகைக்கேளவிப்பட்டுஅவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கிக்
கேள்விப்பட்ட வளவினும அதிகமாய் விளங்குதலால்உளமருண்டுஅ
வரைத்தன்னரசாட்சிகருத்தலைவராகவும்தன்னாலவிரும்பப்பட்டதகா
த்செய்கைக்கு உடன்படுத்தவும் தான் கொண்டகருத்தைக்குறிப்பித்
தாள் அக்கருத்தை அறிந்த தாயுமானவரோவென்றால்உடனேஒருபா
யவழியினாலே அங்கிருந்து தம்மைவிடுவித்துக்கொண்டு அவன்அரசா
ட்சி எல்லையைக்கடந்துஇராமநாதபுரத்துசசீமைககு எழுந்தருளி
னார் இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளை இருசெவியை அடைந்ததினா
லே அவரும்சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையும் தேடிகண்டு
பிடித்துச் சந்ததிவிளங்கவேண்டுமெனனும் கருத்தைக்கொண்டுதிரு
[illegible] ம் செய்யும்படி முயறசி செயதார்கள்

தாயுமான சுவாமிகளுக்கு அதுகாரியத்திலே சிறிதும் இஷ்டமில்லாதிருந்தும்தமையனாரது வேண்டுதலின் மிகுதியினாலே உடன்படவேண்டியதாயிற்று உடனேபத்தினியார் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற்று வைத்துச்சிவபதமடைந்தார் அந்தப் பிள்ளைக்குக் கனகசபாபதிப்பிள்ளையென்று பெயரிடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமானசுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்தசிவஸ்தலங்தோறுஞ்சஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று அஞ்ஞான விருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்குப் பலவகைப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச் செய்தருளினார் அருளையரென்பவரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவரைவிட்டு நீங்காமல பணிவிடை செய்துக்கொண்டு வந்தார்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகியசிவத்திலேகலந்தபின்பு அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே குருவைத்துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தமக்குப்பின்பக்குவப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி கனகசபாபதிப்பிள்ளைக்கு அபிஷேகஞ் செய்தருளினார்

இக்குருபரம்பரையில் தஞ்சமாநகரத்துக் கீழ்பால் அன்னப்பன்பேட்டையிலுள்ள மடத்தில் இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவாணசுவாமிகளுடைய அடியார்கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதீனத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ளவடுத்துக்கட்டி அருணாசலநாவலரவர்களிடத்திலிருந்த ஆதீன புஸ்தகத்தையும் மற்றுஞ் சிலபுஸ்தகங்களையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிற்பதிப்பித்ததென்றறிக.

தாயுமானசுவாமிகளது சரித்திரம்

(*)

முற்றுப்பெற்றது.

[illegible]

முற்றியது.

உ

கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

—(*)—

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடி யெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோ டிகளெல்லாந்
தன்றெய்வமென்றெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொருசித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். [க]

ஊரனந்தம்பெற்றபேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினா
லுடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனால்ஞான
சிற்சத்தி யாலுணர்ந்து
காரணக்கோடி வருவித்த தென்னவுண்ட
[illegible]

கருத்தரிய வானந்தமழைப்பொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத் துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசிமறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்ப ணிகுவாம்
அத்துவிதவசனப்ரகாசத்தினிய
யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசம்மதம்பெறாச்
சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்பகல நிராலம்பாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்பிரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயந்தனைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபரம்
தேவதையை யஞ்சலிசெய்குவாம். (௯)

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

முற்றிற்று.

பரிபூரணானந்தம்

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்குமவண்ணம்
வாலாயமாகவும்பழகியறி யேனுறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வன்றேகநீங்குமென வெண்ணிலோ [illegible]
நெஞ்சந்துடித்தயருவேன் [illegible]
பேசாதவானந்தநிட்டைக்குமறிவிலாப் [illegible]
பேதைக்கும்வெகுதூரமே [illegible]
பேய்க்குணமறிந்திங்ஙனாள்வதற்கோருவழி [illegible]
பேரின்பநிட்டையருள்வாய் [illegible]

பாசாடவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
    பழுத்தொழுகு தேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
    பரிபூரணானந்தமே (௧)

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
    செயற்கொண் டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகமாகொள் பொருள்களு
    சென்மித்த வாங்கிங்கனும்
விரிவாயபூதங்க ளொடுமேற்கொடு நடுவுமாயு
    மேற்கொண்ட சேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிறைவுருவமுருவமாசாந்த
    வேதமே வேதாந்த ஞானமே
பிரியாதபேரொளி பிரகாசமாய் நின்றருட்
    பெற்றோர்கள் பெற்றபெருமை
பிறவாமையென்னைக்கு பிறவாமையாய்வந்து
    பேசாமை யாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
    பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
    பரிபூரணானந்தமே (௨)

ஆராயும்வேளையிற பிரமாதியாலும்
    மையமொரு செயலுமில்லை
யமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்
    ராமென விருந்தபேரு
நேராகவொருகோப மொருவேளை வரலந்த
    நிறைவொன்று மில்லாமலே
நெட்டுயிர்த்துதட் டழிந்தாறுவாரவசர
    நிராகரென்ற பேரும்
பூராயமாயொன்று பேசமிடமொன்றைப
    புலம்புவார் சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமறிதுயிற்
    போலேயிருந்து துயில்வார்
பாரதனிலுள்ள செயலெல்லாமுடிவிலே
    பார்க்கினின் செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
    பரிபூரணானந்தமே (௩)

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே (அ)

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலையோ கொடிய
 வாலமமுதாகவிலையோ
வக்கடலின் மீதுவட வனனிற்க வில்லையோ
 வந்தரத் தகில கோடி
தாழாம னிலைநிற்க விலலையோ மேருவுந்
 தனுவாக வளையவிலையோ
சப்தமேகங்களும் வச்ரதரனாணையிற்
 சஞ்சரித் திட விலலையோ
வாழாது வாழவே யிராமனடியாற் சிலையு
 மடமங்கை யாகவிலையோ
மணிமந்த்ர மாதியால வேண்டு சித்திகளுலக
 மானுடர்க் காகவிலையோ
பாழான வென்மனங் குவியவொரு தந்திரம்
 பண்ணுவது னக்கருமையோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே. (கூ)

ஆசைக்கோ ரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
 யாளினுங் கடன் மீதிலே
யானைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக
 வம்பொன்மிக வைத்தபேரு
நேசித்து ரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்
 நெடுநா ளிருந்தபேரு
நிலையாகவே யினுங் காயகற்பந்தேடி
 நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
 முறங்குவது மாகமுடியு
முள்ளதே போதுநா னானெனக்குளறியே
 யொன்றைவிட் டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற
 பரிசுத்த நிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே. (௰)

பரிபூரணானந்தம்-முற்றியது ஆக ௰

௨

பொருள் வணக்கம்

நித்தியமாய் நிர்மலமாய்நிட்களமாய்
நிராமயமாய் நிறைவாய நீங்காச்
சுத்தமும தூரமுமாச் சமீபமுமாய்த்
துரியநிறை சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமாயானந்த
மயமாகி மனவாககெட்டாச
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச சுகாரம்பப்
பெருவெளியைச் சிந்தைசெய்வாம், (க)

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்கு
நினைவாகி யாதின்பாலும்
பேதமற நின்றுயிருக்குயிராகி
யன்பருக்கே பேரானந்தக
கோதிலமுதூற் றரும்பிக்குணங்குறியோன்
றறத்தனைனக கொடுத்துக காட்டுந்
தில்பரா பரமான சித்தாந்தப்
பேரொளியைச சிந்தைசெய்வாம். [உ]

பெருவெளியா யைம்பூதம்பிறப்பிடமாய்ப்
பேசாதபெரியமோனம்
வருமிடமாய மனமாதிககெட்டாத
பேரின்பமயமாய் ஞானக்
குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்
தறவிழுங்ககொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாயக கலந்தெநதப்பொருளுந்தப்
பொருளினையாஞ்சிந்தை செயவாம். [ங]

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்
றவரநவையெந்தராளுஞ்
சகபரி பூரணமானநிராலம்ப
கோசரத்தைத் துரியவாழ்வை
யகமகிழ வமுந்தேனை முக்கனியைக்
கற்கண்டை யமிர்தைநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்
கரமலர்ககன் முகிழ்த்துதி பாம் [ச]

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப்பந்தமுத்தி
யருவுருவத தன்மைநாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்
பிரிவறநின் றியக்கஞ் செய்யும்

சோதியைமாத் தூவெளியைமனதவிழ
நிறைவான துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளை
நினைவாகச் சிந்தைசெய்வாம் (௫)

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீ
ரெனவுலக மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாத
தற்பரத்தைச் சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறஅனுந் தடையறவா
னந்தவெள்ளம் பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளை
யனுதினமும் வழுத்தல்செய்வாம் (௬)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்
பருகவந்த செழுந்தேனாகி
யருளாகியகம்புறமென் றுன்னாத
பூரணவா னந்த மாகி
யிருடீரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்
பொருளினையா மிறைஞ்சிநிற்பாம் (௭)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய்விண்ணவர்மா
முனிவர்சித்த ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்
பனைகடந்த செல்வமாகிக்
கருதசுயமலரின்மனை மௌனியெனுண்ணை
யுடலுயிர்போற் கலந்தெந்நாளும்
துரியநடுவூடிருந்த பெரியபொரு
ளியாததனைத் தொழுதல்செய்வாம் (௮)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்தி
லடக்கிவெறு வெளியாய்ஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவர்கள் கண்ணூடே
யானந்தக் கடலாய்வேறொன்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்
செய்தருளு மிறையேயுன்னை
நண்ணாருஞ்சாந்தவரு டனைநினைந்து
கரமலர்க்கடலைமேற் கொள்வாம் (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடுந்
தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த

மானபொருந்தகையேயின்மா
நுண்ணிறைந்தி போன்மா னுள்ளுருகி
மொழிகுளறி யுவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக்கரமுகிழ்ப்ப
வின்னருளைக்கருத்திலவைப்பாம். (௰)

வேறு.

ஆதியந் தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
யடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெறுங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
நிசசயமாய்சொரூபமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர் பால்வெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம் (௰௧)
அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறு
யமர்ந்தெனவுலகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொலலரிய பான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்ப விகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச் சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பா னினைதல்செய்வாம் (௰௨)

பொருள்வணக்கம் முற்றியது ஆ. உ௬.

சின்மயானந்தகுரு

(*)-3-●-§(*)

அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமது புளகிப்ப
வன்பினு லுருகிவிழிநீ
ராறுகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக் கடற்கண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயென்வுமொழி
தழுதழுத்திடவ ணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தன்னருள் கொடுத்தாள்வையோ

தூங்கமிகுபக்குவச்சனகன்முதன்முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபானுபூதிகாட்டி
செங்கமலபீடமேற்கல்லாலடிக்குள்வளா
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே (௧)

ஆக்கையொன்றியிடுகளையை மெய்யென்றபாவிகா
ளத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொம்பிற்றேனைமுடவனிச் சித்தபடி
யாகுமறிவவிழவின்பந்
தாக்கும்வண்ணஞ்சகிதநாட்சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விதித்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவைவிகற்பவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாதபூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்து வட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரிமினைவாய்மடுத்து
தேக்கித் திளைத்தநீ முன்னிற்ப தென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே (௨)

அவ்வியமிருக்கநா னென்றிடு மாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடிக் கலந்துள்ளிருக்கவே
லாசாபிசாசுதொடரும்
வெவ்வியகுணம்பலவிருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீவீற்றிருக்க
விதியில்அயென்னிலோபூரணனையுணரப்புகா
விரிக்கிலுரை வேறு முண்டோ
கவ்வுலமாகின்றநரகபாசத்திலுங்
கட்டுண்ட வுயிர்கண் மூர்ச்சை
கடிதகலவியவரு ஞானசஞ்சீவியே
கதியானபூமியேமுட
செவ்வதின்வளர்ந்தோங்குதில்லையம்பலமேவுசிவமே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௩)

ஐவகையெனும்பூதமாதியை வகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யாவையும்வகுத்துநல் வறிவையுமவகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமே
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்துநீயுன்னைநானணுகவுந்
தண்ணருள் வகுக்கவிலையோ
பொய்வளருநெஞ்சினர்களை காணாதகாட்சியே
பொய்யிலார் மெய்யறிவிற்
போதபரிபூரணவகண்டிதா காரமாய்ப்
போக்குவரவற்ற பொருளே
தெய்வமறைமுடிவானபிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௪)

ஐந்துவகையாகின்றபூதபேதத்தினு
லாகின்ற வாக்கைநீர்மே
லமிர்கின்றகுமிழியெனநிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்
புத்திமகிழுறவுண்டுடுத்தின்ப மாவதே
போந்தநெறியென்றிருந்தேன
பூராயமாகவினை தருளவந்துணர்ந்தவினை
போனவழி தெரியவில்லை
யெந்தநிலையேசிறு மிணையகவிலைவல்லா
விறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
வெண்ணிணெனஞ்சதுபகீரெதுந்துயிலுரு
திருவிழியுமிரவுபகலாயுச
செந்தழலின்மெழுகானதங்கமிவையென்கோலோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௫)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கணணிலாககுழவியைப்போற்
கண்டுணடிருந்தவெமை வெளியில்விட்டிலலாங்
காப்பிட்டதறகிசைந்த

பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
பிலக்கவினையமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதிமொழிதப்பினமனைவிட்
டிடருறவுருக்கியுடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாதபேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

கருமருவுகுகையனையகாயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்மெம்மலையயான்
காண்டகவிருக்குநின்ஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின்னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னொருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையராயென்னையாண்டென்னடிமை
யானவர்களறிவினூடே
திருமருவுகல்லாலடிக்கீழ்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௭)

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவிகாரியொடுயோக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலு மற்றுவிந்து
நாதமற்றுறைவகைப்பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமேலொன்றறவிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று

மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிடமில்லையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௮)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டியருளிற்சாமாதியே
சாசுவதசம்பிரதாய
மோராமன்மந்திரமுமூன்றுமன்முதனிலே
யொன்றோடிரண்டெனு
மொளியெனவும்வெளியெனவுமுருவெனவு
மொலியெனவுமுணர்வருமத்
பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலந்நிலே
பதிந்தின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கவின தருள்வேண்டு மையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மையானந்தகுருவே (௯)

பேதமாயாதிகடுவெந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாய்விகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாதவின்பமாய்நின்றநின்
பூரணப்புகலிடமதா
லாதரவுவையாமல் றிவினைமறைப்பதுநி
னருள்பின்றுமருளின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநினருளாகிலொளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதென்
னிசசரசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலையிசபர
மிரண்டினுமலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினியுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தடசிணாமூர்த்தியே
சின்மையானந்தகுருவே (௰)

பத்திநெறியிலேநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பை வலமாகவந்து
பாலையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாக மின்றியெழுநா
மத்திடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசி தனக் கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயிர் மலேநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதச நாடிமுறறுஞ
சுத்திசெய்தும்மூலப்ராணனோ டங்கியைச
சோமவட்டத் தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலை நிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மையா னந்த குருவே. (உக)

சின்மயானந்தகுரு-முற்றியது - ஆ - கக

மௌனகுருவணக்கம்

ஆசைநிகளத்திலே நிர்தூளிபடவுதறி
யங்காரமுனையை யெறறி
யனாதுவிதமதமாகி மதமாறுமாறுக
வங்கையினவிலாழி யாககிப
பாசவிருடன்னிழ லெலஃசசுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப் பரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிககவுண்டுருக
படாமன்ன மாயையூறித்
தேசுபெறநிவைத்த சினமூதாரயகுசச
செங்கைக்குளே யடங்கிச
சின்மயானந்தசுக வெள்ளபபடிந்துநின
றிருவருட் பூர்த்தியான
வாசமுறுசறசார மீதெனனேயொருஞான
மத்தகெச மௌனவளாததாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்ரகுருவேமூலன
மாபிலவரு மௌனகுருவே (க)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனுதமூ
மடங்கவெளியாக வெளிசெய

தத்யாமையறிவாகி யறிவாகவறிவார்க
ளறிவாக நின்றநிலையிற்
சிந்தையழகிலையென்று சும்மாவிருந்திமேற்
சின்னயமானந்த வெள்ளந்
தேக்கிதகிளைத்துகர ஜநுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன்றுகா
னெந்தைவடவாசற்பரம குருவாழ்கவாழ்வரு
ளியநந்த மரபுவாழ்க
வென்றடியாமனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லை யென்றென்னவே
வந்தகுருமேவிறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோப தேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே (௨)

ஆதிக்கல்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ
னறிவன்றி யிடமில்லையோ
வந்தரப்புஷ்பமுங் கானலின்னீருமோ
ரவசரத் துபயோகமோ
யோதிதநிலையையு மயக்குதேயபயுநான்
புகலவரு டோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியெம்
புத்திக்கு ளிந்திரசாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வ தென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாக நிலையு
மாதிக்கொண்டபரப்பெலாமறியவே
வந்தருளு ஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே (௩)

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டு மையல்பூட்டி
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றுவளர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்க மென்றும்
பொன்னையழியாதுவளர்பொருளென்று போற்றியிப்
பொய்வேஷ மிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீகை சாந்தற்குணமெல்லாம்
போக்கிலே போகவிட்டுத்

தன்னிகரி லோபாதி பாழும்போய் பிடித்திட
தரணியிசை லோகாயுதன்
சமயநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சிவாறு பூதி
மன்னவொரு சொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்ட
பின் வாழ்வித்த ஞான குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே (௪)

போனகமிருக்கின்றசாலையிடவேண்டுவ
புசித்தபிற்றிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறு தர்மாதிவேதமூடுனுகமம்
புகலுமதிலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியநுமானமுத
காணுவிதங்கடோர்ந்து
காணுமெனக்குளறுபடையுடைபெயர்த்திடவு
நான்குசாதனமு மோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியையாதிசோ பானமுற்
றணுபக்ஷ சம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமுமாயாதி சோலையு
மறிந்திரண்டொன்றென்றுமோர்
மானதவிகற்பமற வென்றுமிருப்பதுநமது
மரபென்றபரம குருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே (௫)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங் கொலைகளவுகட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாத பொய்மொழியுமல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுண மேதுமறியேன்
புருஷர்வடி வானதேயல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்த மேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்தநீயறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ண முய்வண்ணமோ
விருவினையிருளென்றவர்க்கொளிதாரகம்பெறு
மெனக்குவின்னருடாகரம்
வல்லாளனாலும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளவினையாய்

மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே [சு]

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காண மத்யானேநீ
கைகாட்டவுங்கையா னொகொடிக் கெனப்பெரிய
காட்டைமிக வேந்தி வருமே
போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுவின்
பொன்னடியி னின்றுசொலுமே
புலிராசர்கவிராசர் தவராசனென்றுனைப்
போற்றிசய போற்றியென்பார்
ஞானகருணாகர முகங்கண்ட போதிலே
நவநாத சித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாம தேவர்முதன்
ஞானிகளு முனைமெச்சுவார்
வானமுமண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன்
மகிமையது சொல்ல வெளிதோ
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே (எ)

சுருகுபலபக்ஷணிகளொருகோடியல்லாற்
சகோரபட்சிகள் போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டறியாத
தன்மையரனந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவுபகலென்பதறியாத
வெதாந்த மௌன ஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திபிலே
யெய்தினர்கள் கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தினமிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந் திரும்வண்ண
மருமலரொடுத்துணிரு தாளையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதென்னாண
மந்தரகுவுவேயோகதந்தரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே (அ)

ஆங்கார மானகுல வேடவெம்பேய்பாழ்தத
வானவத்தினிம்வலிதுகா
ணறிவினை மயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்

தங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடு சமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ்சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மிங்காரெனக்குறிகரென்னப்பிரதாபித்
திராவணு காரமாகி
மிதியவெளி யெங்கணுந்தன்னரசு நாடிசெய்
திருகருமிதனொடேநேரமும்
வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோபதேச குருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ர குருவேமூலன
மரபில்வரு மௌன குருவே (௬)

பற்றுவெகுவிதமாகியொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுறலகிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெறறநான் வெளியாக நின்னருள்
பகர்ந்துமறியென்றுவிதமோ
சிறறறிவதனறியூமெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென் றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவேபறைநயுறைய வுதரவெங
தீநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணாவுணர்வற்றன் மததவெறி யினர்போல
வுளறுவேன்முத்திமார்கக
முணர்வதெப்படியினபதுனபஞ் சமானமாக
யுறுவதெப்படியாயினு
மற்றெனக்கைநீ சொனனவொரு வார்த்தையினை
மலேயிலக கெணநம் பினேன
மந்த்தரகுருவேயோகதந்தரகுருவேமூலன்
பரபிலவருமௌனகுருவே (௭)

மௌனகுருவணக்கம்-முற்றியது ஆ. சசு

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமயநிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷய கைவல்யமா
நிஷகளவசஙகசஞ்சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்ததொந்தநித்தமுத்த
தற்பரவிஸ்வாதீதவ்யோமபரிபூரண
சாதானந்த ஞானபகவ

சம்புசிவசங்கரசர்வேச வென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனோ
வற்புதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சயசொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுசூதமுங்
கற்பனையறக்காணமுக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணூடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே [க]

மண்ணாதியைந்தொடுபுறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதி சுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசத்தாதி மனமாதிகலையாதி
மனனுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூறொடாறுமற் றுள்ளனவுமௌனியாய்ச்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண்டானந்தக்கவரி
தோற்றுமதை யென்சொல்லுவேன்
பண்ணுருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவரூப
மக்குவவிசேஷராய்நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந் திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகால்புரளநின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரிய சிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக் கடவுளே [உ]

எல்லாமுனடிமையேயெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமு னுடைய செயலே
யெங்கணும்வியாபிநீயென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதி வேதமெல்லாஞ்
சொல்லான் முறையிட்டது மிக்கவுபகாரமாச்
சொல்லிறந் தவருமின்று
சொன்னவையுமிவைநல்லகுருவானபேருந்
தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென்னன்றறிந்தே
நம்பினபடிநின்றுசுகநா
ஞாதவண்ணமேயிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநின தருளென்னவே

கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
　　கதிக்குவகையேது புகலவாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
　　கருணாகரக கடவுளே (கூ)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளாதம
　　பக்ஷமோ வெனது பக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
　　பரமவெளியாக வொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியா யருளசெயதிருகவுஞ்
　　சோாம லாரா கநான.
சிறுவீடுகட்டியதி னடிசேற்றையுண்டுண்டு
　　தேக்குசிறி யாாகள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
　　நன்னிலய மாகவுன்னி
நானென்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
　　நடுவேமுளைதத மனைதக்
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
　　கருணைக் குறித்தாவனே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
　　கருணா கரக கடவுளே (சு)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
　　மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெயயெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
　　மெயயேது மறியாவெறும்
பொயவிடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான
　　பொய்யானபொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனவுண்ணமேபுகலவைத்தாயெனிற
　　புன்மையேனென்செய் குவேன
மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிஞ்ஞா
　　வடிவான ஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
　　மதங்கடொறு நின்றகுருவே
கைவிடாதேயெனற வன்பருககன்பாய்க
　　கருத்துா ணர்ந்து குருவே
கருதரியசிறசபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
　　கருணா காக்கடவுளே (எ)

பண்ணேனுனக்காக பூசையொருவடிவிலே
　　பாவித் திறைஞ்சு வாங்கே

கருணாகரக கடவுள்

பார்க்கின்ற மலரூடுநீயே யிருத்தியப்
        பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிருகைதான் குவிக்கவெனி
        ணாணுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தனைக்கும்பிடாதலா
        ணன்பூசைசெயயன முறையோ
விண்ணெவி ணாதியாம்பூதமேநாதமே
        வேதமேவேதாந்தமே
மேதகககேளவியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
        வித்தேயவித்தினமுளையே
கணேணிகருத்தேயெ னெண்ணேயெழுத்தே
        கதிககான மோனவடிவே
கருதரிய சிறசபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
        கருணா கரக கடவுளே [௬]

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
        தானவந்து முற்றுமெனலாற்
சகமீ திருந்தாலுமரணமுண்டெனபது
        சதாநிஷ்டர்நினைவதிலலை
சிந்தையறி யார்க்கிது போதிப்பதல்லவே
        செப்பினும் வெகுதாக்கமாந்
திவ்யகுண மார்க்கண்டர்சுகாதிமுனிவோர்கள்
        சித்தாந்தநித்யரலவோ
யிந்த்ராதிதேவதைகள பிரமாதிகடவுள
        ரிருககாதி வேதமுனிவ
ரெண்ணரிய கணநாதா நவநாதசித்தர்கள்
        ளிரவிமதியாதியோர்கள
கந்தருவாகினராகள மற்றையர்களியாவருங
        கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரிய சிற்சபையிலாநந்தநிர்த்தமிடு
        கருணாகரககடவுளே (௭)

துள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்ம
        துஷ்டதே வதைகளிலலை
துரியநிறை சாந்ததேவதையாமுனைககே
        தொழும்பனென வபிஷேகநீ
ருள்ளுறையி லென்னுவிநைவேதியப்ராண
        னேங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிதுசதாகாலபூசையா
        வொப்புவித் தேன்கருணைகூா

தெள்ளிமறை வடிவிட்ட வமுதப்பிழம்பே
    தெளிந்ததேனே சீனியே
திவ்யரச மியாவுந்திரண்டொழுகுபாகே
    தெவிட்டாதவனந்தமே
கள்ளமிலூடுமேமெள்ளமௌள வெளியாய்க்
    கலக்கவரு நல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
    கருணாகரக்கடவுளே (அ)

உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருக விழிநீர்க
    ளூற்றென வெதும்பியூற்ற
ஊசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
    யோருறவு முன்னியுன்னிப்
படபடென நெஞ்சம்பதைத்துணைச்சேரப்
    பாடியாடிக் குதித்துப்
பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
    பரவியானந்தமாயெழுந்து
மடலவிழு மலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
    வானேயவானின்ப
மழையேமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
    வாழியென வாழ்த்தியேத்தும்
கடன்மடைதிறந்தனைய வன்பரன்புக்கெளியை
    கன்னெஞ்சருக்கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
    கருணாகரக்கடவுளே (கூ)

இங்கற்றபடியங்குமெனவறியுநல்லறிஞ
    ரொக்காலமுமமுதவுவா
ரின்சொற்றவறாதபொய்ம்மையாம்மூக குரையா
    ரிரங்குவார் கொலைகள் பயிலார்
சங்கற்பசித்தரருள்ளக்கருத்தினிலுறை
    சாட்சிநீ விகற்பத்துள்
சந்தான கற்பகதெளிவாயிருந்தே
    சமஸ்தவினையமுழுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தனைப் பாயவருவினையினைச்
    சேதிக்கவருசிம்புளே
சிந்தாகுலத்திமிரமகலவருபானுவே
    தீனனேன்கறையேறவே
கங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
    கனவட்டக்கப்பலே

கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே (ம)

கருணாகரக்கடவுள்-முற்றியது ஆ-௩௬.

சித்தர்கணம்

திகைகொடுதிகந்தரும் மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே
திகழ்துருவனளவளாவி
யுகரமிகுசகரதரனென்னுமதிர்பிர்கையி
லுத்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்தர
லுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யதைக்குலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலு
மிகசித்திகளெலாம வல்லீரடிமைமுன்
விளங்கவரி சித்தியிலையோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசானனநிலைபெற்ற
வித்தகசித்தர்கணமே (க)

பாட்டளிதுதைந்துவளர்கற்பகநீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதியிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவரமிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப் பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாகவீகரபாந்த
கேணியிடைகுறுகவைப்பீ
ரோட்டினையெடுத்தாயிரத்தெட்டுமாற்றாக
வொளிவிடும் பொன் ஞகுவீ
ருரகனுமிளைபபாறயோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருவான்
மீட்டிடவும்வல்லீர் ரெனமனக்கல்லையனவ்
மெழுகாகவைபபதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகசித்தர்கணமே (உ)

பாரொடுநன் னீராதி யொன்றுடொன் றாகவே
பற்றிலய மாகு போது
பரவெளியின் மருவுவீர கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறை வண்டாய்த்துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர் விகற்ப மாகி
நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதி மண்டலமதே
யூறொன விளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவிலவிடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலபங்கள்கீழ்மேலதாகப் பெருங்காற்
றுலாவினற்.றுரணையி னான்
மேருவென வசையாம னிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்தியெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசனன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர் கணமே [௫]

எண்ணரியபிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
னியாதினும் மரிதரிதுகா
ணிப்புறவி தப்பினாலெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோ வறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா ளுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழியானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவச முறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந்நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலை யாமலேகௌரிகுண்டலியாயி
பண்ணவிதனருளினாலே
விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாது பொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகசித்தர்கணமே (௬)

பொய்திகழுலகநடை யென்சொல்கேனென்சொ
ல்கேன் பொழுதுபோக்கே தென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம்புசிப்புக்கலந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபேர்கரும்வெளியாய்க்

சித்தர்கணம்

கண்டதிதுவிண்டிதைக்கண்டித்துநிற்றலெல்க
காலமோவதையறி கிலேன்
மைதிகழு முகிலினங் குடைபிழற்றிடவட்ட
வரையிநெடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின முதுகூடும் யோகதண்டககோல்
வளைந்துசெயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்கயோக பூமிக்குள்வளர்
வேநதரேகுணசாந்தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
விததகச் சித்தர்கணமே (௫)

கெசதுரகமுதலானசதுரங்கமனமாகி
கேள்வியி னிசைநதுநிறயக்
கெடிகொண்டதலமாறு முமமணடலததிலுங்
கிள்ளாகருசெலலமிக்க
தெசவிதம தாயநின்றநாதஙக ளோலிடச
சிங்காசநாதிபர்களாயத்
திகருத்திகந்தமும்பூரண மதிக்குடை
திகழநதிட வசந்தகால
மிசையமலா மீதுறைமனம்போலவானந்த
மிதயமேறகொளளுமவண்ண
மென்றைகருமறியாத சிவராச யோகமா
மிநத்ராதி தேவர்களெலாம்
விசயசய சயவென்ன வாசிசொலவேகொளு
விருககுறும பெருமையெளிதே
வேதாத்தசிந்தாந்தசமரசநனனிலைபெற்ற
வித்தகச சிததாகணமே. (௬)

ஆணிலேபெணணிலேயென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின மிசையுள்ளதோ
வாடியகறஙகுபோலோடியுழல் சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும்யான்
காணிலேன் றிருவருளையல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடு மூசசைக்
கட்டிக்கலமாதிலய முட்டவே மூலவெங்
கனலினை யெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனித்தைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகநடையினேனுயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்

வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீ
வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. [எ]

கன்னலமு தெனவுமுக்கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர் கடந்ததலவமுதமுதுபேய்போற்
கருத்திலெழு கினைநலவெல்லா
மென்னதறி யாமையறிவென்றுமிருபகுதியா
லீடுதமிழென்றமிழினுக
கின்னல்பகராதுலகமாராமைமேலிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவணியாவனவன் முதனிசித்திகளெலாந்
தோயந்தநெறி யேயடித்தீர
சொலலுமென வவர்நீங்கள்சொன்னவலையிற்சிறிது
தோயந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொலலவசசொல்கேட்டடினமமனம்
விகசிப்ப வெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகசசித்தர்கணமே. [அ]

பொற்பினெடுகைககாலில வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
போங்கிடையொடுககமுறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீரமையா
லெற்படவிளங்குககனத்கிலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனோககமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனதங்கிபடறூறி
யிதயங்களித்திடுதலாற
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாமனெடியவரன்றொடர்நெடிய
பருமரவனங்களாறும்
வெற்பினிடையுறைதலாறறவராஜசிங்கமென
மிக்கோருமைப்புகழ்வார்கண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. [௯]

கல்லாதயோர்களோநல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவிலலாதவென்

கன்மத்தையென்சொலவன மதியையென்சொல்லு
வேன்கைவலய ஞானநீதி
நலலோருரைக்கிலோ கன்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன கர்மமொருவ
னாடினலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன வடமொழியிலே
வலலானொருத்தன வரவுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததா விவகரிபபேன
வலலதமிழறிஞரவரி னங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள சிறிதுபுகல்வேன்
வெலலாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநனனிலைபெறற
வித்தகசசிததா கணமே [௰]

சித்தாகணமுறறுபபெற்றது ஆ-௬௬

ஆனநதமானபாம்.

கொலலாமையெததனை குணககேடடைநீக்குமக்
குணமொனறு மொனறிலேன்பாற
கோரமெததனைபக்ஷ பாதமெததனையவன
குணங்களெததனை கொடியபாழந
கலலாமையெத் தனைபகநதையெததனைமனக்
களளமெததனை யுளளசற
காரியஞசொலலிடினு மறியாமையெததனை
கதிககென றமைத்தவருளிற
செலலாமையெத்தனைவிர் தாகோஷடியென்னிலோ
செலவதெத் தனைமுயறசி
சிநதையெத்தனைசலன மிநதாசாலமபோனற
தேகததில வாஞ்சைமுதலா
யலலாமையெததனை யமைத்தனையுனககடிமை
யானே னினைகருமாரோ
வணடபகிரண்டமு மடஙகவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே [௧]

தொருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாயமனஞ
சோநதுவளா சிததாகியச
சிதமெலாஞசூழநதசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த
திரமாகி நாஞவிதப்

பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
புறமுமா யகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடு வரத்துமாகி
யிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகி நாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிவையல்ல வாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிதற கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்க வொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. [௨]

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின பொருட்டாக
மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகி மனதுமல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள்கொள்ளவறி வாரொன்றை
மெணமெணன் றகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாரேழைப் போலவே சந்தைபோன்
மெய்ந்நூல் விரிக்க வறிவார
சீறுபுலிபோற்சீறி முசசைப்பிடித்துவிழி
செக்கச சிவக்கவறிவார்
திறமென்று தந்தம் மதத்தையேதாமத
செய்கைகொடு முளறவறிவா
ராறுசமயங்களொரும வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனை யாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே [௩]

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன்மண்டியுங
கடும்பசிதனைக்கெடுத்துங
கார்வரையிருமுழையிர் கருங்கலலேசலசையாது
கண்மூடி நெட்டுயிர்த்தும
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின் மூழ்கியுந
தேகங்களென் பெலும்பாயத
தெரியநின்றுஞ் சென்னிமயிர்கள்கூடாககுருவி
தெற்றவெயி லூடிருநதும்
வாயுவையடக்கியுமனத்தினையடக்கியு
மௌனத்திலே யிருந்து

மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு
வானமூடிரிந்துவறிஞ்
ராயுமறைமுடிவான வருணைடி ஞாடிமை
யகிலத்தைநாடன் முறையோ
வண்டபகி ரணடமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. [௪]

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுட னிரத்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொலலினமுடிவும்
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொடுபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையுமருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணினுடனுணுமறறு
நித்தமு மனித்தமுமஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்சகளமு
நீதியுமனீதியு மாதியொடனாதியு
நிாவிஷய விஷவடிவு
முத்தனையுநீயல தொத்தனையுமில்லையெனின்
யாங்களுனையன்றியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே (௫)

காராருமாணவக்காட்டைக்களைந்தறக்
கண்டகங் காரமென்றும
கலலையபிளந்துநெஞ்சகமானபூமிவெளி
காணததிருததிமேனமேற
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதிதநன்புநீராகவே
பாச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயைவன
பறவையணு காதவண்ணம்
நேராகநின்றுவிளை போகம்புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவினபடிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட் பாரமென்று
மாறாறுமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
யாகினற துரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே (௬)

வானாதிபூதமா யுகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகி வளைகடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணை வெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானென்ப தறிந்திடாதே
நானெனக்குளறி நானுவிகாரியாய்
நானறிந் தறியாமையாய்
போனாலதிட்டவழி வெல்லவெளிதோயகற
பொழுதுபுகு முன்கண்மூடிப்
பொய்யதுயிலகொள்வானறனை யெழுப்பவசமோவினிப்
போதிப்ப தெந்தநெறியை
யாதுமெனைகொடுமை யனியாயமனியாய
மாராபாலெடுத்து மொழிவே
னண்டபகிடரண்மு மடஙகவொருநிறைவாகி
யானநத மானபரனே (எ)

பொய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
புலப்படவறிந்து நிலையாப்
புனமையேனகலலாத நன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறியனேன்
வினையினே னென்றெனைநீ
விட்டுவிடனினைவையேற றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி யேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
துரியனேதுரியமுங் காணுவதிதனே
சுருதிமுடி மீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாத கருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடஙகவொருநிறைவாகி
யானநத மானபரனே (அ)

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
னிதயமு மொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்ததா னென்ளளவுமாறவிலை
யாதினும் மபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீகையோடிரக்கமென்
சென்மத்து நானறிகிலேன

சீலமொடுதவவிரதமொருகனவிலாயினுந்
　　தெரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
　　புகன்றிடேனபிறாகேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சுமமாவிருந்தருள்
　　பொருந்திடாப்பேதைநானே
யந்தனைகுணகேடர்கண்டதாக் கேட்டதா
　　வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
　　யானந்தமானபரமே. [௯]

எககாலமுநதனக கென்னவொருசெயலிலா
　　வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடலபொருளுமௌனியாய்வந்துகை
　　யேற்றுநம தென்றவென்னே
பொயககால தேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
　　பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொயயுறவுபற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல்
　　பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காவிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
　　வந்தேறவழியு மில்லை
மனமில்லையமமனத்தினமில்லைவேறுமொரு
　　வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிககால மென்பதிலையெல்லா
　　மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
　　யானந்தமானபரமே. [௧௦]

ஆனந்தமானபர முற்றுப்பெறறது ஆ—எ௯

சுகவாரி

இனனமிதுகனிபாருகறகண்டுசீனிதே
　　னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பநகொடுத்தநினை யெங்ஙநாகின்னன்ப
　　ரிடையறு துருகினாடி
யுன்னியகருத்தவிழவுரைகுளறியுடபுலெங்கு
　　மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
யுணர்வரியபேரின்பவனுபூதியுணர்விலே
　　யுணர்வார்க்குள்ளபடிகாண்

கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பமவேம்பென்னும்
கைக்கொள்வள் பகருவத்திற்
கணவனருள்பெறின்றனே சொன்னவாறென்னென்க்
கருதி நகையாவளதுபோற்
சொன்னபடி கேட்குமிப்பேதைக்குநின் கருணை
தோற்றமிற்சுகாரம்பமாகுஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (௧)

அன்பின்வழியறியாத மனனைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப்பெருக்கொடுத்துநா
னற்றேனலநதேனென
வென்புலமயங்கவே புத்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெள்ளமாகவந்துள்ளங்களிககவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தனபருவ மலருககு மணமூட்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனககுமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந்திருவுளமிரஙகாத
தனமையாற றனியிருந்து
துனபமுறி னெங்ஙனேயழியாதவின்னன்பர்
சுகம்வுந்து வாய்க்குமுரையாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (௨)

கலலேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்ச முருகவிலையோ
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முக
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததேவாய்க்காலெனும்பொரு
வழக்குககிழக்கு முண்டோ
வானமாய் நின்றின்ப மவையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பாரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற்றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிது முண்டோ
பொய்வார்த்தை சொல்லிலேஇருவருட்கபுதுமாய்ப்
புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மா விருக்க வருளாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௩)

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவருமழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரிறைப்ப
வன்பினால் மூர்ச்சித்தவனபருக்கன்பனே
யமிர்தசஞ்சீவி போல்வந்
தானந்தமழைபொழிவையுள்ளன்பிலாதவெனை
யார்ககாகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலால் மயிர்தோ னரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலி லருவருப்புப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யெனறுநமபியென்
புந்திசொலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையைப்பவொரு
சொற்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுக வாரியே. (௪)

வெந்நீர்பொறுதெனு டல் காலின்று ட்டைக்கவும்
வெடுக்கெனறசைத்தெடுத்தால
விழியிமைதநங்னே தண்ணருளிநாடுவேன்
வேறென்றையொருவர்கொல்வி
னந்நேரமையோவென முகம்வாடிநிற்பதுவு
மையரின்னருளறியுமே
யாறுலுமெத்தப் பயநதவனி யானெனனை
யாண்டநீகைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலையுடறசுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருநிரவையாயமுண்டாயினு
மிறைஞசுசுகராதியான
தொன்னீர்மை யாளர்கருமானிடம்வருத்தவரு
டுணையெனறுநம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௫)

பறறுவனவறறிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிகருமியோகப்
பரக்கிறபிராணலய மென்னுமொருபூமியினை
பற்றின்மன மறுமென்னலே.

கற்றையுஞ் சடைமௌனிதானேகனிந்தகனி
    கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிந்நெறியெனத்திருவுளக்கனிவினொடு
    கனிவாய்திறந்து மொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேனோ பெருந்தவனுமல்லேன்
    பெருக்கத்த தவித்து ழறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்துநான்
    பேயபோ லிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயெனிற்
    சொல்லவினி வாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியே சுகவாரியே (௬)

அரும்பொனே மணியே யென்அன்பேயென்அன்பான
    வறிவே யெனறிவி லூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
    னாடினே னாடிநாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினேனலறினேன்
    மெய்சிலிர்த் திருகைகூப்பி
விண்மாரியென்னவிருகண்மாரிபெய்யவே
    வேசற்றயர்ந்தே னியா
னிரும்புநேர்நெஞ்சகக்கள்வனா யினுமுனை
    யிடைவிட்டு நின்ற துண்டோ
வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
    யாதேனுமறியா வெறுந்
துரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
    தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியே சுகவாரியே (௭)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும் வைக்கின்ற
    பரவெளியினுண்மை காட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
    பாவியேன்பரிசு காட்டித்
தாராளமாய்நிற்கநிச்சிந்தைகாட்டிச்
    சதாகாலநிட்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
    தனைக்காட்டநான் செல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
    காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்

கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்து பரவெளியெலாங்
    கம்மியானந்த வெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையினமுழங்கியே
    தொண்டரைக்கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியேசுக வாரியே. (அ)

பேதித்தசமயமோவொன்றுசொன்னபடியொன்று
    பேசாதுதுற வாகியே
பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்திருட்
    பேசாகள்பரம குருவாய்ப்
போதிகரு ணூக்கணிறைநோமையராய்க்கைக்கொண்டு
    போதிபபதாச்சரியிலே
போககுவரவறவினைப நீககமறவசனமாய்ப
    போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகிசணமதென்று
    சங்கிப்பராதலாலே
தானிலேதானயயாந்துவிடுவோமெனத்
    தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிகசமனமாஃயயதனையேவிளையடிமை
    சுகமாவதெப்படிசொலாய
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெயவமேபரஞ்
    சோதியேசுகவாரியே. (கூ)

அண்டமுடிதனனிலோ பகிரணடமதனிலோ
    வலரிமணடல நடுவிலோ
வனனடுவிலோவமிர்தமதிநடுவிலோவன்ப
    ரகமுருகிமலர்கடுவித
தெண்டமிடவருமூர்த்திநிலையிலோதிக்குந்
    திகந்ததநிலோவெளியிலோ
திகழவிந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
    சித்தாந்தநிலைதனனிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
    கணடசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதனனிலோ
    கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடததிலோநீவீற்றிருப்பது
    தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய
சுதநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியேசுகவாரியே. (ய)

எந்நாள்கருணைக் குரித்தாகுவாயெனவு
மென்னிதயமெனிவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன்முன்னோர்பிணைமலைவறவு
மிற்றவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிவிட்டமெழுகாதியுள்ளங்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவயென்னறிவிலறிவான
தெய்வநீயன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவேயுடகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீயடியார்கள்போலவே
துனபத்திலாழத்தனமுறையோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுக வாரியே (௰௧)

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருககவிலையோமனதெனு
மியானுமென் னடபாமபிராணனுமெமைசடமு
தெனறுனைசஞ்சிதெனறுமே
யந்நாளிலெவனோபிரிதகா னதைககேட்ட
வனறுமுதலின்றுவரையு
மநியாயமாயெமையடக்கிக்குறுக்கே
யடாநதராசுபண்ணியெங்கண்
முன்னாகநீயெனனகோடடைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனவிட்டமெழுகா யுளஙகருகன்
முறைமையோபதினெபிரஞ்
சொன்னாலுநின்னருளிரங்கவிலையேயினிச
சுகமவருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிக குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே (௰௨)

சுகவாரி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-அஅ

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனன்றி யோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
வாப்பதாமொழி யொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமை யேதிவை
யறிந்தார்க ளறியார்களார்
மௌனமோடிருந்ததா ரென்போலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்று மவரார்
மனதெனவு மொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையோ டிரக்க மெங்கே
புவனம்படைப்பதென் சாதகமதெவ்விடம்
பூதபேதங்க ளெவ்விடம்
பொய்யமெய்த்தம்மிதமேல் வருநன்மைதீமையொடு
பொறைபொறா மையு மெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞர்
யாதுமுனை யன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிருக் குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௧).

அன்னேயனே யெனுஞ் சிலசமய நின்னையே
ஐயயாவையா வென்னுமே
யலியென்னுஞ் சிலசமய மலவாதுமே யபோல
வலறியே யொன்றுமில்லையய
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ் சிலசமயமே
பேசரிய வொளியென்னு மவெளியென்னுநாதாந்த
பிரமமே நிலைய மென்னுந்
தன்னறிவொழிந்தோ ரதுவென்று கூவிதத்
தன்மையாங் காட்சி யென்னுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மெல்லைவட்டாய் வேறதாய்ச்
சதாஞான வானந்தமா
யென்னையெனக் கருணை விளையாட்டிருந்தவா
ரெம்மனோர் புகலவெளிதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிருக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௨)

வேதமுடனாகம புராணமிதி காசமுதல்
வேருமுள கலைகளெல்லா
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவா யெடுத்துரைக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபண்ணு ஞானமாகும

மூகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவா திகள சம்மத
மாதலிலெனக்கினிச சரியையா திகள்போது
மியாதென்று பாவிக்கநா
னதுவாதலானிலை நானென்றுபாவிக்க
னத்துவித மார்க்க முறலா
மேதுபா வித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீ குறையுமுண்டோ
இகபரமிரண்டினு முயிருக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௯)

சொல்லரிதிறசற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டிலிட்டதாட்டியாட்டித்
துடையினைகிள்ளலபோற சங்கற்பமொன்றிற்
றொடுக்குந் தொடுத்தழிக்கும்
பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சப்தபூமியிடை
போந்துதலை சுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றுனே
புறம்போந்து சஞ்சரிக்கும்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணுது கேட்ட வெல்லாங்
கண்டதாககாட்டியே யனுவாசகருக்கிடுங்
கபடநாடக சாலமோ
வெல்லாமுழ்வலதிந்த மனமாயையேழையா
மென்னு லடக்கவசமோ
இகபரமிரண்டிலு முயிருக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௰)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனே னானுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியும விடாமலே
கண்பனித் தாரைகாட்டி
யண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவு மேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோர் குறையில்லை
யகிலமுஞ் சிறி தறியுமேற்
றண்ணருள் நின்றதரு ளரியாததல்லவே
சற்றேனு மினிதிரங்கச்
சாசுவத முத்திநிலை யீதென் றுணர்த்தியே
சகசநிலை தந்து வேறெர்ள்

றெண்ணுமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
    யேழையேற் கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௫)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
    கல்லின்முன்னெதிர் நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
    கருணைப்ரவாக வருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
    தமியனேற் கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாசகவினையெலாஞ்
    சங்கேதமாய்க் கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
    சேராமலயோக மார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ் டைக்குமென்
    சிந்தைகரும் வெகுதூரநா
னேகமாகின்றே டிருகருநாளைந்தநா
    ளிந்நாளின முறறுறதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௬)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
    லொருவனுன் வந்திருக்கி
னுலகம்பொருதோ மாயாவிசித்ரமென
    வோயுமோ விடமில்லையோ
வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவாரே
    வலதுகிர்த் தியகர்த்தரா
யகிலம்மடைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
    ரடாதெனபரோ வசன்ற
பெருமைபெறுபூரணங் குன்றுமோபூதங்கள்
    பேய்கோல மாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
    பிறக்கவிலையோ தொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
    வேதுளவு சிறிதுபுகாலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௭)

இல்லாததேகமெனு மினைவுளதேகமிலை
    யின்றிடவு மௌனியாகி

நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவினை
 நின்றனுட்டிக்க வென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
 காணவிலை யாகையாலே
கைகேற்றனும்புசிப் பொவ்வாதநாளுமுன்
 காட்சியிலிருந்து கொண்டே
வல்லாளராயியம் நியமாதிமேற்கொண்ட
 மாதவாக் கேவலசெய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
 வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
 யிப்போ திரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (அ)

மரவுரியுடுத்துமலைவனமெற் கொரித்துமிதிர்
 வனசருகு பாசிலைகள்தால்
வன்பசிதவிாதமணல் வெயிலாதிமழையால்
 வாருந்தியும்மூல வனலெக
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
 தேகநம தலவென்று
சிற்சுகவபேகையாயு நின்னன்பர்யோகஞ்
 செலுத்திரு மியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையுணவு வேண்டுவபுசித்தரையில
 வேண்டுவ வெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதி வீடுடினிடைவைகியே
 வேறொரு வருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையாகன் சையோகமாயின்று
 மெப்படி பிழைப்பதுரையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே (௯)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
 முகத்திலகு பசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிககவிரகசன் னதமேற்றவிருகும்பமு
 மூலையின்மணி மாலைகால
வைத்தெமைமயக்கியிரு கண்வலைவீசியே
 மாயா விலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழான சிற்றிடை
 மடந்தையர்கள் சிற்றின்பமோ

புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
 பொன்னாட்டும் வந்த தென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
 பூமியிலிருந்து காண
வெத்தனை விகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
 யிவ்வுலக மறியாததோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்றபொருளே (௰)

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
 துளறிவி மவத்தையாகி
யுருவுதான் காட்டாதவானவமு மொளிக்கண்
 டொளிககின்ற விருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையிறை
 றுவுசுகதுககவேலை
தட்டழியமுற்றியில் லாமாயையதனாற்
 றடிதகில பேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
 முதறிவு மேலுதிபப
முன்பினொடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்
 முற்றுமானந்த நிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
 மெநாளும் வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௰௧)

எங்குநிறைகின்றபொருள்-முற்றியது-ஆ ௬௩.

சச்சிதானந்தசிவம்

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
 படர்வெளியதாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணச சுயஞ்சோதியா யண்ட
 பகிரண்டவுயி ரெவைக்கு
நோசவறிவா யகண்டமா யேகமாய்
 நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
நிற்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
 நிர்மலானந்த மயமாய்ப்
போராதுநிற்றி நீசும்மாவிருந்துதான
 பேரின்பமெய் திடாமற்

பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோ மனதைநான்
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவத நிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே (க)

குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கூடு
கொள்ளல்போ லைந்துபூதங்
கூடுஞ்சருநகிலேச் சாலோகமொன்பது
குலாவுநடை மனையநாறும்
வடக்கயிறு வெண்ணரம் பாவெளபுதசையினுன்
மதவேளவிழா நடத்த
வைக்கின்றதைத்தேரை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலர்நீர்பு ணீரிறைக்கும்
விடகருத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும்
வேட்கைமாமுருகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்து பொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச சதமென்றுசின்மயந்
தானுகிநிற்ப தென்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே (உ)

பாகத்தினுற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோ விசையுமில்லை
யோகத்திலே சிறிதுமுயல்வென்றுற்றேக
மொவ்வாதி னுணவெறுததா
லுயிர்வெருத்திடலொக்கு மலலாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினுற் செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்க வென்றுன்
முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனைகின்
மூதறிவிலே யெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே
தன்னந்தனிப் பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே (௩)

இமையளவுபோந்தவொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ் வுலகமோ
வென்றெண்ணம்வருவிகரு மாதர்சிற்றின்பமோ
வென்னின்மகமேரு வாக்கிச
சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாளு மாக்கினாளுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுங்
ரூறையிட்டிந்தா சால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாமெனமாயை
யம்மம்ம வெலலலெளிதோ
வருள்பெற்றபோர்க்கெலா மொளிபெற்றிருக்குமீ
தருளோவலாது மருளோ
சமையநெறிகாணாத சாட்சிநீருக்ஷமமாத்
தமியனேற்குளவு புகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சசசிதா னந்தசிவமே (௫)

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதே நெஞ்சமையோ
வினைகிருந்தாளை நாளைகிருப்பரென்
றெண்ணவோதிட மில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்னறுவரு
மந்தகற்கா ளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப்போத லன்றோ
கனியேனுமவறிய செங்காயேனுமுதிசருகு
கந்தமூலங்க ளேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசிதநான்
கண்மூடி மௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
சாமிநீ யறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சசசிதா னந்தசிவமே (௬)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடனமதி யகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடை யுசசிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்திநகையார்களொடு
முத்துமுத் தாய்க்குலாவி

மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
    மூசசைப்பிடித் தடைத்துக்
கைத்தலநகைப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
    கரடிநுழை நுழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற்குகையூடிருந்துமென்
    கரதலாமலக மென்னச
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
    சனகாதி முனிவிதன்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சசிதா னந்தசிவமே (௬)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
    கண்டவே தாகமத்தின
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது
    கருதினொறு மானமாதி
யுத்திபலவாநிருவி கற்பமேயில்லையா
    லொன்றோ டிரண்டென்னவோ
வுரையுமில்லைநீயுமில்லை நானுமில்லையென்பது
    முபாயநீ யுண்டுநாலுரு
சித்தமுளநானில்லை மெனும்வசனநீயறிவை
    தெரியார்க டெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
    சின்முத்தி ராங்கமரபிற்
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையினற்
    றமியனேற் குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சச்சிதானந்த சிவமே (௭)

காயாதமரமீதுகல்லேறுசெல்லுமோ
    கடவுணீ யாங்களடியேமு
கர்மபந்தநிறற்சனமபாதம்பெறக்
    கறபிததுன்னதருமோ
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
    வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிறகநின் வைதிகவொழுங்குநினை
    வாழ்த்தினறபெறுபேறுதா
னேயாதுபெறுவனெனமுறையிட்டதாற்பின்ன
    ருளறுவது கருமமன்று
முபயநெறியிதெனனிநுசித்துநெறியெந்த நெறி
    யுலகிலேபிழைபொருந்

தாயான கருணையுமுனக் குண்டெனக் கினிச்
சஞ்சலங் கெடவருள் செய்வாய்
சர்வபரி பூரணஅ கண்டதத் துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே (௮)

இனம்பிறப் பதறவிட மென்னினிவ் வுடல
மிறவா திருப்பமூலத்
தெழுமங்கி யமிர்தொழுகு மதிமண்டலத்திலுற
வென்னென்மை குண்டலினிபாற்
பின்னும்பிறக் காது சேயெனவளர்த்திடப்
பேயனேனலக வேண்டும்
பிறவாத நெறியெனக் குண்டென்னி னிம்மையே
பேசு காயப்பூரிப்ப
மின்றுப படிகக்கண்டாகார வன்னைபால்
வினையேனை யொப்புவித்து
விட்டுநெறி கூட்டிடுதன் மிகவுனதிலையன்றி
விவகார முடையனிலோ
தன்னந்தனிச்சமூகியு ஞற்றிலேன் போற்றிவளர்
சன்மார்க்க முதன்முதலே
சர்வபரி பூரணஅ கண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௯)

வேதாவை யிவ்வண்ண விதமிக்க தென்னினுன்
வினைப்பகுதி யெனவனந்த
வினைபேச வறியாது நிற்கவிலை யெனதால்
விளைந்தான மனத்தைநாடிற
போதயே நிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுனிற் றல்விளக்கம
பொய்யென்று செய்வமறை யாவுமே நீயென்று
போதகுரு வாநிகழ்ந்து
மாதாரவாதேய முழுதுநீ யாதலா
லகிலமீ தென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனு நீ யாடுமன்றவனு நீ
யருளுநீ மௌனஞான
தாதாவுநீ பெற்ற தாயநா ததானீ
தமருநீ [illegible] நீகாண்
சர்வபரி பூரணஅ கண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௰)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நரீ[illegible]ஸ்வைகிறுவ
குளிர் தீம்பு[illegible]ய குலாவே

கொள்ளுகின்றமர்ந்த னீண்டத்திண்ணைத் தாடிறாம்
குளிர்சந்த வாடைமட்டவர்
வுந்துலவுகின்றதென் முன்றிலிடையுலவவே
வசதிபெறுபோது வெளாளை
வட்டமதிபட்டைய் பகறபோலநிலவுதர
மகிழுபோதும் வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணும
வேளையிலு மாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம
விளையாடி விழித்துயிலிறுஞ்
சந்ததமுமினனருளை மறவாவரந்தந்து
தமியேனை ரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே (௰௧)

சச்சிதானந்தசிவம்-முற்றியது-ஆ ௱௰

தேசோமயானந்தம்

மருமலாசசோலைசெறி னனிமுன்மலையாதி
மனனுமுனி வாக்கேவலாய்
மந்தரம்ரிலைகசொல்லு மியமநியமாதியா
மாசகத்தி னின்றுகொண்டு
கருமருவுகாளத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாச னுதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடிததனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியி னூடுதாக்கி
யுருகிவரும்மிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்ரகப்
லுணர்வான விழியைநாடி
யொன்றேடிரண்டெனுச சமரச்சொருபசுக
முற்றிடவென் மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனோ
தேடரிய சத்தசகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௧)

இப்பிறவியென்னுமொ ரிருட்கடலின்மூழ்கிரா
னென்றுமொரு மகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கை வரிசைகாட்டுங்

துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்து வந்தடிப்பச
சோராதவாசையாங்காறுமுவானதி
சுரந்ததென மேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போலறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கி
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவி காட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென
சித்தமிசை குடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே் (உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்றுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமிலலைமணி மாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொறாமை லோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரியெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபக லில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின்னருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாது சுழலுவகையென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (ஙு)

ஆடாமலோய்ந்திட்டபம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம் வீழநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்த வெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண்டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
கூடியின் பாதீதமுங்
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனே வல்லவனியா
னீடாகவேயாறு வீட்டினிவிரம்பியே
யிலகிவளர் பிராணனென்னு

மிருதியினைக்கட்டியோகபாருகாம
    லேழைக்குடும்பனுகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
    தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
    தேசோ மயானந்தமே (௪)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
    பஞ்சுபடு சொல்லனிவனைப்
பார்மினோபார்மினோ வென்றுதபைகூடவும்
    பரமார்த்தமிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
    யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியேயெங்குநிறைகடவுளே
    யரசேயெனக் கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
    வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
    வன்மையை வளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதே[illegible]வோர்தேட்டற்றதேட்டமே
    தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவரிவானதெய்வமே
    தேசோ மயானந்தமே (௫)

பிறியாததன்னருட் சிவஞானியாய்வந்து
    பேசரிய வாசியாலே
பேரின்பவுண்மையையளித்தனையென்மனதறப்
    பேரம்பலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடுநாதவொலிகாட்டியே
    யமிர்தப்ரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
    யாண்டனைபிளெய்திநெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தனக
    கோலமாயசபாநலங்
கூறினபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
    கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கமிக வறிவின்மையாவனோ
    தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வரிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே (௬)

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
னறிவினை மயக்கவசமோ
வண்டகோடிகளெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்கா வமைத்து
பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலா தொன்றினும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
பேரின்ப முத்திநிலையுந்
தாராதுதள்ளவும் போகாதுனலது
தன்னினும் போகேனியானா
றடையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
தன்மையிலு மெனவழக்குத்
தீராது விடுவதிலை நடுவானகடவுளே
தேடரிய சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (எ)

கந்துகமதககரியை வசமாநடத்தலாங்
காடிவெம் புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகினமேற்கொள்ளலாங்
கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதமவைத்தைந்துலோகததையும்
வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணும் லுலகத்துலாவலாம
விண்ணவரை யேவல்கொளலாரு
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமறறொரு
சரீரத்தினும் புகுதலாஞ்
சலமேனடககலாங் கனன்மேலிருககலாந்
தன்னிகரில் சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருககினற
திறமரிது சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெயவமே
தேசோ மயானந்தமே (அ)

எல்லா மறிந்துவரு மேதுமறி யாதவரு
மில்லையெனு மிவ்வுலகமீ
தேதுமறி யாதவனெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்கு ளேழையாகிக்
கல்லாத வறிவிற் கடைப்பட்டநானன்று
கையினு லுண்மைஞானக்

கற்பித்தனின்னரு ளினுக்கென்னனக்கமாறு
காட்டுவேன் குற்றேவலு
னெல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறைதயெயிற
ருபாச வடிவமான
வந்தகாரீயொரு பகட்டார்யகட்டுவே
தடாதடா காசுநம்பாற
செல்லாதடாவென்று பேசுவாயதுதந்த
செல்வமே சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௬)

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொழிதலபோன்
மெனசிலம் பொலிதளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கைமட
மின்னார்கள பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவாகள் கற்றோர்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களி லொருவருண்டோ
வென்செய்கே னம்மம்மவென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்து மொழிவே
னன்பால்வியந்துருகி யடியற்ற மரமென்ன
வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாஙகளெனு நால்வருக்
கரமாதி பொருளுரைப்பத்
தென்பாலின் முகமாகிவடவா லிருககின்ற
செல்வமே சததாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெயவமே
தேசோ மயானந்தமே (௭)

புத்தமிர்தபோகமுங கற்பகந ளீழலிற்
பொலிவுரவிருககு மியல்பும்
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறு வரிசையும்
பூபண்ட லாதிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ
மாலுமொரு சுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன்மௌனதேசிகனென
வந்தநின் னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரணவகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவான்பொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடையங்கங்கு நின்றருள்
சுரந்துபொழி கருணைமுகிலே

சித்திநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௰௧)
தேசோமயானந்தம முற்றியது-ஆகூ-ஈ௨௧

சிற்சுகோதயவிலாசம்

காகமோடு கழுகலகை நாய்நரிகள்
சுற்றுசோ றிடுதுருத் தியைக்
காலிரண்டு நவ வாசல்பெற றுவளர்
காமவே ணடன சாலையை
மோகவாசைமுறி யிடடபெட்டியைமு
மலமிருந்தொழுகு கேணியை
மொயததுவெங் கிருமிதத்துகும்பியை
முடங்கலார்கிடை சரக்கினை
மாகவிந்தரதனு மின்னையொத்திலக
வேதமோ தியகுலாலனார்
வனையவெயய தடிகாரணையமன
வந்தடிககுமொரு மட்கலத்
தேகமாளபொய்யை மெயயெனக்கருதி
யையயவைய மிசைவாடவோ
தெரிவதற கரிய பிரமேயமல
சிறசுகோதய விலாசமே (௧)
குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியன
லொழுகநின்றிடு மிரும்பனற
கூடலின்றி யதுவாயிருந்தபடி
கொடியவாணவ வறைக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமையய
மாயிருக்கு மெனையருளினு
லளவிலாததனு கரணமாதியை
யளித்தபோதுனை யறிந்துநான
பிறிவிலா தவண நின்றிடா தபடி
பெலநிறங் கவரு மமலமாய்ப்
பெரியமாயையி லழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண் மறந்திடு
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்ப தினியெனறு காண்

டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதய விலாசமே (உ)

ஐந்துபூதமொரு காரணீரென
வடங்கவந்த பெருவானமே
யாதியந்தநடுவேது மின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகு சோதியே
தொந்தரூபமுட னருபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர் வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிருறுக்குணாவு
தோனறநின்னருள் சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றெருளிரு
மாதியேகருணை நீதியே
யெநதையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலை தீரவுஞ
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநாளுமினி யுயவனோ
தெரிவதறகரிய பிர்மமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (ங)

ஐவரென்றபுல வேடர்கொட்டம
தடங்கமாக கடவனமுடடியா
யட்விநின்றுமலை யருகினின்றுசரு
காதிதினறுபனி வெயிலினுன
மெய்வருந்துதவ மிலலைநற்சரியை
கிரியையோகமெனு மூன்றதாய
மேவுகினறசவு பாரைநன்னெறி
விரும்பவில்லை யுலகத்திலே
பொயமுடங் குதொழில்யாததற்குநல
சாரதிதொழி னடதிடும
புததியூகமறி வற்றமூகமிவை
பொருளெனக் கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருளபடைத்த வன்பரொடு
சேரவுங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவதறகரிய பிரம்மேயமல
சிறசுகோதயவி லாசமே (ச)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
னலனேகவுரு வாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநான்வரைய நான்முகீ

லாகநாளதுவரைக்குமுன வடிமை
    கூடவேசன்ன மானதோ
வனந்த மூண்டுநல ஞானமீதிதனு
    ளறியவேண்டுவன வறியலா
மோகமாதிதரு பாசமானவைக
    ளறிந்துவிட்டுனையு மெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவிமலவெள
    மூழக வேண்டு மிது வின்றியே
தேகமேநழுவி நானுமோ நழுவில்
    பினையோ பயமுமவகை யுளதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல
    சிற்சு கோதய விலாசமே (௭)

நியம லக்ஷணமுமியமலக்ஷணமு
    மாசனத்வித பேதமு
நெடிதுணர்ந்திதய பத்மபீடமிசை
    நிறையில குமச பாவலத
இயலறிந்துவளா மூலகுண்டலியை
    யினிதிறைஞ்சி யவளருளினா
லெல்லையற றுவளா சோதிமூலவழ
    லெங்கண மோனமற்று முறையிலே
வயமிகுந்து வருமதித மண்டல
    மதிககுமோ மதியை வைத்துநான்
வாயமடுத்ததமிர்த வாரியைப் பருகி
    மனனுமாயமிர்த வடிவமாயச
செயமிகுந் துவருசித்த யோகநிலை
    பெற்றுஞானநெறி யடைவனோ
தெரிவதற் கரிய பிரமமேயமல
    சிற்சுகோதய விலாசமே (௮)

எறிதிரைக கடனிகர்த் தசெலவமிக
    வல்லலெண றுநவா பினைசெல
இல்லை யென்றுரை பேசிடா துவகி
    லெவரு மாமெ னமதிக்கவே
நெறியினை வைகிவளா செலவமும் மகயி
    நோய்களற்றசுக வாழ்கையாய
நியமமாதிநிலை நின்று ஞானநெறி
    நிஷ்டை கூடவுமொரு நாளுமே
யறிவினின்று குரு வாயுணர்த்தியது
    மன்றி மோனகுரு வாகியே

யகிலமீதுவர வந்தசீருளை
    ஐயவையவினியென்சொல்கேன
சிறிய னேழைநம தடிமையென்றுனது
    திருவுளத் தினி லிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமே யமல
    சிற்சுகோதய விலாசமே (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு மூலகிலென்னுயி
    ரெனக்குழைந்துருகி நன்மையா
யிதமுரைப்பவென தென்ற யாவையு
    மெடுத்தெறிந்து மதயானைபோற
கவ்வையற்றநடை பயில வன்பரடி
    கண்டதேவருளின் வடிவமாய்க்
கண்டயாவையு மகண்டமென வெவிரு
    கைகுவித்துமலா தூவியே
பவவ வெணடிணை கொடுத்ததணடாளம்
    விழியுதிரப்பமொழி குளறியே
பாடியாடியுளுடைந் துடைந்தெழுது
    பாவையொத் தசைதலின்றியே
இவ்வவன்புருவ மாகியன்பரொடு
    மின்பவீட்டினி லிருப்பனோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
    சிற்சுகோதய விலாசமே (அ)

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
    மருவியேதுரிய வடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
    மறந்துநின்னடிய ரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
    மையறந்தகில மாயையைப்
பாருபாரென நடந்த வந்தென
    பாரதத்தினுமி துள்ளதோ
சுததசித்தவியல பாருமோவுனது
    விசுவமாயை நடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகை நல்காதிகதை
    சொல்லு மாயையினு மில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்கு மோவருளை
    நம்பினோர்கள் பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
    சிற்சுகோதய விலாசமே (கூ)

பன்முகச் சமய நெறி படைத்தவரு
மியாங்களே கடவுளென்றிடு.
பாத கத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிற ருந்தலை வணங்கிடத்
தன்முகத் திலுயிர் வரவழைகருமெம
தருமனும் பகடு மேயக்கியாய்த்
தனி யிருப்ப வடகீழலூடு வளர்
சனக னதிமுனி வோர்கடஞ்
சொனமயக் கமது தீரவங் கைகொடு
மோன ஞானம துணர்த்தியே
சுத்த நித்த வருளியல்பதாகவுள
சோம சேகரகிர்பானுவாய்த்
தென்முகத்தின முகமாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்தி னிறும் வணங்குவேன்
கெரிவ தற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோ தயவிலாசமே (௰)

சிறசுகோதயவிலாசம் முற்றியது ஆகாக

ஆகாரபுவனம்-சிதம்பாரகசியம்

ஆகார புவன மின்பாகாரமாக
வங்ஙனே யொருமொழியா லகண்டா கார
யோகானு பூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறுதுணையே யென்னளவுமுகந்தநட்பே
வாகாரும் படிகநிசை கிண்கிணிவா யென்ன
மலர்ந்த மலரிடைவாசம்வயங்குமாயோற்
றேகாதி யுலகமெங் குங் கலந்துதானே
திகழளந் தானந்தமயத்தெய்வக் குன்றே (௧)
அளந்தபத வுயிர்கடொறு முயிராயென்று
மானந்த நிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச் சின்மாத்திர மாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்த மான்போ னிடையாவண்ண
மின்பமுற வன்பர்பக் கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக் கட்டிபேறே (௨)
பேறனைத்து மனுவெனவே யுதறித்தள்ளிப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கே பேசாப்

வீறனைத்துமிங்கெறிக்கே யென்னவென்னை
மேவென்ற வாத்தேபாழ்வெய்ய மாயைக
கூறனைத்துங கடந்த வெல்லைசேடமாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும் புகுங்கடல்போறசமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிநட்பே (௫)

ஆதியந்த மெனுமெழுவா யீறற்றோங்கி
யறுமறையின னமுங்காணுதாற்றநாளு
பேதமதங்களுமலைய மலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப் பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்ன வடவானீழற்
றண்ணருட்சந் திரமௌலிதடகைக்கேற்க
வேதகசின் மாத்திரமா யெம்மனோர்கும்
வெளியாகவந்த வொன்றேவிமலவாழ்வே (௬)

விமலமுதற் குணமாகி நூறறெட்டாகி
வேதமெடுத் தெடுத்துரைததவிருத்திக்கேற்க
வமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணுகிச
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் தலுமியாஙகாணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காக்கு சாட்சிப்பேறே
யிமையளவு முபகார மல்லால் வேறொன்
றியக்காதிர்க் குணக்கடலா யிருந்தவொன்றே (௭)

ஒன்றுகிப் பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
வொளியாகி வெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகி மற்றுமாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணதாகி
யின்றுகி நாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையே யெம்மானேயெனறென்றேங்கிக்
கனறுகிக்கதறினர்க்குச் சேதாவாகிக
கடிதினில்வந் தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே (௮)

அருள்பழுத்த பழசசுவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யென்கண்ணேயரியவான
பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணைநீங்காப்
பூரணமாய நின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக
காலமுந்தேசமும்விருத்துக் கருவியாகி
விரிவினையுங கூடடியுயிர்த்திரளையாட்டும்
விழுப்பொருளேயானசொலும் விண்ணப்பங்கேளே

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்கண வினைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனு வரதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவ ரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத் தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச சமயத்தன்றோ
செப்பரியசித்திமுத்தி சோந்தாரென்றும் (௮)

செப்பரியசமயநெறி யெலலாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதே பிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும விரித்தேயனுமானதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெயயென்ன
வொன்றிலேயொனறெனப்பாரப்பதொவ்வாதார்க்கு
மிப்பரிசாஞசமயமுமா யல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்கு மியல்பதாகி (௯)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பா லின்பமாகிப்
பயனருளபபொருள்கள்பரி வாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபான பக்ஷங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞசிட்சை சோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்க மௌனமோலி
யயர்வறசசென்னியில்வைத்து ராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவ மழகிதந்தோ (௰)

அந்தோவீதகிசயமிச சமயமடோவின்
றறிஞரெல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
வுந்தாடித்திரிபவர்க்கும் பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்கரு மற்றுமறறு
மிந்த்ராதிபோகநலம் பெற்றபோகரு
மிதுவன்றிதாயகம்வே றிலலேயிலலே
சந்தானகறபகம்போ லருளைக்காடடத்
தக்கநெறியிந்நெறியே தான்சன்மார்க்கம் (௰௧)

சன்மார்க்கஞானமதின் பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந் தானென்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங் கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட பார்த்தபோதங்

கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம் வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந் திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுள வெனக்குந்தானே
கண்டவுடனனந்தங் காண்டலாகும். (மஉ)

காண்டல்பெறப்புறத்திலுள்ள படியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாஙகடவுளே நீ
நீண்டநெடுமையுமகலக குறுககுங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய் நித்தமாகி
வேண்டுவி ரப்பொடுவெறுப்புச சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம் விவகாரஙகள
பூண்டவளவைகணமனவாக காதியெலலாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும் புணாகலையாகி (மங)

ஆகியசற்காரியவூ கத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகி யனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்த மயமதாகி
யுயிர்கருயிராயெந்நாளு மோங்காநிறப
மோகவிருண்மாயைவினை யுயிர்கட்கெலலா
மொய்த்ததென் கொலுபகாரமுயர்ச்சியாகப்
பாகமிகவருளவொரு சத்திவந்து
பதிந்ததென்கொணுனெனு வப்பான்மையென்கொல்

நானென்னுமோரகந்தை யெவர்க்கும்வந்து
நவிந்தவுடன் சகமாயைநானுவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர் சாறறவல்லா
ரூனென்றுமுடலென்றுங் கரணமென்று
முள்ளென்றும்புறமென்று மொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந் தீநீரென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும் வனமதென்றும் (மச)

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாகி
மறப்பெனறுநினைப்பென்று மாயாவாரி
யலையலையாடிக்குமின்ப துன்பமென்று
மதைவிளககுவினைகளென்று மதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந் தெய்வமெனறுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச் சாட்டியாகத
கலைபலவாநெறியென்றுந் தர்க்கவெனறுங்
கடலுறுநுண்மணலெண்ணிக் காணும்போதும் (மரு)

காணரியவல்லவெல்லாந்தானேகட்டுக
காட்டாகவினையுமதைக்கடடோடேதான்

விண்ணிற்கர்ப்பூரமலை படுதீப்பட்ட
   விந்தையெனககாணவொரு விவேகங்காட்ட
வூனுறக்கமின்பதுன்பம் பேருராதி
   யொவ்விடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டி மானையீர்க்குங்
   கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்துமெ

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
   வசமெனவேயத்துவா மார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங் கரணமாதி
   யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியா மையுநீயல்லை
   யாதொன்றுபற்றினத னியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனைய சித்துநீயுஞ்
   பக்குவங்கண்டறிவிக்கும் பானமையேயாம் (௰௮)

அறிவாகியானந்த மயமாயென்று
   மழியாதநிலையாகி யாதின்பாலும்
பிரியாமற்றண்ணருளே கோயிலான
   பெரியபரம்பதியதனைப் பெறவேவேண்டி
நெறியாககூறுவன்கே ளெந்நாளு
   நிறக்குணநிறகுளம்வாய்த்து நீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமை யெல்லாநீங்க
   சிறசுகம்பெற்றிடுகபந்தந் தீர்கவென்றே (௰௯)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞான மானமோனப
   பண்பொனரேயருளியந்தப் பண்புக்கேதான்
சிந்தையிலலைநானென்னும் பானமையிலலை
   தேசமிலலைசாலமில்லை திககுமில்லை
தொந்தமில்லை நீககமில்லை பிரிவுமில்லை
   சொலலுமில்லையிராப்பகலாந் தோற்றமில்லை
யந்தமிலலை யாதியிலலை நடுவுமிலலை
   யகமுமில்லைபுரமுமில்லை யனைத்துமில்லை [௨௰]

இலலையிலலையென்னினென்று மில்லாதல்ல
   வியலபாகியென்றுமுளள வியற்கையாகிச்
சொலலரியதனமையதா யான்றுனென்னத்
   தோனறுதெலலாம்விழுங்குஞ் சொருபமாகி
யல்லையுமடபகல்போ லவவித்தையெல்லா
   மடையவுண்டுதடையறவுன் னறிவைத்தானே

வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தா னாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமைவிளக்குந்தானே (உக)

தானானதன்மயமே யல்லாதொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாது தலைபட்டாங்கே
போனாலுங்கற்பூர தீபம்போலப்
போயொளிப்பதலலாது புலம்வேறின்றே
ஞானாகாரத்தினொடு ஞேயமற்ற
ஞாதுருவுங்கழுவாம லொழுவதிற்கும்
மானாலுமிதனபெருமை யெவராக்காசொல்வா
ரதுவானலதுவாவரதுவேசொல்லும் (உஉ)

அதுவென்றாலெதுவெனவொன் றடுகருஞ்சங்கை
யாதலினலதுவெனலு மறவேவிட்டு
மதுவுணடவண்டெனவுஞ் சன்கனுதி
மனனவாகளசுகமுதல்லா வாழுந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலையெனவு மெய்யனையாண்ட
படிககுநிருவிகர்பபததாற பரமானந்த
கதிகணடுகொளளவுநின னருளாடரிந்தக
கதியன்றியுறங்கேன்மேற கருமம்பாரேன் (உங)

பாராதிவிண்ணனைத்து நியாசசின்லத
பரியமடலாவெழுதிப் பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென், ப்ராண நாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தேனைநியா வைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன் றறியாவண்ணம்
புண்ணுளர்போனெஞசம் புலமபியுளள
நீராளமாயுருகிக் கண்ணீர்சோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர் நிலையாயிருப்பேன

ஆயுமறிவாகியுன்னைப் பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெற்றவனய ரையோவென்னைத்
தீயகொலைசசமயத்துளு செல்லசசிந்தை
தெளிந்திடவுஞசமாதானஞ்செயவேன்வாழ்வான
காபிலைபுன்சருகாதி யருந்தக்கானங்
கடன்மலையெங்கேயெனவுங் கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்து புரள்வேனவானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையா வைத்துநேரே (உரு)

நேரேகாணிரவுபகல் கோடாவண்ண
திக்கும்வாவங்களையிந் நிலைகளேவெத்தா

ராரேயங்கவாபெருமை யென்னேயென்பே
னடிககினறகாறறேநீ யாராலேதான்
பேராதேசுழலகின்ற யென்பேன்வந்து
பெயகினறமுகில்காளெம் பெருமானும்போற்
ருராளமாககருணை பொழிசசெய்யுஞ
சாதகமென்னேகருதிச சாற்றுமென்பேன் (உஉ)

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக
கலந்தனையேயுனமுடிவின காட்சியாக
வருபொருளெபபடியிருககுஞ சொலலாயென்பேன
மண்ணேயுன்முடிவிலெயதுவயங்குமாங்கே
துரியவறியுடைசசேட னீறறிவுண்மை
சொலலாரேசொலலெனபேன சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருககு முன்கமையாமுன
னுரையனரேவுனமுடிவை யுரைநீயென்பேன் (உ௭)

உரையிறந்துபெருமைபெறறுத திரைக்கைநீட்டி
யொலிகின்றகடலேயிவ் வுலகஞ்சூழக்
கரையுமின்றியுனனைவைததா ரியாரேயென்பேன
கானகததிறுமைபங்கிளிகாள கமலமேவும்
வரிசிறைவணடினங்காளோ திமங்காடுது
மார்க்கமனரேநீஙகளிது வையையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம் பொருளைககணடு
பேசியதுண்டோவொருகாற் பேசுமெனபேன் (உ௮)

ஒருவனவன் யானெகெடக் குடததுட்சங்கை
யோடுதலபோனுன்பேதை யுபபோடபவை
மருவவிடடுங்கர்ப்பூர மதனிறதீபம்
வயங்கவிட்டுமைகயமுனனி வருநகிறபே
னருளுடையபரமென்ரே வன்றுதானே
யானுளனென்றும் மெனகசேயானவாதி
பெருகுவினைகட்டென்று மெனறெகட்டிப்
பேசியதன்றேயருநூல் பேசிறறனரே (உக)

அன்றுமுதலின்றவரைச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையா லழிந்ததல்லா
லின்றைவரைமுததியின்றே யெடுததடேக
மெப்போதேதெரியாதேயிப்போதேதான்
றுன்றும்மனக்கவலைகெடம் புலைகரயேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித் துரையேதூது
சென்றிடவேபொருளைவைத்த நாவலோய்நன்
சிவனப்பாவென்றவருட் செல்வத்தேவே (௩0)

தேவர்தொழும் வாதவூர்த் தேவேயெனபேன்
திருமூலத்தேவேயிற் சகத்தோர்மூததிக
காவலுறசசிவவென்வாக் குடனேவந்த
வரசேசும்மாவிருந்துன் னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருணை கிரியேமறைப்
புண்ணியர்காளோவென்பேன்புரையொன்றில்லா
வோவியமபோலசைவரவுந் தானேநிற்பே
னேதரியதுயர்கெடவே யுரைககுருமுனனே (கக)

ஓதரியசுகர்போல வேனேனென்ன
வொருவரிலலேயோவெனவு முரைப்பேன்றனே
பேதமபேதங்கெடவு மொருபேசாமை
பிறவாதோவாலடியிற பெரியமோன
நாதனொருதரமூலகம் பார்ககவிசைசை
நண்ணுஞோவென்றெனறே நாணுவாகிக்
காதனமிகுமணியினைழயா ரெனவாடுநறேன்
கருத்தறிந்து புரப்பதுனமேற் கடனமுக்காலும் (கஉ)

காலமொடுதேசவர்த்த மானமாகி
கலந்துநின்றநிலேவாழி கருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைசவமூதன மதஙகளாகி
மகாதீதமானவருண் மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேயில் வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
யாலடியீறபரமகுரு வாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவரு ளடியார்வாழிவாழி (கங)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்-முற்றியது-ஆஉாகஉச

தேன்முகம்

தேன்முகம்பிலிற்றுப்பைந்தாட் செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேநின்னை நட்டியவகிலமாயை
கான்முயறகொம்பேயென் கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்முகமுனரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும் (க)

வேண்டுவபடைத்தாய்நுந்தை விதிப்படிபுரந்தரனத்தைக்
காணடகவழித்தாள்முககட் கடவுடாளினையவாற்று
லாண்டவனெவனோவென்ன வறிகிலாதகிலநீயே
யீண்டியவல்லநீரவெம்மனோர்ககியம்புகண்டாய் (உ)

கண்டனவல்லவென்றே கழூத்திடுமிறுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமுததியுத்தாற்

பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும் பறந்தனமாயையோட
வெண்டலைவிழிகைகாலில் விளங்கிடநின்றுன்யாவன் (௫)

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன றசகுழல்வளிநெடுமூச்சாகக்
களங்கமிலுருவந்தானே ககனமாயப்பொலியப்பூமி
வளர்ந்தானென்னவுள்ள மன்றெனமறையொன்றின்றி (௬)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானே வாதமோடபயக்கைகண்
முறைமையிஞெங்கநாத முரசெனக்கரங்கவெங்கும்
குறைவிலாவணநிறைந்து கோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறையவனெனலாமியார்க்கு மிதயசம்மதமீதல்லால் (௭)

அலலலரங்தொழில்படைத்தே யடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர் கடவுளென்னிற்
றொல்லையரம்பிறவிவேலை தொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைத்தானு நானெனவந்துநிற்கும் (௮)

நானெனவந்துநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருககவொட்டா மோனமின்றுகவேதான்
றேனெனருசிகுமன்பாற் சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம்
வானெனநீறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதின்றே (௯)

இன்றெனவிருப்போவென்னி னென்றுஞ்சூனியமாமுத்தி
நன்றெடுதீதுமன்றி நாமுன்னேபெறுமவித்தை
நின்றதுபெத்தந்தானே நிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றெருவரைநான்கேட்க வுணர்விலைகுருவுமிலலை (௰)

இலலையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாக ளுன்சொலுநெறிக்குவீனிற்
றொல்லையேஞைமாதி தொடுப்பதேன்மயக்கமேஇங்
கொல்லவந்திருமினென்ன வுறவுசெய்திடுவனந்தோ (௧௧)

அந்தனர்நால்வர்கான வருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையேயெல்லாந்தானின் றியம்பினனெமைப்படைத்த
நந்தைநீயெம்மைக்காக்குந் தலைவனேநுந்தையன்றோ
பந்தமில்சுத்திமுத்திபடைக்க நின்னருள்பாலிப்பாய (௧௨)

தென்முகம் முற்றியது. ஆ-ா [illegible].

பன்மாலை

பன்மாலைத்திரளிருக்கத் தமையுணர்ந்தோர்
மாலைக்கேநீதான் பட்சமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச சொன்ஞர்நல்லோர்
நலமறிந்தகல்லாத நானுஞ்சொன்னேன்

சொன்மாலைமாலையாக் கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந் துதித்துநிற்பே
னென்மாலையறிந்திங்கே வாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணை யெம்பிரானே (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லை னீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாளு
மொருவாபுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுகருணமுங் கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுக்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மதத்தொடுமவந்தெதிர்த்தநவ வடிவமன்றே [உ]

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளே யெளியனேம் மனமாமாயைக்
குடிகெடிக்கத்துசங்கட்டிக் கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமே கோதிலாத
படியெனககானந்தவெள்ளம் வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணை பற்றுமாறே
யடியெடுத்தேன்முடியிலின்னம் வைககவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாத வகண்டவாழ்வே (௩)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத் தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர் வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேன் றென்னமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன் றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்ந்தாயின்னம்
பாழவதிப்படவெனக்கு முடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துததுடைக்கவல்ல பரிசினனே [ச]

நானினிங்கெனுமகந்தை யெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனுருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானமையாயகில நிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செறும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த் திகழ்ந்தவொன்றே (ரு)

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்று மென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும் வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்த நீலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர் குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளை யேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுடி தழைநின்றற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக் கலக்குன்றேனே (௬)

உற்றதுணைநீயல்லாற் பற்றுவேறுன்
றுளனேனென்பன்னூலகத் தேடியாடிக
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுதகானுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயே யின்பமான
நாதாந்தப்பரம்பொருளே நாரணுதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர் தமைசசேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கனகனமேசோதிக்குன்றே (எ)

குன்றுதழுவுருவா யருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக் கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந் திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார் நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாடவின்பக் கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமா மருந்தேநால்வர்க்
கன்றுவில்கீழிருந்து மோனஞான
மமத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச் சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச் செகத்தையெல்லாம்
கரையவேகனிந்துருக்கு முகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக் கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரககாணே னென்றுற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னுற்சுகம்வருமோ வஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிரு விகற்பமான
வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையா வெந்தநாளோ (௯

எந்தநாளுனக்கடிமை யானநாளோ
வென்நாளோகதிவருநா ளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த் தெளியவோர்சொற

நந்தாண்முதலின்பக் கால்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந் தானேபொங்கி
வந்தநாளிலலைமெத்த வலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலே வாழ்கின்றேனே (௰)

பன்மாலை-முற்றியது ஆக ௱அ௯

நினைவொன்றுஞானிகளிடம்

பொருளேவல.

நினைவொன்றுநினையாமனிற்கினதமென்பார்
நிற்குமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டுந்
தனையென்றுமறந்திருப்ப வருள்வடிவானதுமேற்
றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந் தன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமிலையந்த வின்பமெற்றுநிலயம்
பெற்றாரைபிறவாமை பெற்றார்மற்றுந்தான்
மனையென்றுமகவென்றுஞ் சுற்றமென்றுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழி மன்னொருசொற்கொண்டே (௧)

ஒருமொழியேபலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்குமந்த
வொருமொழியேபலமொழிக்கு மொழிக்குமெனமொழிந்த
குருமொழயேமலையிலக்கு மறைமொழியெலலாங்
கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொகருங்கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லை மொழிக்குமொழிருசிக்கக
கரும்பனையசொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண்டனைமேற்
றருமொழியிங்குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டுநீங்காத்
தற்பரமாயானந்தப் பொற்பொதுவாய்நில்லே (௨)

நில்லாதவாக்கைநிலை யன்றெனவேகண்டாய்
நேயவருண்மெய்யென்றே நிலயமதாநிற்கக்
கல்லாதேயேன்படித்தாய் கற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெல்லாமூடமென்றே கண்டனையுமன்று
சொல்லாயேபயனில்லை சொன்னமுடிவைத்தானே
தொடர்ந்துபிடிமர்க்கடம்போற் றொட்டதுபறாநில்
லெல்லாருமறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண்டடிநீ
யிராப்பகலில்லாவிடமே யெமக்கிடமென்றறிந்தே (௩

இடம்பொருளேவலைக்குறித்து மடம்புகுநாயெனவே
யெங்கேநீயகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலே யஞ்சாதேநீராசை
மன்னிடமேயிடமந்த மானிலந்தேபொருளுந்

இடம்பெறவேவிறகினெல்லா வுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுமிந்தநிலைநின்றோர் சனகன்முகதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானை யென்னவுநீபாசக்
கட்டானவிகளபந்தக் கட்டவிழப்பாரே (௪)

பாராதியண்டமெலாம் படர்கானசலம்போற
பார்த்தனையேமுடிவினின்று பாரெறுதானின்ற
தாராலுமறியாத சத்தன்றேவதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்து மதுவாவைகண்டாய்
பூராயமாகவுநீ மற்றொன்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப் புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றைநீ முன்னிலைவையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீ மற்றொன்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளக்கருதவேண்டா நிஷ் களங்கமதியாகி
கள்ளமனத்துறவைவிட் டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
கறபித்தமொழிப்படியே கங்குல்பகலற்ற
வெள்ளவெளிக்கடன்மூழ்கி யின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயினறிக
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக
கும்பிட்டுசசகம்பொய்யென்றத்தம்பட்டமடியே (௬)

அடிமுடியுநடுமற்ற பரவெளிமேவிகொண்டா
லத்துவிதவானந்த சித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொரு குறையுமில்லையேந்த
கோலமெலலாநனறுகுங் குறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயம்போல வருளுதயம்பெற்ற
விதககரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுந் தந்தாலுங்களியாய
பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குணம்வருமே (௭)

வரும்போமென்பனவுமின்றி யென்றுமொருபடித்தாய
வானுதிதத்துவத்தை வளைந்தருந்திவெளியா
மிருமபோகலலோமரமோ வென்றுநெஞ்சைக்களமென்
விட்டமெழுகாவுருக்கு மின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போகண்டோசீனிச் சருக்கரையோதேனே
கனியமிர்தோவெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா
ரரும்போநனமணங்காட்டுங் காமரசங்கன்னி
யறிவாளோரவபத்துவர்க்கோ வந்நலந்தான்விளக்கும் (௮)

தானேயுமிவ்வுலக மொருமுதலுமாகாத்
 தன்மையினற்படைத்தளிக்குந் தலைமையதுவான
கோனகவொருமுதலிங் குண்டெனவும்யூகம
 கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
வானகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான்
 மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்ததுமுன்மனமே
யூனலுமனஞ்சடமென் றழுங்காதேயுண்மை
 யறிவித்தவிடங்குருவா மருளிலதொன்றிலையே (கூ)

நினைவொன்றுஞானிகளிடம்-முற்றியது-ஆக-ாகூக.

பொன்னைமாதரை

———(*)———

பொன்னைமாதரைப் பூமியேநாடிடே
னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவ னுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடிவன் றன்னந்தனியனே (௧)

தன்னதென்றுரை சாற்றுவனவெலா
நின்றதென்றனை நின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னை யிடருறக்கூட்டினற்
பின்னையுய்கிலென் பேதையனுவியே (௨)

ஆவியேயுனை யானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச் சிந்தைநிறைகொடேன்
பாவியேனுள பான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனை யாட்கொண்டகோலமே (௩)

கோலமின்றிக் குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச் சிறியன்பிழைப்பனே
ஞாலமுண்டு மமிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தை கதிநிலைகாண்பதே (௪)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணேயுனை
சேணும்பாருந் திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணு மதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணிற்கவே (௫)

நிற்குநன்னிலை நிறகப்பெற்றாருள்
வாககமன்றி மனிதான்றேலயா

துர்க்குணக்கடற் * சோங்கன்னவாவியேற்
கெற்குணங்கண் டெனபெயர்சொல்லவே (சு

சொல்லையுன்னித் துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னி யெனையக்குவைத்திலேன்
வல்லநீயென்னை வாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக் கருமிநடக்கையே (எ)

கையுமெய்யுங் கருத்துக்கிசையவே
யையதந்தவற் கையம்ணியுண்டோ
பொய்யினேசிந்தைப் பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்ப மென்றுவிளைவதே (அ)

என்றுமுனனை யிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தன னேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மை நிலைக்கெனைனேர்மையா
நன்றுநீதற வைத்தநடுவதே (சு)

வைத்ததேகம் வருந்தவருந்திடும்
பித்தனனருள் பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோன சிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவைய வருட்செம்பொறசோதியே (ம)

செம்பொன்மேனிச் செழுஞ்சுடரேமுழு
வம்பனேனுனை வாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக் கிசைவைத்தேனமன
நம்பிவாவெனி னுனெனகொல்செய்வதே (மக)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென் றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாம வெகுளிமயககமாம
பொயயிலேசுழன்றெ னென்னபுன்மையே (ம௨)

புன்புலானரம் பென்புடைப்பெயயுட
லனபர்யார்க்கு மருவருப்பல்லவோ
வெனபொலாமணி யேயிறையேயித்தாற
றுனபமனறிச் சுகமொன்றுமிலலையே (மந)

இல்லையுண்டென் றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பனயான்

---

* சோங்கு, மரக்கலம்.

செல்வேறொரு திக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயென்னை வாழ்விக்கவேண்டுமே (௰௪)

வேண்டுஞ்சீரருண் மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென் புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன் னடியவனுனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே ௰௫

எனக்குளேயுயி ரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தை மாற்றல்வழிக்கன்றோ
கனத்தசீரருட் சாட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதனற னெஞ்சமே [௰௬]

நெஞ்சகந்துனை நேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்ற வருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்சவேனினற சிற்சுகவாரியே (௰௭)

வாரியேழு மலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின சின்மயத்தேயன்றோ
லாரிலேயுள தாவித்திரளதை
யோரிலேனென்னை யாண்டவொருவனே [௰௮]

ஒருவரென்னுளத் துள்குங்குறிப்பறிந்
தருளவரோவெனை யாளுடையண்ணலே
மருளனேனபட்ட வாதைவிரிக்கினோ
பெருகுநாளினிப் பேசுவிதியின்றே [௰௯]

இன்றுனக்கன் பிழைத்திலனென்றே
வன்றுதொட்டனை யாளரசேயென்று
னின்றாற்றிய நீலனைக்கைவிட்டால
மன்றமெப்படி நின்னருளவாழ்த்துமே [௨௰]

வாழ்த்துநின்னருள் வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப் பதகனுமுய்வனோ
சூழ்ந்துநின்ற தொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுகக ணருட்செம்பொற்சோதியே [௨௧]

சோதியேசுடரே சுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள வாயருள்வானையே (௨௨)

வானைப்போலவுளைந்துகொண்டாகந்தத்
தேனைத்தநதெனைச சேர்ந்துகலந்தமெயஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவனுனெனறு
மீனப்பாழகெட வெனறுமிருப்பனே (உங

இரும்பைக்காநத மிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்க வொட்டாமற திருவடிக
கரும்பைத்தந்துகண் ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பசசெய்யென தன்னையொப்பாமனே (உச)

அன்னையப்பனென் றுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பறற சற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்ப வெளிக்குளே
துன்னவைததசுட ரெனத்தக்கதே [உரு]

தக்ககேளவியிற் சார்நதநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்கு முதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்று மொன்றாய் நிறைவானதே [உசு]

ஆனமானசமயங்க ளாறுக்குந்
தானமாய்நின்று தன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந் தேக்கித்திளைப்பனே [உஎ]

தேக்கியின்பந் திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக கானந்தமாகியே
போக்கிலேடு வரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவா தன்மயமாமதே [உஅ]

அதுவென்றுன்னு மதுவுமறநின்ற
முதியாஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணி யிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்ப வாரிவழங்குமே [உகூ]

வாரிக்கொண்டெனை வாய்மடுத்தின்பமாம்
பாரிற்கண்டவை யாவும்பருகினே
யோரிற்கண்டிடு மூமன்கனவெனா
யாருக்குஞ்சொல வாயிலையையனே [௩0]

ஐயமற்றவறிவ ருணர்ககெலாங்
கையிலாமலகக் கனியாகிய

மெய்யனேயிந்த மேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகலிடமெங்ஙனே [௯௧]

எங்ஙனேயுய்ய யானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன் னருண்மயமாகிலேன்
றிங்குகள்பாதி திகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக் கண்ணுதலெந்தையே (௯௨)

கண்ணிற்காண்பதுங் காட்சியைாற்றொழில்
கண்ணல்பூசை பகர்வதுமந்திர
மண்ணுடைந்தும் வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின் னருளவடிவாகுமே (௯௩)

வடிவெவலாநின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன் காரணங்காண்பனோ
நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேரசே யருளத்தனே (௯௪)

அத்தனேயகண் டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயென் வுனைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெரு மாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வி யாததுகற்கவே (௯௫)

கற்றுமென்பலன் கற்றிடுமொன்முறை
சொற்றசொற்கள் சுகாரம்பமோநெறி
நிறறல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்ற பேசாப்பெருமையே [௯௬]

பெருமைக்கேயிறு மாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கைய கதியுமுண்டாங்கொலா
வருமைசசிரன்பார்க கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியே யுன்மனந்தமே (௯௭)

உன்மணிக்கு ளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்னமயப்பொருளே பழஞ்செலவமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவியேன்
துனமனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே [௯௮]

கரையிலின்பக் கடலமுதேயிது
வரையினுமுனை வந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்ப முள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தே னென்னதன்மையே (௯௯)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும் புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமல கக்கனிபோன்றவென்
னையனையெனை யாளுடையண்ணலே (சய)

அண்ணலேயுன் னடியவர்போலருட
கண்ணினாலுனைக் காணவும்வாவனப்
பண்ணினாலெண்ப சுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாக மனோலயம்வாய்க்குமே (சக)

வாய்கருங்கைகரு மௌனமௌனமென்
றேயக்குருசொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமினப்புண்டோ நலலடியரைத்
தோய்கருமானந்தத் தூவெளிவெள்ளமே (சஉ)

தாயதான துரியவறிவெனும்
தாபநீயின்பத் தந்தையுநீயென்றுற்
சேயதாமிந்தத் சிவத்திரனன்றோ
வ ாயும்பேரொளி யானவகண்டமே (சஙு)

அகண்டமென்ன வருமறையாகமம்
புகன்றினறமை போதத்தடங்குமோ
செகக்களெங்குந் திரிந்துநன்மோனத்தை
புகந்தபெருனை யொன்றுவரையனே (சச)

ஐயனேயுனை யன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழவுங் கருதேனகண்டாய
பொய்யனாகிலும் பொயயுரையேனசுதத
மெய்யனாமுனக் கேவெளியாருமே (சரு)

வெளியினின்ற வெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்ற வொளியாமுன் றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல் வாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன் றோகற்றகல்வியே (சகூ)

கல்லையுறற கருத்தினர்கார்கிறத்
தல்லையொத்த குழலினராசையா
லெல்லையற்ற மயல்கொளவோவெழிற்
றில்லைநிற்றிகழுந் திருப்பாதனே (சஎ)

திருவருட்டெய்வச செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்ற மேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங் கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்ற கன்மமிங்கில்லையே (சஅ)

கன்மமேது கடுநாகேதுமேற்
சென்மமேதெனை தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரத மெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்க ணூதனிருக்கவே (௪௯)

நாதகீதனென் ஞுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன் வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நிறை புண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதி மற்றில்லைபாழ்நெஞ்சே (௫௰)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெற்றமேரவரே பெரியோரெலா
மூற்றுமோர்ந்தவர் மூதுரையர்ததமே (௫௧)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர் தேடுமுக்கட்பிரான்
பிரைநிறைந்த பரப்பெங்களங்கனே
கரைகடந்தின்ப மாகக்கலப்பனே. (௫௨)

கலந்தமுத்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியு நின்றமைப்போலவே
யலந்துபேயின மென்றுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண் மாணிககசோதியே (௫௩)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாமெளப்போதிகக
வாதிகாலத்தி லுன்னடிக்காந்தவம்
மேதுநான்முயன்றேன் முககணைந்தையே (௫௪)

எந்தநானைக்கு மீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்க வென்றுன்றுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிந்துருமிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந் தயாமுககணுதியே (௫௫)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
மெண்ணெடாண்முத லாமென்பிறவியை
யெண்ணவோவெரி தேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவந்துகாக்குமே (௫௬)

காக்குநின்னருட காட்சியல்லாலெரு
யோக்குமில்லையெ ன்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகை நின்பரமன்றினை
ராக்கமேமுக்க ணனந்தமூர்த்தியே (௫௭)

ஆனந்தங்கதி யென்னவென்னானந்த
மோனஞ்சொன்ன முறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்த குறிப்பதனல்வெறுந்
தீனன்செய்கை திருவருட்செய்கையே (ருஅ)

கையினாற்றொழு தேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினாலுனைக் காணவிரும்பினே
னையனேயரசே யருளேயருட்
டையலோர்புறம் வாழ்சகநாதனே (ருகூ)

சகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமை விளையவிளக்கின்றே
னகத்துளாரமு தாமையநின்முத்தி
சுகத்தினான்வந்து தோய்வதெக்காலமே (சுய)

காலமூன்றுங் கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநினதிரு வருளாலிந்த
சாலமாமிச் சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுத லென்றுகொடியனே (சுக)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளே நினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழைமை பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதி மேவும்விதியின்றே (சுஉ)

விதியையும்விதித் தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித் தம்மதிமாயையிற
பதியவைத்த பசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே (சுங)

கண்டகண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென் பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோர்மதிறையிரங்
கெண்டனென்பொய்ம்மை தீர்த்திடல்வேண்டுமே (சுச)

வேண்டும்யாவு மிரந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற சோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பாதம் பொறபணிவாயகருமே
மீண்டுசென்ம மெடுப்பனனந்தமே (சுரு)

எடுத்ததேக மிறக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுங்காண்பனோ
வடுத்தபேரறிவாரியறியாமையைக்
கெடுத்தகவினப் பக்கிளர்மணிக்குன்றமே (சுசு)

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணை யாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக் கின்னருள்செய்வதே (௬௭)

அருளெலாந்திரண் டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாக்கெடுத் தேயுளமன்னலா
விருளெலாமிரிந் தேங்கொளித்திட்டதே (௬௮)

எங்குமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்த பழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன் னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிட முண்டோசகத்திலே (௬௯)

உண்டவர்க்கன்றி யுற்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றி காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளி யானெனறுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை ,வாகமதிக்கவே (௭௰)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதநின்புனடிக
கதியைவிட்டிந்தக் காமத்திலாழ்ந்தவென
விதியையெண்ணி விழிதுயிலாதனறே (௭௧)

அன்றெனச்சொல் வாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொல நண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொன வொணபொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள் வாயிருளேகவே (௭௨)

இருவரேபுகழ்ந் தேத்தற்கினியரா
மொருவரேதுணை யென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங் காலாகளவந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க் கென்கொல்புகலவதே [௭௩]

புகழுங்கல்வியும் போதமும்பொய்யிலா
வகழும்வாய்மையு மன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத் துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக் கண்டனகண்களே [௭௪]

கண்ணுணின்ற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்று விளங்கியமெய்யினை

யெண்ணியெண்ணி யிர்வும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர் நான்றெழுந்தெய்வமே (எ௫)

தெய்வம்வேறுள தென்பவர்சிந்தனை
யைவரென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனேயுனைச் சார்ந்தவ
ருயவரெனபதும் யாருணர்ந்தேனுற்றே (எசு)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிந்தச
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ சொலாய்நெஞ்சே
கறறைவார்சடைக் கணணுதல்பாதமே
பறறதாயிற் பாசுகமபற்றுமே (எஎ)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றினு
லுறறமாதவாக குண்மையைநல்குமே
மறறுமவேறுள மார்க்கமெலாமெடுத்
தெறறுவாய்மனமே கெதியெய்தவே (எஅ)

பொனனைமாதரை -முறறியது-ஆக-உஎக

௨

ஆ ர ண ம்.

ஆரணமாாக்கத் தாகமவாசி
யறபுதமாய் நடந்தருளுக
காரணமுணாாந்துங் கையுநின்மெய்யுங்
கணகண்மூன்றுடைய வெண்கண்ணே
பூரணவறிவிற கண்டிலமதனுற்
போறறியிப் புநதியோடிருந்து
தாரணியுளளமடடுமே வணஙகத
தமியனேன் வேண்டிததகுமே (க)

இடமொருமடவா ளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையு மீனறுந்
தடமுறுமகில மடஙகுநாளம்மை
தன்னையுமொழிதது விண்ணெனவே
படருறுசோதிக் கருணையஙகடலே
பாயிருட்படு கிற்கிடக்கக்
கடளதோகினைப்பு மறபபெறுந்திரையக
கவர்ந்தெனை வளர்ப்பதுங்கடனே (உ)

வளம்பெறுஞான வாரிவாய்மடுத்து
மணணையும் விண்ணையுந்தெரியா

தளம்பெறுந்துரும் பொத்தாவியோடாக்கை
    யானந்தமர்கவே யலந்தேன்
களம்பெறு வஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
    காட்சியே சாட்சியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையே பொதுவினிநடிக்கு
    முணமையே யுள்ளவாரிதுவே (௩)

உள்ளமேநீங்கா வென்னைவாவாவென்
    றலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவான்முகிலே
    வெப்பிலாத் தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுறக்குந் தூவெளிப்பரப்பே
    கருவெனக்கிடந்த பாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப்
    பாலிப்பதுன்னருட் பரமே (௪)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
    பழவடியார்க்கருள் பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந் தானகற்பகமே
    சோதியே தொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயில்பொரும
    லிருந்ததுமென்கணி யிருட்டைக்
கரந்துனின்கண்ணுற் றுயில்பெறவேண்டிக்
    கருதினேன் கருத்திதுதானே (௫)

கருத்திலுடகருத்தா யிருந்துநீயுணர்த்துங்
    காரணங்கண்டு சும்மாதான்
வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம்
    வருந்தினேன் மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பா டுணர்பவர்யாவ
    ருலகவர் பன்னெறியெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவே
    போற்றிநின் பொன்னடிப்போதே (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
    மறிந்திடினிர்க் குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
    மொழிந்திடிற் சகமனமாயைக
குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்
    குணமெனப்புன் னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனி யாகிநீயாளப்
    பாக்கியமென் செயதேன்பரனே (௭)

என்செயலின்றி யாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவே னெவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயை மயக்கினேன்செயலாம்
பொருந்துவே னஃதொருகாலம்
பின்செயல்யாது நினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனென்னிலை பெறநின்
றன்செயலாக முடித்திடல்வேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற் குருவே [அ]

குருவுருவாகி மௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினை யதனாற்
கருவுருவாவ தெனக்கிலையிந்த
காயமோபொய்யெனக் கண்ட
திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோ மெத்த
வருவுருவாகி யல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்த வடிவ [௯]

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவனுகா
மாரக்கமாய்நீககருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டினவாழக்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலசின்மயம்பூத்த
பசுமகொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. (௰)

ஆரணம் முற்றுப்பெற்றது-ஆ-உஅக.

சொல்லற்கரிய

சொல்லற்கரியபரம்பொருளே சுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன்
கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடைக்கு
மல்லிற்கரியவந்தகனாக்காளாக்கினையோவறியேனே. (௧)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியகற்றகண்டாதிதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறங்கிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே. (௨)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தற்றினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டப்பரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவோனிரவும்பகலுந்தோற்றும
லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொருபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே (௪)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற்
கெழுந்தசுடரேயிமயவரையென்றாய்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ
யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே (௫)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயெனைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயென்றுசொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னேகூறாயே (௬)

கூறாநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டளைந்துதடு
மாறாநின்றபாவியைநீவாவென்றழைக்கலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வானே (௭)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துபுரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறிந்தாயிலையேகொடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னையலன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நாயேனேதென்றிங்கறியேனே நம்பினேன்கண்டருள்வாயே (௮)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
யெண்டோண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
தொண்டரெய்ப்பணிவரவர்பணிநீகூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே (௯)

கூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியென்னையுஞ்சுமையாளாக்
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூத்தாட்டினையேநினைதருளால்
வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாமுலகவிப்பனைத்து
மேட்டுக்கடங்காச்சொற்பனம்போலுந்தாயிருந்ததென்சொல்வேன்

சொல்லற்கரிய - முற்றியது - ஆக் - ௨௯௧

வம்பனேன்

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளமாய
உம்பர்பாலேவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகோவானோர்
தம்பிரானேநீசெய்ததயவுக்குக்கைம்மாறுண்டோ
எம்பிரானுய்கதேனுய்ந்தே னினியொன்றுங்குறையிலேனே (௧)

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந்துநானன்றேன்றுவாறுள்
ளுறையிலேயுணர்த்திமோன வொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங் கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே (௨)

இருநிலமாதிநாத மீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே (௩)

வஞ்சனையழுக்காறாதி வைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனேவலிதின்மேன்மே லெனக்குநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே (௪)

உனக்குநானடித்தொண்டாகியுனடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியருளேலென்றுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடீர்ந்தமாதவற்கிரண்டற்றோங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே (௫)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
ஆழ்வினைப்பகுதிகேட்டிங்குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுக்கட்சோதியேயமரரேறே (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீறுநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லற்றனே. (௭)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பா
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததீஞ்சொற்பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்தினானே. (௮)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாநாதநீநிறைந்ததன்மை
இடத்துடனிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே

விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித்தளரவோதனியனேனே (௯)

தனிவளர்பொருளேமாறாத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கணெந்தையேநினக்கன்றினறி
கனிபெருங்குடிலங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதயர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே (௰)

வம்பனேன்-முற்றுப்பெற்றது. ஆக-௱௧.

சிவன்செயல்

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனுமவந்தருவினை
வையெல்லரமகற்றிலேனுசைவெள்ளங் கவர்ந்துகொணடிழுப்பவந்த
க் கட்டிலேயகப்பட்டடையோபவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைகின்றேன்
பாவியேனே. (௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்சேவி
யேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி யாவியேனிரையவந்தவமு
தமேயென்னேனந்தோ சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசசகத்திடைத்த
விக்கின்றேனே. (௨)

இடைந்திடைந்தேங்கி மெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையநின்
சரண மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கேயபயமெனறஞ்சலிசெய
துள் ளுடைந்துடைந்தெழுது சித்திரப்பாவையொததுநானசைவற
நிற்பத் தொடர்ந்துநீயெனையாட் கொள்ளுநாளென்றோ சோதியே
யாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்தம் யாவுமற்றகம்புறநிறைந்தசோ
தியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம்பெருமான் றெண்டனேன்சுகத்திலேயி
ருககப், போதியாவண்ணங்கைவிடன்முறையோ புன்மையேனென்
செய்கேன்மனமோ, வாதியாநின்ற தன்றியும்புலன்சேர் வாயிலோ
நீயினுங்கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனுவேடர் வந்தெனையீர்த்துவெங்கா
மத்,தீயிலேவெதுப்பியுயிரொடுந்தின்னச சிந்தைநைந்துருகிமெய்ம்ம
றந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன் றாயினுங்கருணையா
மன்று , ளுயகமாகியொளி விடுமணியே நாதனேஞான வாரிதி
யே. (௫)

ஞானமேவடிவாய்த் தேடுவார்தேடுநாட்டமேநாட்டத்துணிறை
ந்த,வானமேயெனக்கு வந்துவந்தோங்கு மார்க்கமேமருளர்தாமறி
யா மோனமேமுதலே முத்திநல்வித்தே முடிவிலாவின்பமேசெய்யு
ம்- தானமேதவமே நின்னொனனினைந்தேன்றமியனேன்றனைமறப்பத
ற்கே. (௬)

மறமலியுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் -வந்துநின்னன்பர் தம்மணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்தவற்புதநிட்டையினி மித்தம், துறமதுவேண்டு மௌனியாயெனக்குத் தூயநல்லருட்கணின்னம், பிறவியும்வேண்டும் யாமெனாநிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே.()

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றே பெருகியகருணைவாரிதியே; நற்றவத்துணையே யானந்தக்கடலேஞானதுருஞானஞேயங்க, ளற்றவர்க்கருதகட்புடைக்கலப்பே யனேகமாய்நின்னடிக்கன்பு- கறறதுங்கேள்வி கேட்டதுநின்னைக் கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே.

அன்றுநால்வருக்கு மௌனிநெறிகாட்டு மன்புடைச்சோதியே செம்பொன்- மன்றுண்முக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய்வயங்கியவானமேயென்னுட், நின்றகூரிருளைத் துரந்திடுமதியே துவபமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர்நினையேநேசமேநினைபரம்பானே. (௬)

யாமெனல்காணேன் பூரணநிறைவில் யாதினுமிருந்தபேரொளிநீ- தாமெனனிற்குஞ் சமதது றவென்னைத் தன்னவ ளுககவுந் தருங்காண் வாமென்வயங்கி யொன்றிரண்டென்று மார்க்கமாநெறிதந்துமாறுத தேமௌனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெலவமேசிறபரசிவமே.

சிவன்செயல்-முற்றுபபெற்றது-ஆ-கூாயக.

தன்னையொருவர்

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த் தானேதானாயெங்குநிறைந்
துன்னற்கரியமரவெளியா யுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்றுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியெனு
நின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளா னிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ.(௧)

நினையுநினைவுக்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளா
வினையைக்களைக்கும்பரமவின்பவெள்ளப்பெருக்கேநினதருளால்
மனைவிபுதல்வரன்னைபிதா மாடுவீடென்றிடுமயக்கந்
தனையுமறந்திங்குனைமறவாத் தன்மைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வரும்போமென்னுமிருநிலைமை மன்றுதொருதன்மைத்தாகி
கரும்போதேனோமுக்கனியோவென்னவென்றுட்கலந்துநலந்
தரும்பேரினபப்பொருளேநின் றன்னைனினைந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமாமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே (௩)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையினால்,அறியுந்தரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாச் செறியும பொருணீநின்னையறிச செறியாபபொருளுன்பெறும்பெற்றை, நெறிநின்றோ

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய்யெல்லாமிறந்தவிடங்காட்
டிடு நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்பொய்நிற்குநிலைக்கேநேசித்தே
ன,மனதென்பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ, த
னதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியேனெவ்வாறுய்வவேனே (௫)

உய்யும்படிக்குன திருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாறுடையா
ய்யாம், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும்புடைப்பட்டோடுநன்னெறியா,
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற் செய்யு
ம்பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத்துயருந்தீர்ந்திடுமே (௬)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாவிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வ லதிலெயென றுணாந்தேங்குகின்றே
னெந்தப்படியுன்னருளவாய்க்குமெனக்கப்படிநீயருள்செய்வாய்
பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணுமொருபாவி
யிருளைத்துறந்திட்டொளிநெறியையென்றுபற்றுவதென்றுகொலோ
தெருளத்தெருளவன்பர் நெஞ்சந்தித்தித்துருசத்தெவிட்டாத
வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலே யறிவானந்தத்தாரமுதே (௮)

ஆராவமுதம்விரும்பினர்களறியவிடத்தைமிர்தாக்கும்
பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோயாவிக்குரியோயகேள்
காரார்சிரகவலையினிடைக்கட்டுண் கருந்தகளைகளெல்லா
மூராலொருநால்கையுண்வேறுண்டா லெனக்கதுகொழிந்திடுமே ௯

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுநின்வென்றீந்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய நில்லாதழிவழககாய்
மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென மதிகெட்களங்கம்வந்ததென்றோ
தனகொன்றுவமையறநிறைந்த தனியேதன்னந்தனிமுதலே (௰)

தன்னையொருவர் முற்றுப்பெற்றது ஆக கூ௱உக

—*—

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம்பஞ் செனவுமனதலையுங்கா
ல மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக்காண -
நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனாயிற்கொடுமைபற்றிநிரபரந்நேசதே
கபமூர்த்தருள்பறித்துபராபரமேநிராசையின்றேற்றெயவமுண்டோ(௧

இரப்பானங்கொருவனவன் வேண்டுவகேட்டருள்செயெனவேச
ற்றேதான்- புரப்பான்றனருணடியிருப்பதுபோலெங்கு நிறைபொ
ருளேகேளாய்,மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான் வேண்டுவகேட்டிரங்
கெனவேமௌனத்தோடந்- தரப்பான்மையருணிறைவி லிப்பது
வோபராபரமேசகசநிட்டை (௨)

சாட்டையிற்பம்பர சாலம்போலெலா
மாட்டுவாரிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவற மிரண்டுமேன்மையே (௩)

தன்னெஞ்சந்தனைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞான மெனுந்தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொரு சொல்லுரைத்தனையேயதனையுருகேனையா, வன்னெஞ்சோ விரங்காதமரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலது மணணாங்கட்டிநெஞ்சோவெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றானே (௪)

வாழிசோபனம் வாழிநல்லன்பர்கள
சூழவந்தரு டோற்றமுஞ்சோதன
மாழிபோலரு ளாயமௌனத்தா
னேழையென பெற்றவினபமுஞ்சோபனம் (௫)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையாதியானெனுங்குதர்க்கம்
விடுக்கின்றோர்களபாறபிரிவிலா துள்ளன்புவிடாதே
படுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
றொடுக்கின்றோர்களை சோதியாததுபரஞ்சோதி (௬)

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனை யழலவிட்டனையே யுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையு மிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற் றிலகவாணுதறபைங்கொடிகணணனைதேக்காநாட கனசெய்தடியார்க்கெலா- மலமிலாவினைதீர்க்கததுசகைட்டிமப்பனேயருளானந்தசோதியே (௭)

முன்னிலைசுட்டொழி தியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநான்மொழிந் தேனெனின் றன்னிலையைககாட்டாதே யென்னையொனறுச் சூட்டா தேசராஞன்போர்ந்த,வகநிலையேநிலையந்தநிலையிலே சித்திமுதலியனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலைசுகபிமன்றே சுகாமுதலோர் நாடினரே (௮)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென்றறியாமல் யனைறும்பேயகந்தையோடு-மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னமிளைமலருந்துவேனோ- சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாயசொரூபானந்தசத்திகணீங்கா தவணாநதன்மயமாயருள் பழுத்துத் தழைத்தவொன்றே (௯)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க,வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான் மறறொருதுணைகாணே- னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியேயாதியேயடியார்தஞ், சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிப்பெருமானே (௰)

காதிலோலையை வரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப், போ
துபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதளராமன் மாதுசா
தவிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைசூழுஞ், சேதுமேவியராமநாயக
ன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே (௰க)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமா யளவிலாதவாரு யிருக்கோருயிரா
யமர்ந்தாயானாற்,கண்டவரார்கேட்டவராருன்றனைக்காணபதல
லாலென்னறிவாற்காணப்போமோ- வண்டுளபமணிமாயனும்புதல்வ
னொடுமனைவியொடுங்கூடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும் புண்டரிகபுரத்
தினிறுதாந்தமௌனபோதாந்த நடம்புரியும்புனிதவாழ்வே (௰உ)

பொறியிற்செறியைம்புலக்கனியைப்புசிக்கவரார்பிருங்கிழுத்து மறி
கிச்சுழலுமனக்குரங்கு மாளவாவிருப்பேனோ வறிவுக்கறிவாயப்பூர
ணமாயகண்டானந்தமயமாகிப் பிறிவற்றிருக்கும் பெருங்கருணைப்பெ
ம்மானேயெம்பெருமானே (௰௩)

உரையுணர்விறந்துதம்மை யுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேமாறுப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேயிருளைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவனோசிறியனேனே (௰௪)

கேவலசகலமின்றிக் கீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளைக்கண்டு மேதிடமேலாயின்பந்
தாதிடதின்பாகித் தனியிடையிருந்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற் சேவடிசிந்தைசெய்வாம் (௰ரு)

நேற்றுளாரின்றுமாளா நின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனினையந்தோ போககினேனைவீணேகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்த வண்ணலேயளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்து திளைக்கவோசிறியனேனே (௰சு)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வு மவித்தைபொய்யிருளாய்த்
தீதிலாவிளக்கெடுத்திருட்டவுஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென்றெம்பிரான சுருதியேயியம்பும் (௰எ)

சுருதியேசிவாகமங்களே யுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளவை யிதெனவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கட[illegible] மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டிடாநிறைபொரு ளளவையாகாணபார் (௰அ)

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்து மெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளில்லையெனவோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றநின் போதங்காணடியணிபொருகதான்
வென்னைப்போன்றுள வேழையரையவிங்கெவரே (௰௯

தாயுந்தந்தையுமெனக் குறவாவதுஞ்சாற்றி
னுயநீயுநின்னருளு நின்னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிருவடியிணைத் தாமரைபிடித்தே
னையனேயென்னையாளுடைமுக்கணுயகனே (௨௰)

காந்தமதையெதிர்காணிற்கருந்தாது செல்லுமந்தக்காந்தத்தொன்று
தேய்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்சலிப்பறவுமிருக்குமாபோற்,சாந்
தபதப்பரம்பொருளேபற்றுபொருளிருக்குமத்தாறசலிக்குஞ்சித்தம்,
வாய்ந்தபொருளில்லையெனிறபேசாமைநின்றநிலைவாய்க்குமன்றே ()

பொற்புறுங்கருத்தே யகமாயநிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையரென்விழி கதவுபொற்கவினச்
சொற்பனத்திலுஞ்சோரவின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினை வந்தாவாறென்கொனிமலா (௨௨)

வந்தவாறிந்தவினை வழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள் ளுணர்விலையன்றிதமியே
னுந்தவாறுகண்டிரங்கவு மிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித்தற்பரா யுய்குவேனேழை [௨௩]

வேறு.

சொல்லாலும்பொருளாலு மளவையாலுந்
தொடரவொண்ணுவருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி
நல்லார்களவையகத்தே யிருக்கவைத்தாய்
நன்னர்நெஞ்சந்தன்னல மூநனுகுவேனோ
வில்லாளியாயுலகோ டுயிரையீன்றிட்
டெண்ணரியயோகினுக்கு மிவனேயென்னக்
கல்லாலின்கீழிருந்த செக்காமேனிக்
கற்பகமேபராபரமே கைலைவாழ்வே [௨௪]

சாக்கிரமாநுதலினிலிந் திரியம்பத்துஞ்
சத்தாதிவசனுதி வாயுபத்து
நீக்கமிலந்தக்கரணம் புருடனோடு
நின்றதுமுப்பானைந்து நிலவுங்கண்டத்
தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்து
மடுத்தனசத்தாதி வசனுதியாக
நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூட
நுவல்வரிருபத்தைந்தாநுண்ணியோரே (௨௫)

சுழுத்திதயந்தனிற் பிராணஞ்சித்தஞ்
சொல்லரியபுருடனுட மூன்றதாகும்
வழுத்தியநாபியிற் றுரியம்பிராணனோடு
மன்னுபுருடனுங்கூடவங்காளிற்கு

மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத
மதனிடையேபுருட னென்றியமருஞானம்
பழித்திடும்பக்குவரறிவ ரவத்தையைந்திற்
பாங்குபெறககருவி நிற்கும்பரிசுதானே (உகூ)

வேறு.

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப் புன்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்டநாயினே னுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்ட சேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்ட தண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டுமே (உள)

வாதனைப்பழக்கத்தினான் மனமந்தமனத்தா
சீர்நவந்திடுமுறையுரைப்படி தொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிந் கண்டவெலலா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற் கையமுண்டாமோ (உஅ)

ஐயவாதனைப்பழக்கமே மனநினைவ்துதான்
வையமீதினிற்பரம்பரை யாதினு மருவு
மெய்யினின்றொளிர்பெரியவர் சாரவுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவி மெய்யுணருதல்போதம் (உகூ)

குலமிலான்குணக்குறியிலான் குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர் பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லா னெவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும் பரசிவனெனத்தகுமே (கூ0)

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்த போதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோ சொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொது வெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்கு நலத்தோய (கூக)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைகாடாமனிவேசும்மா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமியனேற்கு [மி
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேயிரும்பவுநான்மூளைத்துத்தோன்
மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேயாந்தேனேவஞ்சனேனே(கூஉ

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந் தட்சிணுதிகமூர்த்தம் (கூகூ)

சிற்றரும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தாங்
மற்றரும்பெனமலரெனப்போன்வாகிக்
கற்றரும்பியகேளவியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்ற ரும்பியமௌனியாய்ப்பாதநிடைமுனைப்பன் (கூச)

மயக்குசிந்தனை தெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பா லொன்றிலையென்னலவழக்கே
மயக்கமுற்றிமயக்கத்திற் றெளிவுறலினிதாம்
பயக்கவல்லதோர் தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ (௰௬)

அருள்வடிவேழுமூர்த்த மவைகள்சோபானமென்றே
சுருதிசொல்லியவாற்றாலே தொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனகில்லைமுன்பின் வருநெறிக்கிவ்வழக்குத்
தெருளின்முன்னிலையா முன்னைச்சேர்ந்தியான்றெளிக்கின்றேனே ()

எத்தனைப்பிறப்போவெத்தனையிறப்போவெளியனேற்கிதுவரையமைத்
தத்தனையெல்லாமறிந்தநீ யறிவையறிவிலியறிகிலேனந்தோ [ந
சித்தமும்வாக்குந்தேகமுநினவே சென்மமுமினியெனலாற்று
வைத்திடவென்னைநின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவான்பொருளே

வான்பொருளாகியெங்குநீ யிருப்பவந்தென்னைக்கொடுத்துநீயாகா
தேன்பொருள்போலக்கிடக்கின்றேன்முன்னையிருவினைவாதனையன்றோ
தீன்பொருளானவமிர்தமே நின்னைச்சிந்தையிற்பாவனைசெய்ய
நான்பொருளானேனல்லனல்லரசேநானிறந்திருப்பதுநாட்டம் (௰௮)

நாட்டமூன்றுடையசெந்நிறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்கே [னே
கோட்டமில்குணத்தோர்க்கெளியநிர்க்குணமேகோதிலாவமிர்தமேநின்
வாட்டமினெஞ்சக்கிண்ணமாச்சேர்த்துவாய்மடுத்தருந்திநானுங்கே
பாட்டளிநறவமுண்டயர்ந்தது போற்பற்றயர்ந்திருப்பதென்னாளோ ()

என்னுடையுயிரேயென்னுளத்தறிவேயென்னுடையன்பெனுநெறியாய்
கன்னன்முக்கனிதேன் கண்டமிர்தெங்கக்கலந்தெனைமேவிடக்கருணை
மன்னியவுறவேயுன்னைநான்பிரியாவண்ணமென்மனமெனுங்கருவி
றன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத்தண்ணருள்வரமதுவேண்டு ()

ஆசையெனும்- முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௰௬௧.

—*—

எனக்கெனச்செயல்

—————

எனக்கெனச்செயல்வே றிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்கெனத்தகுமுடல் பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலா மாற்றியெம்பிரானீ
நினைத்ததெப்படி யப்படியருளுதனீதம். (௧)

உளவறிந்தெலாநின் செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்த மளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற் கிவ்வணமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிங் காரொடும்புகலுவேன்றக்கோய (௨)

என்னைத்தானின்ன வண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திட வருள்புரிதியேறக்கோய்
பின்னைத்தானின்ற னருளபெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிக ராரெனவாழ்த்துவர்நெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன் னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதியிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாதநற்பர னாவெனவ்வாறுய்குவேனவிலாய் (௪)

வேதமெத்தனையத்தனை சிரத்திலும்விளங்கும
பாதநித்தியபரம்பர நிரந்தரபரம
நாதநற்பர சிற்பரவடிவமாய்நடக்கு
நீதநிர்க்குணனினையன்றி யொன்றுநானினையேன். (௫)

நெறிகடாம்பல பலவுமாயந்தந்தநெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமும் பலபலவரவுகஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையிங் காருனையறிவினாலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையில்லா வகைகலக்கின்றபெரியோய். (௬)

பெரியவண்டங்க ளெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
மரியபல்லுயிரெத்தனை யமைத்ததிற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைத்தனை யமைத்தருள்வுளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிந்த வெண்ணமேனமைத்தாய், (௭)

கணமதேனுநின்காரணந் தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்த முதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய் வஞ்சனைக்கெந்தைநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந் தரின்யாருனை மறுப்பார். (௮)

கன்னன்முககனிகண்டு தேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிறகலந்த வர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலற்றநின்னற்பதந் துணையெனநம்பச
சொன்னவர்க்கெனாலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன். (௯)

தந்தைதாய்தமர்மக வெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாவென்றேயருமறை வாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திச்
சிந்தைதான்றெளிந் தெவ்வணமுய்வனஞ்செப்பாய். (௰)

துய்யன்றண்ணருள் வடிவினன்பொறுமையாற்றுலங்கு
மெய்யனென்றுனை யயனேயடைந்தனன்மெத்த
நொய்யனுண்ணி யவறிவிலனென்றெனைநூறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப் புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய் (௰௧

ஒன்றதாய்ப்பலவா யுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின் றிடுமறிரூவென்னெஞ்ச
மன்றதாயின்ப வுருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (௰௨)

தனியிருந்தருட்சகசமே பொருந்திடத்தமியேற
கினியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமப்படியா யினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாத தொன்றுள்ளதோபுகலாய். (௰௩)

திருந்துசீரடித்தாமரைக் கன்புதான்செய்யப
பொருந்துநாளல்ல புண்ணியஞ்செய்யுநாளபொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுதீவினை யிழைத்தநாளெனறு
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநா ளெந்தநாளடிமை. (௰௪)

பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையா யெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தன்னருள வடிவமேயுனக்கெனபுவைத்துத்
துன்னுமின்னலேன் யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய் (௰௫)

மின்னையன்னபோய் வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெய்வண்முய்வனமுரையாய
முன்னைவல்வினை வேரறமுடித்தெனறுமுடியாத
தன்னைத்தன்னடியார்க் கருளபுரிந்திடுந்தக்கோய், (௰௬)

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவெனறிலைநஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்கு முளக்கணேநடிக்கின்றுயுன்ற
னம்பொனமாமலர்ப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புரப்ப தெக்காலமோநவிலாய். (௰௭)

பாடியாடிநின் றிரங்கி நின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடி யர்யானொருழும்ப
னுடியேயிந்தவுலகத்தை மெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையே யென்னினிச்செய்வேன். (௰௮)

களவுவஞ்சனைகாம மென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையுங்காரணக் கமைத்தனையையா
வுளவிலேவெனக்குள்ள வாறுணர்த்திநுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன் மதிதளர் வின்றிவாழ்வேன். ௰௯)

வானநாயகவுரனவர் நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயக நலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக் கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனனுயகம்வாடவோ வென்செய்வேன்செப்பாய (உ0)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகின்ற விறையே
பாதகக்கருங்கனமனங் கோயிலாப்புரிந்து
சூதகத்தனுயாதினு மிசைசைமேறறேனறும்
வாதனைக்கிடமாயினே னெவ்வணமவாழுவேன். (உக)

தெளிவொழுக்கையோ வறிகிலர்னறிவிலான்சிறிது
மளியிலாணிவன்றிரு வருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனுக்கினை யெனசெய்வேனெனசெய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியு மாயாவுமாமுரவோய். . (உஉ)

கண்ணினுன்மணியென்னவே தொழுமன்பர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின்னரு ளெனககெநதநாளனுகு
மண்ணுவிண்ணு மறறுள்ளபூதமுமாறுப
பெணணுமாணுமாயலல மாய்நிறகின்றபெரியோய் (உங)

சகமெலாந்தனி புரந்தனை தகவுடைத்தககோ
ரகமெலாநிறைந்தா னந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரை வாழவித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப் பிறந்திடசசெய்ததேனெந்தாய. (உச)

ஏயநதநல்லருள்பெற்றவர்க் கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுங் கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறை யெத்தனையத்தனையறிவாற
றேய்ந்தபோர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோனறலாந்தூயோய (உரு

தககனின்னருட்கேள்வியோ சிறிதின்றித்தமியேன
மிககதெய்வமே நின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழே
னுக்கறுய்தந்தைமகவெனும் பாசககட்டுடனே
துககவெள்ளத்திலாழ்கினறேனெனசெய்வானறுணிநதேன ()

பவம்புரிந்திடுமெபாவியேற் கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்த வமிர்தத்தையளிகக
நவங்கொடுத்துவத்திரை யெறிகடலெனுநலத்தோய (உஎ)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயல தில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனரெந்தை நின்னடியர்யானபாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையே மெயயெனமுதற்று
னற்றிருந்திடததொழில செயவானறனைநிகரானேனே. (உஅ)

எனக்கெனச்செயல்-முற்றுப்பெற்றது ஆக-௩அக

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின்மிசையொருவனசெய்த வித்தையகோவெனவும்வார
ணதிக]மண்டமவையடுக்கடுக்காய்ந்தத்தினிறுத்துமவதானமபோல
வெண்டருநலலகிலாண்டகோடியைத தன்னருள வெளியிலிலக்வைத்
து]கொண்டுநின்றவற்புதத்தை யெவராலுநிசசயிககககூடாவொன்றை

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்யோகபூமி
நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமெளன நியாயத்தைநிறைநிலைவைத்தன்னே
யனறியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தானமுதலாயசலமாகி
யெனறுமுளளவிங்பத்தைத்தண்ணென்ற சாந்தபதவியற்கைதன்னை()

பதமூன்றுங்கடந்தவர்ககுமேலானஞானபதப்பரிககாட்டிச்
சதமாங்கிராலம்பசாட்சிய தாயாரம்பத்தன்மையாகி
விதமயாவுங்கடநதவிதவிதையெனுமிருளைக கீண்டெழுந்துவிமலமாகி
மதமாறுங்காணுதவானந்த சாகரத்தைமெளனவாழவை (௫)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவின்பமாகடலை நல்லமிர்தைமணியைப்பொன்னை
த்]தாழவரனெனறுளத்திருந்ததத்துவத்தையத்துவிதசாரந்தனனைச
சூழபெருமபேரொளியையொளிபரந்த பரவொளியையிங்பச்சுகத்தை
மாறு,வேழுலகுங்கலந்தினறும் நானாயாயென்றுமாமியறகைதன்னை.

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச செயதருளுஞ்சமத்தைலோக
மினனேஙிகாத்திடவுதியாகச சொரூபானந்தசசுடரை வேதமாகி
யெனனையரிவரிதெனனே சசமயகோடிகளிடையவிடையறுத
பொனனேவிரித்திடுமுலகத்துமபருமிப பரும்பரவுமபுனிதமெயயை()

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாயநானெனலாய்பாசகாலம்
விரவிநிலறவிசித்திரத்தையக யபததகினிதிருந்தவிவேகந்தனனை
யிரவுபகலினைபபுமறப்பெனும் தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச
சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்த நீங்காதசிதாகாசததை (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னமறியேமென்னு
நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிரகுணத்தைத் தன்னருளாநினைவுக்குள
ளே]வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத தானாகவெனனுளுமவளாத்துக
காக்குஞ]சிதநினமாதுவெளியைத்தனமயமா மானநததெய்வந்த

தன்னிலேதானாகநினைந்துகளிந்தவிழந்துசுகசமாதியாகப் [னனே.(எ)
பொன்னிலேபணிபோலுமாயை தருமனமேயுன்புரைசடாந்தா [லே
யெனனினேயான்பிழைப்பேனெனக் கினியாருன்போலவாரிலலையில
புன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவயென்னுயிர்க்கோருறவமாவாய()

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்துதன்னுட்
கறவுமரிதரிதன்றோவிதப்ரமுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ
வறிதிலுன்னையசைத்தென்னல்வழக்கென்று சத்தெனவும்வாழ்த்து
வேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின்சென்மமதே யத்தினின்
செல்லல்வேண்டும். (௯)

வேண்டியநாளென்னோடும்பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தாலே
மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமாவணக்குஞ்செய்வே
னுண்டகுருமௌனிதன்னால் யானெனதற்றவனருணை வேனபூவிற்
காண்டகவெண்சித்திமுதலியெனக்குண்டா முன்னாலென்கவலைதீர்
வேன். (௰)

நிராதவென்சனனவழக்கெல்லாந் தீருமிந்தசனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசிவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூக்காவேனுமுனைக்குவமைகாட்டப்போமோ
பாராகியாகவெழுமண்டலத்தினினமகிமைபகரலாமோ (௰௧)

மண்டலத்தின்-முற்றுப்பெற்றது-௬௨-சா.

பாயப்புலி

பாயப்புலிமுன்மான்கன்றைக் காட்டும்படியகில
மாயைபெரும்படைகளேயிலக் காவெனவைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலு நன்றேநின்பெருங்கருணை
தாயெத்தடியர்க்கருள் சச்சிதானந்ததற்பரமே.

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகி மன்றந்தனினடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால் பணிநீதரென்னெஞ்சமாங்
கற்பரந்தாங்குகரைந்திடவாளெத்தகாட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைகருந்தைப்பொடிசெய்தே (௨)

செய்யுந்தவஞ்சற்று மில்லாதநானுன் றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைகூப்பிநின்று டிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள் செய்வதன்றோபுலியூரத்தனே (௩)

அத்தனைச்சிற்றம்பல வனை யென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்த நிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே (௪)

கண்டாருளத்தினிற்காலூன்றிப் பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்கு மனையர்வினைக்குமசனிதன்னைக
கொண்டாடிமுன்றுனங் கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவென்றுங்காணுது வெட்டவெறுவெளியே (௫)

வெளியானநீயென்மன வெளியூடுவிரவினையா
வொளியாருங்கண்ணு மிரவியும்போனின்றுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச சடையாடவும்புலியாடைக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுணடமாடு முக்கடசுடர்க்கொழுந்தே. (௬)

சொழுந்தாத்துளைமலர்க்கோதையர் மோகக்குளகடலி
லழுந்ாதவண்ணநின்பாதப் புணைந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடி பூத்தமேனிசுகபொருளே()

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுள்ளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழகல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடை நீங்குந்திரமிலையே (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகி நின்றனினையரிந்தே
தூங்காமற்றூங்கிநல்லாதே யெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற் புவனத்தையுண்டுபண்ணிப்
பாங்காநடத்தும்பொருளே யகண்டபரசிவமே. (௯)

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்த மாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றே மிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கே யென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றோ வெளிமானெனப்பாயந்ததுவே, (௰)

ஆறுத்திலங்குசமயங்களாருக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெறறமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பறந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே (௰௧)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்றுநாணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்பான்பர மானந்தசித்திமுடிடுமே. (௰௨)

என்னுதநென்னியநெஞ்சே துயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுரங்குறங்கென்றுனை முக்கட்கருணைபிரான்
றண்ணுற்கருணைமௌனத்தினன் முத்திசாதிக்கலா
நண்ணுதநொன்றில்லை யெல்லாநலமுநமக்குளவே. (௰௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட்
டானென்றொருமுதல் பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தந்தென்ன நிவையெல்லாமுண்டவசங்கி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௰௪)

மானந்தவஞ்சற்றுமில்லாத நாண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளைக் கண்டிடச்சற்குருமோனனுமாய்த்
தினன்றனக்கிங்கிரங்கினையே யினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோ பரமேசச்சிதானந்தமே. (௧௫)

எனக்கோர்சுதந்ரமில்லையப்பாவெனக்கொப்பில்லைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளே யென்னைவாழ்வித்திட
நினைக்கேபரநின்னை நீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கேபரமினிச்சும்மா விருக்கத்தகுமென்றுமே. (௧௬)

இடம்பெறுவீடுமின்னார்சேயுறவுமிருந்திடியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெருமாயைமனமேயினியிங்கு வாமவுனி
இடம்பெறவைத்தமவுனஞ் சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (௧௭)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினைமும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை
யாற்றுப்பெறுக்கன்ன கன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே (௧௮

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்ன விதனைவிடப்படுமோ
கையான்மவுனந்தெரிந்தேகல் லாநிழற்கண்ணிருந்த
வையாதப்பாவென்னரசேமுக் கண்ணுடையாரமுதே. [௧௯)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக் கல்லாநிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக் கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தே சுகநிட்டைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத் தானந்தனஞ்செயனே. [௨௰

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ் செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுநேசயென்னவென்னைப்புரக்கசதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
நீயுண்டிருந்தமெழுகல்லவோகதிசேர்வதற்கே. ௨௧]

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்ற முக்கட்குருமணியே (௨௨)

ருமபியமமளளயாயபடா

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சே நின்பாதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம் பிறகருங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமென் சித்தியுங்காணுநமதல்லவோ, (௨௩)

சொல்லான்மவுனமவுன்மென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்கொண்
தல்லான்மறப்பூரண நிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ
கல்லாதமூடனினியென்செய்வேன் சகக்காரணமாம்
வலலாளனுன மவுனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமமெல்லா முரைத்தவருணன்மவுன
கரணமூலங்கல்லாலடிக்கே யுண்டுகாணப்பெற்றாற்
பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகிய பாதரச
மாரண்மாய்விடுமெணசித்தி முத்தியும்வாய்த்திடுமே. (௨௫)

சித்தமவுனிவடபரன்மவுனி நந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந் தொழும்புசெய்து
சத்தமவுனமுதலமூன்று மௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன் மற்றைநிட்டைகளே. (௨௬)

கண்டேனிளதருளவ்வருளாய் நின்றுகாண்பதல்லா
முண்டேயதுவுநினதாக்கி னெனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறினே னல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமே யெனக்கேதுங்குறைவில்லையே (௨௭)

மேற்கொண்டவாயவுங் கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமை நின்றுசொரிவதையென்
னுற்கண்டதன்றுமௌனோப தேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன் மேலேயமிர்தம்பருகுவானே. (௨௮)

சொல்லாற்றெட்ர்பொருளாற் றொடராய்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன் சகமார்க்கத்திலுஞ்
செலலாதென்சிந்தைநடுவே கிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும் வாய்விட்டாற்றுவானே. (௨௯)

அறியாதவென்னையறிவாயு நீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேறறிவாஞ் சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோ உமுகருள்கூண்டலியோ
சிறியேன்படுதுயர் கண்டுகல்லாநிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩௰)

எல்லாமுதவுமுன்னை யொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புலலாயினுமொரு பசிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லெனல்யோகநெறியுஞ்செயேனரு ணீதியொனறுங்
கலலேனெவவாறு பரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்றுள்ளத் தொருவவெனக
கென்றுந்தெரிந்தவிவைகே ளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங் குரைகடலு
மன்றுமனையு மனமாதிதத்துவமாயையுமே. (௧௨)

மழுதுண்டபாவையர் மோகவிகாரப்பரவையிட
விழுகின்றபாவிக்குந் தன்றாட்புணையைவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்ப ருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
ளெழுகின்றவானந்தக கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (௧௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடை யேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
னிழுக்காகுமென்றெண்ணி யோவிரங்காதவியல்புகனடாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெரிக்கிய மூத்தரெனுங்
குழக்காணநின்று நடமாடுந்தில்லைகொழுஞ்சுடரே. (௧௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால் கொண்டவர்செயிந்த்ர
சாலம்படைத்துததளாந்தனையேயென்றுந் தண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்துககல்லா லடிக்கீழுவைகருங்கோவுக்கன்பாங்
கலம்படைக்கததவம்படையாதென்கொல் கன்னெஞ்சமே (௧௫)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாவிரந்தாஞ் சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
யெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி லலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௧௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச் செகத்திருளசொற்
பனமேயெனவெளி கண்டேயிருக்கவும்பாசமந்த
வினையேதுணையென் றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோ சுத்தமூடரிவ்வையகத்தே, (௧௭)

கடலெத்தனை மலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மண லொகருமிநதச்
சடலத்தைநாளவிடு மினனேயுனைவந்துசாரவிருட
படலத்தைமாறறப் படாதோநிறைந்தபராபரமே. (௧௮)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லை நினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுத லின்னையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்களுள்ளசசெந்தாமரையா
மனையும்பொன்மனமுமு நின்றுடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (௧௯)

உள்ளத்தயமிங்கெனையுநின்கையினி லொப்புவித்துங்
கள்ளத்தைசெய்யும்வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும் புனல்போற்பரிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கே யெளித்தான்தில்லைவித்தகனே. (௨௰)

கள்ளம்பொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங்காலாவந்தா
லுள்ளன்பர்கட்குண்டோவில்லையேயுலகின்றவன்னை
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாண மன்றுமின்ப
வெள்ளசெம்பாதப் புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே. (சக)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்கள்
மின்மயமானசகம்யாதுரைத்தென் வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மய மெல்லாநிறைந்த நிராமயமே. (சஉ)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்கண்டாற் கரியவுனைத்
தோயும்படிகருக கருணைசெய்வாய்சுகவாரிபொருளே
தாயும்பிதாவுந் தமருங்குருவுந் தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றே யுணர்ந்தேனிது நிச்சயமே. (சங)

அல்லும்பகலுமுனக்கே யபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொல்லினந் தெரிந்ததன்றோ துதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைக்கு மெளனவுனது கருணையென்பாற்
செலலும்பொழுதல்லவோ செல்லுவேனந்தசிற்சுகமே. (சச)

எல்லாஞ்சிவசெயலென்றறிந்தாலவ னின்னருளை
யல்லாறபுகலிடம்வேறுமுண்டோ வதுவேறிலையா
நில்லாயுனைநறறியேறகதியுண்டிரு நீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்தி லாழ்ந்தாயதென்ன புகனெஞ்சமே. (சரு)

ஒளியேயொளியி னுணர்வேயுணர்வி னுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங் கருதகேகருதலைக் கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின் விளைசுகமேசுகர் வீறுகண்டுந்
தெளியேனதெளிந்தவரைப் போற்றிடேனென்னசெய்குவேனே, ()

மறக்கின்றதன்மையிறந்தலொப்பாகு மனந்தோன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மை பிறந்தலொப்பாகு மிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கினவெல்லைக் களவில்லையேயிந்தசசன்மமல்ல
றிறக்கின்றநாளெந்த நாள்பரமேநின்றெருழும்பனுக்கே (சஎ)

காட்டியவந்தக் காரணமுமாயையிக் காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானுவியங்கத் துறையிதன்று
னூட்டியநானெனக தென்றோ ரறிவற்ற நானிவறறைக்
கூட்டினினறூட்டினையேபரமேநல்ல கூத்திதுவே. (சஅ)

பொல்லாதமாமாக கடமனமேயெனைபபோலடுத்த
வெல்லாற்றையுமபறறிக் கொண்டனையேயெனையிங்ஙனமயமா
நில்லாயருளவெளிநீ நானிறபேனருணிடடையொரு
சொல்லாறபதிந்து பரிபூரணானந்தக் தோய்குவனே. (சகூ)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன் றுன்மார்க்கமியாவையம்வைத்துக்கட்டுக
காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றுயுன்னவலமதிக்
கோராயிரம்புத்தி சொனனுலுமோர்கிலே யோகெடுவாய
யாராயுனேக்கொல்லுவேன் வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. ()

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும் வைத்திலேயெவெரும் புன்மைநெஞ்சே
வேததிலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடக்காதந்தவான்பொருளைடிக்கொள்ளே (௫க)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந் தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
சங்கக்குழைந்துள்ளுருகு மன்மாளர்க்கணைநடந்து
பொங்குக்கருணைக் கடலேசம்பூரணபோதத்தனே (௫உ)

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னேயுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையு மெய்ந்நூலேயும்பொய்யதர்கவெண்ணும்
பொய்யர்தநட்பை விடுவதென்றேபரி பூரணமே. (௫ந)

அளியுங்கனியொத் தருவிளையாளுெந் தயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்கிப் பரிபாககலமுஞ் சித்திக்குமோ
வொளியுக்கருணையு மாறுதவின்பமு மோருருவாய
வெளிவந்தடியர்கவிக்கநின்றும்விழுப்பொருளே, (௫ச)

அடையார்புரஞ்செற்ற தேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவெனனேப் படைத்திந்தபாரிற்படர்ந்தவினேத்
தடையாற்றளவிட்டு நெஞசம்புண்ணுகத் தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியனறி யான்செய்ததொன்றிலேயே. [௫௫)

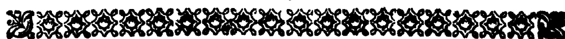
ஆடுங்கறங்குந் திரிகையும்போலவலேந்தலேந்து
காடுங்கரையுந் திரிவதலலாநின் கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத் தவமுயலாத கொடியரெமன்
றேடும்பொழுதென்ன செய்வார்பரானந்தசிறகடரே (௫சு)

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுசசிறறின்பத்தா சேழலினெனனுங்
குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமனனர் கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையென நம்புகண்டாய்சுத்தமூடநெஞ்சே. (௫எ)

நீயெனநானெனவேறில்லேயென்று நினைவருளத்
தாடுயெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச்
சேயெனககாத்தனே யேபரமேகினறிறுவருளுக
கேயெனனசெயயுநகைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே, (௫அ)

ஆத்திரம்வந்தவர் போலலையாமலரோகநிட
காதலிருந்தெனனை யேயன்னையோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரமுனின் றுணர்த்தினையேமவு னவினினுன்
சாதகிரஞசொன்ன படியியமாதியுஞசாதிப்பனே (௰௯)

பாயப்புலி- முற்றுப்பெற்றது- ஆ௲-௪௫௯.

உடல்பொய்யுறவு

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவார்தன்னருளேகண்டாய்- நிடமுடனே
யுறறுப்பாரமோனா னொருசொலலேயுண்மைநன்றுப்
பறறிப்பாரமறறவல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெலலாம் பாரகருங்காலப்பரத்தின்
சீராகனிறகுந்திறங்கண்டாய்- நோராக
நிறகுநதிருவருளி னெஞ்சேயாநிற்பதெல்லாற்
கறகுநெறியாதினிமேற காண் (௨)

மெய்யானதன்மை வி ளங்கினல்யார்க்கேனும்
பொயயானதன்மை பொருநதுமோ- வையவே
மனனுனிராசையின்னம வந்ததலலோவுன்னடுமை
யெனனுநிலை யெய்துமாறென (௩)

அறியாமைமேலிட்ட டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம்- வறிதேயா
நீயுணாத்தநாணுணரு நேசந்தாலோவறிவெனா
றேயெனககோர் நாமமிட்டதே (௪)

ஏதுக்குசகம்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கே போகவிட்டாய்- வாதுக்கு
வந்தெதிாததமல்லனைப்போல் வாதாடினையேயுன
புந்தியென்ன போதமெனனபோ (௫)

சகமனைத்தும்பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாறறுக்க
சுகமனைத்தும்பொயயென்றோசோரா- திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மேலானவதததுவிதக
கட்டுக்குளாவதென்றோ காண். (௬)

கற்கண்டோதேனோ கனிரசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதென்னநான்சொல்லுவேன்- விற்கண்ட
வானமதிசாண மவுனிமவுனத்தளித்
தானமதிலூறு மமிர்தம. (௭)

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமுறுவுற்பவநோய்மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம் (௮)

மாயாசகத்தை மதியர்தார்மன்முதலா
யேயானதத்துவத்தி லெய்துவரோ - நேயானு
பூதிநிலைநிறகப்பொருந்துவாகளன்னவர்த
நீதியையோ யோர்மனமேநீ (௯)

இகமுழுதும்பொய்யெனவே யெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருணமெய்யேயகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேய்யனுபவத்தைச
சேரீததுவேதிறம். (௰)

ஆரணங்களாகமங்கள யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப் பொருளென்றுங் - காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளே யுற்றுணாந்தவவுணமையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகா [௰௧]

நேராயம்மௌனநிலை நில்லாமலவாய்பேசி
யாராயலைக்திர்நீ ராகெடுவீர - தேரிர்
திவாயந்திரையுந்திச செனனியனைநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல். [௰௨]

அற்பனமே யகிலவர்ழ்வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கணடாயுண்மைசொனனேனுன்-கற்பனையோ
தில்லாவிடத்தேயெனச் சும்மாவைத்திருககக் [ன்]
கல்லாநீதானோர்கவி (௰௩)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையா மென்றென்னைப்
போதும்பொருந்தும் புனிதர்பாற்றீதுநெறி
செலலுமோசெலலாதே செல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோ வேதத்தொனி. [௰௪]

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்துனைச செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சனெனநிற்கவைத்தாய் நீதியோர்தற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி [௰௫]

அப்பொருளுமான்மாவு மாரணநூற்சொன்னபடி
தப்பிலாசசித்தொன்றுனு சாதியினு-லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதனு சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்து விதமாம் (௰௬)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம - லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி (௰௭)

நோக்கர்க்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான காக்குமுயி
ரதனைக்குநானடிமை யாதலினாலயானெனதென்
றித்தனைக்கும்பேசவிடமில். (௰௮)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றாளைத்தாளீடூழிதானவாழ்க - வென்றென்றே
நிகழ்னைதுங்கைவிகுஞ சிவமையராந்தவமையர்க்கே
கைககுவருமின்பககனி (௰௯)

மனத்தாலுல்வரக்காலு மன்னவொண்ணாமோன
வினத்தாரோநலவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரே கூறரியமுத்திநெறி
கண்டவரு மன்னவரேகாண், [௨௰]

கண்ணொளியேமோனக கரும்பேகவலையநப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளியாம்பான்மையினை - நண்ணிடவுந்
சித்தமிரங்கிலதென் சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்கு மாதரவுமில (௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவை
நெறியானபோததுவாயநிற்கும்- குறியார்
சதசத்கருளுணர்தத் தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேமெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக கொண்டேதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருளென்று
கண்டவற்கேயானந்தக் கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்கிங் கென்னகிடைக்கும் (௨௩)

புலியினதுளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரந்தும்மெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புநிதனசாண்பிருந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே. (௨௪)

சொல்லுககடங்காச சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலும்மாற்றுவதென் - னலலசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பாந்தோ
மோனமயமானமுறை (௨௫)

ஐயாவருணகிரி யப்பாவுனைப்போல
மொய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர்
சாற்றறிதென்றேசற்றூர் தன்னையாய்முககணெந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினன். (உசு)

காதற்றுப்போனமூறி கட்டிவைதலாவதுண்டோ
தீற்றகாயமுமச் செய்கையே - போதமாய்
நிற்பரல்லாவிச்சகத்தி னோரார்கணோரிடினும்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார் தாம். (உஎ)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினன்
கள்ளங்குலாவுவஞசக் கள்ளனே றுள்ளத்தி
லில்லனென்றுலனனவன்று னெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்ல வழக்காம். (உஅ)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மௌன வள்ளலையே - நித்தமனபு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்காமெழும்புங்
காணத்துடிக்கு மிருகண். (உகூ)

தொல்லவினைக்கீடாச் சுழல்கின்றநானெருவ
னெல்லையிலானின்கருணை யெய்துவனோ - வல்லவனு
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானு ணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩௰)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலா மும்முதலாமூவுலகுக்
தோன்றக்கறுணைபொழிதோன்றலே - யீன்றவன்னை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவுரை (௩க)

நேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தாவிரைந்து பூரணமா - யோசித்து
நின்றதல்லான்மோன நிருவிகற்பனிட்டைனிலை
யென்றுவறுமோவறியேனே. (௩உ)

அறிவிலறியாமை யற்றறிவாய்னின்று
பிறிவறவாநந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான், (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுக்கொடாமல்
விடவிடவேகாடுவரோ மெய்யைப் படயடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன் மெய்யுணராப்பொய்யனு
ண்டதோனேயறி. (௩ச)

அறியாயோவென்னைநீ யாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய்-நெறியங்கிக
குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற் றுயருகேகாண். (௩௫)

ஏதுக்குஞற்சுமைகொண் டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே -சோதியா
மன்னநிருவிகற்ப வானந்தட்டையிலே
பின்னமறவில்லாதபின். (௩௬)

பின்னுமுடற்சுமையாப பேசும்வழக்கதனை
லென்னபலனுநிற் றிருநதோமே- யன்னதனை
லானந்தந்தானேகா ணுருமெம்மையனே
யேனிந்ததுனபமினி. (௩௭)

துனபககடலிற் றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவரு மானந்தமே (௩௮)

கரைந்துகரைந்துருகிககண்ணீராறுக
விரைந்தேநிருவிகறபமெய்த-நிரநதரமு
நின்னையேசிந்திகக நீகொடுத்தாயமோனநா
னென்னைமுழுதுங் கொடுத்தேனே. (௩௯)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனே தானிருநதாற்
கல்லுமுருகாதோ கன்னெஞ்சே -பொலலாத
தப்புவழியேநினைந்தாய் சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே. (௪௰)

கொடுத்தேனேயென்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடூழிவாழ்ந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
விற்றேனேயேழை யடியேன (௪௧)

பெற்றேம்பிறவாமை பேசாமையாயிருக்கக
கற்றேமெனவுரைககக் காரியமேன் - சற்றேனு
நீக்கற்றவின்ப நிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றுற்பேசுமோ வாய. (௪௨)

காலன்றனையுதைத்தான் காமன்றனையெரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கப பாற்கடலை - ஞாலமெச்சப
பின்னேநடக்கவிட்டானே யோருளைநாடாதார்க
கென்னேநடக்கையினி. (௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைகூப்பித்தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்த வெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி. (௪௪)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினான்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக் கண்ணியா - னுள்ளபடி
கல்லாலினகிழிருந்து கற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாரு மீடேறவே. (௪௫)

புலனைந்துதானே பொறிமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடிமை-நலமிருந்த
சித்தானமோன சிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோ பிறப்பு. (௪௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்யாதை முயல்வார - பிறையணிந்த
மிக்கலாயமலை வித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனே செப்பு. (௪௭)

துங்கமழுமானுடையாய் சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய் சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயென் சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயே கதி. (௪௮)

இனியகருணைமுகி லெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி- தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந் துணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லானீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாய தவத்தோர்க்குஞான
தினகரனாமென்ன சிவன். (௫௦)

தேகச்செயறுறுஞ் சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மா விரு. (௫௧)

சும்மாவிருக்கச் சுசமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோசமினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோ சொல்லவேண்டாங்கன்ம
மிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீயறறவங்கிலேயே நிட்டையதினியிலேயோ
வாயறறவனே மயங்காதே-போயற
றிருந்தாலுநீபோகாயென் றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயினபமுண்டுவா (௫௩)

வாவாவென்றின்பம் வரவழைககுஙகணணரோ
டாவாவென்றேயழுதவபபனே-நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயிந்தனேயேயிந்தபடி
நிலலாயதுவே நிலை (௫௪)

நில்லாப்பொருளை நினையாதேநின்னையுள்ளோா
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தைகுறைந்து சுகஞசேரககுருவருளால்
வந்தவழிநலலவழி (௫௫).

வழிபிதென்றுமலலாவழிதென்றுஞ்சொலலிற்
பழிபழியானல்லருளாற் பார்த்தோர்-மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கசசொன்னவன்றே யெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீயார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவே படடினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறகையரிதரிது-நேரே
மனத்துறவுமப்படியே மாணுவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறெனநேயோா (௫௭)

ஓராமலேயொருகா லுன்றைமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பார்த்திருந்தால வாராதோ
பத்துத்திசையும் பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந
தத்திக்கரைபுரணடுதான் (௫௮)

தானனதன்மைவந்து தாகநிலைவவிடத்தே
வானதிமாயை வழஙகாதோ-ஞானுகே
ஞுன்னுளளேதோன்று வுழவாகின்றதென
வென்னுளளேயென்றுமிரு (௫௯)

எனனையுன்னையினனதிது வெனறுமநிறகுநிலை
தனனையருளென்ற தருணத்தி-லனனைபெறற
பிளளைக்குஞசொல்லாத பெறறிகணடாயைய்னே
யுளளத்திருளளே யுணர். (௬௰)

சொன்னவர்தானிடடை தொகுத்திராநிடடையிலே
மனனினவாபோதியாாமாமௌனன-றனனுள
விருப்பாகக்கைககட்டி மிககவடநீழ
லிருப்பானிருவிகாப்பததே (௬௧)

இந்தவிருவிகற்பத் தெந்தையிருக்கவிட்டை
சிந்தைநீதேருய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடாப்
பாடுகெடவன்றோவோ பாத்திரத்துககாடலலலா
லாடுவதேனுட்டுமவன் (௬௨)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து மவனேதா
மானவரேசொன்னு லவரோகுருவெனக்கு
கானவனுயிறபதெந்தநாள. (௬௩.)

நாளவங்கள்போகாம னுடோறுநந்தஎமயே
யாளவந்தார்தாளினகீழாட்புகுந்தாய-மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிறகுங்கருததறிந்தானெனுசேயுன
னுட்டானுனையமிலலை யால (௬௪)

யான்றுனெனலறவே யின்பநிட்டையெனறருணைக
கோன்றுனுரைத்தமொழி கொளளாயோ - தோன்றி
யிழுககடிததாயநெஞ்சேநீ யெளகலைகளசோர
வழுககடிககும்வணனுாயோ லாய் (௬௫)

எங்குஞ்சிவமே யிரண்டறறுநிறகினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீ சலியாதே-யஙகிங்கென
றெணணுதேபாழி லிறநதுபிறநதுழலப்
பண்ணுதேயானுன் பரம். (௬௬)

மெய்யையப்பொய்யென்றிடவு மெய்யனையாப்பொய்ந்நெஞ்சே
பொயயைத்தானமெயயெனவும போகுமோ-வையமறத
தன்மயத்தைமெயயெனவே சாாந்தனையேலானந்த
மௌனமயமுநின்மயமுநினமயமுமே [௬௭]

பூங்காவனநிழலும புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாஙகாதவானநத மாமழையு நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்தமாணடவாபோற றாமௌனபூமியினு
னிலலையென நினறவிடம (௬௮)

இடம்வானநல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காககருவியனைததது-முடனுதவ
மந்தாரதாருவென வந்துமவுனகுரு
தந்தானோசொறகொணடு தான [௬௯]

தானந்தவஞானஞ் சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெலலாநதாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொனனவொருசொலலாற சுகமாயிருமனமே [௭௰]

உன்னையுடலை யுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக் கிருத்தினனை - சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றோய்ந்தாநெஞ்சேயுன்னை
யில்லைபிறப்ப தெனக்கே. (௭௧)

எனக்குமுனக்கு முறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவினை நிட்டை - தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனி யளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியேனை காண். (௭௨)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தளைக்கிசைய முற்றியதாற் - றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந் தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன் மோனவடிவே. [௭௩]

எல்லாமேமோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லாகண் மோனநிலை நாடினர் - பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றை நீவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன் மோனகுருவே. (௭௪)

மோனகுருவளித்த மோனமேயானந்த
ஞானவருளுமது நாட்டுமது - 'வானத்தி'
நிறைநிலையுமது நெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னானந்தமே. (௭௫)

அறிந்தவறிவெல்லா மறிவனறிவில்லை
மறிந்தமனமற்ற மவுனன் - செறிந்திடவே
காட்டினானந்த நாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினானமோன குரு. (௭௬)

குருவாகித்தன்னருளைக் கூறுமோனனேமோன
வுருநீடுயிர்பொருளு மொக்கத் - தருதியென
வாங்கினையேமேலுமுண்மை வைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோ வினி. [௭௭]

இனியகருப்புவட்டை யெய்துவிட்டா
னினியிரதமாறுது நாளும் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேனமோனம் பிறந்தவனேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங் கதி, (௭௮)

ஏதுக்குஞ்சும்மா விருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாத துணையாகிப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையா னீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோ பேசாக் குறி. [௭௯]

குறியுங்குணமறக் கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்று விடவாக்கே - பிறியுறவுஞ
சும்மாவிருத்தச் சுகங்கொடுத்தமோனநின்பார
கைம்மாறுநானொழிதல் காண. (௮௰)

நானருனெனுமயகக நண்ணுங்காலென்றனை
வான்றுளென் நிறைய மாட்டாய்நீ - யூன்றுமல
வைத்தமவுனத்தாலே மாயைமனமிறந்து
துயத்துவிடுஞான சுகம். (௮௧)

ஞானநெறிககேறறகுரு நண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந் தழைத்தகுரு - மோனமொடு
தாயனவும்வந்தெனைத் தந்தகுருவெ...சிந்தை
கோயிலெனவாழுங் குரு. (௮௨)

சிதறுஞ்சடமுஞ சிவத்தைவிடவிலலையெனற
நிதனைபரமகுரு நேசர்நாற - சுதநிலை
பெறறேறுமேநெஞசே பெரும்பிறவிசாராமற
கறறேறுமேமோனக கரு. (௮௩)

உடலபொய்யுறவு - முற்றுப்பெற்றது-ஆ-குசஉ.

ஏசற்றவந்நிலை

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவன்நிலையே யெந்தைபரிபூரணமா
மாசற்றவானந்த வாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போ லுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதே பலகாலும்பாழ்நெஞ்சே. (௧)

பாழாகியயண்டப் பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாறியின்பத தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தை யருட்டாழ்கீழ நெஞ்சேயெனைப்போல்
வாழாதுவாழ்ந்தறியா வண்ணமிருப்பாயே. (௨)

இருப்பாயிருந்திடப் பேரின்பவெளிககேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற் கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காக வாளவந்தார்பொன்னடிககீழ்
மருட்பேயர்போலிருகக வாகண்டாயவஞ்சநெஞ்சே. (௩)

வஞ்சமோபண்டையுள வாதனையாநீயலைந்து
கொஞ்சமுற்றுயுனைக் குற்றசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயெனைப்போல் நீயழுந்தவாராயோ. (௪)

வாராவுரவாய்வடநிழற்கீழ் வீற்றிருந்த
பூர்யநம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியன்றே.
வோராயோநெஞ்சே யுருகாயே யுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப் பார்க்கநிறைவாய்விடுமே (௫)

வாயாதோவின்பவெள்ளம் வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநாளும் பயிராய்ப்பிழையேனே
வோயாமலுன்னி யுருகுநெஞ்சே யநிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சந்திக்கவந்திடுமே (௬)

வந்தவரனைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகனம
பந்தமுறவுன்னைப் படியபிசககறவர்யா
ரித்தமதியே றுளககிங் கென்மதிகேளென்றலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற சாரினிளபமுண்டாமே. (௭)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம் பிழைப்பதற்குன்
னென்புநிலையென்பா ரதுவுநிலையன்றியுண்டோ
வுள்புலத்தையோரினருட் கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருந்து செய்பூசைகொண்டருளே (௮

அருளேயோராலயமா வானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடரமுயற்கோடோ வான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடரநீயுரைந்த தெவ்விடமோகாணேனே (௯)

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெந்தைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோ வவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழியவே. (௰)

ஏசற்றவந்நிலை முற்றுப்பெற்றது ஆக ௫௫௨.

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே [ரா
யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவா யுயிர்க்குயி
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதி யருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்டீர் சேரவாரஞ்சகத்தீரே. (௧)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள வெளிகாட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக் கண்டீரகண்டரகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின் புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௫)

காடுங்கரையும்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௫௫௫-

எடுத்த தேகம்

கட்டளைக்கலிப்பா,

எடுத்ததேகம் பொருளாவிமூன்றுநீ
யெனக்கொன்றிலவே யெனமோனநன்னெறி
கொடுத்தபோது கொடுத்ததன்றோபினுங்
குளறிநானென்று கூத்தாடமாயையை
விடுத்தவாறுங் கண்ணீரொடுகம்பலே
விலகுமாறுமென்வேடகைப்ரவாகத்தைத்
தடுத்தவாறும்புகலாயசிரகிரித
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே (௧)
நோயும்வெங்கலிப் பேயுந்தொடரநின்
நூலிற்சொன்ன முறையியமாதிநான்
றோயும்வண்ணமெனைக் காக்குங்காவலுந்
தொழும்புகொள்ளுஞ் சுவாமியுநீகண்டாய்
யோயுஞ்சன்மமினி யஞ்சலஞ்சலென்
றுலகங்கண்டு தொழவோருருவிலே
தாயுந்தந்தையுமானாயசிரகிரித்
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே

எடுத்ததேகம்,முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௫௫௭

முகமெலாம்

முகமெலாங்கண்ணீர்முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவமிலைழக்கின்று ரென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதா மாசமைந்தோய்-

முகமெலாம்-முற்றுப் பெற்றது-ஆ-௫௫௮

இடமுறவே

கொச்சகக்கலிப்பா.

இடமுறவேனின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணி நின்னைக்கைகுவித்தோனலனோ
வடைவுகெட்ட பாழ்மாயையாழியிலேயினனமல்லற்
படமுடியா தென்னைவிற்பறறேபராபரமே. (௧)

ஆராலுமகண்டிங் கருட்குருவாய் நீயொருகால்
வாராயோவந்து வருத்தமெல்லாந் தீராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
பாராதிவைத்த பதியே பராபரமே. (௨)

வாழாதுவாழவுனை வந்தடைந்தோ ரெல்லாரு
மாழாழியென்ன வருளாறாழுககாறன்றே
டேழாயெனவுலக மேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம் பாரநீபராபரமே, (௩)

உள்ளத்திலுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
களளகருணையையான காணுந்தரமாமோ
வெள்ளதைமாற்றி விடகதுணைபார்நஞ்சூட்டும்
பாளதினமின்போற பதைத்தேனபராபரமே. [௪]

வாவிககமலமலர் வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிகதுணிவுறவுனககன்புவைசகதாககஞ்சலெனபாய்
பூவிறகும்வான்கடைபிற புல்விறபோரபோலவொன்றைப்
பாவிககமாட்டேன் பதியேபராபரமே (௫)

விண்ணாறுவெற்பின் விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணாறுபாயசசிடுமென காதலவெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணாறுசாந்தபதத் தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணாறுமின்பப் பதியேபராபரமே. (௬)

கூடியநின்சீரடியார கூட்டமென்றேவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுக வாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத் திக்கனைத்துங்கைகுவித்து
பாடியநான்கண்டாய் பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடி
மஞ்சலெனவாழுமென தாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற றுயககுபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானோ பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாத மூடனேனாகெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன சீரடியார்க்கேவல்செய்யும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம் பார்நீபராமரமே. (௯)

கண்டறியேன்கேட டறியேன் காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தாமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன சொலலேனினியொன்மைஎல்லாம்
பண்டறிவாய்நீயே பகராய்பராபரமே. (௰)

திடமுறவே-முற்றுப்பெற்றது-ஆடு௬அ.

தன்வினை

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றானுணர்ந்து
மன்னைப்பொருளெனவே வாழாமறபாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட் டெனைபலன்கண்டாயே. (க)

தன்னை-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-டுசுசு

ஆக்குவை

ஆக்குவைமாயையாவு நொடியினிலதனைமாள
நீக்குவைநீக்கமிலலா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிய
போக்கொடுவரமின்றிப் புனிதநல்லருளானந்தம
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

ஆக்குவை-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-டுளஎ

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறோ
ரிற்புரத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழவுந்
தற்பொறியாகநல்குந் தலைவநின்னலதோர்தெய்வம
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணானந்தவாழ்வே. (க)

முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாடடுககளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயுதப்பே ரினத்தனையிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோ பூரணானந்தவாழவே (உ)

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெறற பதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன் பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவலலார் பூரணானந்தவாழ்வே. (ங)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைககலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருககியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே (ச)

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறிவையெல்லாம் பாழாககியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினையைக்கொன்று சிறியனையுய்யக்கொண்டார்
புண்ணியவினககேயன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே (ரு)

பதிநீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தி திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கான முதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே
தாயினுமினியநின்னைச சரணனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன் றெளிவிலேன்வினை
போயினதாற்றகிலேன்பூரணானந்தவாழ்வே[காலம்

கற்புறுசிந்தை-முற்றுப்பெற்றது-ஆகூ-௱ளஎ

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டுநிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவுசுண்டுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
படரொருந திமிரமணுகாக
கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசதுருண்டு
காயசித்திகளு முண்டு
கறையுண்டகண்டர்பா லமமைநின்றனிற்
கருத்தொன்று முண்டாகுமே
நதியுண்டகடலெனச சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்த வொளியே
நாதாந்தரூபமே வேதாந்தமோனமே
நானென்றுமகந்தை தீர்த்தேன்
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (க)

தெட்டிலேவலியமட மாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலே நடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டு பட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலே யடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலே நிறமிளறுமிலையிலே
புந்திதனை நுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாம லறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியா கூட்டத்திலே

நிலைபெற்றவன்பிலே மலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலே யுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருளவையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெண்ணுமையே. (௨)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும
பொய்யென் றெனைககாட்டியெஞ்
போதத்தினடுலாகி யடியீறுமிலலாத
போதபூரண வெளிககு
ளேதுமறநிலலெனறுபாயமாவைத்துநினை
வெலலாஞசெய வலலசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்த வன்னையேநின்னையே
யெளியேன் மறந்துயவனோ
வேதமுதலானநல் லாகமததனமையை
விளக்குமுட்கண்ணிலாககு
மிககநின்மகிமையைக கேளாதசெவிடர்ககும்
வீறுவாதம புகலும்வாயு
வாதநோயாளர்ககு மெடடாதமுககணுடை
மாமருந் துக்கமிதமே
வரைராஜனுககிருகண் மணியாயுதிததமலை
வளாகாதலிப பெண்ணுமையே (௩)

மிடியிட்டவாழ்கையா லுப்பிட்டகலமெனவு
மெயயெலா முள்ளுடைநது
வீறிட்டசெல்வாதந் தலைவாயிலவாசமாய
வேதனைகளுறவேதனுந்
துடியிட்டவெவ்வினையை யேவிஞானபாவிநான
றுடரிட்டதொழில்களெலலாந
துணடிட்டசாண்கும்பி யினபொருடடாயதுனை
தொண்டர்பணி செய்வதெனறோ
வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிடடாருரி
லரிவையோர் பரவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டு நடைநடந்தருளடிக
ளடியீது முடியீதென
வடியிடடமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவு தேவையரசே

வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெண்ணுமையே (ச)

பூரணிபுராதனி சுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகி திரியம்பகியெழிற
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீத நாயகிகுணாதீத
நாதாந்த சத்தியெனறுன்
னாமமேயுச்சரித் திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புகழு
வகிலாண்ட கோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங் கன்னியெனமறைபேசு
மானந்த ரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளர்மருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே (ரு)

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மலப்
பரிபாகம் வரவுமனதிற
பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேன் பாபரூப
தேகமோதிடமிலலை ஞானமோகனவிலுஞ்
சிந்தியேன் பேரின்பமோ
சேரவென்றாற்களவு மனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்கு தென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
முற்றுமாச் சரியமோதான்
முறியிடடெனைக்கொள்ளு நிதியமோதேடவெனின்
மூசுவரி வண்டுபோல்
மாகமோடவுமவல்லனெனையாளவல்லையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெண்ணுமையே (சு)

தூளேறுதூசிபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
தொகதிறுடசிக்கிநாளுஞ்

சுழலேறுகாற்றினிடை யழலேறுபஞ்செனச
சூறையிட் டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேற வார்த்திகமெனுங்கூற்றி
னட்பேற வுள்ளுடைந்து
நயனங்களற்றதோ ரூரேதுபோலவே
கானிலந் தனிலலையவோ
வேளேறுதந்தியைக கனதந்தியுடன்வென்று
விறையேறு மாலைசூடி
விண்ணேருமேகங்கள வெந்பேறிமறைவுற
வெடடிய கருங்கூந்தலாய
வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான்
மனதுக் கிசைந்தமயிலே
வரைராஜனுககிருண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெணுமையே (எ)

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாமபேய்கள்
புந்திமுத லானபேயகள்
போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென்
போததனை யூடழித்து
வாதனைவளாதநிடச சதுரவேதவஞ்சன்
வுதித்தானி வல்லவெலலாம்
வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்ராதிக்ய
விதனையை வியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகிய மகாமந்த்ரரூபியே
நாதாநத வெட்டவெளியே
நறசமயமானபயிர் தழையவருமேகமே
ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம யாவுக்குமுணர்வரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே.
வரைராஜனுககிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிபபெணுமையே. (அ)

மலைவளர்காதலி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௫அ௫

அகிலாண்டநயாகி சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டடொளிர் பிராணவாயுவெனு
நிகளமோடுகம னனுசெயு
மனவெனுமபெரிய மத்தயானையையென்
வசமடக்கிடின்மு மண்டலத்

திடமுற்றவள ராஜயோகமிவன்
யோகமென்றறிஞர் புகழவே
யேழையேனுலகி னீடுவாழவனினி
யிங்கிதற்குமநு மானமேர்
பட்டவர்த்தனர் பராவுசகரதா
பாசயமான சுபயோகமும்
பாரகாவிய கவிதவநான்மறை
பராயணஞ்செய் மதியூகமு
மட்டசித்தியுந லம்பருககருள
விருதுகட்டியபொ னன்னமே
யண்டகோடிபுகழ் காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனமமைமயே (க)

அகிலாண்டநாயகி-சந்தவிருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆகூடு௱அசு

பெரியநாயகி-விருத்தம்

காற்றைப்பிடித்து மட்கரகத்தடைத்தபடி
கனமப் புனற்குளூறுங்
கடைகெட்டநவவாயில பெற்றபசுமட்கலக
காயத்து ளெனையிருத்திச
சோற்றைசசுமத்திநீ பந்தித்துவைககத்
துருத்திகருண் மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்
டோயநீ பாய்சசல்செய்து
நாற்றைப்பதித்தென ஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப் புலப்பட்டியு
நமனைதீப்பூடு மனுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேறறைப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லேயோ
பெரியவகி லாண்டகோடி
பெறறநாயகிபெரிய கயிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகி யம்மையே (க)

பெரியநாயகி-விருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆகூடு௱அஎ.

தநதைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனை வாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமெளனியருடைமைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவு கானனீரா
யிருந்தது வேயிவ்வியற்கை யென்னேயென்னே (க)

என்னைநான் கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென் னெவைபோயென் னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங் கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலே யரசேசொல்லாய் (உ)

அரசேநின்றிருக்கருணை யல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனைதினென் முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட் புனையைக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன் (ங)

கண்டேனிங்கென்னையுமென் றனையுநீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான் கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்யாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின் னருட்களிப்பின்வியப்பாலன்றே (ச)

ஓவென்றசுத்தவெளி யொன்றேநின்றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோசெகவிலாசம் (ரு)

செகத்தையெல்லா மணுவளவுஞ் சிதறுவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில் வைப்பையணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாம்பிரமாண்டமாகசெய்யும்
வல்லவாநீநினைந்த வாறேயெல்லாம் (சு)

சொல்லாலே வாய்துடிப்பதல்லாநெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கலலாலேயிருந்தநெஞ்சுங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காண்பேன்கொல்லோ (எ)

தந்தைதாய்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-ருகச

பெறறவட்கே

பெறறவட்கே தெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறும்பேதை யறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலையுண்டாகு
முறாதவரே கன்னெஞ்சமுடையராவார் (க)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங் கையராகி
யப்பனே யானந்த வடிகளேநீ
வாவாவென் றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க் கிரங்குவதெவவாறுநீயே (உ)

நீயேயிங் கெளியேற்குந் தாகமோக
நினைவூடே நின்றுணர்த்தி நிகழ்த்தலாலே

பேயேற்குந் தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானே யினனமன்பு பெருகப்பாராய் (௧)

பாராயோவென்றுயா மெல்லாமைய
பகருமுன்னே தெரியாதோர் பாவியேன்முன்
வாராயோ வின்னமொரு காலானுலு
மலர்க்காலென் சென்னிமிசை வைத்திடாயோ. (௨)

வைத்திங்காலைப் பிடிதநுக்கண்ணின் மார்பில்
வைத்தணைத்துக கொண்டு கையால்வளைத்துக்கட்டிச
சித்தமிசைபபுக விருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியககமற வினபசுகஞ சேர்வதனறோ. ௩

சேராமற சிறறினதைப் பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பே ரினததுடனேசேராவண்ண
மாராக நானலேந்தே னரசேநீதா
னறிந்திருந்து மாயைபிலே ளழுந்தவைததாய் ௪

வைத்தபொருளுடலாவி மூன்றுநின்கை
வசமெனவே யானகொடுக்க வாங்கிககொண்டு
சித்தமிசைப் புகுந்ததுதான் மெயயோபொயயோ
சிறியேற்கிங் குளவுரையாய திகையாவண்ணம் ௫

திகையாதோ வெந்நாளும் பேரானந்தத்
தெள்ளமுக முதவாமற நிவலேகாட்டி
வகையாக வலககழிததா யுணடுடுதது
வாழந்தேனு னிரணடுதான மாடுபோலே ௬

மாடுமக்கள் சிற்றிடையார் சேமபொருளை
வைத்தகன தனமேடை மாடகூடம
விடுமெனபாற் றேடர்சசியோர் விடைவிடாமன்
பிக்ககதிவி டனறோ விளங்கலவேண்டும். ௭

விளங்கவெனக்குளளே விளங்காநின்ற
வேதகமே போதகமே விமலவாழவே
களங்கரகி தப்பொருளே யென்னை நீங்காக
கண்ணுதலே நாதாந்தக் காடசிப்பேறே ௮

நாதமேநாதாந்த வெளியேசுத்த
ஞாதுருவே ஞானமே ஞேயமேநல
வேதமே வேதமுடி வானமோன
வித்தேயிங் கென்னையினி விட்டிடாதே. ௯

பெற்றவட்கே-முற்றுப்பெ றறது ஆகூ-௬௱௬

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுணியுணர்த்துவதுங் கைகாட்டென்றாற்
சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந்தன்மை
அரும்புபறறிக கடல்கடக்குக் துணிபேயன்றே க

அன்றேவாமோ வெனவுஞ் சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறா யாறறநேரே
நின்றேயே நினைபபெறுமா றெங்வாறுஙகே
நின்னருள்கொண் டறிவதல்லானெறிவேறுண்டோ. உ

நெறிபார்க்கி னின்னையறியகிலம்வேறே
நிலநிர்தீககால்வானுநீயலாத
குறியாது மிலலையென்றால் யாங்கள்வேறே
கோதையொருகூறுடையாய் கூறாய்கூறாய் ங

கூறாயவைம்பூதச சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும் பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன் சுழலவெனனை
வைத்தனையேபரமேநின் மகிமைநன்றே ச

நன்றெனவுந்தீதெனவு மெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்த நியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானா லெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருட னிருந்துவாழ்வேன் ரு

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவு மிரண்டாப்பேசும்
வையகததா கற்பனையாம் மயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச செயலபோய்வாழப்
பரமேநினானந்தப் பார்வையெங்கே சா

எங்கேயெங் கேயருளென் றமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமென் யிசைகூறு
மங்கேயெங்கேயெளிவந் தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைககாண்பா னலந்துபோனேன் எ

போனநாட் கிரங்குவதே தொழிலாவிங்ஙன்
யொருந்து நாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின் மோனஞான
நாட்டமுற்று வாழ்ந்திருக்கு நாளெந்நாளோ அ

நாட்பட்டகமலமென்ன விதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்க நாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக் காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்க வருமந்நீதி கூ

நீதியெங்கே மறையெங்கே மண்விண்ணெங்கே
நித்தியா மவர்களெங்கே நெறிதப்பாத
சாதியெங்கே யொழுக்கமெங்கே யாங்களெங்கே
தற்பரநீ பின்னுமொன்றைச சமைப்பாதானல். (௰)

ஆனாலும் யானெனதிங் கற்றவெல்லை
யதுபோது மதுகதிதா னல்லவென்று
போனாலுங யாண்போவ னல்லான் மோனப்
புண்ணியனே வேறுமொரு பொருளைநாடேன், (௰௧

பொருளேநின் பூரணமே விட்டகாலம்
போகருவா வுண்டோதற போதமுண்டோ
விருடானுண் டோவலலால் வெளிதானுண்டோ
வினபமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமஙகுண்டோ ௰௨

உண்டோநீ படைத்தவுயிர்த் திரளிலென்போ
லொருபாவி தேகாதி யுலகம்பொய்யாக
கண்டேயுமெள்ளவுத் துறவுமின்றிக்
காசுனிகரு ளலேந்தவரா காட்டாய்தேவே ௰௩

தேவரெல்லாந்தொழசசிவந்தசெந்தாண்முக்கட
செஙகரும்பேமொழிகருமொழிதிதிப்பாக
மூவர்சொலுந் தமிழ்கேட்குந்திருசசெவிக்கே
மூடனேனபுலம்பியசொன் முற்றுமோதான். ௰௪

முற்றுமோவெனக்கினியா னந்தவாழவு
மூதறிவுக்கினியாயநின் முளரித்தாளிற
பற்றுமோ சறறுமில்லே யையோவையோ
பாவிபடுங கடகலககம பார்தலிலாயோ. ௰௫

பார்த்தனவெல் லாமழியு மதனுறசுடடிப
பாராதே பார்த்திருககப ரமேமோனா
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங் கைககாட்டுணமை
முற்றுயென தல்லலவினைமுடிவதெனறோ ௰௬

என்றுனைநீயனறுளம்யா மென்பதென்னே
விதுநிற்கவெலலந்தா மில்லையென்றே
பொனறிடசசெய் வல்லவனீயெமைபபடைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே. ௰௭

பொருந்துசக மனைத்திணையும்பொய்பொய்யெனறு
புகனறபடிமெய்யென்றே போத நபத்
திருந்தபடியெனறிருப்ப தன்றோயன்றே
தெமபெருமான் யான்கவலை யொய்தாக்காலம். ௰௮

காலமே காலமொரு மூன்றுங்கட்டுங்
காரணமே காரணகாரியங்களில்லாக
கோலமேயென்னவாவாவென்றுகூவிக
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற் குறைவோசொல்லாய்

சொல்லாய தகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனை
கல்லாகப்படைத்தாலு மெத்தநன்றே
கரணமுட னுறவுகலக்கமாட்டேன் ௨௰

கலங்காதநெஞ்சுடைய ஞானதீரர்
கடவுளுனைக் காணவேகாயமாதி
புலங்காணா நானொருவன் ஞானம்பேசி
பொய்க்கூடு காத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். ௨௧

கண்டிலையோ யான்படும்ப ாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளொன்பார
தொண்டாடித்தொண்டனென்றேகருணைநீங்காச
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. ௨௨

சோதியாயிருட்பிழம்பைச சூறையாடுந்
தூவெளியேமெனைதொடர்து தொடர்நதெந்நாளும
வாதியாநினறவினைப்பகையையென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். ௨௩

மயககுறுமென் மனமணுகாம்பதைகாட்டி
வலவினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்
செயககடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
செங்கைகுவிப் பேனல்லாற் செயல்வேறில்லை. ௨௪

வேறுபடுஞசமயமெல்லாம் புகுநதுபாாககின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாடடல்லாள்
மாறுபடுங்கருததில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதிரளபோலவயங்கிறறம்மா ௨௫

அம்மாவிந்தி ததிசயந்தாணனறேவனறே
வகணடநிலை யாகநின்னைய றிவாமவண்ணஞ
சுமமாவேயிருக்கவைத்தையையாவாங்கே
சுகமயமாயிருபபதலலாற் சொலவானெனனே ௨௬

எனனேநானபிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனகெனாவோசெயலிலையேயேழையெனபான்
முன்செயவினையெனவும பினனேவந்து
[illegible] ௨௭

தாயான தண்ணருளை நிரம்பவைத்துத்
 தமியேனைப்புரவாமற் றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையா வேகதேசம்
 பூரணத்துக்குண்டோதான் புகலல்வேண்டும் ௨அ

புகலரியநின்விளையாட் டென்னேயெந்தாய்
 புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகலவினைக்குமலமாலை கன்மத்தூடே
 யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ ௨௯

இரக்கமொடுபொறைநிறைய தலறிவாசார
 மிலலேனுனல்லோர்களிட்டங்கண்டாற்
கரககுமியல்புடையேனைபாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
 கருந்தாதோவலவுருக்கோகரியகல்லோ (௩௰)

கலலாவின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௬௩௧

பராபரக்கண்ணி

சீராருந்தெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
 பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே

கண்ணாரக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணமலருள்
 விண்ணூடிருந்தவினபவெற்பேபராபரமே ௨

சிந்தித்தவெல்லாமென சிநதையறிந்தியுதவ
 வந்தகருணை மழையேபராபரமே ௩

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
 பேராறேமோனப் பெருக்கேபராபரமே ௪

ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறையோலமிடும்
 பேரறிவேயின்பப் பெருக்கேபராபரமே ௫

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
 கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே ௬

எத்திக்குத்தானுமி யென்னிதயத்தேயூறித்
 தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே ௭

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
 கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே ௮

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
 சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே ௯

கண்ணேகருத்தேயென் கற்பகமேகண்ணிறைந்த
 விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே ௰

வாக்காயமனதாய்மனவாக்கிறந்தவாபாற்
 றாக்காதேதாக்குந் தனியேபராபரமே ௰௧

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்த மன்றுவேபராபரமே. (௰௨)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்த வரசேபராபரமே. (௰௩)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. (௰௪)

வானமெல்லாங்கொண்ட மௌனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியான வணியேபராபரமே. (௰௫)

ஓடுமிருநதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ளாடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. (௰௬)

சித்தநினைவுஞ் செயுஞ்செயலுநீயெனவா
மூததழுக்கூடகான வுறவேபராபரமே (௧௭)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள் போற்றிஜயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில விளக்கேபராபரமே. (௧௮)

மூத்தாந்தவீதி முளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவ பராபரமே. (௧௯)

ஈனந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டி யலைந்தேன்பராபரமே. (௨௰)

என்புருகிநெஞ்ச மிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேன்பராபரமே. (௨௧)

சுத்தவறிவாச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென செய்வேனபராபரமே. (௨௨)

மாறுவனுபூதி வாக்கினல்லாலென் மயக்கந்
தேறுதெனசெய்வேன் சிவமேபராபரமே. (௨௩)

தாகமறிந்தின்பநிட்டை தாராதேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென் செய்வேன்பராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென்னையப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேங் போற்றியென்று
செபபுவதலலாலவேறென் செய்வேன்பராபரமே. (௨௫)

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்[illegible]ன்பந்தங்கிலேயே வையாபராபரமே. (௨௬)

சொல்லாலடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாகமறுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவென்னைமுகம் பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாயபராபரமே. (௨௮)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராயபராபரமே. (௨௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருளவுங்கனவிலுநினைவுந்
தாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே (௩௰)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவனென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே ௩௧]

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதெனைமுகம் பார்நீ பராபரமே (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழைப்பறிவாய் நானேழை
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேன பராபரமே ௩௩)

கன்றிறுக்குச்சேதாக்கனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே ௩௪)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே (௩௫)

ஆழாததுரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே ௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமெனவறிநெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே(௩௭)

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாய்ப் புகலாய்பராபரமே (௩௮)

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தேற்குனதானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே ௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்காறுள்ள
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே (௪௰)

பாசம்போய்நின்றவர்போற் பாராட்டியானுமதில்
மோசம்போனேனென முறையோபராபரமே (௪௧]

நன்றறியேன்றீதறியே னானென்றுநின்றவனா
ரென்றறியேனானேழை யெனனேபராபரமே [௪௨]

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேனபடுந்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே [௪௩)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத் தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே [௪௪]

இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே [௪௫]

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்ட பாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே (௪௬)

எள்ளளவுமின்னைவிடவில்லா வெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே ௪௭)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. (௪௮)

சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறவென்சொல்லுருகிக்
கென்னத்தைச்சொல்வே னெளியேன்பராபரமே (௪௯)

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே (௫௰)

நேசஙிருவிகற்பங்கிட்டையல்லா லுன்னடிமைச்
காசையுண்டோநீயறியா தன்றேபராபரமே (௫௧)

துச்சனெனவேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே (௫௨)

கண்ணுவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவாாகட்டைமதியேன்பராபரமே (௫௩)

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென் னிச்சைபராபரமே (௫௪)

எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான் பேதைபராபரமே (௫௫)

வாயினாற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனான் றளர்ந்தேன்பராபரமே (௫௬)

அன்னையிலாசசேய்போ லலக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திற்றாய்போ லிருக்கும்பராபரமே (௫௭)

உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளே செந்தீயாய்ப்
பற்றவெனக்கேதென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே (௫௯)

எண்ணமறிந்தேதயிளைப்பறிந்தே யேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. (௬௰)

காட்டாதே யென்னையொன்றி னாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே (௬௧)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவி லுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்ன மடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)

பாமுனக்கென்யெண்ணும் பழக்கமேமாறு
வரமெனக்குத்தந்தருளென் வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னருள் செய்யாய்பராபரமே (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையன் யான் வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரவைந்த தெண்டன்பராபரமே (௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வைப்பாய்பராபரமே ௬௭

மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றுனைக்
    கால்காட்டினாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. (சுஅ)

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணுநான்றோன்றாத
    வைப்பையறியா திலையாலையாய்பராபரமே. (சுகூ)

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
    றெம்மாலறிதற் கெளிதோபராபரமே. (எய)

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிகாப்பண்ணறநின்
    றன்னொடொளிர்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. (எக)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
    மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. (எஉ)

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
    சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. (எங)

ஆங்காரமற்றுன் னறிவாவன்பருக்கே
    தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. (எச)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னடிக்கே
    வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. (எரு)

சொல்லடாவூமரைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
    னல்லாலெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. (எசு)

பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்தென்றற்
    காச்சாசுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. (எஎ)

கெட்டியென்றுன்னன்பர் மலங்கெட்டயர்ந்தோர் பூரணமாந்
    தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பராபரமே. (எஅ)

காட்டவருளிருக்கக் காணுதிருண்மலத்து
    நாட்டாமெனக்குவர னன்றோபராபரமே. (எகூ)

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
    மத்தன்மைநின்னருளு மன்றோபராபரமே. (அய)

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னுலேயின்பமுண்டோ
    சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. (அக)

மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
    கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (அஉ)

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலநாளிரந்ததெல்லா
    மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே. (அங)

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
    யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. (அச)

அனைத்துமாய்நின்றவே யான்வேறென்றெண்ணி
    நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அரு)

நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்று
    மென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே. (அசு)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோமெனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கே யியங்குமபராபரமே [அ௭]

கொழுந்தில்வயிரமெனக் கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண் டாகும்பராபரமே (அஅ)

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பாவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான பேறும்பராபரமே (அ௯)

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்போஎன்பான
ராகியரும்யோகமுன்னே சாரந்தோபராபரமே [௯0]

அல்லும்பகலுமறிவாகி நின்றவர்க்கே
சொலலுமபொருளுஞ் சுமைகாண்பராபரமே [௯௧]

எச்சிலென்றுபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே [௯௨]

அந்தகரணமடங்கத் துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன் றெந்தாயபராபரமே [௯௩]

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாயபராபரமே (௯௪

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டேபராபரமே (௯௫]

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே [௯௬]

கற்றகலையாணிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவித்தேவெளியாமன்றோபராபரமே [௯௭]

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே [௯அ]

நேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரினென்றும்
பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே (௯௯]

வான்காணவேண்டின் மலைபேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பார்வைசெய் நாட்டம்பராபரமே (௱)

வாதனைவிட்டென்றுவின் மன்னிலல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே [௱௧]

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகின்பதருட்
டாரத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே (௱௨

விளக்குந்தகளியும் வேறென்றாநின்னைத்
துளக்கமறநீயென்று சொல்லாய்பராபரமே (௱௩

பாராதிகியாப் பார்த்த[illegible]
மாராயுஞ்சிவ்வுநி[illegible]பராபரமே (௱௪

பொய்யைப்பொய்யென்யறியும் போதத்துக்காதாவுன்
மெய்யருளன்றோ விளம்பாய்பராபரமே (௱௫

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாதவில்லையென்ற திரம்பராபரமே (௱௬)

மாயாசகமில்லையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேநானென்றுவந்து நிற்பேன்பராபரமே (௱௭)

வாறுதிநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதே சாற்றும்பராபரமே (௱௮)

வெள்ளக்கருணைமத வேழவாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே (௱௯)

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டாற்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே (௱௰)

மாயைமுதலாம்வினை நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானது நீயன்றோபராபரமே (௱௰௧)

என்னறிவுமியானுமென தென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்றோ நிகழ்த்தாய்பராபரமே (௱௰௨)

பாரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோ வறியேன்பராபரமே (௱௰௩)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுப்
கொண்டநின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே (௱௰௪)

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொளிபுகாமோனவட்டக்
கப்பனுக்காம்வான்பொருணீ கண்டாய்பராபரமே (௱௰௫)

என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போலவலியவரு முண்டோபராபரமே (௱௰௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குசெயலில்லையே யையாபராபரமே (௱௰௭)

ஒன்றேபலவே யுருவேயுருவேயே
யென்றேயழைப்பதுனை யென்றும்பராபரமே (௱௰௮)

செப்புவதெல்லாஞ் செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின்
னொப்பியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே (௱௰௯)

ஆரிருந்தென்னார்போயென் னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன சிவமேபராபரமே (௱௨௰)

வஞ்சநமனவாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந் தேனையாபராபரமே (௱௨௰௧)

எந்தப்படியுன் னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே (௱௨௰௨)

எந்தெந்தநாளுமெனைப் பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவவுட் டேலேபராபரமே (௱௨௰௩)

அஞ்சலஞ்சலென் றடிமைக் கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்ந்து நினைவேபராபரமே (௱௨௰௪

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார் யாவரென்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்றற்பெறறனலம்பேசேன்பராபரமே (கஉரு)

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவென்றோநீமௌனத்
தாயாகாவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே (கஉஎ)

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே (கஉஎ)

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்கென்ன பயங்காண்பராபரமே (கஉஅ)

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டிநின்னையாரே வியம்பேன்பராபரமே (கஉகூ]

சூதொன்றுமின்றியெனைச கம்மாவிருக்கவைத்தாய
யிதொன்றும்போதாதோ வின்பமபராபரமே (௱௩௰)

வாயொன்றும்பேசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே (௱௩க)

என்றுமிருந்தப்படிக் கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே (கஙஉ)

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாபெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுனை கண்டேன்பராபரமே(கஙங)

பித்தனையேதுமரியாப் பேதையெனையாண்டஉனக்
கெத்தனைதானறெண்ட னிடுவேன்பராபரமே [கஙச]

தாயார்கற்பத்தூடனமுந் தண்ணீருந்தருளு
நேயவுனையாரே நினையார்பராபரமே (கஙரு)

விரிந்தமனமொடுங்கும் வேளையினைகப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே [கஙசா]

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த் தேககவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீ வாழிபராபரமே [கஙஎ]

தந்தேனேயோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயெந்தனைநீ வாழிபராபரமே [கஙஅ]

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக கண்டசர்பராபரமே [கஙகூ]

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசெனறகிக்கனைத்துஞ்சொல்லும்பராபரமே[கசம

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகனின்னைத்
தேடுவதுனின்னடியார் செய்கைபராபரமே [கசக]

பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமாய்பெறறவர்கட்
கெங்கெழுந்தெனனுயிறி யம்பாபராபரமே [கசஉ]

பாலரொடுபேயர்பிததர் பான்மையென்னிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே [கசங]

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தாரபோற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டே சுகங்காண்பராபரமே (௨௪௪)

கங்குல்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே (௨௪௫)

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருநாங்குவரோ
தூயவருட்பற்றாத்தொடரவாராபராபரமே (௨௪௬)

அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே (௨௪௭)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிகாண்பராபரமே. (௨௪௮)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந் தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருகேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே (௨௪௯)

விண்ணுக்குமவிண்ணாகி மேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணவிருக்குமாறு பகராய்பராபரமே (௨௫௦)

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே (௨௫௧)

கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசை செய்வார்பராபரமே (௨௫௨)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிறநேகம் விழுமோபராபரமே (௨௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப் பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே (௨௫௪)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே (௨௫௫)

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலசற்குருவும் வாய்க்கும்பராபரமே (௨௫௬)

விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே (௨௫௭)

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணைய நல்லோர்பராபரமே (௨௫௮)

சொன்னதைச்சொல்லித் துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாய்பராபரமே (௨௫௯)

இன்றேவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றே
வன்றேவிளைந்ததன்றேவாற்றேன்பராபரமே (௨௬௦)

எண்ணமுந்தானின்னவிட மில்லையென்றாலியான்
பண்ணும்வினையேது பகராய்பராபரமே (௨௬௧)

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னவினைகூடன் முறையோபராபரமே (௨௬௨)

அறியாநான்செய்வினையை யையாநீகூட்டின்
குறியேதெனக்குளவு கூறாய்பராபரமே (௱சுங)

என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே (கசுச)

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநாணுருவ
னில்லையெனிலெங்கே யிருக்கும்பராபரமே (கசுரு)

முக்குணத்தாலெல்லா மூலக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே (கசுசு

ஆற்றப்படாதுன்ப மையமென்றாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்பராபரமே [கசுஎ]

பூராயமாய்மனதைப் போக்கறியாமலையோ
வாராயலந்தே னரசேபராபரமே (கசுஅ)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெலலாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே கசுகூ)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாயபராபரமே (கஎய)

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே (கஎக)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றமெய்க்குரங்காக்
கள்ளமனத்துள்ளுவதென் கண்டாய்பராபரமே கஎஉ)

வந்ததையும்போனதையும் வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சிந்தையிதமகிழ்தஞ்சேரும்பராபரமே கஎங)

ஏறுமயிர்பாலமுனை விந்தவிடயங்கணெருப்
றெனவுநன்று வறிந்தேன்பராபரமே கஎச)

பொறிவழியேயேழை பொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்த விதியாமோபராபரமே கஎரு)

பாசசாலங்களெலாம்பறுபட ஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள் விளம்பாயபராபரமே கஎசு)

எந்தவுடலேனு மெடுத்தவிடநலலதென்று
சிந்தைசெயவந்தநிறைஞ் செப்பாய்பராபரமே கஎஎ)

பொய்யெல்லாமொன்றாய்ப் பொருந்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யெனறுன்மெய்யாய விடுமோபராபரமே கஎஅ

மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யென்றுநம்பினையோ
நின்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே கஎகூ)

நித்தியமொன்றிலலாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைத்தானின்பமுண்டோ வென்னேபராபரமே

தேகமிகுமென்றுசடர் தேமபுவதென்னித்திரையி
னாகமதிந்தாற்பயந்தா னுண்டோபராபரமே (கஅக)

ஏதச்சுமையா வெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னே செல்லும்பராபரமே [கஅஉ]

தோர்பரவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சிவனென்றிக்
கார்பாலெடுத்ததேவ ராலேபராபரமே [கஅ௩]

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்ன கண்டேன்பராபரமே[கஅச]

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுங்காண்பராபரமே [கஅரு]

நூலேணிவிண்ணேற நூற்குப்பவித்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற் போதம்பராபரமே [கஅசு]

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்றுங்கலைஞான மாககம்பராபரமே [கஅஎ]

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே [கஅஅ]

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி
னாட்டமின்றிவாய்பேச னன்றோபராபரமே [கஅகூ]

வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே [௱கூ0]

காலமொருமூன்றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார் நல்லோர்பராபரமே [ககூக]

கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே [ககூஉ]

இல்லாதகாரியத்தைத யிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே (ககூ௩)

ஏதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியானென்னார்கள்
போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே (ககூரு)

மாயமயக்கொழிந்தாற் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே (ககூசு)

சித்திரையிற்செத்தபிண நேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்ல துறவோர்பராபரமே (ககூஎ)

என்னெஞ்சமேனு மிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்ப்பராபரமே (ககூஅ)

மந்தவறிவாகியின்பம் வீயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே [ககூகூ]

தேடினேன்றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேனென்மயக்க மாற்றாய்பராபரமே (உ௱)

மடிமையெனுமொன்றை மறந்தன்றோவென்னை
பிடிக்கொளல்வேண்டு மரசேபராபரமே உ௱க

காலர்பயந்தீரவின்பக் காதகபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே உகஉ

நீர்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப் பாரேன்பராபரமே

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென் பார்வைபராபரமே உகச

ஆடியோய்ப்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென் செய்வேன்பராபரமே உகரு

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமோ பராபரமே உகசு

ஆனந்தமானநின்னை யன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே உகஎ

ஏதுக்குமுன்னைவிட வில்லையென்றுலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான் சொன்னேன்பராபரமே உகஅ

முத்தியிலுந்தேகமிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரத்தனைபேரென்றுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே உககூ

நீயன்றிநானார் நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிசூலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே உ௱ய

அங்கமேநின்னவடிவ மானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்ற தென்னேபராபரமே உகக

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண் மேற்கொண்டெழுந்தார்கிழித்தா
கள்ளமனக்கப்பலெங்கே காணும்பராபரமே [ற்

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ ரென்றவர்க்குஞ்சும்மாசொல்
வக்கணையாலின்பம் வருமோபராபரமே உகங

தூல்லெழியப்பாசி தலைக்குந்நன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயரிஞ்
ஞென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே உகரு

என்னதியானென்னலற்றோ ரெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே உகசு

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்டிதுவக
கார்றைப்பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய்பராபரமே உகஎ

உள்ளபடியொன்றை யுரைக்கின்வார்க்கவர்க்குத்தோற்றலாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே உகஅ

அடுத்தவியல்பாகவொன்றை யான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்தவொன்றையான்வேண்டிச் சொல்லேனேபராபர

உள்ளம்றியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலதோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன்பராபரமே (உஉ௰)

எல்லாருமின்புற றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே (உஉக)

முன்னாண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டதெல்லோ
யிந்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே (உஉஉ)

கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர் தன்மைபராபரமே (உஉங)

கண்டவிலாதென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே (உஉச)

காணாதன்மையென்று நாடாமனாடவின்ப
வாணாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே (உஉரு)

அகத்தாடணுவணுவா யண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே (உஉசு)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபராபரமே (உஉஎ)

பிறந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியையோராடி
யிறந்தோருந்தம்மதென்பா ரென்னேபராபரமே (உஉஅ)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர் வாழிபராபரமே (உஉகூ)

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பராபரமே (உங௰)

இற்றைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே (உஙக)

காடுநகருநிசா னாட்டியபாளையமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெந்தாய்பராபரமே (உஙஉ)

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே (உஙங)

தேடாததேட்டினரே செங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில் வாழ்வார்பராபரமே (உஙச)

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னே பகராய்பராபரமே (உஙரு)

உள்ளபொருளாவியுடன் [illegible]
கொள்ளை[illegible]பராபரமே (உஙசு)

ஆழ்ந்தாயே[illegible]
[illegible] (உஙஎ)

தாராவருளையெல்லாந் [illegible]
வாராயோ[illegible] (உஙஅ

ஆசையுனையீதல்லா லருளறியவேறுமொரெறிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப் பாங்காற்பராபரமே (உசங)

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே (உசய)

தானாகவந்து தடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே (உசக)

பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிக்கடன்மலையுஞ்
சுற்றமினைக்குமனஞ் சொன்னேன்பராபரமே (உசஉ)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே (உசங)

சத்தாகின்றோர சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென் வாழ்வேபராபரமே (உசச)

சித்தமிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே (உசரு)

ஆதிகாலத்திலெனை யண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினெங்கேநான் போவேன்பராபரமே (உசசு)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாலுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கினனதென்று செப்பாய்பராபரமே (உசஎ)

கன்னனமரும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்று ளிருந்தாய்பராபரமே (உசஅ)

சிற்பரமேதற்பரமே தெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே (உசகூ)

அறிவிப்பாநீயென்றாலம் புலன்கடந்தந்
நெறியிற்பாரியாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே (உருய)

அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே (உருக)

ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே (உருஉ)

அருளாகின்ற சுகமாகாமலையோ
விருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே (உருங

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவுமியானொருவ
னுன்புறுதன்னன்றோநீ சொல்லாய்பராபரமே (உருச)

சந்ததமுமின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே (உருரு)

நானெனைக்குள்ளது காட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனதுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே (உருசு)

இக்காயம்பொய்யென்றே யீட்டத்துனைக்கபயம்
புக்காதாருண்டோ புகலாய்பராபரமே (உருஎ)

தானுதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டெனினும்
வானாதியுமெ மாழுங்காய் மன்னும்பராபரமே (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலகரைய
மின்னுமானந்த விளக்கேபராபரமே (௨௫௯)

நர்ட்பட்டலலைந்த நடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக
காட்பட்டுந்துளபமெனக் காமோபராபரமே (௨௬௰)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிகருது துணையா ரையாபராபரமே (௨௬௧)

நின்றைறவேதாரகமாய் நின்றுககமெய்தாம
லெனனிறைவேபாவித்தே னெனனேபராபரமே (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தா னீகாககல்வேண்டுமெல்லா
லெனனைபபுரமவிடுத லெனனேபராபரமே (௨௬௩)

மாறாதுன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தானின்செவியி
லேறுதவாறே தியம்பாய்பராபரமே (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் விறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுயிவேடருககு மாறறேன்பராபரமே (௨௬௫)

கன்னநகரியவிறக காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கெனனைபிலககாகவைத்த தென்னேபராபரமே (௨௬௬)

சித்திநெறிகேட்டல செகமயக்கஞ்சென்மமற
முதநிநெறிகேட்டன முறைகாண்பராபரமே (௨௬௭)

சிந்தைசிதயச சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந் தெயதும்பராபரமே (௨௬௮)

கூர்த்தவழிவாலறியக் கூடாதெனக்குவரன்
றோர்த்தபடிதானே திரிந்தேனபராபரமே (௨௬௯)

பத்தருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த
வெததனைநாள்செல்லு மியம்பாயபராபரமே (௨௭௰)

தீரத்திறுற்றுறவு சேர்மலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனபேசல பண்போபராபரமே (௨௭௧)

யிந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்பேறறிவாத
தந்தவெளிககேவெளியாச சார்ந்தேனபராபரமே (௨௭௨)

உணர்த்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி
பிணக்குருமெனனேழைமைதா னெனனேபராபரமே (௨௭௩)

உண்டுபோலின்று முலகைத்திரமெனவுட்
கொணடுகொன்பெற்றபலன கூறுய்பராபரமே (௨௭௪)

உள்ளபடியாதுமெள உற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே (௨௭௫)

சித்தமவனன் செயலவாகவெலாமவனன்

கண்ணில்பலகோடியுயி ரெத்தனையோவத்தனைக்கும்
கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபராபரமே (௨௭௭)

எனக்கினியாருனைப்போலு மில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியானாகா வுளவேனபராபரமே (௨௭௮)

அண்டபிண்டங்காணே னகமுமபுறமுமொன்றாக்
கண்டவெனை நீகலந்த காலம்பராபரமே (௨௭௯)

எத்தனையோகோடி யெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கலையென் செயவேனபராபரமே (௨௮௰)

அன்றந்தகாலவருக்கு மற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக் குண்டோபராபரமே (௨௮௧)

ஒப்பொன்றுமன்னையென்று மாரியனென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின் சிகாண்பராபரமே (௨௮௨)

..ட்டுங்கனமுமந்தக் காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோ விளம்பாயபராபரமே (௨௮௩)

பேசாதமோனநிலை பெற்றென்றோநின்னருளாம
வாசமகோசரந்தான் வாய்க்கும்பராபரமே (௨௮௪)

..ற்றாலுங்கேட்டாலுங்கயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே (௨௮௫)

..ண்டவடிவெலாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளே யன்றோபராபரமே (௨௮௬)

..ச்செயலாலொன்றுமிலை தானென்றுணைபாவி
நினசெயலாய்நில்லா நினைவேனபராபரமே (௨௮௭)

..ரலைகளவுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடான் வாய்க்கும்பராபரமே (௨௮௮)

தன்னையறியாதுசகந் தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவரு ளுண்டோபராபரமே (௨௮௯)

..ன்றிரணடொன்றென்ன வுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமெனையாள்வையா யினைவேபராபரமே (௨௯௰)

ஆதுமடியாகளுளங் காணவெளியாருந்
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே (௨௯௧)

..ய்ப்ருவித்தநெஞ்சனருட்பொறபறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக் காலம்பராபரமே (௨௯௨)

..த்துவிதமான வயிக்கியவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையார் சொலவார்பராபரமே (௨௯௩)

..த்தகூரவலாபின மனபோமோமாயையினோர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்னா மெயந்தாயபராபரமே (௨௯௪)

..ட்டறுத்தேகமறறுப் போகுமுனமேநின்னருளைப்
காட்டாததகாதோவென கண்ணேபராபரமே (௨௯௫)

சொல்லிப்பதர்களேக்கு சொன்முடிவுகாணுதார்
நெல்லிறபதாபோல நிற்பாரபராபரமே (௯௬)

அழுக்காறறுநெஞ்ச மழுங்கியபுனமாக்க
விழுககாறறுவின்பநல மெய்தாரபராபரமே (௯௭)

தேகாதிபொயயெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுணடோ மொழியாய்பராபரமே (௯௮)

சாதனையெலலாமவிழத்தறபோதங்காட்டாதோர்
போதனைநிலகுவதெப் போதேபராபரமே (௯௯)

மூணறுமறியாவிறுளா முன்னம்படைத்தவெனக்
கெனறுகதிவருவ தெந்தாய்பராபரமே (௱)

சிந்திககுந்தோறுமென்னுட் சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புநதிக்குணின்றவருட் பொறபேபராபரமே (௱௧)

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்காகுறிப்பனேத்துங
கனறையுதைகாவி கதைகாண்பராபரமே (௱௨)

குறறங்குறையைக குணமேவிடவருளை
யுறறவரேயாவிக குறவாம்பராபரமே [௱௩]

ஓருரையாலவாயகுமுணமைக கோரனந்தநூல்கோடிப்
பேருரையாறபேசிலென்ன பேறும்பராபரமே (௱௪)

சொலலுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழலு
மலலலொழிவதென்றைக கையாபராபரமே [௱௫]

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும பேராணவத்தை
யடித்துததுரத்தவலலா ராாகாண்பராபரமே (௱௬)

நேசத்தாணின்னை நினைக்குநினைவுடையா
ராசைககடலிலழுநதாாபராபரமே [௱௭]

கள்ளாதுகடடுணைவுங் காரியமோநாஞெருசொற்
கொளளாததோஷமனறே கூறுயபராபரமே [௱௮

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நினறவாககேயானநத நிடைபராபரமே [௱௯]

நீட்சிகுறுகவிலலா நிதயசுகாரமபசக
சாடசியாமுன்னைவநது சாாநதேனபராபரமே [௱௰]

வாணுதிததுவமாய மனைனிலைறகாரணநீ
நாணுகிநிறபதெநத நாளோபராபரமே [௱௰௧]

காட்டதிலஙகிகடையவந்தாளெனனவுன்று
நாட்டத்திறுநிவநத நடபேபராபரமே ௱௰௨

சித்திரையாயதநதாவே நினைவயாநதாணிததனித்தனு
செததபிழைபபாவதெஙகளா செயலைகபராபரமே [௧௧௩]

இன்பநிடைடயெயதாமல யாமெனிறுஞ்செனறுமனங
துன்புழுதலவன்பிறவித துககம்பராபரமே [௧௧௪]

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமில்லை யையாபராபரமே

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெளக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத் தாகாதோபராபரமே [௧௧௬]

வின்கருணைபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தன்கருணைதோன்றவரு டாய்நீபராபரமே [௧௧௭]

தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே [௧௧௮]

பங்கியிடையுநெஞ்ச வேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுனமேற் பாரம்பராபரமே [௧௧௯]

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகனமம் புகலாய்பராபரமே (௧௨௰)

ஏகனுநீயென்று விருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமெனநிலைய லாமோபராபரமே [௧௨௧]

கற்குமதுவுண்டு களித்ததெல்லாநின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே ௧௨௨

அண்டபகிரண்டமரியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைகண்டாற் கதியாம்பராபரமே [௧௨௩]

கலக்கமுறநெஞ்சைக் கலக்கிதிரும்பத்
துலக்குபவனியலையோ சொல்லாய்பராபரமே [௧௨௪]

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலா வாழ்வேனபராபரமே [௧௨௫]

பந்தமெல்லாதீரப் பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவை மறவேன்பராபரமே [௧௨௬]

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தனிட்டையரு ளையாபராபரமே ௧௨௭)

அலலலெல்லாந்தீரவெனக் கானந்தமாகவொரு
சொல்லலயென்பால்வைத்தத்தை யென்சொல்வேன்பராபரமே

சிந்தைமயக்கமறச் சின்மயமாஙினின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கெனனையுநான் றந்தேனபராபரமே ௧௨௯

மைகாட்டுமாயை மயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவு கண்டேனபராபரமே ௧௩௰

மாலவைத்தசிந்தை மயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே ௧௩௧

மண்ணாதிமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே ௧௩௨

மண்ணீர்மையாலே மயங்காதுனகையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே ௧௩௩

உள்ளதுணரா வுணர்விமாபாவியெனறே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழ விட்டாயபராபரமே (௧௩௪)

எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே ,(௧௩௫)

பந்தமயக்கிருக்கப் பறறொழிந்தேனென்றுளரு
மிந்தமயக்க மெனக்கேனபராபரமே (௧௩௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோயாநினுக்கு
மாட்சியுனதருளே யனறோபராபரமே

எட்டுத்திசையுமொன்று மின்பமாகினறவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம வேறோபராபரமே [௧௩௮]

பிரியாதுயிர்க்குயிராயப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே (௧௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச
ரூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே (௧௪௰)

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன் கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனெனசொலவேன்பராபரமே.

வன்பொன்றுநீங்கா மனதிருப்பமாறுப்பே
ரன்பொன்றுமபோது மெனக்கையாபராபரமே (௧௪௨)

ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற பொருறோபராபரமே (௧௪௩)

ஓராமலெல்லா மொழிந்தேறுன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே [௧௪௪]

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கை யருளாய்பராபரமே [௧௪௫]

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவேபராபரமே [௧௪௬]

புந்தியினுநின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின் றியானம்பராபரமே [௧௪௭]

உனக்குவமையாக்கருணை யுள்ளவருமன்மைக்
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே [௧௪௮]

தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலவ்விடதது
நீயிருந்துநான்றளர்ந்து நின்றேன்பராபரமே [௧௪௯]

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாயபேசிப்
பேயானாக்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே [௧௫௰]

பாவமென்றாலேதும் பயமின்றிசசெய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந் தெரிந்தார்பராபரமே [௧௫௧]

இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதான்வன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிது சொன்னேன்பராபரமே [௧௫௨]

கற்குநிலைகற்றுங் கருவியவிழாதருளாய
நிற்குநிலைகற்பதுவே நீதம்பராபரமே [௱௫௩]

காச்சுச்சுடர்விடும்போற கட்டிபோனின்மலமாய்
பேச்சறநவரே பிறவார்பராபரமே [௱௫௪]

பற்றொழிந்துசிந்தைப் பகைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்னாட் கமைப்பாய்பராபரமே [௱௫௫]

உருவெளிதான்வாதவூ உத்தமாக்கல்லாலினரும்
குருவழியினோர்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே [௱௫௬]

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறசீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே ௱௫௭

உலகநெறிபோற்சடல மோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்த வியல்போபராபரமே ௱௫௮

பரமாய்பரவெளியாற் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்கும்
திரமேதுமில்லைகன்றாய்த் தேர்ந்தேன்பராபரமே ௱௫௯

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னமேயெய்திட
மாடுவேனானந்த மாவேன்பராபரமே ௱௬௰

உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே [௱௬௧]

பட்டப்பகற்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளிகெல்லாம்
வெட்டவெளியாக விளங்கும்பராபரமே [௱௬௨]

பார்கினூடுப்போற்கிடந்த பாழ்சிந்தைமாளிகென்னை
யார்க்குஞ்சரியிடலா மையாபராபரமே [௱௬௩

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க
ளீட்டுக்கெல்லாங்குறுகி னின்றாய்பராபரமே ௱௬௪

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே ௱௬௫

உன்றுவெளியாயுரக்காதபேருணர்வா
யென்றுவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே ௱௬௬

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மயர்க்குச்சின்மயமா
னித்தமுத்தசுத்த னிறைவேபராபரமே ௱௬௭

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்க்கருணை வேண்டும்பராபரமே ௱௬௮

என்னைப்பிறப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
னின்னிறபணியரவே னிற்கைபராபரமே ௱௬௯

தானேயாநன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த
மானேமனாதீத வாழ்வேபராபரமே ௱௭௰

மண்ணாதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணாரக்கண்டு களித்தேனபராபரமே ௱௭௧

அறியாமையென்னுமறிவீனந்தவளவேதான்
பிரியாவருணிலையும் பெற்றேனேபராபரமே (௩௭௨)
நினைவுநனவெனவுந்தேர்ந்துநானென்றோர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டா தென்னேபராபரமே (௩௭௩)
கண்டவழியகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே (௩௭௪)
ஈருகவல்வினைநா னென்னுமலினபக்கம்
பேரும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே (௩௭௫)
பெற்றாரநுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றாருன்னைப்பிரியார் கண்டாய்பராபரமே (௩௭௬)
நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனைவந்தடைந்தாய்பராபரமே (௩௭௭)
சஞ்சலமற்றெல்லாமொன்றாயுணர்ந்தேனென
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே (௩௭௮)
பூதமுதலனைத்தும் பொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவிளக்கநிலைபராபரமே (௩௭௯)
வாக்குமனமொழியப்பால் வான்கனந்தயல்லாலவைவேறாய
போகமுடையவாநந்தப் பொருந்தேகனபராபரமே (௩௮௰)
வன்மையினாற்பொல்லாமற்றுணர்வாயக்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயாத தடையோபராபரமே (௩௮௧)
பத்தர்சித்தர்வாழியன்பர்வாழிசெங்கோல
வைத்தவர்கள்வாழிநீ வாழிபராபரமே (௩௮௨)
கல்லாதேனானாலுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே (௩௮௩)
சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த் தோன்றியெனக்கொடுத்த
நல்லுரைக்கேகொத்தடிமை நானன்காண்பராபரமே (௩௮௪)
முத்திக்குவித்தான மோனக்கருமுபுவழி
தித்தித்திடவிளைந்த தேனேபராபரமே (௩௮௫)
நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே (௩௮௬)
மண்ணுமறிகடறு மற்றுளவுமெல்லாமுள
கண்ணிலிருக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே (௩௮௭)
பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே (௩௮௮)
பொய்யுணர்வாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யுமவகையுமுளதோபராபரமே (௩௮௯)

பராபரக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௬௨௫.

பைங்கிளிக்கண்ணி

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோபைங்கிளியே (க)

அகமேவுமண்ணாதிகளெ னல்லவெல்லாஞ்சொலவிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே (உ)

ஆவிக்குளாவியெனு மற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிகளுக்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீபைங்கிளியே (௩)

ஆருமறியாமலென்னை யந்தரங்கமாகவந்து
சேருமபடியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே (௪)

ஆறானகண்ணீர்களென னங்கபங்கமானதையுங்
கூறாதவென்னேகுதலைமொழிப்பைங்கிளியே (௫

இன்பருவவாடையழுக் கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
மெய்ப்பரமாமாடை யளிப்பானோபைங்கிளியே (௬)

உண்மையொன்றிரண்டென் றோராமலவீட்டுநெறி
சொன்னவரவுவகை சொல்லாய்நீபைங்கிளியே (௭)

ஊருமிலாப்பேருமிலா நற்றூர்பொற்றுடனே
யாருமிலாரெனனை யறிவாரோபைங்கிளியே (௮)

ஊரைப்பாராமலெனைச் சூளாகத்துநாயகனார்
சீரைப்பாராதார்க்கருணை செயவாரோபைங்கிளியே (௯)

என்றுவிடியுமிறை வாவோவெனவென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே (௰)

எந்தமடலூடு மெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே ௰க)

கண்ணுண்மணிபோலப் பங்காடியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோபைங்கிளியே (௰உ)

ஏடாமலர்சூடே னெமபெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோபைங்கிளியே (௰௩)

கல்லேன்மலரேன் கனிந்தவனைப்பூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவினையு மாடுவரோபைங்கிளியே (௰௪)

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபொருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே (௰௫)

காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே (௰௬)

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே (கஎ

காதலால்வாடினதுங் கண்டெனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே (கஅ)

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே கக)

விட்டோர்நெஞ்சிற் கிளர்வார்தழுவவென்று
றொட்டோராரவரவா நேசமென்றோ பைங்கிளியே

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினோ ரென்கவலை
யாறும்படிக்கு மணைவாரோ பைங்கிளியே (௨௧)

சின்னஞ்சிறியேனைநன் சிந்தைகவர்ந்தாரினிநா
னன்னந்தனியே தவிப்பேனோ பைங்கிளியே (௨௨)

சிந்தைமருளைத் தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோ பைங்கிளியே (௨௩)

சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெருமானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோ பைங்கிளியே [௨௪)

தற்போதத்தாலே தலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்புவ நாட்செலுமோ பைங்கிளியே (௨௫

தனையறியுந் தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையணையாதவண்ணமெங்கொளித்தார் பைங்கிளியே(௨௬)

தாயகரியமையெல்லாந் தந்தனைவிட்டிவாருளாம்
பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிதைக்குப் பணபோசொல் பைங்கிளியே

தாவியதோர்மாயக்கட்டழுந் தன்மைவிட்டேயண்ணலிடத்
தோவியம்போனிற்பவென்னை யுராதவரோ பைங்கிளியே (௨௮)

தீராக்கருவழக்கைத் தீரவிட்டவென்னைப்பினிப்
பாரேறுதாண்டானைப் பற்றுவனோ பைங்கிளியே (௨௯)

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்கிளியே (௩௰)

தொல்லைக்கவலை தொலைத்துக்கதுல்யாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவனோ பைங்கிளியே (௩௧)

நன்னெஞ்சத்தன்பரெல்லா நாதனைச்சேர்ந்தின்பமுற்றார்
வன்னெஞ்சத்தாலேநான் வாழ்விழந்தேன் பைங்கிளியே (௩௨)

கானேகருதினவர் நாடராசும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவர்வா தன்மையென்னோ பைங்கிளியே (௩௩)

நீர்க்குமிழிபோலுறவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவரியாமற் றிகைப்பேனோ பைங்கிளியே (௩௪)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கினவேறென்றனையார்
வஞ்சகத்தாலலரவர் மார்க்கமென்னோ பைங்கிளியே (௩௫)

பன்முத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையாசைச் சேர்வேனோ பைங்கிளியே (௩௬)

பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுன்னைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணாற் கியம்பிவா பைங்கிளியே (௩௭)

பாசந்தஞ்செய்ந்துன்பம் பாராமலெம்பெருமா
ராசைதந்ததுன்பமதற் காற்றேனோ பைங்கிளியே (௩௮)

பாராசை யற்றிறையைப் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
பூராய மெல்லாம் புகன்றுவா பைங்கிளியே (௩௯)

பேதைப் பருவத்தே பின்றொடர்ந் தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்த வண்ணல்வந்து தோய்வாரோ சொல்பைங்கிளியே (௪௰)

பைம்பயிரை நாடுமுன்போற் பார்பூத்த பைங்கொடிபோற்
செம்பயிரை நாடித் திகைத்தேனே பைங்கிளியே (௪௧)

பொய்க்கூடு கொண்டு புலம்புவனே யெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடு சென்று விளம்புவா பைங்கிளியே (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண் டேனைப் பொருட்படுத்தி யண்ணலென்பான்
மெய்ப்பணியுந் தந்தொருகால் மேவுவனோ பைங்கிளியே (௪௩)

மண்ணுறங்கும் விண்ணுறங்கும் மற்றுளவெலா முறங்குங்
கண்ணுறங்கே னெம்மிறைவர் காதலாற் பைங்கிளியே (௪௪)

மட்டுப் படாத மயக்கமெலாந் தீரவென்னை
வெட்டவெளி விட்டிலண்ணல் மேவுவனோ பைங்கிளியே (௪௫)

மாலை வளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவர் பன்னெறியாம்
பாலைவனத் தில்விட்ட பாவமென்னோ பைங்கிளியே (௪௬)

மெய்வினையை மாற்றவிழ்த்த மெத்தவுண்டெம் மண்ணறந்த
மையனோய் தீர்க்க மருந்து முண்டோ பைங்கிளியே (௪௭)

மேவுபஞ்ச வண்ண முற்றாய் வீலாசிறையா லல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்ச வண்ணம் பகர்ந்துவா பைங்கிளியே (௪௮)

வாய்திறவா வண்ணமென்னை வைத்தாண்டாற் கென்றுயரை
நீதிறவாச் சொல்லி நிசமாங்கா ணைபைங்கிளியே (௪௯)

வாட்டப் படாத மவுனவின்ப நகையாலே
காட்டிக் கொடுத்தானைக் காணபேனோ பைங்கிளியே (௫௰)

வாராவர வாக வந்தருளு மோனருக்கென்
பேராசை யெல்லாமபோய்ப் பேசிவா பைங்கிளியே (௫௧)

விண்ணவர்தம் பாலமுதம் வேம்பங்காயாக வெனப்பாற
பண்ணியதெம் மண்ணன்மயல் பார்த்தாயோ பைக்கிளியே (௫௨)

விண்ணூறுள வெளியடங்கி வேறறத் தென்னவருட்
கண்ணூளடங் கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கிளியே (௫௩)

விண்ணூர் நிலவுதவழ் மேடையிலெல் லாமுற்ற
மண்ணுறனை விட்டிலென்னை வைத்ததென்னோ பைங்கிளியே (௫௪)

உள்ளத்தி லுள்ளே யொளித்திருந்தென் கள்ளமெலாம்
வள்ளலறிந் தாலெனக்கு வாயுமுண்டோ பைங்கிளியே (௫௫)

ஆகத்தை நீக்குமுன்னே யாவித்துணை வரைநான்
றாகத்தின வண்ணந் தழுவுவனோ பைங்கிளியே (௫௬)

தானேசபா வகத் தலைப்படநின் றாளனைத்தான்
வானவரும் வருவாரோ பைங்கிளியே (௫௭)

களத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுளத்தில்வந்த வுபாயமென்னேபைங்கிளியே (௰௮)

பைங்கிளிக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௬௮.

எந்நாட்கண்ணி

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ (௧)
பொன்னுறுமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாருயிரினலை மிசைப்பதெந்நாளோ (௨)
நீக்கிமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ (௩)
கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறுப்பதெந்நாளோ (௪)
வெஞ்சமலனுமவிழியா வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரே
யஞ்சேலெனுங்கைக் கபயமென்பதெந்நாளோ (௫)
ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
பச்சைநிறமாயசிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனின்றனை யாங்காண்பதெந்நாளோ (௭)
ஆதியந்தங்காட்டாத தகனடிகமாயினறுணர்த்தும
போதவடிவானடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ (௮)
கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத் தந்தையெனும்
புங்கவனைக்கோட்டானைப்பதம புந்திவைப்பதெந்நாளோ (௯)
அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (௰)
தந்தையிருதாடொழுதுத் தம்பிரான்றாள்சேர்ந்த
மைந்தையிருதாளிணைக்கே யிணைபுனைவதெந்நாளோ (௰௧)

முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௩௫௪.

குருமரபின்வணக்கம்

துய்யகரமலரால்சொலலாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசைநாமணைவதெந்நாளோ (௧)
சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைகாட்டவல்ல
நந்தியடிகழ்குருநாயனைநாமணைவதெந்நாளோ (௨)
எந்தைசனற்குமாரனதியெமையாட்கொள்வான்
வந்ததலத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ (௩)

பொய்கண்டார்காணுப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருள் மேவுநாளெந்நாளோ (ச)
பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ (ரு)
சிற்றம்பலமன்னுஞ் சின்மயாந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூருநாளென்னாளோ (சு)
குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ணாமலர்த்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ (எ)
நாளவங்கள்போகாம னன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தசோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (அ)
என்னறிவையுளடக்கி யென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான சாருநாளெந்நாளோ (கூ)
ஆறுமொன்றைநாடினதற் காருமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ (ய)
நில்லாமகின்னருளை கேசேபாரெனறவொரு
சொல்லான்மவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ (யக)
வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னைல்லல விடியுநாளெந்நாளோ (யஉ)
வாக்குமனமற்ற மவுனிமவுனற்தருளோ
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதென்னாளோ (யங)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தூான.

அடியார்வணக்கம்

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள் வேந்தனாயிருஞான
சம்பந்தனையருளார சாருநாளெந்நாளோ (க)
ஏரினசிவபோக மிங்கிவாகசேயெனனவழ
வாரங்கொளசெங்கையாதாள வாரம்வைப்பதெந்நாளோ [
பித்தரிறையெனறறிந்து பேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழசசமத்தர் மெய்யபுகழவதெந்நாளோ (ங)
போதவூாகாடிய புத்தர்தமைவாதிலவென்ற
வாதவூரையன்னன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (ச)
ஓட்டுடன்பற்றின்றி யுலகைத்துறந்தசெல்வப
பட்டினத்தார்பதாகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ (ரு)
கண்டதுபொய்யெனறுகண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாள் மேவுநாளெந்நாளோ (சு)
சக்கரவர்த்தி தவராஜயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருள் மேவுநாளெந்நாளோ [எ]

கந்தரநுபூதிபெற்றுக் கந்தரநுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணகிரி யிருக்குநாளெந்நாளோ (௮)
எண்ணரியசித்த ரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள் பாலிப்பதெந்நாளோ (௯)

முற்றிப்பெற்றது ஆ-கூாகூ.

யாக்கையைப்பழித்தல்

ஊக்கிலமுநீருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற்
புகழுமும்வாஞ்சையினிப் போதுமென்பதெந்நாளோ (௧)
நீர்க்குமிழ்போன் மெத்தநிலையிலாமெய்ப்
பாசக்கூட்டின்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ (௨)
காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாட் கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயென்பதெந்நாளோ (௩)
செந்நீருமியாதி சென்னித்தசென்மபூமியினைப்
பிணக்கெடுமுடலென்றுமிழ்ந்தொழிவதெந்நாளோ (௪)
தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாய்வாழ்நாட்டிடைப்
பித்தனென்னும் பிதற்றொழிவதெந்நாளோ (௫)
ஊனுநிணநீருணர்த்துமதைவிட்டதிலே
ஞானமறப்பாவித்திலை நாளுநாளெந்நாடோ (௬)
வேலையிலாவேதனை விதிதவிந்தரசாலவுடன்
மாலைவியாபார மயக்கொழிவதெந்நாளோ (௭)
ஆழ்ந்துவினைக்கினைரோசகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேறதுமதிக்குநாளெந்நாளோ (௮)
மும்மலச்சேறானமுழுக்கும்பிபாகமென்னு
மிம்மலகாயத்தை யிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ (௯)
நாற்றமிக்ககாட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுமையென்பதெந்நாளோ (௰)
உருவிருப்பவுள்ளேதா னூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ (௰௧)

முற்றிப்பெற்றது. ஆ-கூாஉஎ.

மாதரைப்பழித்தல்

மெய்விசுவாசமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்விசும்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ (௧)
இன்னியநெஞ்சைப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாதர்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ (௩)
காமனைவாவென்றிருணட கண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ (௪)
கண்களில்வெண்பூளைகரப்பக்கருமைபிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௫)
வீங்கித்தளர்ந்துவிழு முலையாரமேல்விழுந்து
தூங்குமதன்சோமபைத துடைக்குநாளெந்நாளோ (௬)
கசசிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமினமாற்றம்
வைசசிருக்குமாதர்மயககொழிவதெந்நாளோ (௭)
பசசென்றகொங்கைப் பசுப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ (௮)
உந்திசசுழியாலுளத்தைசசுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ (௯)
தட்டுவைத்தசேலைகொய்சசகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார் கட்டழிவதெந்நாளோ (௰
ஆழாழியென்னவளவுபடா வஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற பறறொழிவதெந்நாளோ (௰௧)
தூயபனித்திங்கள சுடுவதெனப்பித்தேறறு
மாயமடவார மயககொழிவதெந்நாளோ (௰௨)
எழைக்குறும்புசெயு மோகிழையாமோகமெனும்
பாழைககடந்து பயிராவதெநநாளோ (௰௩)
விண்டுமொழிதுளறி வேட்கைவருமொண்டுத்தூந்
தொண்டியாகள்கடகடையபித சுறறொழிவதெந்நாளோ (௰௪)
மெய்யிற்சிலம்பிறகக மேவுமின்பமபோன்மாதர்
பொய்யயின்பின்றென்று பொருந்தநாளெந்நாளே (௰௫)

முற்றுப்பெறறது-ஆ-தூ சஉ

தத்துவமுரைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலகாழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனருள் செய்துநாளெந்நாளோ (௧)
சத்தமுதலாம்புணிற சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௨)
நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமமை
யாளும்பொறியாலருள் தருள்வதெந்நாளோ (௩)
வாக்காதியானகன்ம மாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ (௪)

மனமானவானரக் கைம்மாலையாகாம
லென்னையாளடிகளடி செய்துநாளென்னாளோ (ரு)

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைதிருத்திக் கரைகாண்பதெந்நாளோ

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமன மிறப்பதெந்நாளோ (எ)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ (அ)

ஆங்காரமெனனுமத யானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (கூ)

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நிதமலையாதருளினிற்குநாளெந்நாளோ (ய)

வித்தியாதத்துவங்களேழும் வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துய்க்கு நாளெந்நாளே (யக)

சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ (யஉ)

பொல்லாதகாமப் பிலைதொழிலிலென்னறிவு
சொல்லாமல்நன்னெறியிற் சேருநாளென்றோளோ

அடிகளடிகீழ்க்குடியாயம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்குபாழடிமைக் கூறொழிவதென்றோளோ (யச)

ஆனபுறக்கருவியாறு மறுமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப் புன்முளைப்பதென்றோளோ (யரு)

அந்தகனுகெங்கு மிறுளானவாறுவழியில்
வந்தவிருள வேலைவடியுநாளென்றோளோ (யகூ)

புன்மலத்தைச்சோர்ந்துமல போதமபொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ (யஎ

கண்டுகண்டுந்தேறுக கலக்கமெலலாநீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேலைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ

பங்கூழவினைதான படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோனகிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ யகூ)

குறித்தவிதமாதியாற கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வண்ண மருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ (உய

சஞ்சிதமேயாதி சரககானமுச்சேரும்
வெந்தபொறியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ (உக)

தேகமுதனுள்காரத்திரண் டொன்றுய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயை மூடியுநாளெந்நாளோ (உஉ)

சத்தமுலதாத்தமைத்திங் கெமக்குணர்த்துஞ்

சுத்தமாமாயைதொடக்குறுவ தெந்நாளோ (௨௩

எம்மைவினையை யிறையையெம்பாறகாட்டாதே
வம்மைதிரோதை யகலுநாளெந்நாளோ (௨௪)

வித்தியாயாய்வந்து நீனேவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெலனு சமர்த்தறிவதெந்நாளோ ௨௫)

சன்னலபின்னலான சகளமெனுகுப்பையிடை
முன்னேவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாதெந்நாளோ ௨௬)

மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ (௨௭)

முற்றுப்பெற்றது- ஆ௳- தூ௱௬௬.

தன்னுண்மை

உடம்பதியுமென்றுமந்தவூழலெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (௧)

செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிகளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்தருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (௩)

பஞ்சப்பொறியையுயிரெனனுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெமமைத் தெரிசிப்பதென்னாளோ (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெமமைத் தேர்ந்தறிவதென்னாளோ

மூக்குணத்தைசீவனென்னு மூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொளவதெனனாளோ (௬)

காலையுயிரென்னுங் காலாதிகள்சொறகேளாமற
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதென்னாளோ (௭)

வான்கெடுத்துத்தேடிமதி கேடர்போலவெமமை
நானகெடுத்துத்தேடாம னகறிவதென்னாளோ (அ)

முற்றுப்பெற்றது-ஆக-தா௭௭.

அருளியல்பு

ஈனந்தருஞடிது நமக்குவேண்டாமென்
றுனந்தறுட்டிலவதரிபப தெந்நாளோ (௧)

பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ [௨]

ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேங்கிறந்த
நீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ [௩]

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவின்றுறறின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ [ ]

ஆதாரமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ (௬)

சூரியாக்கினிசந்திரர்க டோன்றாச்சுயஞ்சோதிப்
பூரணத்தேயத்திற பொருந்துநாளெந்நாளோ (௭)

கன்றுமனவெப்பக் கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ (௮)

கட்டுமனசெயகோல கடாவடிகருங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மெவுநாளெந்நாளோ (௯)

சாலகபாடத்தடை நீரவெம்பெருமா
னேலககமண்டபத்து ளாடுநாளெந்நாளோ (௰)

விண்ணவன்றானென்னும வெளிகிலாமண்டபத்திற்
றண்ணிருந்தித் தளாவொழிவதெந்நாளோ (௰௧)

வெய்புலிபார்த்து விழித்திருந்தவல்லறைத்
துயயவருள்க றுயிலுநாளெந்நாளோ (௰௨)

வெய்யபிறவிவெயில் மெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநா ளெந்நாளோ (௰௩)

வாதைப்பிறவி கலைகடலைநீந்தவையன
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ (௰௪)

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யினைமையிலேகாணவெளி
ஞானமெறுமஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்நாளோ

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாமவடிவைப்
புலலாமறபுலலிப் புணருநாளெந்நாளோ (௰௬)

சடத்துளுயிர்போலெமக்குத் தாருயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாமவிடுவதெந்நாளோ (௰௭

அக்கனுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்கரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ (௰௮)

முற்றுப்பெற்றது. ஆ-தாகூ

பொருளியல்பு

தைவிளக்கினபின்னே போயககாணபார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய் மெய்காண்பதென்றோ

கேடில்பசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்க கனபுறுவதெந்நாளோ (௨)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையைவகையாய்க்
காணவத்தைக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ ௩]

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாய்
போக்குவரவற்ற பொருளணைவதெந்நாளோ (௪)
அண்டருக்குமெய்யிலைப்பரமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்று களிக்குநாளெந்நாளோ (௫)
காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
நானெனதன்மையழிவியே யெவ்வுயிர்க்குந்
தானெனவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ (௭)
சிந்தைமறந்துதிருவருளாய் நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்பதெந்நாளோ (௮)
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குமவியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ (௯)
அருவுருவமெல்லா மகன்றதுவயான
பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ (௰)
ஆரணமுகங்காண வகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ (௰௧)
சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி
சுதவகண்டசிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ (௰௨)
எங்கெங்கும்பார்த்தாலு மினையுருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ (௰௩)
அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதி
கடுவெளிவந்தெனைக் கலக்குநாளெந்நாளோ (௰௪)
ஒன்றனையுங்காட்டா வுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபராஞ்சோதியுட னிறகுநாளெந்நாளோ (௰௫)
எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளே பொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளே (௰௬)
எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௰௭)
பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ (௰௮)
நினைப்புமறப்புமற நின்றபராஞ்சோதி
தலைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ (௰௯)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ.கூஉ௱௰௪

ஆனந்தவியல்பு

பேச்சுமூச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணா னிற்குநாளெந்நாளோ (௧)

சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ
சிற்றின்பமுண்டுழ ' சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமென்மை மூழ்குநாளெந்நாளோ (௪)
எல்லையில்பேரின்பமய மெப்படியென்றோர்தமக்குஞ்
சொல்லரியாதுமாகளம்போற சொலலுநாளெந்நாளோ
அண்டரண்டகோடியனைத்து முகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனபபேரின்பங் கூடுநாளெந்நாளோ (௫)
ஆதியந்தமில்லாத வாதியானதிய ஒரு
சோதியினபத்தூடே துலையுநாளெந்நாளோ (௬)
சாலோகமாதி சவுக்கியமும்விட்டகம்பான
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ (௭)
தற்பரதத்துவளேயுஞ் சாலோகமாதியதும்
பொறபயிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ (௮)
உள்ளத்திருளோதா ஞானஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்து விடாயதீரவதெந்நாளோ (௯)
கன்னலுடனமுக்கனியுங் கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மனனும்பனபவாரமுதை வாயமடுப்பதெந்நாளோ (௰)
மண்ணாடுமனற மயக்கமெலலாநீங்கிடவும்
விண்ணாடெழுந்த சுகமேவுநாளெந்நாளோ (௰௧)
கானறசலமயோனற கட்டுமுலைபபொய்யதீர
வானமுதவாவிமருவுநாதெந்நாளோ (௰௨)
தீங்கரும்பெனறுங்கனி யாதினறுங்கனிப்பனபோற்
பாகுற்றுமபேரின்பம் படைக்குநாதெந்நாளோ (௰௩)
புண்ணியபாவங்கள பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுக நாமடைவதெந்நாளோ (௰௪)

முற்றியது-ஆ-௨௨௮.

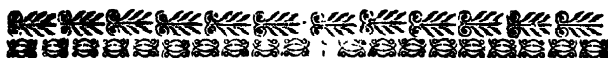
அன்புநிலைமை

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதயம்
மிக்கவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ (௧)
வானமுகில்கண்டமயூரபட்சிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாதெந்நாளோ (௨)
சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபட்சிபோலறிவில
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வயசஞ்சிப்பதெந்நாளோ (௩)
சூத்திரமெய்ப்புறகத்துக் குண்டலிப்பாம்பொன்றுட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணாறதெரிசிப்பதெந்நாளோ (௪)

அந்தரத்தேநின்றாடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிரைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ (௫)
கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதலகாரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ (௬)
விண்ணுடர்காணா விமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென் றரற்றுநாளெந்நாளோ (௭)
ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோநிற்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ (௮)
பண்டுங்காணேனென பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ (௯)
பொங்கேதமான புறக்கமெல்லாந் திரவியப
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ (௰)
கடலின்மடைக்கடைதுபோற கண்ணீராறாக
வுடலமெல்லாமயிர்பூசலித் துருகுநாளெந்நாளோ (௰௧)
புலர்ந்தேனமுகஞ்சருகாயப் போனேனிற்கானை
வலந்தேனென நையவி யருகுநாளெந்நாளோ (௰௨)
புண்ணீரமையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக
கண்ணீருங்கம்பலையுமாய் காட்டுநாளெந்நாளோ (௰௩)
போற்றேனென்றுமெனையைப் புரந்துசெய்யும்வேதனைகண்டு
காற்றேனுறவேனென்ன நாதறுநாளெந்நாளோ (௰௪)
பொய்முடங்கும்பூமிசெல போட்டலறப்பூங்கமலன
கைமுடங்கஞானசனகக் கட்டறுவதெந்நாளோ (௰௫)
கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக காரர்களைக்கோவாம
நற்குணத்தார்கைகோத்து நான்றிரிவதெந்நாளோ ௰௬
துட்டமாமாயைச் சிழணிகயெந்தரமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ (௧௭)

முற்றியது-ஆ ௲௨௱௪௫.

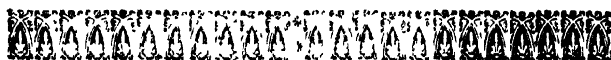
அன்பர்நெறி

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றோர் தெளிவறிவதென்றோ (௧)
மூச்சற்றுச்சிந்தை முயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேசசற்றோர்பெற்றவொளைப்பெறறிடுநாளெந்நாளோ
கோட்டாலையான குணமிறந்தநிற்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ (௩)
கெடுத்ததேயசுத்துவத்தைக கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்காரவம்மைப்பதெந்நாளோ

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வறிவதெந்நாளோ (௫)
மெய்த்தகுலங்கல்வியுடனே வேடமெல்லாமோடவிட்டுச்
சித்தரொளருஞ்சோரச் செயலறிவதெந்நாளோ (௬)
குற்றச்சபயக்குறும படர்ந்துதற்போத
மறவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௭)
தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயகுதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நோடெருவதெந்நாளோ (௮)
வீறியவேதாந்தமுதல் மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௯)
கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயரொ[illegible]கொண்டிருப்பதெந்நாளோ (௰)
பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமௌனம்பழு[illegible]த்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ (௧௧)
எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (௧௨)

முற்றியது - ஆ. ௩௨௫

அறிஞருரை

இருநிலனாய்த்தீயாகி யென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டினைந்து பேசருவதெந்நாளோ (௧)
அற்றவர்கட்கற்றவன்று மென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின் மூழ்குநாளெந்நாளோ (௨)
தானென்னைமுன்படைத்த னென்றதவுரையை
நானென்னவுண்மைபெற்று நானுணர்வதெந்நாளோ (௩)
என்னுடையதோழனுமா மென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமை நாடுசெய்வதெந்நாளோ (௪)
ஆருடனேசேருமறி வென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான் சேருநாளெந்நாளோ (௫)
உன்னிலுன்றுமென்ற வுருமொழியாலெண்ணியதயக்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ (௬)
நினைப்பரவேதாவினைந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாழுநாளெந்நாளோ (௭)
சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறி நிற்குநாளெந்நாளோ (௮)
ஆதியந்தமில்லா வரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ (௯)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொலவினிலை நிற்குநாளெந்நாளோ (ய)
திரையற்றநீர்போற் றெளியவனத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங் கொடுங்குநாதெந்நாளோ (யக)
அறியர்வறிவி லவிழ்ந்தேரவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாதெந்நாளோ (யஉ)
எனக்குநீயென்று மியக்கையாய்ப்பின்னு
முனக்குநானென்ற வுறுதிகொளவதெந்நாளோ (யங)
அறிவையறிவதுவே யாகுமபொருளென்
றுறுதியைசொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ)

முற்றியது - ஆ-கூஉளக

நிர்க்குநிவரை

பண்ணினிசைபோலப் பரமன்பானின்றதிர
னெண்ணியருளாகி யிருககுநாளெந்நாளோ (க)
அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாதெந்நாளோ (உ)
சொலலானமனததாற் றொடராசசம்பூரணத்தி
னிலலாநிலையாய நிலைநிற்பதெந்நாளோ (ங)
செங்கதிரினமுன்மதியன் தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளி லடங்குநாதெந்நாளோ (ச)
வானூட்டங்கும் வளிபோலவினைபுருவாங்
கோனூடடங்குங் குறிபடரிவதெந்நாளோ (ரு)
செப்பறியதன்கருணை சிவசுகனார்பூரணத்தி
லிப்பினிடையப்பா யணையுறதெந்நாளோ (சு)
தூயவரிவான சுகரூபசோதிகனபாற
நீயினிரும்பென்னத நிகழுநாளெந்நாளோ (எ)
நிதனையாககர்ப்பூர தீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனொன்றித் துரிசறுவதெந்நாளோ (அ)
ஆராருங்கறுதவமபுதனார் பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ (கூ)
எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிராசன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய் பண்புறுவதெந்நாளோ (ய)
கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ (யக)
துசகபுலனார் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ (யஉ)

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியே யிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநா ளெந்நாளோ (௰௩)
தானவனுந் தன்மையெய்தித் தண்டமென வெண்டமெய்ஞ்
ஞானமகா யோக நடத்துநா ளெந்நாளோ (௰௪)
ஒன்றிரண்டு மில்லதுவாய் ஒன்றிரண்டு முள்ளதுவாய்
நின்றசமயத்தினிலை நேர்பெறுவ தெந்நாளோ (௰௫)
பாசமகலாமற் பதிநிறைகலாமல்
மாசிலசமத் தமுத்தி வாய்க்குநா ளெந்நாளோ (௰௬)
சித்தநிலை மெள்ளச் சிதைந்துகெம மானபோ திவை
புறாயியா வண்ணம் புகு கோக்குநா ளெந்நாளோ (௰௭)
தந்திரத்தை மந்திரத்தைச் சாரினையா மயிலென்
பெந்தைதுணை யோவைடிவா வெய்துநா ளெந்நாளோ (௰௮)
போக்குவர வற்றொளிபோ லெங்கும் போகதிலை
நீக்கமறக் கூடி நின்றுபெறுவ தெந்நாளோ (௰௯)
காண்பா ருங்காட்சியதுங் காட்சியுமாகி நின்றதனை
வீண்பாவமொப் பாயதுவாய் மேவுநா ளெந்நாளோ (௨௰)
வாடாதே நாடுமெய்யை மாறாதே பெற்றுகோளை
நாடாதுநாம நயபெறுநா ளெந்நாளோ (௨௧)
ஆடலையே காட்டியெம காட்டவொழிக் கண்டவன்பொற்
றாடலைமே லேந்திமுக தழைக்குநா ளெந்நாளோ (௨௨)
மேலொன்றிகீழிலிருந்து விக்கநந்த மற்றடனை
பாவையாகிலி பொறுக்கலந்து பணியுநா ளெந்நாளோ (௨௩)
அறியாத பின்னேதெல்லாம் யன்னலை நாடாகக்
குறியாத வண்ணங் குறிக்குநா ளெந்நாளோ (௨௪)
ஓநாம மாமந்திர முழுமைமையா பரவைப்
பாரமபாரா கதுப் பழகுநா ளெந்நாளோ (௨௫)
ஊர்பாறுமெனக் கிழைக்கா பூரணமாம்பால்
வான்பறுங் கண்போல மருவுநா ளெந்நாளோ (௨௬)
ஆண்டானவனி யனிதத் துயிரானவனைத்
தாண்டாமற் றாண்டிக் கலக்குநா ளெந்நாளோ (௨௭)
ஆனாதேதொட்டத்து விதமானபடியே ஞானக்
கானாவிதொடக் கவிதத்துக்கு சாருநா ளெந்நாளோ (௨௮)

முற்றியது - [illegible]

நிஷ்டையிருந்தோர்க் கூறுதற்குபாயம்

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧)
[illegible]

ஞானநெறிதானே நடுவீடுறும்பதத்து
    ஆனமுத்திநல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ (௨)
பன்மார்க்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
    சொன்னமார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ (௩)
அத்துவிதமென்ற வன்னியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
    சுத்தசிவத்தை தொடருநாளெந்நாளோ (௪)
கேட்டன்முதனுள்காலே கேடிலாநற்பதமும
    வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ (௫)
என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமென்றுசான்
    சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ (௬)
நாம்பிரமமென்று நடுவேயொன்றுண்டாமா
    றேம்பியெல்லாமொன்றாய்த்திகழுநாளெந்நாளோ (௭)
மூச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
    சச்சிதானந்தசிவந் தானெனபதெந்நாளோ (௮)
எவ்வடிவுப்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
    வவ்வடிவுகருள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ (௯)
சிந்தித்ததெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
    வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ (௰)
தாங்கியபார்விண்ணாதி தானேனானாக்கினியா
    யோங்குமிகயோகவுணர் வுறுநாளெந்நாளோ (௰௧)
ஆசனமூர்த்தங்க ளறவசண்டாகாரசிவ
    பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ (௰௨)
அஞ்செழுத்தி னுண்மை யதுவானவப்பொருளை
    நெஞ்செழுத்தியொன்றாகி நிற்குநாளெந்நாளோ (௰௩)
அவ்வுயிரேபோலெவ்வுயிரு மானபிரானறனடிமை
    யெவ்வுயிருமெனறுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ (௰௪)
தேசிகர்கோனான திறமைவுணிநந்தமக்கு
    வாசிகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ (௰௫)
குருலிங்கசங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
    யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ (௰௬)

எந்நாட்கண்ணி-முற்றியது-ஆக ௩௱௰௫,

காண்பேனோவென் கண்ணி

சிந்திக்குந்தோறுந் தெவிட்டாவமுதேயென்
    புந்திக்குணீதான் பெருகிடவுங்காண்பேனோ (௧)
வேலைநீங்குளிட்டுத் தேம்புமுடாதின்பவெள்ளக்
    கரவலன்பாலெனறுநீ கலந்திடவுங்காண்பேனோ (௨)

துரியங்கடந்தவொன்றே தூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான பெற்றிடவுங்காண்பேனோ (௩)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாறாதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின் றேசினையுங்காண்பேனோ (௪)

மாயாவிகாரமலமகல வெந்தைபிரா
னேயானுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனோ (௫)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யநினைமெய்யனவே மெய்யுடனேகாண்பேனோ (௬)

வாலறபட்டமென மாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமேக கண்ணுடையாய்காண்பேனோ (௭)

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாயினறுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ (௮)

காட்டினறாழகக் கரும்பேகனியேயென்
றட்டமெல்லாந்திரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ (௯)

தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெருமானினனிறைவி
னீங்காமனிற்குநிலை பெறவுங்காணபேனோ (௰)

வாதவூராளிதனை வானாகருணையாலவிழுங்கும
போதவூரோறேநின பொன்னடியுங்காணபேனோ (௰௧)

சாட்டையிலாப்பம் பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளிகாணபேனோ (௰௨)

மன்றுதமவாழவே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநினருட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ (௰௩)

பொய்யென்றறிந்துமெய்மைப் போகமொட்டாதையவிந்த
வையங்கனமயக்க மாறிடவுங்காண்பேனோ (௰௪)

தாயினும்நல்லதயாளுவே நினையுணரித்
தீயினமெழுகேராக்குருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ (௰௫)

என்செயினுமென்படினு மென்னிறைவாவேழையன்யா
னின்செயலேனறுநினைவுவரக்காண்பேனோ (௰௬)

எள்ளத்தனையுமிரக்க மிலாவனபாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங் காண்பேனோ (௰௭)

வஞ்சகத்துக்காயுலமாம் வல்வினையேறுகெடுவ
னெஞ்சகத்திலேபாதி கேர்பொரவுங்காண்பேனோ (௰௮)

தொலலைப்பிறவித் துயர்கெடவுமெங்கைபிரான
மல்லமுக்கருஙலை வழங்கிடவுங்காண்பேனோ (௰௯)

வாளாருங்கண்ணார் மயறகடலிலாழ்ந்தேசற்
றாளாகவெந்தையருளா செயவுங்காண்பேனோ (௨௰)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப் பாவியைக்கைவிடையா
வஞ்சாதேயென்றிரங் கருளசெயவுங்காண்பேனோ (௨௧)

ஆடுகெறங்கா யகிலமதி லுழன்றமனம்
வாடுமென வையயானீ வரவெனவுங் காண்பேனோ (௨௨)
சிட்டர்க்கெளிய சிவனேயோ கிவினையை
மட்டறவாசை மயங்குறுவதுங் காண்பேனோ (௨௩)
உண்ணியுணர்ந்துமலப் பிலாவொரு போதினா
நணையொன சாந்தவருள் சாரத்திடவுங் காண்பேனோ (௨௪)
ஓங்குகருத தொடுங்க வுணர்வுறு தானற்றனைக்
கூடும்படி கவிரைந்தே கூடிடவுங் காண்பேனோ (௨௫)
வாக்காமமனமக்கா மகப்ப பாயகி யனைருளை
போக்காம நோககிருது முன்னா பிவுகாணபேனோ (௨௬)
இவ்வுடம்பு நீங்குமுன்னே மெய்காயமே வினையருளா
மவ்வுடம்பு குறனே யவதரிக்கக்காண்பேனோ (௨௭]
நித்தமாயோனுருய் நிராகுசமாய் நிருணமாகு
சுத்தவெளிநீ வெளியாய் நதோனுபடவுங்காணபேனோ [௨௮
கண்ணிறந்த மோனக் கருந்தேயெனக்கனவோயென்
றுணணிறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங் காணபேனோ (௨௯)
அத்தாவிமலா வருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குனருள் செய்திடவுங் காண்பேனோ
விண்ணிறைந்து நின்று வெகத்தேனைசைய நக
காணோநின்னரிய கருணைபெறக்காண்பேனோ (௩௧)
சட்டையொத்த விவ்வுடலைத் தள்ளுமுனமோனாசகச
நிட்டையைப்பெற்றயா னிருக்கப்பெறக்காணபேனோ (௩௨)
எல்லாங்கொரியுமிறைவா வெனவலவெல்லாஞ்
சொல்லாமுனிக்காள மேருதந்திரங்கக்காணபேனோ (௩௩)
அண்டபிரண்டமெல்லா மதுவொருபடித்தாக
கண்டவர்கள் கண்ட திருக்காட்சியையுங் காண்பேனோ (௩௪)
உள்ளிருந்தாருட னிருப்பவெங்கைதிருப்பால
வாளிருந்ததெய்வநான வந்திருக்கக்காண்பேனோ (௩௫]
இவ்வுலகம் பாவுலகம் தெரியாப்பாவியேன்
னினைவிடபரம்பெருநீ நோபோவுங்காண்பேனோ (௩௬)
அன்பமெனுந்திட்டமைத்துக் குறையிடையாவே
யின்பவெள்ளமலந்திய கெதாப்படவுங்காண்பேனோ (௩௭)

முற்றியது. அ-௧௩௫௨

ஆகாரபுவனக் கண்ணி

(✻)

கல்லாதபேர்களையே நல்லவரென்றெத்திடும்
வல்லமையின் னிலைமை வந்திலைதோ [௧]

என்னைப்பிடியெனக்கொண்டிருப்பின் றானுனின்
றன்னைப்பற்றிநிற்பவரைச் சாகாமல்வைத்தாலாகாதோ (௨)

பொய்ம்மையாமேயான புறஞ்சேர்வெண்ணறிவுப
மெய்ம்மையம்பலத்தேவுனை விழுங்கவைத்தாலாகாதோ (௩)

மட்டிவாசனைதுக்கமாம் வாழ்வெண்ணப்பயன்று
சிட்டர்போல்யானிருந்து தேக்கவைத்தாலாகாதோ (௪)

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கே யன்பினொடும்
பித்தாக்கியின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ (௫)

மெலவியுலாமோகவிழிப்பைப்பேதையாகின்
னொன்றிலேயேலாநந்தமிசைத்தாலாகாதோ (௬)

சுட்டறுதாயென்றும்மன்று சூழ்தானிட்டகாரன்றமயக்
கட்டழுக நீவாங்க கலக்கவைத்தாலாகாதோ (௭)

சோதியெனதாச சகலவடிவோதாவெளியெ
யாதியெனன்னை யடையவைத்தாலாகாதோ (௮)

நேசனெனப்பதுமிலே நின்மலனானினையடிக்கே
வாசனுஞ்செயவிரக்கி வாவென்றாலாகாதோ (௯)

என்னையிவுகதளவே யிருந்ததுபோலேயாவே
நின்னுமியினினருடையா னேர்க்கவைத்தாலாகாதோ (௰)

ஆதிப்பிரானேயென்னையலைவிருளகலச்
சோதியபாரகாசமடைந்தேனாய்வைத்தாலாகாதோ (௧௧)

ஆசைசுழற்கடலிலாழாமலையாநின்
னேசைப்புணைதந்தாளிருந்தாலாகாதோ (௧௨)

பாசங்களாங்களெல்லாம் பறந்தகச்செனுசேவே
நீசவென்னையன்னை நினைந்தாலாகாதோ (௧௩)

ஓயாவுள்ளபாயுருவொய்விட்டறறிச்
செயாவியென்றைத்தின்னைச் சேரவைத்தாலாகாதோ [௧௪]

ஆதியாய்வாழ்வாயகண்டமாய்நின்றபரம்
சோதிநீயென்னைக்கொழும்பென்றாலாகாதோ [௧௫]

விண்ணாரகண்டவிற்பேரறபரஞ்சோதி
கண்ணுநினைவிறைவனைக்காணவைத்தாலாகாதோ [௧௬]

சேரமறசோர்ந்துநின்ற சின்மயனேநின்பூங்கழலைப்
பாரமறப்பாரெனநீபட்சம்வைத்தாலாகாதோ [௧௭]

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியயரா வருகவைத்தாலாகாதோ [௧௮]

மூலவிருள்காலவாங்க முதல்விதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவென்னைக் கூடவைத்தாலாகாதோ [௧௯]

சாத்திரியனுக்கெல்லாம் தக்கவுபதேசிகனாய் [illegible]
ஊற்றமுறுமென்னை [illegible] ஆகாதோ [௨௰

கைபுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றுட்கிழே யடிமையின்றுலாகாதோ (௨௧)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௬௭௩.

இல்லையோவென்கண்ணி

ஏதுந்தெரியா தெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ [௧]
பணியறநின்றுபதைப்பறவென்கண்ணூடு
மணியொத்தசோதியினை வாரியெனக்கில்லையோ [௨]
எம்மாலறிவதற வெம்பெருமானையாதுமிசை
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ [௩]
நாய்க்குங்கடையானே னானினைப்பதென்னபயம்
வாய்க்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ [௪]
ஞைக்கிரைபோனவைம்பூதையாநீ
தானுகிடக்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ [௫]
அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ [௬]

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௬௭௯

வேண்டாவோவென்கண்ணி

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுமின்றுநின்றவெனைப்பார்த்திரங்க வேண்டாவோ
வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ (௨)
தன்னையறியத் தனியருளாய்நின்றருளு
மென்னையறிந்தென்னையிலை நீக்கிநிற்கவேண்டாவோ (௩)
அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமென்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ (௪)
அண்டனேயண்டரமுதேயெனதருயிரை
தெண்டனிடுகினைப் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ (௫)
பாராதேனின்று பதையாதேசும்மாதான்
வாராவெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ (௬)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௬௮௫

நல்லறிவேயென் கண்ணி

எண்கண்ணிறைந்தவிமன்னைப்பைடத்தென்னுயிர்க்குமெய்யுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியெங்கண்ணானநல்லறிவே (௧)
சித்தாநாமென்சடத்தைநாமென்னவெறுவறஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவல்லநல்லறிவே (௨)

அங்குமிங்குமென்குறைய யநுபுதனுர்ப்பொற்பதிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவா நல்லறிவே (௩)

கான்றசோறென்னவிந்தக் காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றாவருள்வெளியிற் றோன்றவா நல்லறிவே (௪)

முற்றியது- ஆக -௫௩-அக.

பலவகைக்கண்ணி

என்னாசைகேடிலையோ வென்செயலோவேதுமில்லை
தன்னாசைநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே (௧)

பண்டொருகாணின்பாற் பழக்கமுண்டோவெந்தனைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருகியதே (௨)

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிக் காணாவோகாணாவென்
கொண்டறிவேயெந்தனைக்கூடுங்குறிப்பினையே (௩)

கல்லாலடியில்வளர் கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான்சொல்லவோ (௪)

தப்பிதமொன்றியது தானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென் சென்னியதுதொட்டனையே (௫)

வேறு,

மாசானவெல்லாஞ்சனிவன் வஞ்சனென்றேவாய்திறந்து
பேசாமவுனம் பெருமானளித்ததுவே [௬]

கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக் கண்ணுடையானின்பாலியாய்
நிற்பதுகற்றனன்றோ நிருவிகற்பமாவதுவே [௭]

முன்னளவில்கன்மமா முயன்றுநின்றவனென்றே
வெள்ளளவிலெந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே [௮]

வேறு,

நெஞ்சகம்பேராகி நினைக்கூடவென்னுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே [௯]

வேறு,

பள்ளங்கடோறும் பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தா லுடையாயென்செய்வேனே [௧௦]

முன்வினைக்கப்பின்மறைக்குமூலவிருளாகெடுவே
னென்வினைக்கவென்மறக்க வெந்தைபெருமானே [௧௧]

வல்லாளமோராணவத்தின் வாள்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனதென்னோ வெவ்வண்ணமுய்வேனே [௧௨]

வேறு,

யாக்குமனத்து மவுனமுற்றவெழுங்கனியின்னே
நோக்குமவுனமிந்த நானிலத்திலுண்டாமோ [௧௩]

ஒன்றாய்ப்பல்வா யுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றனையாவென்னீ நீங்கற்கெளிதாகுமோ (௰௪)
ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனை நீ
கூவியழைத்திடவுங் கொடுத்தாற்குறையாமோ (௰௫)
எத்தனையோநின்விளையாட் டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னா லறியுந்தரமாமோ (௰௬)
தேடுவார்தேடுஞ் சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ (௰௭)

வேறு,

பற்றின்மைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேல்லாதி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்படியே (௰௮)
ஒப்பிலாவொன்றேநின் றுண்மையோரா துங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற் புதுக்கவைத்ததென்னேயோ ()
காலல்வழிநடவுங் காலதுதேகங்கொள்ளத்தாற
போலேயெனதுயிற் போங்கரிவாயில்லாயோ (௨௰)
தன்னரசுநாடாக்கு சட்சாவுபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டினையோ (௨௧)

வேறு,

இங்கின்றுதாநின் றீநவாக்கைவிட்டாசே
பொங்குவிடமன்னோ பொய்ந்நல்புலம்புவனோ (௨௨)
[illegible] வேலையெங்கு [illegible] யூங்குமின்னை நவை
யிளைமபின்னாங்காறுமே லெநதாயசுழல்வேனோ (௨௩)
ஆராவமுதே [illegible] வென்பாற்
றாரமவையுநீ தூளிவிடவந்ததென்னே (௨௪)
பலவறுதுதகணணனி - முற்றியது. - ஆக - கசாய௪

[illegible]

(*)

[illegible] [illegible]
[illegible]
யென் [illegible] தெள்ளந்தேக [illegible]
பிருககவினைந்தொடாந்து தொடர்ந்திருக்குமந்தோ (௧)
இருக்காதிமறைமுழுவுஞ் சிலாகமாதி
யிதமுங்கைகாட்டிட்டேன யிதயத்துள்ளே
[illegible] [illegible]
[illegible] (௨)
[illegible]
கடப்பமன் [illegible] கல்லாமேலிருன்
[illegible]
குணங்குமியா [illegible] கூடவன்றோ (௩)
[illegible]
[illegible]

பாடுகின்றபணுவல்

பாடுகின்றபணுவலோர்க - டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி - லாடுகின்றவாமகனே (க)
அத்தனென்றநின்னையே பத்திசெய்துபணிவலார்
பித்தனின்றுபேசவே - வைத்தகென்னவாரமே (உ)
சிந்தையன்புசேரவே - நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துவின்பமே - தந்திரங்குதாணுவே (ங)
அண்டரண்டமயாவுநீ, கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டாகண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே (ச)
அன்னைபோலவருண்மிருக்து - மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த - நின்னையாணுகினவனே (ரு)
பாடுகின்றபணுவல் - முற்றுப் பெற்றது - ஆ ருசஉக

ஆனந்தகளிப்பு

(*)

சங்கர சங்கர- சம்பு- சிவ சங்கர - சங்கர சங்கர - சம்பு

ஆகியனுதியுமாகி - எனக காணந்தமாயழி- வாயகிலா திலங்குஞ் சோதிமௌனியாத் - தோன்றி- அவனசொலலாத- வார்த்லைதயைச் சொன்னுண்டிதோழி - சங்கர (க)

சொன்னசொல்லைகென்று சொல்லுவன்- யென்னைசருதாய்த் தனிக்கவே- சும்மாவிருக்கி- மௌனிலயேதுமில்லாத- சுக- மூற்றச செய்தே யெனைப் பற்றிகொண்டாண்டி- சங்கர (உ)

பற்றிய பற்றற-உள்ளே கண்ணைப் பற்றச சொன்னுன்பாரிப்பார்த்தவிடத்தே- பெற்றதைபெகென்று- சொலவேன்- சுறும்பேசாதகாரியம்பேசினுன் தோழி சஙகர ( )

பேசாவிடும்பைகள்-பேசிசுத்தப் பேயனாமாகிப் பிதற்றிதிரிந்தேன் - ஆசாபிசாசைத் துரத்தி ஐய னடியிணை நீழ- லடக்கிக் கொண்டாண்டி சஙகர (ச)

அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தே அவனையெ மெய்யிலன்பை-வளர்ந்தேன்மடக்கிகொண்டானை-மனைத்தாட் சுற்றும், வாய் பேசாவண்ண-மாபுனுசெய்தாண்டி சங்கர. ( )

மாயைக கெடுத்தனன கேட்டேன் - இந்தை-வாய்விட்டுச்சொல்லின் வாழ்வெனககிலலை காவுபூந ஆறுமலனை எனககாக நதலைமைக்கடவுள்காண் மின்னே,சங்கர. (சு)

கட்டிடி வைம்டைவிண்டதென்ன - இருகண்களுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய- உடலும் புளகிதமாக என்துள்ளிருக்கும்பயஞ்செய்தாண்டி-சங்கர. (எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய- மூன்-றுணர்வதுவாயுன் -றுள்க்கண்ட
தெல்லாந்தள்ளெனச் சொல்லி யென்னையன் - என்னைத் தானாக்கிக்
கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி சங்கர (அ)

பாராதிபூதநீயல்லை உன்னிப் -பாரிந்- திரியங்கரணநீயல்லைவா
ராயுணர்வுநீ யென்றான் ஐய- னன்பாயுரைத்தசொல்-லானந்தந்தோ
ழி சங்கர. (கூ)

அன்பருக்கன்பான மெய்யன் - ஐய னானந்தமோனனருட் குரு
நாதன் தன்பாதஞ் சென்னியிலவைததான-என்னைத்தானறிந்தேன்
மனந்தானிறந்தேனே சங்கர. (௰)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த-எனக்கெவ்வணம்வந்ததென்றெண்
ணியான்பார்க்கின்-மறப்புநினைப்புமாய்நின்றவஞ்சமாயமானத்தால்வ
ளர்ந்ததுதோழி சங்கர. (௰க)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றோ- தெய்வ மௌனகுருவாகிவந்து
கைகாட்டி எனதாம்பணியறமாற்றி அவனின் னருளவெள்ளத்திருத்
திவைத்தாண்டி-சங்கர. (௰உ)

அருளாலெவையும்பாரென்றான்- அத்தையறியாதேசுட்டியென்
னறிவாலேபார்த்தேன இருளானபொருளாகண்டதல்லாறகண்ட வெ
ன்னையுங்கணடிலனென்னேடிதோழி- சங்கரா (௰ந)

என்னையுந்தன்னையும் வேறா-உள்ளத்தெண்ணாத வண்ணமிரண்
டறநிற்கச சொனனது மோவொருசொலலேஅந்தச- சொல்லால்
விளைந்தசுகத்தைசொலவேன சங்கர (௰௪)

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி அந்த வெட்டவெளிநண்ணித் துட்டவி
ருளாங் களையகளைந்து பினபார்தேன ஐயன்களையன்றிவேறொ
ன்றுங்கணடிலனதோழி சங்கர (௰௫)

கண்டார் நகைப் புயிர்வாழ்க்கை இரு- கண்காண நீங்கவுங்கண்
டோந்துபிறா- கொண்டாற் போர் போனாலும் போகும் இதிற்கு
ணமேது நலமேது கூறாய் நீதோழிசங்கர (௰௬)

நலமேதுமறியாத வென்னை சுத்த - நாதாந்த - மோனமானாட்
டந்தத் தேசனாசலமேது மிலலாமலெலலாம் வல்லான் றுளாலென்
சலமீது தாகசிஞன்தோழி - சங்கர (௰௭)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணு - தன்னிச்சிறிய வெனைத்தன்
னருளாற் - போக்குவர வத்திருக்குஞ் சுததபூரணமாகினான்- புது
மைகாண் மின்னே - சங்கரா (௰அ)

ஆக்கியளித்துத் துடைக்கும் - தொழி லத்தனைவைத்து - மென்
னத்தனையேனுந் தாக்கறநிற்கு ஞ சமர்த்தன்- உன்னசாட்சியைச்சிந்தி
க்கத் தக்கது தோழி - சங்கர (௰கூ)

சிந்தைபிறந்தது மற்கே அந்தச் - சிந்தை பிறந்துதெளிந்தது.

மாங்கே- எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட யான்றானிரண்டற்றிருந்தது மாங்கே - சங்கர (உ௰)

ஆங்கென்று மீங்கென்றுமுண்டோ- சச்சி-தானந்தசோதியகண் டவடிவாய் - ஓங்கிநிறைந்தது கண்டாற்- பின்னர் - ஒன்றென்றிரண் டென் றுரைத்திடலாமோ-சங்கர (உக)

என்றுமழியு மிக்காயம் - இத்தை யேதுக்கு மெய்யென்றிருந்தி ருலகீர் ஒன்றுமறியாதநீரோ-யம- னோலைவந்தாற்சொல்ல- வுத்தரமு ண்டோ-சங்கர (உஉ)

உண்டோ நமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறிந் ததும்பு முடலை மெய்யென்றுகொண்டோபிழைப்பதிங் கையோ- அருட்கோலத்தை மெய்யெனறு கொள்ளவேண்டாமோ - சங்கர (உங)

வேண்டாம் விருப்பும்வெறுப்பும்- அந்தவில்லங்கத்தாலேவி னா யுஞ்சனனம் ஆண்டா னுரைத்தபடியே சற்றுமசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே - சங்கர (உச)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை - யாரென்றறியாதவங்க தேசத்தில் வழிதேசாமத்திவிற் சிக்கி - உள்ள - வானபொருடோற்க வோவந்தே னன்தோழி சங்கர (உரு)

வந்தவரவைமறந்து மிகக மாதர் பொன்பூமி மயக்கத்திலாழும் இந்தமய க்கத்தையறுகக - எனக - கெந்தைமெயஞானவெழிலவா ள் கொடுத்தான் - சங்கர (உசா)

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம்யம - வாதக்கனலை வளர்க்குமெ ய்யென்றே - வேளானவனு மெய்விட்டான் - எணணின் - மிக்கோர துறக்கை விதியன்றோதோழி சங்கர (உஎ)

விதிகளும் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுத்தவெயில் மஞ்சளென்னவே வேதாகமங்கள - மதிகளுமதனை மதியார் - அவாமாரக்கந் துன்மார்க் கனுசன் மார்க்கமோ மானே - சங்கர (உஅ)

துன்மார்க்கமாதர்மயககம்மனத் தூயர்க்குப்பற்றுதுசொன்னே ன்சனகன் - தனமார்ககநீதிதி ட்டாந்தம்-அவனானலநதமானசதான ந்தனன்றோ - சங்கர (உகூ)

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ - உனக்கானந்தம்வேண்டி னறிவாகிசறறே -இன்றுநறெரியுமெனவேமறை -நீதியெம்மாதிநிச்சுழ் த்தினன்தோழி -சங்கர சங்கரசம்பு -சிவ- சங்கரசங்கர சஙகர சமபு

ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றியது-ஆக - கூசஙக

அகவல்

திருவருண்ஞானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவான குறைவிலா நிறைவே

நின்றதொன்றே நின்மலவடிவே
குன்றாப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
ஆதியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தே தொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத் திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப் பரப்பெலாநிறுவி
அண்டசமுதலா மெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற் றெழாதோங்கும்
அலங்கயோனியி னிலம்பெறமல்க
அறுமுதலசல மாறாவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற் கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித் தொன்மைகடோடா
இடமப்பொழுதேனுந் தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள வாழுமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தா ரவ்வுடல்வாழ்க்கை
இன்பமெனவே துன்பமிலையென
பிரியாவண்ண முரிமையினவாக்க
ஆதரவாக்க காதலுமமைத்திட்
டகப்பற்றியே தேகநானென
அறிவுபோலறி யாமையகத்திக்
காலமுமங்கனமமுங் கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமு மேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனை யேழும்வண்ணம்
அமையாக்கதவிற சமயகோடி
அறம்பொருளாதி திறமபடுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தி யொருவாபோலனைவருந்
தத்தநிலையே முத்திமுடிவென
வாததாசகமும போதநூலகளும்
நிறைவிறகாட்டியே குறைவினறியங்க
அங்கங்குநின்றனை யெங்குமாகித்
சமயாதீதத் தன்மையாகி
இமையோர்முதலிய யாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென
ஏசறவிருக்க மாசறஞான
நலமுங்காட்டினை ஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே

அகவல் முற்றியது - ஆக ௩௪௨

வண்ணம்

அருவென்பதுவுமன்றி உருவென்பதுவுமன்றி
அகமும்புறமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுங்குணமுமன்றி நிறைவுங்குறைவுமன்றி
மறையோனெனவிளம்ப விமலமதாகி
அசலம்பெறவுயர்ந்து விபுலம்பெறவளர்ந்து
சபலஞ்சபலமென்று ளறிவிற்காண
ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய்

அனலொன்றிடவெரிந்து புகைமண்டிடுவதன்று
புனலொன்றிடவறிந்து மடிவிலதாதை
சருவும்பொழுதுயாந்து சலனம்படுவதன்று
சமானகொண்டறிவதனோரியல்பினதாகும்
அவனென்பதுவுமன்றி அவளென்பதுவுமன்றி
அதுவென்பதுவுமன்றி எழில்கொடுலாவும்
அருகில்லையரியாதபடியெவ (௧)

இருளென்பதுவுமன்றி ஒளியென்பதுவுமன்றி
எவையுநதனுளடங்க வொருமுதலாகும்
உளதென்பதுவுமன்றி இலதென்பதுவுமன்றி
உலகந்தொழவிருந்த வையனருதலோர்கள்
எவருங்கவலைகொண்டு சமயங்களில்விழுந்து
சுழலும்பொழுதிரங்கி அருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே

எனதென்பதையிகழ்ந்த அறிவின்றிரளின்று
மறிவெனவெனவிளங்கு முபயமதாக
அறியுந்தரமுமன்று பிறியுந்தரமுமன்று
அசரஞ்சரமிரண்டி னொருபடியாகி
எதுசந்ததநிறைந்த தெதுசிந்தனையிறந்த
தெதுமங்கலசபகொள சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ (௨)

பருவங்குலவுகின்ற மடமங்கையர்தொடங்கு
கபடந்தனில்விழுந்துகெடுநினைவாகி
வலையின்புடைமறிந்த மறியென்றவசமுண்டு
வருணங்கிரமுமின்றி அவரிதழூறல
பருகுந்தொழிலிணங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல்
பகரும்படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலைவகை பலசூடியுடனே

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ எல்லப்பநாவலர்

அருளிச்செய்த

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

இவை,

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

மாணாக்கரில் ஒருவராகிய

திருவண்ணாமலை

அல்லாளப்பிரபுவையர் சகோதரர்.

அருணாசலவையரால்,

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருவண்ணாமலைப்படலம்-க.

பிரமன்-மால்-அடிமுடியறியாதபடலம்-உ.

பார்வதிபரமனை-திருவவதாரப்படலம்-ச.

இடப்பாகம்பெற்றபடலம்-ங.

திருக்கண்புதைத்தபடலம்-ரு.

ஆக-ஐந்துபடலங்களுடன்.

திருவொற்றியூர்

இரசப்பமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௨ ௵

உ

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களி னுடைய

அ ட் ட வ ணை.

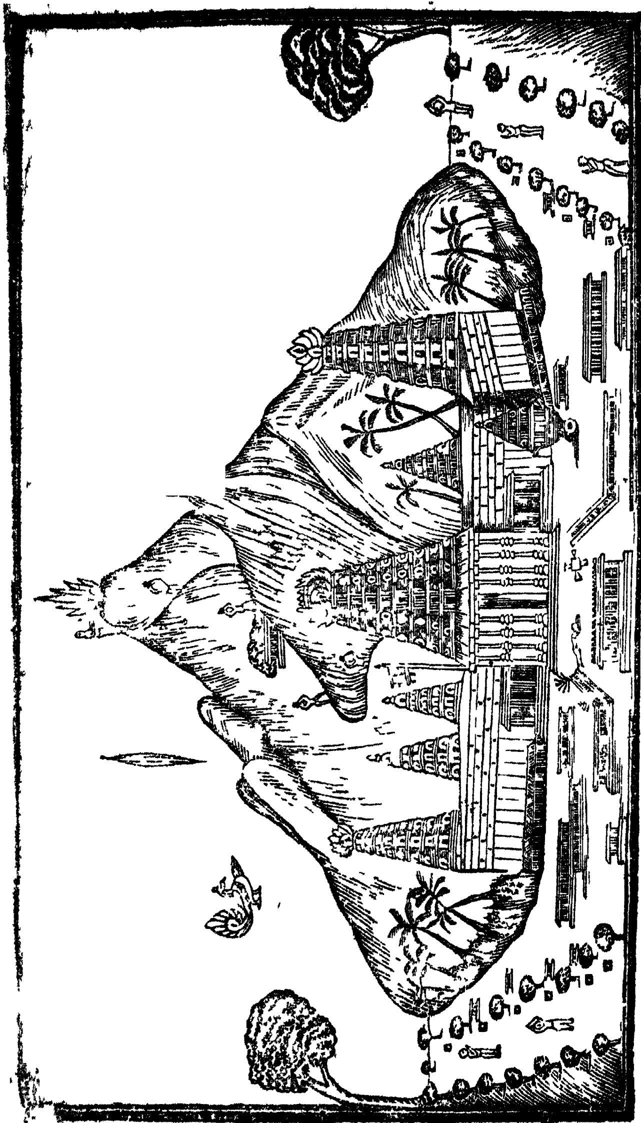
ஆகபாயிரம்உள்படச்சருக்கம்௰௩.

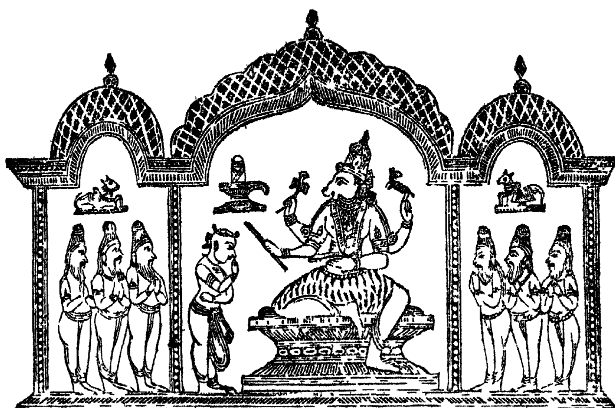
சருக்கம்அட்டவணை

முற்றிற்று.

திருவண்ணாமலை

முதலாவதுநந்திகேசுரர்-மார்க்கண்டேயருக்கு-உபதேசித்தபடம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர்தோத்திரம் - கலிவிருத்தம்.

மிக்கவேதவியாசர் விளம்பிய
விக்கனைத்தக்கிலைய யின்றருள்செய்திட
முக்கண்வெற்பினை முக்கமதவாரியைக்
கைக்களிற்றினைக் கைதொழுதேறுவாம்.

(இதன்பொருள்)

அநேகவேதங்களை இடல் ஏகமே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செ
ய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கிதையிலிருக்கும் இந்த அ
ருணாசலசரித்திரத்தையிக்காலத்தில் தமிழினாற்சொல்ல இதற்கு இடை
யிலேயியன்றுசொல்லும்படி அனுக்கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்
ளையுடைய மலைபோன்றவனைச் சமுத்திரம்போல மும்மதத்தையு
துதிக்கையையுடையயானைமுகமொருத்தவிநாயகக்கடவுளை,
வணக்கஸ்தோத்திரஞ்செய்வோம் எந்தநூல் இடையூறில்லாமல்

(சபாபதி துதி)

முதிருஞ்சுவைமதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ்விரகன்புகழ்
பதிகம்புனைபவளைபயினர் பவபஞ்சரனமலன்கதி
குதிரும்படிபகிரண்டமுமுடையும்படியிலகும்படி
யதிரும்படிநடனம்புரி பதிருங்கழலதிருங்கழல்

(இ-ள்.) மிகுந்தமதுரரசமுண்டாகப்பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திஸ்வாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலையைத்தரிக்கின்றவராகியும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கெடுப்பவராகியும் மலரகிதராகியுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய சூரியனுதிரவும் பிரமாண்டமுடைபடவும் விளங்குகின்றபூமியதிரவும் நடனத்தைச்செய்யாநின்ற மிகவுஞ்சப்திக்கின்றவீரகண்டையைத்தரித்தபாதத்தைவணங்குவோம்-எ-று. (இச்செய்யுளுக்குப்பயனிலைவருவிக்கப்பட்டது.) (௧)

ஸ்தலமகிமை அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவிகள்சந்திரர் வயிரவர்விஞ்சைய ரிமையவ ரெண்டிசையோ
ருரகருந்தவர்முனிவர்பங்கயருவணநெடுங்கொடியோர்
பரவிநெருங்கவிலுலகநிறைந்தவர்பணியுமிடங்கிடையா
தரகரவென்பதுகடலின்முழங்கியதருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) சூரியரும்சந்திரரும்வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவரும்பிரமாக்களும் கருடக்கொடியையுடைய விஷ்ணுக்களும் பரந்துநெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள்வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாயவர்களாலேசொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிறசப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும்வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்தலமாம்-எ-று. (௨)

இளமுலைமங்கையர்முகமுநெருங்கியவிருகுழையுமகலே
யொளிவொருசந்திரனுடனிருசெங்கதிருதயமெனுந்தனியூர்
தலையவிழுந்தொடைமகபதிதன்பதிதனபதிபதியெ
மளகைவளம்பதிதனிலும்வளம்பதியருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடையபெண்கள்முகங்களும் அவர்களணிந்தஇரண்டு இரத்தினகுண்டலங்களும்பாசிலே பிரகாசிக்கின்றதுசந்திரனுடனே இரண்டுசூரியருதயமானார்களென்றுசொல்லும்படியாகியதுப்பற்றலூர்முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமராவதியையும்குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும்வளத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்தலமாம்-எ-று. (௩)

பாயிரம்.

காலனைநிர்த்திடமார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப்பொடியா
நாலமிடற்றினர் மாலைமதிக்குறையாடரவப்பணியா
ராலுமுகத்தவன் ஞானமளிப்பவனுமைசற்கரியார்
சூலமெடுப்பவர் மேவு திருப்பதி சோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்.) யமனை நிர்த்தமார்பி லுதைத்தவராகியும் மன்மதனுடைய தேகத்தைப்பொடியாகச் செய்தவராகியும் விஷத்தைக்கண்டத்திலதரித்தவராகியும் மூன்றாம்பிறையை மாலையாகத்தரித்தவராகியும் ஆதிசேஷனாகிய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப்பூண்டவராகியும் பிரம்மாவிஷ்ணுவுக்குந் தெரியவரியவராகியும் சூலத்தையேந்தியவராகியும் விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமென்னுந்தலமாம்.எ-று.

சந்தக்கலிவிருத்தம்-பரமசிவவணக்கம்

உறவொடுபகையறு மொருமுதலெவனெவ
னிருவினையுலகரு ளிறையவனெவனெவன்
மறைமுடிவினிடம்வளர்பவனெவனெவ
னறிவினிலறிபவ னடியிணைதொழுவாம்,

(இ-ள்.) உறவும்பகையுமில்லாததனிப்பற்றாயுள்ளதன்மையானவனெவன் சர்வசங்காரமானபின்பு உலகத்தைஉண்டாக்குகிறவனெவன் வேதமுடிவிலேசகலத்தையுமறிகிறவனெவன் அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையசிவனது திருவடிகளையாம் வணங்கினோம் எ-று. (ரு)

கலிநிலைத்துறை-அருணாசலகாதை.

மணிகொண்டநெடுங்கடலில்விழிவளருந்திருமாலுமறையினோனும்
பணிகொண்டபாதலத்தும்பூதலத்துமீதலத்துமபரிந்துதேட
வணிகொண்டபிரமாண்டகோளகைபொற்கோளகையாயழகுகாட்டக்
கனிகொண்டவொருவரையாமொருவரையாமகலாதகருத்துட்சேர்ப்பாம்

(இ-ள்) இரத்தினங்க ளிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலில் நித்திரை செய்கின்றவிஷ்ணுவும்பிரம்மாவும நாகங்கள்வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும்பூமியிலும் மேலுலகத்திலும்வருந்தித்தேட அவர்களால்காணப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்டகோளகையானது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கோளகைபோல அழகுகாண்பிக்கும்படி ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம்-எ-று, (சு)

ஒருமானைக்கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்சிரத்தினில்வைத்தொருவ
ரேழுமருமானையிடத்தினில்வைத்தருள்வானைப்பவளவெற்பிஞ்சயிலம்
போல, வருமானைமுகத்தானையளித்தானைப் பொருமானையகிழவேறும்
பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்,

(இ-ள்) தாருகாவனரிஷிகள்வரவிட்டமானைக்கையிலேவைத்துச் சிரசிலேகுருமான்போன்ற கங்கையைச்சடையில்வைத்தும் ஏழுலகத்தையும்பெற்றஉமாதேவியை வாமபாகத்தில்வைத்தும்அடியார்களுக்கருள் செய்கிறவரும் பவளம்போல்வருகின்றஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவருமபோர்செய்கிறரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில்வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன்பாதத்தைவணங்கி இனிமேல்வருமபிறப்பைதீர்த்துக்கொள்ளுவம்-எ-று. (எ)

உண்ணாமலையம்மைதுதி.

காரொழுகுங்குழலாளைக் கருணைவழிந்தொழுகுமிரு கடைக்கண்ணாளை
மூரலிளநிலவொழுகப் பழுகொழுகழ கொழுகுமுகத்தினாளை
வாரொழுகுந்தனத்தாளை மடிவொழுகித் தெரியாதமருங்குலாளைச்
சீரொழுகுமபதத்தாளையருணையுண்ணாமுலையாளைச்சிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மேகம்போன்ற கூந்தலையும் கிருபைவழிந்தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும் தந்தங்களின்காந்தி இளநிலாவாகியசந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்க பழுத்துவாசிக்கின்ற அழகுபொருந்தியமுகத்தையும் மலிகைதரித்த ஸ்தனங்களையும் அதிகவழகையுடையதாவொருவருக்குந்தெரியாத இடையினையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களையுமுடைய அருணாசலஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மையை மனதிலநினைத்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (அ)

யானைநிறைகொண்டவிநாயகர்துதி.

மதமூன்றுமாறாதொழுகுங்களிற்று முகத்தானைமனதிலேதான்
பதமூன்றுமறுத்தவர்க்குப்பயந்தமூன்றுங்கடந்தபதந்தபாலியானை
விதமூன்றுமாகத்தொழுந்தாளிணைத்தருளுமெய்குருமுதலைவேதாந்தசந்
திதமூன்றுமிறப்பொழிக்குமாரனைநிறைகொண்டவனைச்சிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மூன்றுமதங்களும் ஆறாகிஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும் மனதில்தாமுடைய பாதங்களைச்சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவருமாமுப்புரத்தைநீறுசெய்த சிவனாலேபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்றமூன்று பிரசஞ்சிதவினையையுடையபிறப்பைக்கெடுக்கின்ற வருமாகியயானைநிறை கொண்டவனென்னும்விநாயகனைமனதிற்சேர்த்துக் கொள்ளுவோம்-எ

சுப்பிரமணியர்துதி.

கொந்தாருமலர்சோலையருணைநெடுங்கோபுரத்திற்குமரவேளை
வந்தாரைவாழ்விக்கவடவீதிதனிலுறையுமயிலோனைக்
கந்தாருகடகளிற்றுயகலாறகுதகருநிழலுமகைகாரடுக்
தந்தாளையலர்க்கடப்பந்தாரானைப்பணிவோதாடலைமேற்கொள்வாம்

இ-ள்பூங்கொத்துக்களையுடையசோலைசூழ்ந்தஅருணாசலத்துக்கிழக்குகோ புரவாசலுக்கெதிர்மேல் புறத்து மண்டபத்திலிருக்கிறவரும் தம்மை

டைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கிற மயில்வாகனக்கடவுளும் தறியிற்கட்டப்பட்ட மதம்பொருந்திய ஐராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத்தெய்வலோகத்தையுங்கற்பகவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்தவரும கடப்பமாலையைத் தரித்தவருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல்வைத்துக் கொள்வோம்-என்றவாறு. (ய)

(சைவசமயாசாரியர்கள் துதி.)

வாதுகொண்டபாசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கற்றூணற் றீதுகொண்டகருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள் போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம் பெருமானைக் கால்கோளுவத், தூதுகொண்டசுந்தரனைததம்பிரான்றன்றோழனையாந் துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்.)வாதுகொண்டுஜெயிக்கவந்தசமணர்களாகியயானைகளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பாசுவாமிகளதுபாதத்தைவணங்கி காதளவுந்தாவிய கண்களையுடைய பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களுமநோக நடந்தாண்டவரைத் தூதாகவுடைப்பியதம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்குவோம்.

(தரவு-கொச்சகக் கலிப்பா.) (எ-று.

அத்தனூர் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக்கடல்கடந்து
புத்தனூர் மதங்கடிந்து புனிதமாகியசிவன்
முத்தனூர் மாணிக்க வாசகனூர்முத்திக்கு
வித்தனூர் வாதவூர் வித்தகாதாள்போற்றி.

(இ-ள்.) பரமசிவன்குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அநதக்காலததில் வியாபித்திருந்தபவுத்தாகளுடைய மதத்தைக்கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியசிவன் முத்தியைபடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நிலத்திற்கு விரையாகியும திருவாதவூரிற்பிறந்த ஞானசொரூபராகியுமிருக்கின்ற மாணிக்க வாசகசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவாம்-எ-று. (யஉ)

(திருத்தொண்டர்கள்துதி.)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம். (ய

மனையாளையாற்களித்துமணங்களித்தவியற்பகையார்மலர்த்தாள்போற்றி
தனையாரும்பெருமானுக செச்சிலிடுங்கண்ணப்பர் சரணம்போற்றி
வினையாளரறியாத திருநீலகண்டாடி விரும்பிப்போற்றி
எனையாளுமிளையானறன் குடிமாறனாரிணையடியை யிறைஞ்சுவேமே.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்டுவந்துபெண்சாதியை யெனக்குக்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமிகளுக்குத்தன்மனையாளைக்கொடுத்தது அதனால் அதிகமகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகைநாயனாருடைய மலர்போன்றபாதங்களைவணங்கி தன்னையாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான்தின்று ருசிபார்த்தஎச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வினையையுடையவர்களறியாத திருநீலகண்டநாயனாருடையபாதத்தை மகிழ்ந்துவணங்கி அடியேனையாட்கொண்டருளும் இளையான்குடிமாறநாயனாருடைய பாதத்தைவணங்குவேன்-எ-று. (௰௩)

ஐயடிகள்காடவர்கோ னீரடியைவணங்கிமகவறுத்தெம்மாற்கு, செய்ய
டிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியைத்தொழுதிறை நீறணிசேரமான்,
மெய்யடியைப்புகழ்ந்துதெய்வவுலாச்சொன்னசேரனடிவிரும்பியேத்தி
ப்,பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலனைவரையும் போற்றுவோமே.

(இ-ள்) ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனாரது இரண்டுபாதத்தையும் வணங்கி எமதுசுவாமிகளுக்குப்பிள்ளையை அறுத்துச்சமைத்தகறியை மெய்விட்ட அன்னத்துடனேபடைத்த சிறுத்தொண்டநாயனாருடைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகம்பொருந்திய உலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமாணாயனாருடையபாதத்தை பூசையுமாறுப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள்முதலாகிய சகலரையும் வணங்குவோம்-எ-று. (௰௪)

(நந்திகேசுரர்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசுரர் துதி.)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்கைந்தாய்
வந்தருளுங்கௌதமனார் மலரடியென்முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்
தந்தைவிருபதஞ் சிதைத்துச்சிதையாதபதத்திருந்த தண்டிதாளைச்
சிந்தையிலைசக்குடியிருத்தியருணகிரிநினைபவர்தாள்சென்னிசேர்ப்பாம்

(இ-ள்.) நந்திகேசுரருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுதுதுர்க்காதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேதசொரூபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்றபாதத்தை என்சிரசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்துதம்முடைய தகப்பனாரதுஇரண்டுபாதங்களையும்வெட்டி அதனால்கெடாத மோட்சபதத்திலிருந்தசண்டேசுரருடைய பாதத்தை இருதயத்திற்குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடையபாதத்தைச்சிரசிற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (௰௫)

(அவையடக்கம்.)

தேறுகின்றகலைகலையுந் தெளிந்தசுவையிருநான்குந் திகழும்பாடல்
கூறுகின்றபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுகல்சொற் குறித்தவாறு
வீறுகின்றமறைவிரிஞ்சனேறிவருமனத்திரளான்றுவிரிஞ்சன்றனை
யேறுகின்றகருடன்முன்னுமொருமசகம்பறவையெனவிரிதல்போலு

(இ-ள்.) பலநூல்களையுங் குறைவறக்கற்றுஎட்டுச்சுவையும்பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்றவித்துவான்கள்முன்னேஒன்றுமறியாதயானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாடநினைத்ததுவிதம் விளங்கியநாலுவேதங்களையுடைய பிரமனானவனேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தின்முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறும்படியானகருடன்முன்னும ஒருசிறியகொசுதானுமொரு பறவையெனப்பறத்தல்போலும் -எ-று. (௰௭)

நீரிருக்குதெனப்பழிததுவிடுவரோவதுபாலினிகழுமானல்
நாரிருக்குதெனக்கழித்து விடுவரோவதுமலரினண்ணுமாறு
லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந் திருமிடற்று ரருணைநாதர்
பேரிருக்குந்தகைமையினலெனதுரையையிகழுவரோபெருமையோரே

(இ-ள்.) பாலொடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச்சகவாசயோக்கியததால்தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்புஷ்பமாலையோடுசேர்ந்தநாரையும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள் ஆததிமாலையைச் சூடிய சடைமுடியையும ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணாசலேசுரநாமமிருக்கிற பெருமையினலே என்னாற்செய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள ஒப்புககொள்வார்களேயன்றி யிகழார்கள்-எ-று.

அழகுதாக்கனிந்தாச்சமாம்பழையதெனினுமதிலமுதுண்டாமோ
விழைவுதருசுவைக்கரும்புபுதியதுவேயெனினுமதன்விரதம்போமே
இதிவுறுபாடலுமுயாவு தங்கியசெய்யுளுமவைபோ லிருககுமாகில்
பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்படுமோ பயன்கொள்வார்க்கே.

(இ-ள்.) அழகியசிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழம்பழுததஎட்டிமாம்வெகுநாளையமாமாயிருநதபோதிலும் அதில்மாதுரியமுண்டாகாது சர்வதாரளும் இரசிககப்பட்ட இனிதாகியகருப்பு கொஞ்சநாளையதாயிருநதாலுமஅதில்கசப்புஉண்டாகாது அப்படிபோல் குறறதோஷங்கூடியசெயயுள் பழமையாயிருநததினலே ஒருநன்மையைக கொடுக்காதுயாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்தியபாடல் சிலநாளைக்குமுன் னுண்டாயிருந்ததினலேயே இகழப்படாது பிரயோசனத்தைககொள்வோர்களுக்கு-எ-று. (௰௮)

இனையளாவுந்தமிழ்மிடியிற் றகிமதாம்பிறந்தகல்வித் திறமையோருங்
கினையுமியற்சுவையறியாமூடர்பருடைவறிவின்முன்னே நிற்கலாமோ
வினையடருங்குவளைவிழியனிச்சமலரணையதிருமேனிமானோ (கிடாரே
புனைவின்மதமலர்கணையைப் பொறுப்பதல்லாலமரினைப்புபொறுத்

எட்டுஞ்சுவையாவன-சிங்காரம்-வீரம்-பெருநகை-கருணை-ரௌத்திரம்-குப்சை-அற்புதம-பயம்.

(இ-ள்.) நிலையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்தரிதநிம் இன்றிஅதிகமாம்பிறாதகல்விவல்லவாகளும இலக்கணாசமேஅறியாத மூடாகளாமிருந்தஅறிவையுடைய கல்விப்பிரசஙகத்தின்மூடனிற்கார்கள்கொளலுந்தொழிலடைகின்ற நீலோத்பலம்போன்றகண்களையும்அனிச்சப்பூவொத்தஉடம்பினையுமுடையபெண்கள் கருப்புவில்லைத்தரிகின்றமன்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பாாகளேயல்லாமல்கொடிதாகியயுத்ததில்விடுகிற அம்பைப்பொறுக்கார்களது போல்-எ-று (௰௯)

(நூல்வரலாறு.)

கருத்தருகவிறைவனந்திக்கருள்புரியநந்திமார்க்கண்டற்கோத,விரு
த்திமறைவியாசமுனிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன்சொல்லப்
பொருத்தமன விருடியருக்கருட்சூதன் மொழிந்தசிவ புராணங்கோடி,
யுருத்திரசங்கிதையுரைத்தவருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன

(இ-ள்) மனதுருகப்பரமசிவன்-நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரியநந்திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய மார்க்கண்டேயாவேதங்களையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாசர் - சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல சூதா ஒருவழிப்பட்டமனதையுடைய சவுனகாதிரிஷிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும-அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசஙகிதையிற சொல்லிய அருணாசலஸ்தலமகிமையைச்சொல்லத்தொடங்கினேன-எ-று. (௨௰)

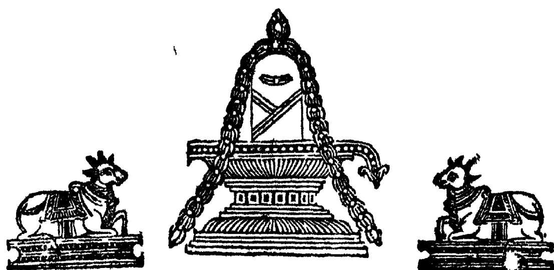
அருணைநகர்வளமையுமாலயனகந்தைவிடவழல் வெற்பானவாறும்
பொருவில்மகமழித்ததுவும் ஆறுமையை மணந்துங்கண்புதைத்தவா
றும், வருமகிடற்றொலைத்ததுவுமிறைவியிடங்கலந்ததுவும்வயிரப்பூண
னிருவினையையகற்றியதுவடகலைதென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலமகிமையும் பிரமாவிஷ்ணுவினுடையகர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும்,ஒப்பில்லாததக்கனுடையயாகததை அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன-பார்வதியைக் கலியாணஞ்செயததும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடையகண்களை மூடியதும, மகிடாசுரனை-உமாதேவிகொன்றதும்; அப்பார்வதி-வாமபாகத்திற் சோந்ததும, வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தைநீக்கினதுமாகிய சரிதங்களைச் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தை தமிழ் மொழியினாலே சொல்லத்தொடங்கினேன் -எ-று. (௨௧)

பாயிர - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௨௧.

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவுழைபிரம்பு சுரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றூடே
திங்களுமிழுநிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமூ
சுகண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புலித்தோலான் புயநாலான் பு
ரிமூந்நூலான், கங்கைமதிதவழ்சடையான் றிருவாணை செலுத்தும்வெ
ள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்.) உயர்வாகியமழுவும் மானும்பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்
காதகையையுடையவர்-பவளமலையில் சந்திரன்பொழிகின்றநிலவுபோ
லததேகததில் அணிந்த விபூதியையுடையவர்- சடைமுடியையுடைய
வர், நெருங்கியமூன்றுகண்களையுடையவர், விளங்குகின்றஇடுப்பில்எஞ்
றும்நீங்காதபுலித்தோலையுடையவர், நான்குபுயங்களையுமுடையவர் மூ
ன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தவழாநி
ன்றசடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச்செலுத்திக்கொண்
டுகைலாசகிரியைக்காக்கிறவர்-எ-று. (௧)

கொய்வனசமலர்ப்பிறத்தான்மைவளருந்திருமிடற்றான் குலவேளை
ற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக் கருணைமழைபொழிமேகந் தன்
னையொப்பா, னைவரையுமகத்தடக்குஞ் சிலாதர்க்குப்புறத்துலவுமா
வியோல்வான், றெய்வமெல்லாந்தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தானந்தி
யெனுந்திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரையொத்த நிறத்தையும் விளங்கும்பொருந்திய கண்டத்தையும் நல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்கு சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிரானது தழைப்பதற்குக்காரணமாகிய மழையைப்பொழிகின்ற மேகம் போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில்நின்றும் புறத்தில்தீமையாகியபொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப் புத்திரனாய்ச் சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம்வணங்க அதனாற்சிவப்பேறிய தாமரைப்பூவொத்தபாதங்களையுடையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசுரரென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர்-எ-று. (௨)

ஈசனணிகதிமதியுந் திருவுருவுந்திருவுருவி லிசைந்தநீறும்
பேசுமெனவிளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே
வாசவனேமுதலிமையோர்நெருங்குதலான்மகுடமொடு மகுடந்தாக்கி
யோசையுடன்கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக்குவமையாகும்

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொன்னசுவாமியினது வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தில் அணிந்ததிருநீறுமாகிய இவ்வொன்றினுடைய காந்திபோலப்பிரகாசிக்குங் கைலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டு அந்த திருமலைமேல் வணங்குகின்றதற்காகத் தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியினாலே கிரீடத்தோடுகிரீடம் இடிபட்டுச் சப்தத்துடனே சொர்ணப்பொடிகளும் ரத்னப்பொடிகளும் உதிர்ந்துமகமேருகிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும்-எ-று. (௩)

இந்திரநீலச்சிலையா லிசைத்தகடந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து
மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிறுத்திமாணிக்க மதலைகூட்டிச்
செந்துகிராற்போதிகையு மரகததாலுத்திரமுஞ் செறித்ததுமீதே
சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பியமண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரநீலக்கல்லினாலேயொன்றோடொன்றுசேர்த்துசந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச்சுவரவைத்து மந்திரகிரிபோல் வயிரத்தூண்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற்செய்தகொடுங்கைசோதனைச சிவப்பாகிய பவளத்தினாலேபோதிகையும் மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல்சந்திரகாந்தத் தகடுமேய்ந்த மண்டபம ஒன்றுண்டு அந்தமலையின்மேல்-எ-று. (௪)

அருமருங்குத்தானமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்துநீலப்
பருவணியா லிழைத்தவொரு பாதபீடிகையின்மலர்ப் பதத்தையூன்றி
யருவுபெருங்கயிலையின்மீதிருந்து முயலகன்முதுகில்வலத்தாளூன்றி
மருமறையைமுனிவருக் குரைக்குமிலைமயென விருந்தானந்தவேளை.

(இ-ள்.) அந்தமண்டபத்தில் இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிம்மாசனத்திலிருந்துபெரியநீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிறபாதக்குறட்டின்மேலேமலர்போன்றபாதங்களை வைத்துக்கொ

ஞ் செந்திகேஸ்வரர் சிவகணங்களாலே மருவப்பட்ட பெருமையுடைய கைலாயகிரியில்எழுந்தருளியிருந்து மூயலகன்மேல வலப்பாதத்தை வைத்து அரிதாகிய வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருந்தார் அந்தவேளையில்-எ-று. (௫

குற்சனுரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன்சகடாயன் கும்பசாதீன்
வற்சவைசம்பாயநாக ஞானிமுனிபுலிக்காலன் வாமதேவன்
சற்சனகன்சனக்குமான் வாதராயணன்மதங்க னடனத்தாளை
யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவர்தமருகிற்சூழ

(இ-ள்.) குற்சர்ரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சாவைசம்பாயனர் ஞானிவியாக்கிரபாதர் வாமதேவர்சனகர்சனற்குமாரர் வியாசர்மதங்கர்சுவாமியினது நடனம்பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்த முனிவர்கள் தம்முடையபக்கத்திற்சூழ-எ-று. (௬)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிர்கண் மழைமின்போல, வின்னிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிருவினையு மெமக்குத்தோன்றச், சொன்னவொருதனிமுதலேமுத்திபெறும் பரிசெமக்குச்சொல்வ.யென்று, னன்னவுரைசெவிப்புகலு நந்தியருள்சுரந்துமுனிக்கருளவதானன்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றவயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனியானவர்சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி மேகத்தில்தோன்றிஅதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களானவைஇவ்வுலகத்தில்பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக்காரணமாகிய நல்வினைதீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாகஅருளிச்செய்தலைப்பற்றகடவுளேநாங்கள்மோட்சத்தையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபை செய்யவேண்டுமென்றுகேட்க அந்தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்தகிருபையுண்டானவராகி நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத்தொடங்கினர்-எ-று. ௭)

கம்பநதிகும்பநதி காவிரிகோதாவேரி கன்னவேணி
பம்பைநதிவேகநதி வேதவதிசரயுநதி பரமாங்கங்கை
செம்புநதிபொன்முகிநல்யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை
யம்புவியின்மிகவுளவங்காடினர்தம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்) கம்பைநதி கும்பநதி காவேரி-கோதாவரிகிருஷ்ணவேணி-பம்பைநதி-வேகவதி-வேதவதிசரயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேன்மையாகியகங்காநதி-தாமிரபரணி பொன்முகி - யமுநாநதி -நர்மதாநதி-மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகுபொருந்திய பூவுலகத்தில் அனேகநதிகளுண்டு அவைகளாதபமீடத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத்தைநீக்கும் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்சிறப்புளது கங்கைநித்தம்
வீசுதிரைக்கொழுந்தோட்டிப்பாகதிசகு வேரோட்டும்வியாதுமூழ்கின்
மாசினுடலதிலிந்தான் மாமேனும்விலங்கேனுமனிதரேனு
மீசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலா விறைவனெனவிருக்கலாமே.

(இ-ள்.) காசிஎன்கிற ஒருதிவ்யத்தலமானது இந்தக் கைலாசத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில்வருகின்ற கங்காப்பிரவாகமானது எறிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழுகினால் அவர்களுக்குமோட்சத்துக்குவழிகாட்டும் அங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மாமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனதுதாரகப் பிரம்மோபதேசம் செவியிற்சோதலாலே சிவசாருப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (௬)

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்டிடுதலல்லாற்புனி
தர்போற்றும், யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருந்ததலங்கண்டதுண்
டோ வுரைப்பக்கேளு' நாகமிசைநடித்தவநுக்குயிர்வேண்டித் திருதவ
ஞ்செய் களினக்கோயில், சேருமனத்தவான மறுவாரூர் தனையெரித்
த திருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானதுபுற்றை யிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப்பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர் புற்றினிடத்திலே யிருந்ததலத்தைப்பார்த்ததுண்டோ அதுயாதெனிற்சொல்லக்கேளுங்கள் காளிங்கனென்னும்பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்குஉயிர்பிச்சைவேண்டி லட்சுமியானவள்பூசைசெய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிவஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையுடைய திரிபுராதிகளையெரித்தசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற வூராகிய திருவாரூர் என்னுந் திவ்யத்தலந்தான்-எ-று. (௰)

தக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமெனுமோர்தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
முக்கணனார்நடிப்பவர்மூர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே
யிக்கயிலையிடத்துறைவதன்னிலத்தின் பெருமைநம்மாலிசைக்கலாமே
யக்கனகசபைகண்டா ரரியயன்காணாதமுத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடையஇருதயத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்வார் அவருடையமூர்த்திகளத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலாசத்திலிருக்குமென்றால் அத்தஸ்தலத்தினது பெருமையை நம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகனகசபையைக்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும பிரமனாலுமகாணப்படாத மோட்சத்தையடைவார்கள்-எ-று. (௰௧)

தாங்காழியவன்சிவனை வழிபடுந்தொல்லையந்ததலத்தைப்பார்க்கில், லோகையாரவடிவதிலேயுயிரிழுங்காலுடலழியாதொளிகெடாது-வீங்காதுநெகிழாதபிறவுயிரால்வருந்தாது வெடிதலிடாது-நீங்காமண்ணிற்கிருமி பிறவாதுகிடக்கும் வலச்செவிமேலாக.

(இ-ள்) சக்கரத்தைக்கையில்தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பரமசிவனைப்பூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்று ஒருஸ்தலமுண்டு அந்தஸ்தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அதுபிரணவசொரூபமாயிருக்கும் அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால்தேகமழியாது நிறங்குன்றுதலிக்கமாட்டாதுகட்டுநழுவாது மற்றபட்சிமிருகங்களால்பின்னமாகாதுவெடிப்படாது அழுகல்துர்க்கந்தமும்புழுவும்உண்டாகாமல்வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும்-எ-று. (௰௨)

பொய்ம்மகிடமுகனைவென்றவம்மையிடமகலாதபுனிதமூர்த்தி,செம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகமாகச்செறிகேதாரம்-இம்மையிடர் மறுமையிடர்ஞானமில்லாச் சிறுமையிடரெலாந்தீர்க்கும், மும்மையிடம்பெறுமுலகுக்கெளிதாகத் தனியிருந்தமுத்திபோலும்

(இ-ள்) மெய்ம்மையாகியஎருமை முகத்தினையுடையகிடாசூரனை ஜயித்தபார்வதிவாமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுத்தராகிய பரமசிவனானவர் செம்மையாகியவிடம் இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினதுமுகம்போல் விளங்கியதிருக்கேதாரமென்னுமலைஸ்தலமானது இந்தஜெனமத்தில்வருகிறதுக்கமும் மறுமையில்வருகிறதுக்கமும்ஞானமில்லாததினாலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாதுயரத்தையுமநீக்கிறதற்குமூன்றுலகத்தாருக்குமெளிதாகிய தனியேயிருந்த முத்திஸ்தானம்போலிருக்கின்றது-எ-று. (௰௩)

இருப்பனத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென்றிரண்டுபோதும்-விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோருலகுமுதலனைத்துலகும் விதித்தான்மற்றைத்-திருப்பதிக்கேயிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சராசரமாய்ச்செனித்தல்வேண்டி-யிருப்பதற்குமுயல்வரென்றா லெத்தலமுமத்தலத்துக்கிணையதாமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுடனேபரமசிவனானவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடையபிரமாவானவரந்தபதியோடு இரண்டுவேளையும் வணங்கி அவருடையஅருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும படைத்தார்மற்றைதிருப்பதியிலிருக்கின்ற வெங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்சரமாகவும் அசரமாகவும பிறந்திருப்பதற்குத்தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டஸ்தலங்களும் அந்தக்ஷேத்திரத்துக்குச் சமானமாகுமோ-எ-று. (௰௪)

விருப்படியார்சொரிந்தவறுகல்லுடனே விழியிடந்தவேடர்காலிற் செருப்படியுமுகந்தபிரான் காளத்திகிரமெனுஞ்செய்வரையி - பருப்பத

பாசிபுக விளைகுந்தனைனருக்கொழிகுயவர்ப் பதுமையோடு - யருப்ப
டியுந்துப்பமாரபனை வடமங்கைமயிருக்குக்கண்டு வணங்கமாதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னும் தெய்வீகம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியாரபதத்தோடு திருதிராக அர்ச்சனைசெய்த அருகுபுஷ்பங்கள் இவையுடனே கண்ணைப்பிடுங்கிப்பதித்து அவ்வைப்பக்ஷமிகளானுகாதசேருபவையும் விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்டவிசுவேசராயமாகியபரமன் தாம்பூலருவிரசநிபொருந்தியதேவேசசொர்க்கமுதாமலைமலரிலிருக்கின்றலட்சுமியோடுவாசனையுறத்துளவ மாலையணிந்தமார்பினையுடைய விஷ்ணுவானவரவேகடம்பன்னாதிருப்பதியில் கோட்டுக்கொண்டுதரிசனஞ்செய்து வணங்குமபொருட்டு அநாதகாலத்திலமலையாகியமவிளங்குகிறார் — எ-று. (௰௫)

தேக்குநாவிருநிரையும்புகழ்ந்ததொண்டைநாடெனுமோர்தெய்வ
நாட்டி-லேனகிலுவயனைகறமொருதலமுண்டதனைபயனை நுயவக
கேளுங-வாககுனாயகினைவன் படைத்தபுவிதனைழுக்கமைமை வளர்த்தமத
காணுஙு-காககுனாடியுடனே கமடகாயகருணையுங்கச்சிமூதூர்.

(இ-ள்) அநன்றநாட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தொண்டைமண்டலமெனனும் தெய்வீகமபொருந்தியநாட்டில் தரிசனஞ்செய்தவர்களுடையபாவத்தைப்போக்குகின்றதருமதலமுண்டு அதனைப் பெயரைச்சொல்லக்கேளுங்கள் சத்தியலோகவாசியாகியநான்முகன் படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்களைப் பிழைக்கும்படிக்கு முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்துள்ள காமாட்சியம்மையுடனேஏகாம்பரேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கிறகாஞ்சிபுரமாகும்-எ-று

பழுதறவேயெழுகடலும்பெருகிரியுமெழுதலமும்படைத்தவேதக்
கிழவனறியாமுடியையொருபாலனறிந்தபதிகிளர்த்தகேளு
மழுவுதநடபுரியுமிகறைனுக்கம்பிகைபூசையயனாப்பூசை
வழுவுதருமம்பூசைகாண்பூசைபுரிநதிருவிரிஞ்சைமூதூர்.

(இ-ள்.) யாதொருபழுதுமில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும் படைத்தபிரமனாலும் அறியக்கூடாத (௧) சிவசொரூபத்தை ஆதிசைவப்பிராமணப்பிள்ளையானது அறிந்த சரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தசுவாமிக்கு பார்வதியாரும் பிரமாவும் சிவனேசமித்திரர்களும் காணும்பூசித்தவிரிஞ்சிபுரமென்னுந்தலமாம்-எ-று. (௰௬)

---

(௧) சுவாமியினது சிரசைப்பாலன் அறிந்ததாவது அபிஷேகமுதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியானது ஒருவர்களுடையபிள்ளையின் கைக்குஎட்டாமையினாலே அந்தப்பிள்ளையானது பூசைசெய்யமுடியாமல் துக்கப்படுகிறதை ... விசனப்பட்டபோது சுவாமி ... குனிந்தருளினார்.

பொய்யாதபுனல்பெருகுங் காவேரிநதிக்கரையிற்சீகாழியு
மையாறுமிடைமருதுந்திருக்குடந்தைவளநகருமானைக்காவு
மையாருமிடற்றார்திரிசிரமலையு மாணிக்கமலையுந்தோன்று
மெய்யாகவவற்றினதுபெருமை யெல்லாம்விரித்துரைக்குமவேதத்தானே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்ற காவேரிநதிக்கரையிலும் சீகாழி திருவையாறு திருவிடைமருதூர் வளம் பொருந்திய கும்பகோணம் திருவானைக்கா விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம் பாதகங்களைப் போக்கும் இரத்தினகிரி இவைமுதலிய ஸ்தலங்களிலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தந்த க்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது தான் மெய்மையாக விரித்துச்சொல்லும்-எ-று. (௰௩)

பருவமுலையார்மலிக்குங்கைகைநதிக்கரையின்மதுரையறுபத்துநாலு
திருவிளையாட்டிறைவனியற்றியதலமாமதன்பெருமைசெப்பலாமோ
கருவிளையாட்டகற்றுமிப்பேச்சுரத்தென்கடற்கரையிற்காணுமங்கே
செருவிளையாட்டிராகவனிராவணனைத்தொலைத்தபழிதீர்த்திட்டானே.

(இ-ள்) பெரியசந்தனங்கள்பொருந்திநின்ற வைகையாற்றின்கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்னுநல்ல ஸ்தலமுண்டு அந்தஸ்தலத்தின் பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது தென்சமுத்திரக்கரையில் ஜனனத்துக்கரையைப் போக்குகின்ற ராமேச்சுரமென்றொரு ஸ்தலமுண்டு யுத்தத்தை விளையாட்டாகச்செய்கின்ற ஸ்ரீராமர் ராவணனைக்கொன்றதனாலான தோஷத்தை அந்தஸ்தலத்தில் சிவனைப்பூசித்துத்தீர்த்துக்கொண்டார்-எ-று. ()

அத்தகையாத்தலங்கடமிற்பிறக்கவுடலிறக்கவிழிபார்க்கநாளுஞ்
சுத்தவெள்ளிதனிலாடுஞ்சுடரொளிக்குமனக்களிப்பதாயசீராட்ட
வித்தமதுநவித்துரைத்துச்சிவாலயமும்விரிபொழிலுஞ்சீவுண்டாக்க
வுத்தமமாகியபாக்கியமுளதென்றுரைக்குமுனியுரைப்பநானும்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டவைகளையுடைய ஸ்தலங்களிலே யாவராயினும் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் போய்த்தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகிய ஆகாசத்தில் நிருத்தஞ்செய்யுமிருந்த பிரகாசமுள்ளவனாகிய சிவனுக்குத்திருவுள்ளமானது களிக்கும்படி தூய்மையாகிய சீரிலே அபிஷேகஞ்செய்தாலும் கிரியைகளைச்செய்தாலும் சிவாலயங்கட்டுவித்தாலும் விஸ்தாரமான சோலைகளை வைத்தாலும் உத்தமமாகிய பாக்கியமுண்டாமென்று சந்நிதிகளிலே அருளிச்செய்யக்கேட்டு மார்க்கண்டேயர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௨௰)

இங்ஙனநதிதோறுந் தலந்தோறுமிப்படியேயியற்றவென்றாற்
முன்னியசுரருக்குஞ் சித்தருக்குமுனிவருக்கு மெய்துறாது
மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்கெளிதாமோவம்மவிறலு
மந்நியமமாம்பிறவுயிர்க்கு மாநிலத்துக்கிடையாதேயையவென்றான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரீர்கட்டளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாடு வழிபாடுமுதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும்முடியாது அப்படியாகமின்னலைப்போற்றோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ்சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதல்முடியுமோ அப்படிமுடிந்தாலுமிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்குங்கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமியென்றுசொன்னார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (உ௧)

ஆடுமந்தநதிதோறுமினிதெனுமத்தலந்தோறுமனந்தகாலம்
தேடுகின்றபயனல்லவுஞ் சிவஞானம்வருந்தாமற்சிறிதுபோதி
லூடுகின்றவுறுப்பிலார்க்கு நிவிலர்க்கும்புல்லருக்குநரகாளவார்க்கு [றான்
மோடுகின்றவிலங்கினுக்குமறநெறிக்குந்தருமூன்றுணர்பாமயன்

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அநேககாலமாகஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச்செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தைவருந்தப்படாமல்கொஞ்சகாலத்திலதானேபிரதட்சணஞ்செய்தல்கும்பிடுதல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகிய கைகால்கண்களற்றவர்களுக்கும் விவேகசூனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும் நரகத்திலவிழத்தகுந்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும் சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்றதொருஸ்தலம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்மார்க்கண்டேயர்.—எ-று. (உ௨)

இப்படியோகமனைவென்றபெருந்தவனுமிருந்தவருமிடம்பியேத்திக்
கைப்பதுமமலர்கொடுதன்காற்பதுமந்தீண்டிசனுங்கருணைபாகி [ன்னை
அப்படியே முதனிருமொருதலமுண்டுனக்கதுவென் றமைத்தர்ன்பி
மைப்படியுங்கண்டத்தா னருணகிரிதனைத்துபாவசத்தனானான்

(இ-ள்.) எமனைச்செயித்தபெருமையாகிய தவத்தினையுடையமார்க்கண்டேயரும்மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லித்தோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றகைகளால் நந்திகேஸ்வரருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைதரிசித்துவந்தனஞ்செய்யுமளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகிநீங்கள்சொன்னபடியேமோட்சங்கொடுக்கிறஸ்தலம் ஒன்றுண்டு அதைச்சொல்லுகிறோமென்றுகையமர்த்திப்பின்பு விஷகண்டத்தையுடையபரமசிவமெழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும்ஸ்தலத்தைத்துதித்துப்பரவசமானார்நந்திகேசுவரா-எ

அங்கமெல்லாமயிர்பொடிப்ப கண்களிருவிழியிரண்டு மருவிப்பாய, செங்கையிணைமலர்க்குவிய மொழிதவழக்கெம்போது தெளிவில்லாமல், கங்கையணிசடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கண்ணுதலானே, எங்களையாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்தநற்பின்னைசப்பதானுன்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங் கொண்டு இரண்டுகண்களிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம் வரமலர்போன்ற இரண்டுகைகளும ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதடுமாற அநேககாமிகை குரூபகமில்லாமல் கங்கையைத்தரித்திருக்கின்றசடையையுடையவரே அருணகிரியில்எழுந்தருளியவரே அக்கினிக்கண்ணையுடையவரே எங்களையாட்கொண்டவரேஎன்று தோத்திரஞ்செய்து விழுந்துகொண்டு அதன்பின்பு சொல்லததொடங்கினார்நந்திகேசர்-எ-று. உ௮

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திதருமூறது தனக்குரியநாமமிகவுண், டத்தனையுரான் பொழியவேதனை வலேநதிலொரபவளவேயுரைலுவேன், சித்தியுதவுங்கௌரிதேசநக ரென்றுபெயர் தென்னருணையென்றுபெயர்சீர், வைத்தசிவலோகநக ரென்றுபெயர் நீடுசதுர் வாயுநகரென்றுபெயரே.

இ-ள். அப்படிஸ்தோத்திரஞ் செய்தபின்பு நந்திகேசர் சொல்வார்கேளும மாதக்கணங்களே சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு அதற்குரிய நாமங்களோ அநேகம்அதனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான்எவ்வளவுசத்தியுடையவன் ஆகிலும அவைகளில் சிலநாமமாத்திரம் சொல்லுகிறேன் சித்தியைக்கொடுக்கிறகௌரிநகரமென்றும் தேசநகரமென்றும அழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகரமென்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுநகரமென்றும் நூல்களில்சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களையுடையது-எ-று. உ௯

சத்தபுரியேமுதலெடுத்தலம் யாவுமொருதட்டுமொரு தட்டதனிலே, யத்தலமுமிட்டெதிர நிறுக்கவனை கட்கதிகமானதொனிரகநகரம், முத்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்று பெயர்மூந்தியதவேச்சரமெனுஞ், சுத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைலைஎன்று பெயர்சோணகிரிஎன்று பெயரே.

இ-ள்.பின்னும் நந்திகேசர்சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்திமதுரை மாயாபுரி காசி காஞ்சிபுரி அவந்தி துவாரகை முதலாகிய

விலாத்தாங்களையும் ஓர்தட்டிலும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர்தட்டிலும் வைத்துநிறுக்க அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிகனைத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்கு முத்திநகரமென்றும் ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய தலேச்சுரமென்றும் சுத்தநகரமென்றும் தட்சணகைலாசமென்றும் சோணகிரியென்றும் பெயராம்-எ-று.

வாதமிகுகாலமழலூழியிலே யெழுபுயல் வரைபுரியாதகோந்தே
மூகலாணபிணி நிரையிடையூறுபசி சேரலரிதானககாய, மாதவாகண
மாதவர்கள் பூசைபுரிமாககரமாதவாகளுமிமலாரா, போதிலுறை வே
தியாதொண்ணூறு பெயரோடறுவர் பூசைபுரிதேவகாம்.

(இ-ள்). இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திர பிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில் பொழிகின்ற எழு மேகங்களினாலும் யாதொரு வாதையும் அடையாததலம் வைத்தியம் முதலாணபிணிகள் நிலைமையாகிய இடையூறுகள் பசிபிணிகள் சேராததலம் மகத்தாகிய தவசிகள், அநேகவிஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமாக்கள் பூசித்ததெய்வீகம்பொருந்தியதலம அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (உஎ)

ஒன்றுளதுபூமிதனி லின்றுபுகிதன்றுலகு மும்பருமுயர்ந்தவெளி
யுமென்றுளகொலாளது வேதமுடிமீதனி லிருப்பதகலாம லதிலோர்
குன்றுதவிலாதொருவெற்புளது புண்டரிககோளகையுமூடுருவியோ நின்
றுளது தென்றிசையிலென்று மழியாதுகெடு நீருலவுவாழ்வுபெறவே.

(இ-ள்)இப்படிப்பட்ட சன்மையுடையதலம் ஒன்றுண்டு அந்தஸ்தலம் இன்றைக்கு புதிதாகவந்ததல்ல இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும் ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டானதுகளோ அன்றுமுதலே தானேஉண்டாயிருக்கின்றது நீங்காமல்வேதத்தின்முடிவிலுள்ளது அந்தஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாததாகிய மலையுண்டு அதுதென்திசையில் என்றும் நிலைபெற்றுப்பிரமாண்டகோளகையையூடுருவிநிற்கின்றது நெடிய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு-எ-று. உஅ

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கதம்சூரந்தேதைக்
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடுமிலிங்கமே பிறங்குமொங்கறு
மேருடைப்பருப்பத மிலிங்கமாலது.

(இ-ள்.) ஆரிஷமென்றும் ராட்சசமென்றும் சுரமென்றுமானுஷமென்றும் மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றுமாரமகைள்ப்பறற லிங்ககைகள்ளநதஸ்தலஙகளிலு பிரகாசிக்கும் இந்தஸ்தலத்திலோவெனில் மலைபோ லிங்கமாயிருக்கின்றது ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிஷலிங்கம் ராட்சசர்களாலேராட்சசலிங்கம் தேவர்களாலேதைவலிங்கம மானிடராலே மானிடலிங்கம்—எ-று. (௯௯)

செங்கணன்முதல்யுகந் திரேதைமாமணி
யொங்கியதுவாபரம் பொலிந்தபொன்னிறந்
தங்கியகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்

(இ-ள்.) முதல்யுகமாகிய கிரேதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினிமலையாகவும திரேதாயுகத்தில்மாணிக்கமலையாகவும் துவாபரயுகத்தில்மிகுந்தபிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும்கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும திருவுருக்கொண்டஅந்தமலைக்குஅருணாசலமென்னுந்திருநாமம்-எ-

கருவியாமுகக்கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழொன்றியோவ் வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிரந்துளி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாயடங்குமவ் வசலமீதினில்.

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசிகளும்கருவழும்படியுகாந்தகாலத்தில்பொழிகின்றமேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்றுகோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளிபனைமரம்போலப்பருமனாகப்பெய்தாலும்அந்தமலையின்மேல்சிறியஅருவியாய்ச்சுவறிஅடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது—எ-று. (௱௧)

அரியயனளவிடா தனந்தகாலமாய்த்
திரிதலிதறகிணை செப்பலாகுமோ
சுரநதிபாலநிற சுனையினீருண
விரவிதன்புரவிமே லேறிசெல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு-பன்றியாகியும்-பிரமா-அன்னமாகியும்- அனேககோடிகாலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணாமல் வருந்துவார்களாதலால் அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒப்பானசமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவன்றி ஆகாசகெங்கையானது சம்மியுமாகிய பெண்ணுஸ்துதிசெய்கின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்றசுனையிலே நீருண்ணச்சூரியன தேரிற்கட்டியகுதிரையானதுகளை ஏறிவிடக்குமே—எ-று. (௱௨)

வெண்மைசேர்புயலத னடியிற்போவுத
லெண்மகிழ வியிலிகழ் திருப்பதொகுமா

நன்மைசேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மலைமகன்மகுடமாமணியிறமேறுன்றுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளைநிறமாகியமேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில்சேர்ந்தால்யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல்அந்தமலையிருக்கிறது போலாம் குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகையாதத்தில் கார்த்திகாதீபம அந்தமலைமேலேற்றினால் பூமிதேவியினுடையகிரீடத்தில்பதித்தரத்தினம்போலாம—எ-று. (௩௩)

ஆன்றுமாறிசை முகனைவிடாமுகன்
மன்றல்சோர்ந்திடுமலை வடிவுகொளகையா
னன்றுமமருகனு னாமமோர்குல
மென்றுளமகிழ்ந்ததே யிமையபூதரம்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிர்மாவினாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படாத பரமசிவன்கீர்த்திபொருந்திய அந்தமலையுருவங் கொண்டதினாலே இமோதபர்வதராசனானவன் இத்தனைகாலமவனுக்கும்வேறுசாதியாயிருந்தநம்முடையமருமகன் நமமுடையசாதியாய்ப்போய்விட்டானென்றுமனதுசந்தோஷித்தான்-எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிங்களும பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நிலையுரைக்கவென் னறிவுபோதுமோ
வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுமாதமும்சந்திரசூரியர்கள்மகாமேருவைவலஞ்செய்தல்போலப்பிரதட்சணஞ்செய்துவருவார்களென்றான் அந்தஅருணசலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகியஎன்னுடையபுத்திபோதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கினது—எ-று. (௩௫)

அற்கமாமலையுள தடுத்தகீழ்த்திசை
சுறகணாயிரத்தவ னண்ணிவாழ்த்துவன்
தெறகிலேயுளதுபுத்தேளிர்மாமலை
பொறலைவேந்தசன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில ஆயிரங்கண்களையுடையதேவேந்திரன் இருந்துகொண்டுசுவாமியை ஸதோத்திரஞ்செயவான் அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்ததென்பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதில்சிவதகைகளையுடைய யமன்புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான்—எ-று. (

பேற்றிசைத்தண்டமாவிலங்கலுண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன் மூன்செங்கைகூப்புவன்

தோற்றிடுப்படை திசைச்சூலமால்வரை
போற்றிபவளகையான் பொருந்திவாழ்ந்துவான்.

(இ-ள்.) இந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்குமேல்பாரிசத்தி தண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் வாயுவாகனத்தி லேறுகிற னானஜன சிவத்தைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான் வடபா சத்தில சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில்சனவாலும்போற்றப்ப டகுபேரனானவன் இருந்துக்கொண்டு அரசுசெய்வான்-எ-று. (...

மற்றுநால்வரைகளில் வாயுதீயவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுளமலைதொறுஞ் சாருஞ்சித்தரு
முற்றசீரவசுக்களு முறைந்துபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலு ருந்துகொண்டுவாயு அக்கினிஈசானன் நிருதி யிந்தநாலவர்களும் வண குவார்கள் அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவாக சித்தர்களும சிறப்புபொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துக்கொ டுவணங்குவார்கள்-எ-று. (...

தன்னையேநிகருமந் தலத்திலேபுவி
யன்னையாதவம்புரிந் ததிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தவ
பின்னையுமதின்னலம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேஒப்பாகிய அந்தஸ்தலத்தில் லோகத்துக்குத் தாய ஸ்ரீபார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்தாள் ஆனபடியாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச்சொல்லவேண்டுமோ-எ

தன்னிகர்மந்திரம் புவனத்தத்துவம்
வன்னமாயவிளங்கு ரவ் வரையைமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிநாடியு
மின்னமுமளவிடா திடும்பைநீக்கினர்

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேசமானமாகிய மந்திரம்புவனம் தத் இவைகளினுருவமாய விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணுபிரம்ம களும் பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடைய மலை று அறியக்கூடாமையினாலே அவர்களுடைய கர்வத்தைநீக்கினார்கள்-எ-.

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னருணையைவலம்புரிந் தமலனருளினான்
கருவியகலாதான்காந்திசாலியென்
றிருவநம்பரதியெய்தினானதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய கீர்த்திபொருந்திய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம்வந்ததினாலே தன்னுடையபாவத்தை நீங்கினான் பெருமைபொருந்திய கனாதரங் காங்கிசாலி இந்திரயினவரும அந்தஸ்தலத்தைவலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (௪௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

ஆதியாயிவர்கடொடங்கியின்றளவுக்கனேகருண்டருணையைநினைந்துங்-காதலாலுரைத்துங்கேட்டுமுன்கண்டுங்கால்களால்வலமதில்செய்தும் நீதியாயிருந்துநெறியினடந்து நெடுங்கயம்படிந்தறம் புரிந்துஞ் சோதிதாடொழுதும பணிவிடைசெய்துந் துளக்கிலா முத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்றுமுத லின்றையவரைக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆசையோடுஸ்தோத்திரஞ்செய்தும்கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில்நீதிபொருந்தியவேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலேமுழுகியும தருமங்களைச்செயதும்சோதிசொருபமாகியசிவனைத்தொழுதும திருப்பணிசெயதும் கேடில்லாதமோட்சத்தை பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (௪௨)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுளதிடைபெண்ணையாறுசெய்யாறுபிங்கலையாஞ் செப்பியகமலைநதி சுழிமுனையாஞ்செய்த தொன்றாயிரம்பலமாமுப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களுமுனிவருந் தவஞ்செயவா ரதற்கோர் ஒப்புவேறில்லையிப்பாராட்டிடத்துமும்பர்நாட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்.

இ-ள். அந்தஅருணாசலஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின்கண் ணிருக்கிறது அந்தப்பதிக்கு வலப்பக்கத்திலே வருகிறபெண்ணையாறு இடையென்னும்நாடியாகும இடப்பக்கத்திலே வருகிறசெய்யாறு பிங்கலையென்னும்நாடியாகும் கமலையென்கிறநதி சுழிமுனையென்னும நாடியாகும் அந்தநதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்குபலன்வரும் முப்பத்துமூன்றுகோடி தேவர்களும்முனிவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தவஞ்செய்வார்கள் அதற்குச்சமானம இந்தலோகத்திலும் மேலுலகத்திலும இல்லையென்றுசொன்னார் நந்திகேசுரர்-எ-று. (௪௩)

அற்றமிலவன்சொலருணையின்சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகியமுனிவன்மற்றுளதலத்திலதிகமென்றுரைத்தவாய்மையமனங்கொளாதுமைப்பாகா; சிற்றறிவுடையேனாதலாலொருசொற் றெளிந்திலேனெனச்சொனு

னதற் குமற் றளமுணர்ந்தான்மொழியெனமொழிந்தான்முனிவனு ம வர்க்கிதனைமொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாதநந்திகேசுரர் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகான்மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தை யடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றசிவஸ்தலங்களைப் பார்க்கிலும அருணா சலம அதிகமென்றுசொன்னதைமனதில் ஒப்புக்கொள்ளாமல்சொல்வா ர் சுவாமீ நான்சிறிய அறிவையுடையவனானபடியினாலேநீங்கள்திருவுள ம்பற்றியதுநன்றாயததோன்றவில்லையென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சக லத்தையும் உள்ளத்திலுணர்ந்த நந்திகேசுரர்உமக்குண்டான சந்தேகத தைசொல்லுமென்றுகேட்கமார்க்கண்டேயர்சொல்வார்-எ-று. (சச)

தில்லையைக்காணக்காசியிலிறக்கச்சிறக்குமாரூர்தனிற்பிறக்க,வெல் லையில்பெருமையருணையைநினைக்கவெய்தலாமுத்தியென்றுரைத்தீர். சொல்லையினைலுதலங்களுந் தம்மிலொக்குமென்றுரைத்திடாதடிகேளல் லிருந்தருணையதிகமென்றுரைத்ததென்னவருள்செய்வானவனும.

(இ-ள்.)சிதம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத் தைவிட்டாலுஞ்சிறப்புள்ள திருவாரூரிலேபிறந்தாலும்அளவில்லாதபெ ருமையுடைய அருணாசலத்தைநினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இதனாலுஸ்தலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்றுசமானமெ ன்று திருவுளம்பற்றாமல்சுவாமி அல்லிமலர்களையுடையதடாகஞ்சூழ்ந் தஅருணாசலத்தைமாத்திரம்அதிகமென்றுகட்டளையிட்டதை அனுக்கி ரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்தநந்திகேசுர ரும அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (சரு)

இறந்திடுந்தொழிலும்பிறந்திடுந்தொழிலுமெண்ணியபடியவைமு டியா,பறந்திடுமவைக்குஞ்சிலவிலங்கினுக்கும்பாதவமுதலோருயிர்க்கு, நிறைந்தபுன்னிசாரங்களுக்குமக்கு நிருத்தமண்டபந்தொழுநோர்க்கதற்கி கழ்மயனாதிசிலாசிலாக்கெளிதாமல்லவர்க்கரியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந்தொழிலும் நினைத்தபடிமுடியாது அதுஇருக்கட்டும பட்சிஜா திகளுக்கும, மிருகங்களுக்கும விருட்சமுதலாகியஜீவசெந்துக்களுக்கும்புன் மைநிறைந்த கீசருக்கும்,குருடருக்கும், சபாபதியினது நிருத்தசபையை தரிசனம்பண்ணக்கூடாது பூர்வசன்ம புண்ணியத்தினாலே அந்தச்ச பைக்குப் போய்க்காணத்தக்கதவர்களாகியசிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக் கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தஸ்தலம்-எ-று. (சசு)

குண்டகர்பதிதருக்கோளகர்புலையர்கொலைஞர்பிணிப்பிணிக்குறைந் தோர், கண்டகர்நெடுந்தூரத்தினிலிருப்போர்கருணைசேரருணையூரர்

ஈத எண்டகவொருகா லினைத்திடமுத்தி யிவரலால்விலங்கு புண்மாக்
கண்முண்டகமுதலாயினவுமன்காணமுனைத்திடமுத்தியேபெறுமால்

(இ-ள்.)ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனுக்கன்றிவேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும் விதவை பெறப்பட்ட கோளகருக்கும்-நீசருக்கும-கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவையவங் குறைந்தவர்களுக்கும்-தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும - வெகுதூரத்திலிருப்போர்களுக்கும்-கிருபைபொருந்திய அருணாசலஸ்தலத்தை நன்றாக ஒருதரமினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல்மிருகங்கள்- பட்சிகள்-மரகள்-தாமரைமுதலாகிய கொடிபூண்டுகளும் அந்தவூரில் முளைத்தால்முத்தியையடையும்-எ-று. (சுஎ)

சிலையிலாமிலிங்கமது சிவலோகந்தேவர்பாதவங்கள்பாதவங்க
ளலையுலாமபுனல்கள்சடையுலாங்கங்கையறுந்து மூணமாருண மூதா
மூலவியேவருதல்புவிவலம்வருதலூவாத்தசொல்சுருதியாமுறங்கல
மலைவருசமாதியாகுமத்தலத்தைமானுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்.)அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களான படியினாலே அது சிவலோகமாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற விருட்சங்களெல்லாம் கர்ப்பகவிருட்சங்களாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்தியநீரெல்லாம் சுவாமியின்சடையிலிருக்கிறகங்கையாகும், அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும்-அந்தஸ்தலத்தில் சஞ்சரித்தால் பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்தலாகும்-அவ்வூரில்சொல்லும்வார்த்தைகள் வேதமாகும்- அந்தஸ்தலத்தில் நித்திரைசெய்தால்நிஷ்டைகூடி சமாதியிருத்தலாம் ஆனபடியினாலே அதற்குமற்றொரு ஸ்தலம்சமானமாகுமோ-எ-று. (சுஅ)

முத்தழல்புரிந்தோர்சன்மறைதெளிந்தோராவகைவேள்வியுமுடித்தோர், மெத்தவம்புரிந்தோ ரெவ்வறஞ்செய்தோ ரெண்வகை யோகிய ரெனினு மத்தலநினையா தவர்க்கிலைமுத்தியாதலா லயராவானிடத்துஞ்சுதமானிடராய்ப் பிறந்தனைதினைத்தத்துயாகிலாமுத்திபெற்றிருப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம்-ஆகவனீயம்-தட்சணாக்கினி என்கிற மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும்-ருக்குயசுர்-சாமம அதாவணம என்னுநான்குவேதங்களை யுணர்ந்தவர்களுமபிரமயாகம்தெய்வயாகம்பூதயாகம-பிதிர்யாகம்-மானுடயாகம்-என்கிறஐவகை யாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும் இததன்மையாகிய தவசுசெய்தவர்களோரெப்படிப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும்-இயமம்-நியமம்-ஆசனம்பிராணாயாம பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானமசமாதி என்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்க

யோகம்செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அந்த அருணாசலத்தைநினைக்கவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களுமஞ்ஞான முள்ள மானிடராகப் பூமியிற் பிறந்து அந்த அருணாசலத்தைத்தியானஞ்செய்துகெடுதலில்லாதமுத்திநிலையடைந்திருப்பார்கள். (சுகூ)

பொருவிலாசுவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்த
னிபுரப்போ,ரருணைமாநகரிற்கிருமியாயப்பிறப்பதிகமென்றுநாள்கொ
ள்வார்.மருவுமப்பதியிற்பிறப்பதுநாறு மகம்புரிந்தவர்க்கலாற்கிடையா,
திருவருள்படைத்தார்களெனிதலான் மற்றதேவர்கள்யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நரை-திரை-மூப்பு உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும் போகத்தையனுபவிக்கதற்குரிய அந்தச்சொர்க்கமுதலானலோகங்களைத்தனித்தனியாளுகின்ற தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர்களும் அருணாசலஸ்தலத்தில் கிருமியாயப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பத்தை அநுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும் அதிகமென்றுபிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது சுவாமியினுடையகிருபைபெற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அவர்களையன்றிமற்றதேவர்கள்முதலானமகத்துவமபொருந்திய யாவர்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறது கிடைக்கமாட்டாது-எ-று

வெற்றிரும்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில்வெள்
ளியபொன்னிற், குற்றமொன்றில்லாக்குயிற்றியமணிபோற்குலவியசி
வனிருந்திடுவன், மற்றையதலங்கி லருணையென்றுரைக்கும் வளம்பதி
தனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுரைதகான் பு
னிதனுஞ்சிபவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பனிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளையபொன்னிலும் பதிக்கப்பட்ட யாதொருதோஷமில்லாத மாணிக்க ரத்தினம்போல் மற்றஸ்தலங்களில் விளங்காநின்றபரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார் பொன்னினாற்செய்தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்தரத்தினம்போல அருணாசலமென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்று பரிசுத்தமாகிய நந்திகேசுரர் திருவுளம்பற்றினார் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இது அதிகமாயிற்று-எ-று.

கண்ணினால் விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரியகண் விளங்குமவ் விரண்டின், பண்ணினால் விளங்குமுடலெலாமதைப்போற் பரமனால் விளங்குமவ் வருணை, யண்ணலான் விளங்குமருணைமாநகரா லமலனோ டருணைமாநகரா, லெண்ணிலாப்பதிக ளெவைகளும் விளங்கு மெவற்றினுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயனே கண்களிருக்கிறதினால் முகம் பிரகாசிக்கிறது முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த இரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம் விளங்கும் இதைப்போலப் பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிக அழகையுடையவராய் விளங்குகிறார் அந்தஸ்தலத்திலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்ஷேத்திரங்களும் சிறப்பாய் விளங்கும் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலங்களிலும் அது சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்-எ-று. (௬௨)

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களு முடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும் அதில் சுவாமி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிலைமெய் குளிர்ந்திடுங் கொடியின் வேரினீர்சொரிந்திடி னதுபோற் பூசனையருணைநகரிலே சிறிதும் புரையறநடக்குமேயாகிற், காசிமுதலெத்தலமெலாம் பூசை கணம்பெறநடந்ததாமிலையே, லீசனாழ்ந்த தலமெலாம்பூசை யியற்றிலென்னியற்றிடா திருக்கென்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினது வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதினிடத்திலுண்டான விசுகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியை யடையும் அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசைகுறைவில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசைநடந்ததாகும் அந்த திருவண்ணாமலையில் பூசைநடவாவிட்டால் மற்றஸ்தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (௬௩)

நிலந்தொழுமருணாசலந்தனிலிருந்து நெஞ்சினிலையமாயப் பிரிந்தோர், தலந்தனைவிரும்பி நடந்தவர் முன்செய் தவங்களுந் தங்குந்தவமறுவு, குலந்தனிலுதித்தோராயினும் புலைபர் குணத்தவராயினுங் கொடிய, குலந்தவருயிரோடிருக்கினு மதற்கோர் குறைவுமிசொவமவமுறுமிராக்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்தஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டுபிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தைநாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அத

ற்குமுன் செய்யப்பட்டதவங்களும் தருமங்களும், பிரயோசனப்பட்டா துகள் அவர்கள்நல்லகுணத்திற்பிறந்தவர்களானாலும் பதிதராவர்கள்நல்ல குணங்களையுடையவர்களானாலும் கொடியகுணத்தாரானார்கள் அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களானார்கள் அந்த அருணாசலத்துக்கு வேறுஸ்தலங்களைச் சமானமாகச்சொன்னாலும் இந்தத்தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும்-எ-று. (௫௪)

என்றுதானவனைச் சிறப்பொழிவாக்கேதுவோடெடுத்தினி தியம்பிக், கன்றுமானுமழுவுஞ் சுரிகையுந்தரித்த கடவுணன் கிருந்தன ணலனைச், சென்றுசென்றிறைஞ்சி நெக்குநெக்குருகிச் சென்னிமேற் செங்கைவைத்தேற்றி, ஒன்றுமானந்தப்பெருங்கடலிடைப்புக்குணர்ச்சி யாய்முனிவனீ துளைபடான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் அருணாசலஸ்தலத்தினது பெருமையை துவேடுமுனிவர்களுக்கு இனிதாயெடுத்து அருளிச்செய்துமான்கன்று மழு உடையவர் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசுரராகியவர் களிப்புற்றிருந்தார் அந்தநந்திகேசுரரைப்பலதரம வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சிரசின்மேல் சிவந்தகைகளை நெடுநேரங்கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத்திரத்தில்முழுகி தன்னைமறந்தவராகிப்பின்பு ஞாபகமவந்து இதனைச்சொல்லுவாரமார்க்கண்டேயர்-எ-று. (௫௫)

முதலாவது.

திருநகரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

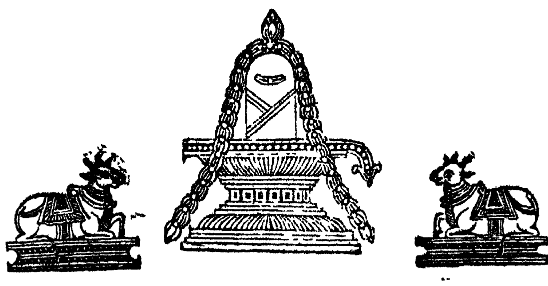
ஆக-திருவிருத்தம்-௭௧.

திருவண்ணாமலை

பிரமா-விஷ்ணு இருவரும் பரமசிவத்தின் அடி முடியைக்காணுதல்.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

கலித்துறை.

எந்தையேயரு ணந்தியேயடியவர்க்கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தனனருணையின்சிறப்பா
லந்தமாநகரிடத்திலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுடனது மலையாகியவகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமையைக் கேள்வியுற்றமார்க்கண்டேயர்சொலவார்நம்முடையஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திகேசுரசுவாமியே அடியார்க்கெளியவரே நீர்அருளிச்செய்ததிருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினதுமகிமையினால்மனங்களிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பரமசிவனானவர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதன்பின்பு மலையுருவமானதும்-எ-று. (க)

அம்மலைச்சுடரடி தலைதெரிகிலாதயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள்செய்ததும விளம்பாய்
கைம்மலைக்கட கரியுரிபுனைந்திடுங் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனேயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்தஅக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடாமல்பிரமாவும்விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும்பின்புசுவாமி அவர்களுக்குஅனுக்கிரகஞ்செயததும்திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபெருத்திய மலைக்கு ஒத்ததாயதந்தையுடைய யானையினதுசர்மத்தைத்தரித்த

ளிய கைலாசவாசராகியபரமசிவனைவணங்கும்படியானசெல்வத்தை யுடையவரே யென்றுசொல்ல அந்தநந்திகேசுரர் சொல்லத்தொடங்கி னார்-எ-று. (௨)

பஞ்சபாதகமொருவனப்பதியிலேபண்ண
நெஞ்சினானினைதிடினு நினைத்ததேபாமாய்த
தஞ்சமாகியமுத்தியாமெனமறைசாற்று
மஞ்சொலாலதுமொழிந்தபேர்க்கென்னபேறரிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதங்க ளைச்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததே மேற் பட்டபுண்ணியமாகிஅதனால்பற்றுககோடாகிய முத்தியுண்டாகுமெ ன்று வேதங்கள்முறையிடும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்லசொற்களினா லேஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு என்னபேறுகிடைக்கமாட்டாது என்றவாறு. (௩)

ஆகையாலுமக் கன்றியேயெமக்குமுண்டதிகஞ
சோகமே கங்கள்தவிர்ப்பவனொருபரஞ்சுடராய்
மாகமூடுறவளர்ந்ததுமாலயாககாகப்
போகலிங்கமொன் றனதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலேமார்க்கண்டேயரே இந்தமகாத்மியத் தைக்கேட்கிறஉமக்கேயல்லாமல்எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும் து க்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன் ஒப்பற்ற பெரியசோ திசொரூபமாய்ப் பிரமாவிஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம்அளாவிவள ர்ந்தும் சர்வத்திரர்களும் போகத்தைக்கொடுக்காநின்ற லிங்கமென் றுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௪)

ஒடுங்குநாளினிலயனரியுருத்திரன்மகேச
னொடுஞ்சதாசிவன்விந்துநாதஞ்சத்திநெறியே
யடங்கிடும்பரசிவந்தனிற்பரமசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றதுகருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகலஉயிர்களும் பிரமாவிடத்தில்ஒடுங்கிப் பிரமாவிஷ்ணுவிடத்திலொடுங்குவார் விஷ் ணுமகேசுரனிடத்தி லொடுங்குவார் மகேசுரன் சதாசிவனிடத்திலொ டுங்குவார் சதாசிவம் விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார் விந்துநாதத்தினி டத்திலொடுங்கும் நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்திபரமசிவத் திலொடுங்கும் அந்தபரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்த த த்துவமுடிவிலேநின்றது-எ-று. (௫)

பரசிவத்தினில்வருபராசத்தியாற்குடிலை
விரிவிடபர தத்துவமடையிலேவிரிந்து

மருவுமைவரு வொடுங்கியமுறையிலேவங்கா
ரரிமகன்படைத்திடுவதுமினைந்தனனகத்தில்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்தில் தனியாகிநின்ற பரமசிவம் உலகம் உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில் அந்தசிவனிடத்திலே தோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிலையென்னும்சத்தி தோன்றியது அதில்பெருமைபொருந்திய மகத்தத்துவங்கள் முறையே உண்டானதுகள் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குரிய பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் முன்னே ஒடுங்கிய முறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமா வானவர் உலகத்தைச்சிருஷ்டிக்கிறதற்கு மனதில் எண்ணினார்-எ-று. ()

மரீசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகனுண் மறையோர்
கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருமகினைத்தா
ருரியதக்கனும வலப்பதப்பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினுமபிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமா நினைத்தவுடனே மரீசி-அங்கிரன்- புலஸ்தியா-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சனபதியென்கிற ஏழுரிஷிகளும பிறந்தார்கள் தக்கனவலதுகாலபெருவிரலில்பிறந்தான் பிருகுமார்பினிடத்தில் பிறந்தான் தருமதேவதைமுகத்தில்பிறந்தது-எ-று. (எ)

உன்னுமைந்தரின் மரீசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப்பயந்தா
னன்னகாசிப னவர்பதின்மூவரையணைந்தான்
முன்னளாகியவதிதிபாலிமையவர்முளைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவினிடத்தில்பிறந்த பிள்ளைகளாகிய ஏழுவரில் மரீசிரிஷியினிடத்தில் காசிபரிஷிபிறந்தார் தக்கனென்பவன் ஐம்பது பெண்களைப்பெற்றான் அந்தஐம்பதுபெண்களில பதின்மூன்றுபெண்களைக் காசிபரிஷிவிவாகஞ்செய்தார் மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்பிறந்தார்கள்-எ-று. (அ)

இருமைசேர்த்திதி யிரணியவிரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுந்திதியெனுமிளையாள்
தருணமைந்தரி லிரணியன்பிரகலாதனனோ
டருமைமைந்தர்க ளவரைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புப்பொருந்திய திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாட்சசனென்கிற இரண்டுபேரையும் பிரசவித்தாள் இந்தஇருவரில் இரணியன் பிரகலாதன்முதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்-எ-று.

பிரகலாதனன் றவத்தினுல்மூவரைப்பெற்று
னொருவனுமைந்தரில் விரோசனன்மாவலியளித்தான்
மாவுமாவலி வாணனென் றெருவனைப்பயந்தா
னானருச்சனைபுரிந்தவ னயன்றெழுவிருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகலாதனன் தவத்தினாலே மூன்றுபிள்ளைக ளைப்பெற்றான் அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவ னைப்பெற்றான் மாவலிவாணாசூரனைப்பெற்றான் அந்தவாணாசூரன்பர மசிவனைப்பூசித்துப் பிரமாதொழு படியாக வாழ்வு பெற்றிருந்தான்-என்றவாறு. (ம(

தனுவளித்தவன் சம்பரன்முதலினோர்பதின்ம
ரனையதானவர்ப் பெற்றனன்சிங்கிகையனங்கு
பணியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தாள்
பினையளாமகொரு மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றனள்.

(இ-ள்) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குத் தேவேந்திர னுக்குத கன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத தேகத்தைவிட்டவராகிய ததிசிரிஷியெனபவர் சமபரன்முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றார் அந்தப் பத்துப்பேரில் சிங்கிகையென்பவள் இராகுமுதல் நாலுபிள் ளைகளைப்பெற்றாள் அவளுக்கு இளையவள் மூனறுபேர்அசுரரைப்பெ ற்றாள்-எ-று. (மக)

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தனள்காலை
காலநீள்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப புதல்வராவினதையுமயந்தாள்
ஆலநேர்விழிக்கத்துரு பணியெலாமளித்தாள்.

(இ-ள்.) காலையென்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றா ள் மிகவும்நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனோடு கூட நாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவள்பெறறாள் விஷத்தையொத்த க ண்களையுடைய கத்துருவென்பவள் பாம்புகளெல்லாவற்றையும பெ ற்றாள்-எ-று. (மஉ)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலேயரம்பையேமுதலாய்த
திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனரிலங்கினைமுனிவ
னருட்டலத்திலென் னிரட்டிகந்தருவரையளித்தா
ளருட்டுவாள்விழிக் கபிலையாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில்அரம்பை ஊர்வசிமுதலா ன பெண்கள்பிறந்தார்கள்இலங்கினையென்பவள் முனியினுடைய திரு வையினாலேபதினறுவகையாகியகந்தருவர்களைப்பெறறாள்வாள்போன் றகண்களையுடையகபிலையிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள்பிறந்தார்கள்.எ.று

அங்கிரர்சனபதிகள் காந்தருவரையளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிரமதிபுலத்தியன் முனிவர்
பொங்கிராக்கதர் வானரர்கின்னராபுலக
னங்குமைந்தாகிம் புருடர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்.) அங்கிரர்-சனபதிஎன்கிற இருவரும் காந்தருவரைப்பெற்றார்கள் அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திரரிருவரையும்பெற்றார் புலத்தியர்-இராட்சதர்-வானரர்- கின்னரர்-இவர்களைப்பெற்றார் புலகரிஷியென்பவர்கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும்பெற்றார்-எ-று. (௰௪)

தருணமாகியவசுக்களைச் சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவன் கவியுடன்சவுனரைப்பெற்று
மிருவரோடுசெந் திருவையும்பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற் கவியுமோவெள்ளியைப்பயந்தான்.

(இ-ள்.) சனபதியென்பவர்பின்னும் தருணம்பொருந்தியஅஷ்ட வசுக்களைப்பெற்றார் பிருகுவென்பவர் கவியென்பவனையும்சவுனகனையும்பெற்றார் இந்தஇருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையுமபெற்றார் அந்தப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியென்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார்-எ-று. (௰௫)

பரியதானதன் றேவிமூக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகிப்பெட்டிரியதைப்புற
வரிசைபெற்றிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார்
விரி * சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்.) சூரியன்தன்மனைவியைச்சேருகிறதற்கு யத்தனப்பட்டபோது அவளதற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினாள் சூரியன் ஆண்குதிரையாயத்தொடர்ந்து அவளைத்திருப்பிப்பார்த்தாளப்போது சூரியன்தனதுபெண்சாதியின் இரண்டுமூக்கிலும் இந்திரியந்தங்கியுற்ற வரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருவர்பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு சாக தசரமும அசரமும அனேகவிதமாயுண்டாயின-எ-று. (௰௬)

கலிவிருத்தம்.

கண்டுலகெலாநமது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்திரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயனை வைதுரைவழங்கும்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சகலமும உண்டாக்கிய பிரமதேவர்இந்த உலகெல்லாம்நம்முடையசிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு அதனால்வைகுந்தத்தில் வலுவிற்போயெதிர்த்துப் பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடாநின்றவண்டுகள்சூழ்ந்த துளபமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௰௭)

* சரம்-நடையுள்ளன. அசரம்-நடையில்லன.

ஏழுலகமேழுமில மேழுபுயலோரே
ழாழிமுதலேழுகிரி யாமபகையியற்றி
வாழுமுயாய வுயிரவகுத்திடமனத்தார்
பாழிகொண்மரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தே.

(இ-ள்.) வாராயவிஷ்ணுவே பதினாலுலகங்களையுங்கறுத்தமேகங்களையுமசத்தசமுத்திரங்களையும, முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களையும உண்டாகும்படிமனத்தினாற்படைத்து எப்பொழுதும்வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும உண்டாக்கவலிமைபொருந்திய மரீசிமுதல் சிஷிகளைப்பெற்றேன்-எ-று. (௰௮)

மைந்தர்தமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்தருவாகிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைக ளெட்டினுமிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாதேவர்களும, சந்திரசூரியர்களும், அசுரர்களும்,கந்தருவர்-கிம்புருடர்-சித்தர்- கணநாதர்களும் தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (௰௯)

எஞ்சுதலிலாவிறைவனென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திடுகொத்தா
லஞ்சலில்படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாதசகலத்துக்கும்நானேகர்த்தனென்பதையும்,என்பிள்ளைதான்பிரமாவென்பதையும், மறந்துவிடு நன்கையினாலேஉலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் எப்படிக்காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழுதுகிறசித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று ௨௰)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திட விதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசாத்திர னுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராயவிஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறேனென்கிற மதத்தைவிட்டுவிடுவிடாமற்போனால்உனதுஉத்தியோகத்தைநீக்கி மற்றொருத்தனையுண்டாக்கிஇரட்சிக்குமதொழிலுக்குவியமித்துப்போடுவேன் எனமுடையபுத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படிவளைத்துக்கொள்ளுகிறதற்குமுன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளேஒளித்துப்போவென்றுசொன்னார்பிரமதேவர்-எ-று

வித்தகபுரிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்ததனை பகுத்தறிகிலாயோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்ததாடிபாராய்,

(இ-ள்.)ஞானசொரூபியாகிய பிரிகுரிஷி யானவரிட்ட சாபத்தினாலேபத்துதாமபூமியிலேபிறந்தாய்நீஅதைப்பகுத்தறிய வில்லையோ அப்படிப்பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவுபெரியஉனது உடல்களையெல்லாம்படைத்துப்படைத்து என்கைகள்காய்ப்பேறினபடிகறுத்துப்போயினபாரென் றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று, ௨௨

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுரையாதே
முந்தவொருதூணிடை முளைத்தனையுனக்கு
தந்தையெனவோவலது தாயெனவோசொல்
செந்தழல்பிறந்துகளை நீயப்பதறியாயோ

(இ-ள்.)வாராய்விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலே தானே வந்தவனென்றுநிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீஒருதூணினிடத்திலேபிறந்தாயே அந்தத்தூணை உனக்குத்தகப்பனென்றுசொல்லட்டுமா அல்லதுதாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தூண் உனக்குதந்தையானால்எனக்குநீதந்தையாவாய் சொலிதம் பொருந்திய நெருப்புமுளைகிளினிடத்திலேபிறந்து முளைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை யறியாயோ அப்படிஉன்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும்உன்னையழித்துப்போடுகிறேனென்றார்பிரமதேவர்—எ-று, ௨௩

வேதனிவைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிக்
காதிடை துளைத்தனல்பு கட்டினகடுப்பக்
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்

(இ-ள்.)பிரமாஇப்படி சொன்ன வார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் துளைக்கவிட்டுஉள்ளேசெலுத்தியநெருப்புப்போலதகிக்கமிகுந்தகோபங்கொண்டுபுகையெழும்பும்படியாகநகைத்து இவனுக்குஇந்த அகங்காரம் வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார்விஷ்ணு—எ-று, ௨௪

வந்தவழிதன்னையு நினைந்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னை யெனஉன்னுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுமைமர்நர்பிழை தன்னையுணராரென்
றிந்தவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபோறேனே

(இ-ள்.)வாராய்பிரமாவே நீவந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை என்னுடையநாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகள் பெருக்கிறவர்கள்பிள்ளைகள்செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாக நினையார்களென்றுநீதவார்த்தைசொல்லினையோ இனிமேல இப்படிபொறுக்கமாட்டேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்.

கன்றுமதுவுக்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனையாரகவு மிகழ்ந்ததுயிர்குடித்தேன்
மன்றமிவாருதீமைசெயின்மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனேயுமறுத்தெறிகிலாரோ

(இ-ள்.)கோபத்தையுடையமதுவும் யானைபோன்றகைடவனும்ஏ னக்குப்பிள்ளைகளல்லவாஎன்னையிகழ்ந்துஎதிர்த்தபடியினாலேகொன் றுவிட்டேன்பிள்ளைபெற்றவருக்கு தீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடு மோஅதுவல்லாமல்தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதைஅறுத்தெ றிந்துசௌக்கியபடுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோமனுஷர்கள்.(௬)

பித்தனுணதோர்தலைபிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைமகனென வமைக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
ளைபத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்,

(இ-ள்.)வாராய் பிரமாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன்உன்னு டையதலைகளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்தலையை மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னைஎப்படித்தலைவனெ ன்றுசொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டுதானோ படத்தையுடை ய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிறபூமியைப்படைத்தாயென்றார்விஷ்ணு

மச்சவுருவங்கொடு மறைதனெடுகுகிதந்தேன்
விச்சைபுளதானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சமரமாமெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றனை யழிக்கவறிதன்றே,

(இ-ள்.)வாராய்பிரமாவே சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில்வேத ங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான்மச்சாவதாரங்கொண்டு அந்த அசுரனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாம ல சாமர்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்றுதேவர்களோடு உ ன்னையுங்காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்தமரமாக விருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிப்போல் பிள்ளையான உன்னைக்கொல் லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றார்விஷ்ணு—எ-று, (௨௮)

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றுலகுதித்தனர் நெருக்கினர்நிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறிசுருக்கெழவிழித்தார்

(இ-ள்.)இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தை களையோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டுபுஜத்தி ன்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்று பூலோகத்தில் குதித்தார்கள் நெருங்கினார்கள் நிமிர்ந்தார்கள் நெருப்புப்பொறிசுருக் கமாய்விழச்சுறுகசெங்கண்களைவிழித்தார்கள்—எ-று, ௨௯

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்கதிர பணிக்கதிரொளித்த
சாப்பமுமொளித்தது தலைச்சுமைமபொறாதே
கற்பமுடிவென்றமரா கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும்சண்டைசெய்கிறபோது மலைகளெல்லாம்பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்படீரென்று வெடித்தது பலபலகிரணங்களையுடைய சந்திரசூரியர்கள ஒளிதத்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுக்கமாட்டாமல்உடலைஒளித்துக்கொண்டான் கற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௯0)

உடுக்கணமுகிற்கண முதிர்ந்தஉலகெல்லா
மிடுக்கணிலவிழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடகினபகீரதி முன் ஞானநதியெல்லாந்
திடுகொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளொ ...

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்ததுகள் உலகமெல்லாந்துன்பங்களோடுஅடுக்குகளிலே விழுந்தது அளெழும்பியதுகள்கங்கைமுதலான நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வறிப்போனதுகள அட்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள திடுக்கிட்டுப்பயந்தன—எ-று. (௯க)

மேலினிதெடுத்தெறிவா வீழுவர்சடிகோடிக்
கோலியெதிருகத்துசென்றின்றிடுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவில சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டுமெவல மாயவருதன்மான.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவர்மேலே யெடுத்தெறிவார்கள் கீழேவிழுவார்கள் மறுபடிஎழுந்து விரைவில்ஓடிவளைந்து எதிராகநின்று குத்துவென்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிகுத்திக்கொண்டு மிகவும்மடியைப்பிடித்து சூறைபோல அனேகவிசைசுழன்று திரிந்தார்கள அந்நேரமும இருளும் வலம்விடமாகவருதலை யொத்திருக்கும்படி—எ-று. ()

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிண்ணோர்
சேருவனநின்றன திரிந்தனதிரட்டா
தாருவகையிற்றன தழைந்ததிருளெங்கு
மேருவமையுகதெழு வேலையளறுக.

(இ-ள்) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்ற சீவன்களும், தவழ்கின்றசீவன்களும் நடக்கின்றவைகளும்பறக்கின்றசீவராசிகளபோல ஆகாசத்திலேபறந்ததுகள் நிலையாகநின்ற விருட்சங்களும் திரிந்ததுகள் திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும அந்தகாரம் நிறைந்தது மகாமேரு அசைந்தது சததசமுத்திரங்களுஞ்சேரானதுகள்—எ-று. ()

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரனையெயதினார்க ளெய்தியதுரைக்கு

மூர்த்தியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதெனவ வருததுரைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம்வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டைசெய்யும்போது அந்தவேளையில்தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச்சொல்லுகிறதற்குமுன்னேதேவேந்திரன் தானபட்ட துன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லியபின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத் தேவர்கள்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௬௪)

ஆரணனுநாரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்தொழில்விளைத்தா
ரோணியமவேறுகதி யில்லையெவருக்கும
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில்மிகுந்தயுத்தத்தைச்செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமார்க்கம வேறேயில்லை எல்லாருக்குங் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைததொழுது இந்தச்செயதியைசசொல்வதேகாரியமென்றுசொன்னார்கள தேவாகள

நாயகனிசைந்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
ஆயமலாபோலடி துதித்தரிவைபாகா
மாயமுடன்மாலயன் வருததமதுதீராய்
தாயலதுமைந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத்தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப்பின்பு அவனோடு தேவாகளெல்லோருமபோயச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலாபோன்ற பாதத்தைததொழுது மங்கைபாகனே ஞ சகங்கொண்டு விஷ்ணுவும பிரமாவும சண்டைசெய்வதனால் வருந்துக்கததைததீாககவேண்டும பிளளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்களதேவர்கள—எ (

உருப்படுசகட்டைநிக ருற்றுலகின்மீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புககளவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்றவண்டியினுடையசக்கரம்போல அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையு மாறிமாறி யடைந்து வருத்தத்தை யனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றாகள் தேவாகள—எ-று. (௬௭)

புழுக்குடையுடம்மை பொறுக்கமுடியாக
விழுக்குடையனிச்சைகெட விச்சையருள்வோனே

முழுக்கடலிடத்தின் முழுக்களுமெமாறு
வழுக்கமலமற்றிட வண்டகலமதானோம்.

(இ-ள்) அநேகம்புழுக்கள் குடைந்துக்கொண்டிராநின்ற உடற்பாரத்தைத்தப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம்முழுகினாலும் போகாதமும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அண்டக்கலமாயுமமைசேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (௩௮)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தனனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணையெனநிற்குமவ னீதறிகிலானோ.

(இ-ள்.) இனிமேல்வேறேஆலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைதேவர்களபுகழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்யும்போதில் சுவாமியும அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின்மூலத்தை யறிந்தார் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும எள்ளினிடத்து எண்ணெயைபோல்நிற்கும சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ அறிவார்—எ-று. (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரோடமரரெலாம்பயந்துவிர நாகமீது
படுக்கைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்திருந்துமயனும்பகைமைதீர
வடுக்கடுக்கிமபுவனமெலா மடுக்கழியாதிருக்கமனத் தருள்வதாகி
தடுக்கரியதழலுருவத தொருவகையாயிருவரையுந் தடுப்பதானான்.

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத்தைநீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவும்தாமரைப்புஷ்பத்தில்வீற்றிருக்கின்றபிர்மாவும் ஒருவருக்கொருவர் பகைமையைநீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம அடுக்குக்குலையாமலிருக்கும் கிருபைசெய்வதற்காக தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொருபத்தோடுகூடிய ஒருமலையாகி இத்தயிருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவம்—எ-று. (௪௰)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லா விழுநாகலத்தன்கீழ்ற் பருவேரோடிப்
பூதலத்திற்கிளைத்திமையோ ருலகெல்லாமலர்ந்துமலப் புண்டரீகன்
மீதலத்துமுகடுடைத்துக கடாகவெளிகடந்துபெரு வெளிக்குமேலா
மாதலத்துக்கிதுவுமொரு கனன்மேருவடுத்ததென வளர்ந்தமாதோ.

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்திலிருக்கிறபாம்புகளெல்லாம்அந்தமலைக்குச்சல்லிவேராகவும் அதன்கீழ்ப்பருத்தவேரோடி பூமியிற்பெரிதாய் கிளைத்துக் தேவலோகங்களெல்லாந்தாண்டிப் பிர்மலோகத்துமுகட்டையுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்குஅப்பாலிருக்கிற பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொரூபமாகிய மகாமேருஅடுத்ததென்றுசொல்லவளர்ந்தது—எ-று. (௪௧)

முளைக்குநெடுஞ்சுடரிரவி புரவியுலவாவுலகமுழுதுமோடிக், களைக்குமணியிருளகற்றவேற்றிவைத்த விளக்கெனவே கிளர்கங்குபாலே யளக்கரெலாமளப்பரிய வளவையழல்பரந்ததென வரத்தமானந், திளைக்குமெழுதிரிகளெல்லா மதுசொரிந்தசிறுபொறிபோற் சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்.) உதயமாகின்ற நெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாத உலகமெல்லாம் ஓடிக்களைத்தல் நீலமணிபோலுங்கரிய இருளையோட்டுகிறதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்குப்போலப் பிரகாசிப்பதனாலே சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்ததுபோலச் சிவப்புநிறத்தைப்பொருந்த சத்தகுலபர்வதங்களெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொறிகள்போலச் சிவந்தனகள்-என்றவாறு. மாது ஓ அசைகள். (சஉ)

கலிவிருத்தம்.

வானக்கண்ணழலாளது கண்டமலரோனுங்
கானக்கண்ணனுமஞ்சியகன்றார்கள்காணா
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதல்லனவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளியானோவெம்மானே.

(இ-ள்.) இப்படிஆகாசபரியந்தம் அக்கினிசொரூபத்தைக்கண்ட பிரமாவும் வேணுநாதத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பயப்பட்டு ஒதுங்கினார்கள் ஞானக்கண்ணையுடையவர்கள் காணுவதல்லவல் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகியமுகற்றிற் கண்ணுடையவர்காணுகிறதற்கு எளியவனோ நம்முடையபரமசிவன்—எ-று. ( )

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரிய சுடரினைக்கண்டிருவருமாய்க் கலங்கியன்றோ, ரெண்ணிலிதனடிமுடியை யறிபவரேபெரியவரென் றிரைந்தாரிந்த, மண்ணினடியறிவனெனப் பணிவிடையிற்றூக்கமிகக்கோன்வராகமானான். விண்ணின்முடியறிவனென வடிவெகினமெடுத்தயனும் விரைந்துபோனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இந்த மலைபோலிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந்துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுது சாப்பத்தில்நித்திரைசெய்கிறவராகிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகிறேனென்று வராகரூபமானார் இந்தமலையின் சிகரத்தைக்காணுகிறேனென்று பிரமாவும் அன்னபட்சியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார்—எ-று. (சச)

மொத்துமரைக்கணத்தினுக்காயிரங்காதம்பறந்தயனுர்விரைந்துபோனார், அத்தியாலெடுத்தபுவி கணத்தினுக்காயிரங்காதந் துளைத்துபோனார், பத்தரைகையோர்செயலுமைசகிறகணசமணிகெடும்பூட்டுங்கருகிலோடு, நித்திலமொக்குண்டிகையுநீலமணிக்குன்றனைய நிகாத்தமாதோ.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அரைக்ஷணத்திற்பிரமா ஆயிரங்காதவழி பறந்துமேலாகப்போனார் படத்தையுடைய ஆதிசேஷன் சுமந்தபூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகீழாகப்போனார் அதுஎப்படியிருந்ததெனறால் அந்தமலைதங்கமயமாகையால் ராட்டணப்பூட்டைப்போலவும் அதில்இறைக்கிறதற்குக்கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண்டிபோலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகியதோண்டிபோலவுமிருந்தது—எ-று. (௬௫)

பூவுலகையரியகன்று கீழுலகின்முறைமுறையே புகுந்துபோந்து
காவலுறுமாவலிதன்போகவதி யெனும்புரமுங் கடந்துமேவித்
தேவர்தொழும்பரஞ்சுடர்வாழாடகேசுரங்கரத்துஞ் சிரத்தும்போற்றி
மூவுலகமுதலளந்தோனேழுலகமளந்துமதன்முடிவுகாணான்.

(இ-ள்.) வராக அவதாரமெடுத்து விஷ்ணுவானவர்பூலோகத்தைக்கடந்து அதின்கீழிருக்கின்ற ஏழுலகங்களையு முறைமுறையேதுளைத்துக்கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திக்காவலின்மேலிருக்கிற போகவதிப்பட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவர்களவணக்கும் பிரமசொரூபம்விளங்காநின்ற ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு கைகளினாலும் சிரசினாலும்வணங்கி முன்னேமூன்றுலகத்தையுமளந்தவ இப்போதேழுலகங்களை அளந்தும் அந்தமலையினடியைக்காணமற்போனார்—எ-று. (௬௬)

வளர்ப்புடையபிறைபோல வளர்மருப்புந் தேய்பிறைபோல்மழுங்கிப்போகக், குளப்படியுமுகநுனியும் பிணைத்தேமாசையைப்போற் குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரிலே விழுந் தொருநூறுண்டொழிந்த தமனியனைவாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ்சலிப்பதுமற் றெழுதலமுமிடர்க்கடலுமேறினானே.

(இ-ள்.) அப்படிமகாவிஷ்ணுவராகரூபங்கொண்டு தேடுகிறபோது வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள்வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புகளும் தேய்பிறைபோல்குறைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளும், முகத்தினுனியும்-தேய்மானைப்போல் எப்படிகுறைந்துபோயிற்றோ அப்படித்தேய்ந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத்தில்விழுந்து நூறுவருஷகாலந்தேடியுங்காணமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிவனுடைய செயலென்றறிந்து அவமானத்தியானஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்புமகன்ற தன்னுடையதுக்கசமுத்திரத்தையும், ஏழுலகத்தையுந் தாண்டிவந்தார்-எ-று. (௬௭)

தமபோராமுதற்றவிர்க்கத் தழற்பிறப்பாதவந்தத்தலத்தைச் சார்ந்தா,னம்போதனிதன்முடியினளவறியானெனமனத்திலையந்தீர்ந்தா, னமரோருக்கரியானைச் சேடனேந்தனதுவிழிநயனத்தோடே, யம்போதைப்புனைவானைப்பலகாலும்பணிந்துருகிப் பாவினின்றான்.

(இ-ள்.) தனக்கும்பிரமாவுக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படிக்கு அக்கினிசொரூபமாகஎழுந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப்பூவிலிருக்கிறபிரமா இந்தமலையின்முடியை அறியமாட்டானென்றுநிச்சி

ஞ்செய்துக்கொண்டு சம்பாதமனுஷர்களுக்கு அரியவனாயெப்படிப்பட்
டவர்களுக்கு மாமாகயிருக்கிறவனைத தம்முடைய கண்ணாகியபுஷ்ப
த்தோடு அழகியபுஷ்பங்களைத் தரிககானின்றவனைப்பலதரமும் வந்த
னஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பாவினு விஷ்ணு—எ-று. (௪௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதாமியன்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியையதேடவே
யன்னமாய்ப்பறந்தவ னக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினுன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்தவிஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே
அக்கினிமலையின்முடியையதேட அன்னபட்சியாகிப் பறந்தபிரமா
அந்தக்ஷணத்திலே ஆயிரங்காதவழியாகத்தாண்டினு—எ-று. (௪௯)

கிரியேயண்ட கோளகையுங்கீழுற
வேறிநூறுயிர மாண்டுமேவினு
னூறுநூறுயிரக காதநோக்கினு
மீறிலா திருத்தவ் வெறியி ஞாணமே.

(இ-ள்) அண்டகோளகையுங்கிழிப்பட கிழித்துப்பறந்து நூறுயி
ரம்வருஷந்தேடினர் அப்படிஅநேகநூறுயிரங்க தந்தாண்டிப்போயப்
பாரத்தலும்முதலபாரத்ததுபோலவேயிருந்தது அக்கினிரதாண்-எ-.)

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவத மிகக்கணு முயிர்ப்புநீண்டன
குறையெலாம்வளர்ந்திட தனிமைகூர்தலான்
மறையினுனிவையினை மனதிலெண்ணினுன்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது சிற
கெல்லாமுதிர்ந்துபோயின விசையும் அடங்கி குறைவில்லாத துக்கமு
ம்பெருமூச்சும்அதிகப்பட்டன மனக்குறை வளர ஒருவருமில்லாமல்தா
ன் ஒருவனானபடியினுலே பிரமாசிலதை மனதிலெண்ணினுர்—எ-று.

அரியமாலிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவருமிடையிலே திரும்புமோவென
வரியதாகியதுய ருஞ்சலாடினு
னெரியுறுமெழுகுபோ லிளகுஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்) அரியமகாவிஷ்ணு இந்தஅக்கினிமலையினுடைய அடியை
அறிந்துதிரும்புவானே கொஞ்சத்தூரந்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடா
தென்றுதிரும்பிவருவானே என்கிறதுக்கமாகிய ஊஞ்சலிலிருந்தாடி
னர், நெருப்பிலேயிட்டமெழுகுபோல யிளகிய மனதையுடையவராகி
பிரமதேவர்—எ-று. (௫௨)

மற்றிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
னுற்றிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாளவனாகருமிவ் விடாகருழ்ந்தினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையோ

இ-ள். இந்தமலையைச்சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனேனே அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும்வெகுகாலமாய்த்துக்கசமுத்திரத்தில்மூழ்கினேன் என்னுடையசிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலேநான் செய்தபாவத்தினாலேயோவென்று விசனத்தையடைந்தார் பிர்ம்மதேவர்—என்று. (௫௩)

எய்தினேன்முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுங்கினும பொருந்தவேயுரை
செய்துணைபிறிதிலை யென்றுதேடியினன்
கைதையின்மடல்வாய்ப் பின்புகண்டனன்

(இ-ள். இவ்வளவுதூரந்தேடிவந்துமுடியையறியாமற்போனேன் ஆகிலுமினிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்திற பார்த்தேனென்று பொய் சொன்னாலுங்கூட அந்தாசையாகப்பார்த்தேனென்றுபொய்சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையேயென்றுவிசனப்பட்டார் அந்தசமயத்தில்தாழம்பூமடல்தான்மேலேயிருந்திறங்கப்பார்த்தார்பிரமா-ஏ.

இம்மடவெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மடலணைந்ததங் கசுளையெற்றனன்
செம்மறன்முடியிலவீழ் செம்மலர்க்கையான
மெய்மைசேருயி ப்பதாய் விடுமினென்றதே

(இ-ள்.) இந்தத்தாழமடல்எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூபிரம்மாவுக்குச்சமீபத்தில்வர அதைக்கையினாலேபிடித்தான் அதுபரமசிவனுடையசிரசிலிருந்து தவறிவிழுந்ததாழம்பூவானபடியினாலே மெய்மையானபெருமூச்சோடு என்னைச் சீக்கிரத்திலேவிட்டுவிடுவாயென்றுசொல்லியது—என்று. (௫௪)

ஆரணிகைதையே யிங்குநீவருங்
காரணமேதெனக் கமலன்கூறினன்
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
றாரணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) அந்தர்தாழம்பூசொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொருந்திய தாழம்பூவேஙகேயிருந்து வருகிறாயென்றுபிர்மாகேட்கப்பிரமாவினாலும்விஷ்ணுவினாலும் அறியகூடாதபரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்றுசொல்லியது—என்று. (௫௫)

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறிவீழ்தபின்
றற்பதினாயிரம வருடநண்ணினேன்

னேற்பதுவிடுசெவன் றிசைப்பவெங்கதையைப்
பார்ப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வதயினான்

(இ-ள்) கொன்றைமாலைப்பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது திருமுடி மேலிருந்துவிழுந்ததும நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேன் இன்னமதான் பூமியிற்போகவில்லைவருந்தத்தேடுவருகிறேன் என்னைப் பிடிக்கவேண்டாம்விடென்று தாழம்பூசொல்லப்பிரமா சுவாமியைத் தேடுகிறதைவெறுத்துச்சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினார் -எ-று.

துன்னியவுனதையே துணையுமாய்நமக்
கின்னமுமலைவுறு திடுக்கணீக்கின
யுன்னிலுமுயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னியநல்லனு னனமுமல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீ எனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந் தேடி யலையாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கினையுன்னைப் பார்க்கிலுமுயிர்போன்றதுணையும் உறவும்வேறில்லை நானும அன்னியனல்ல அன்னபட்சியுமல்லவென்றுசொன்னான்பிரம்மதேவன் -எ-று.

நாமமோரான்முகனு மாலுமா
யேமமாமிதற்கள விசைக்கவெண்ணினேன்
பூமிகீழிடந்தவன் போயினான்மனத்
தீமையென் றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரே பிரமா நானும் விஷ்ணுவுங்கூடி அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினோம பூமியின்கீழிடத்தைப்பெயர்த்துக்கொண்டு அடியைஅவன்தேடப்போனான் பாவியாகியநான்முடியைக்காணவெகுநாளாய்த்தேடியுங்காண்கிலேன் -எ-று

அசலைவாவிது வதுகொடென்பய
னெடியநின்வாவினா னினைத்ததெய்தினம்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்.) ஆதியந்தமாக நடந்தசமாச்சாரமிது அதைக்குறித்துப்பேசுவதனாற்பயனென்ன பெருமைபொருந்தியஉன்னுடையநலவாவினாலே நினைத்தகாரியமுடிக்கால்தான்பயன் பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன் பட்சியாயுருவெடுத்த இந்தபிரமாசிவனுடைய முடியையறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான்பிரம்மதேவன் —எ-று. (௯௰)

வஞ்சமென்றிகந்திடேல் வருந்தினோர்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யும்சாற்றலா
மஞ்சியேதொலைத்தகர் மொழியுமாறிது
கஞ்சமுண்டமைவதோ வன்புவேண்டினார்.

(இ-ள்.) தாழம்பூவேகேள் இதுவுந்தனைத்தொழிலெனாதன்னைத் தேயம்தாஜ் பாதுகாப்பதனைத்தயுடைத்தவாகக்கு உயிர்ச்சேதமவருமாயின் அதுபிழைத்தற்குப்பெரிதாகிட பொய்யைக்கூடச்சொல்லலாம் இந்தப்பப்படிச்சொல்லக்கூடாதவார்த்தையுமல்ல அன்பன்சொன்னான் சினைத்தனன்றிவிருமபினவாவிஷ்ணுதையுந்தின்ற இசைவா-எ-று. ௬௧

உண்ணாள ஒன்றுசெயலென்னெச்சம்உண்டென்னச்சொன்னதென்னெச்சம் கந்திரித்து இப்புவுசிறப்புமைதொக்கின்றது- ஏகாரம்-தேற்றத்தின்கண்வந்தது

கண்ணுதன்முடியில்வாழ் கைதையேபிறி
தென்னுவமித்தழிகென வியைந்துபோந்தது
விண்ணினுமிழ்ந்துசிழ விரைந்துவேதியன்
மண்ணுலகளந்தமான மருமகுநண்ணினான்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடையமுடியில்வாழுகின்றதாழம்பூவேவேறே ஒருஆலோசனையுஞ்செய்யவேண்டாம் இதமகுடனப்போன்றுசொல்லத்தான்பூஅதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்திலிருந்து சீக்கிரத்தில்பிரமபூமியையளந்த விஷ்ணுவினிடத்திலவந்துசேர்ந்தான்-எ-று. ()

சேராகேட்டியென வரவின்செயங்கையைக
காதநூறுயிரங் கணத்திலேகட்ட
தாதியானமுடியறிந் தனுகினேனென
வேதிஞானதையுமுள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) அப்படிவந்தபிரமனைசேர்ந்தனைப்பார்த்து விஷ்ணுவேஉன்னுடையபால்வரவைகேள் ஒருகோடியிலேநூறுயிரக்காதமபறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவனுடையசிரசைபபார்த்து வந்தேனென்றுசொன்னான்தாழம்பூவும்அதுபோல்நிஜந்தான் பிரமா பார்த்தாரென்றுசொல்லியது-எ-று. (௬௨

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரிவெடித்ததுவெடித்தவர வத்கினி லரக்கரிமையோருருட்கினா திசைக்களிறுககுகினவருககரையருகக்கியதெனக்குறுதிகீர், செகசுரோளிமடங்கிடமுறுக்கிமழகுருகமெய்சிலப்பொளிவெளுந்தவடிவாய, மூகக்கணனதறகிடை புனைத்தனன்முகத்திலவன்முப்புரமெரித்தகைகையே

(இ-ள்.) அப்படிபிரமாசொன்னதட்சணமே அக்கினிமலை பகுரென்றுவெடித்தது, வெடிக்கச்சத்தத்திலராட்சதாகள் தேவர்கள்திகைகிட்டேயிசோர்ந்தார்கள திக்கில்இருக்கிற ஆனைகள்சூரியர்களொருகசிச்சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படியாகதஜலக்கைதக்ககின துகள்செகர்வானததுப்பிரகாசமமழுங்கி போகும்படியாகவும்முருக்கம்பூவிதழ்சிறந்தபடியாகவும் சிவந்ததமதுகிருவுருவின் ஒருந்துபொருந்திய கிறமானதுவிபூதியினால் வெளுத்தவடிவாய்த்தோன்ற அந்தவெடிப்பில்நின்றுபரமசிவன் எழுந்தருளினார் முப்புரத்தையெரித்தகைகைப்பு அவர்முகத்திலேவந்தது-எ-று. (௬௩)

மூண்டகனசங்கைகளின் மொழிந்தவுரைகளென்ன பொழிந்தாரை
கொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமுங்கலங்க வொடுமெனவடங்கி
னவிடுஞ்சுடரெலாம், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தனவிறந்தன குறை
ந்தன நிறைந்தனகுலா, வெண்டிசைதிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெ
ரித்தன விரிந்ததருவே.

(இ-ள்.) பிரமாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்ன சொல்நன்றாயிருந்ததென்று சொல்லிநகைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடென்றாடுங்கியொடுங்கிப்போயின சூரியசந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள் மறைந்தது நளசிறந்து நிலையாயிருக்கிறதுகளெல்லாமிறந்ததுகள் நிறைந்தவைகளெல்லாமகுறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன கூட்டமாயதிககுகள் அலைந்ததுகள் மரங்களெல்லாம் கரிந்தும்பொரிந்தும னரித்தும்போனதுகள்-எ-று. (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினர்
குழிந்ததுநிலமெனக்கொள்ளையாயமலர்
பொழிந்தனர்நெடியவர் குவலைபூத்தது
கழிந்ததுமலரவற் கிம்மைபக்கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாரும் பிரமா இன்றே அழிந்துபோனானென்றுபயப்பட்டார்கள் பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்ளையாகப்புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவுக்குச்சந்தோஷம்வந்து பிரமாவுக்குமுன்னைய அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று-எ-று. ()

பாடினன்பரவினன் பரவசத்தினா
லாடினனோடினனளவிடாமுதற்
கூடினனெவ்வரங்கொள்ளுகேனெனத்
தேடினன்சிவனையத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போது தெளிவையடைந்த விஷ்ணுவானவர் அக்கினிமலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினார் வந்தனஞ்செய்தார் பரவசங்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினார் ஓடினார் குதிகளிலுமகூடினார் யாவராலும் அளவிடக்கூடாத இந்தசுவாமியை தரிசித்துக்கொடினன் இனிநானென்னவரங் கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தார்-எ-று. (௬௭)

ஆசையானுருகுமவ் வரிதனன்புகண்
டீசனும்பலவரமினிதளிக்கினன்
வாசமாமலரவனுக்குமண்ணின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த பக்தியினாலேதேகம் உருகாநின்ற விஷ்ணுவினுடையஅடிமைத்திறத்தைப்பார்த்துக் கேட்ட வரங்களெல்லா

ஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரமாவைப்பார்த்துஉனக்குபூமியிலேகோயிலும்பூசையுமில்லாமற்போகக்கடவதென்று திருவுளமபற்றினார் சுவாமி-எ-று. (

கைதையேயிவனொடு கரவுநீயுரை
செய்ததாற்றீண்டிலே மென்றுதீர்த்தன
னெய்தியமுனிவர்கண் டேகினானமுகன்
மெய்தரையுறப்பதம வீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ-ள்) வாராயதாழம்பூவே இந்தபிரமாவினோடேசேர்ந்து பொய்யசாட்சிசொன்னபடியினாலேஉன்னைஇதுமுதற்கொண்டுதீண்டேனென்றுதள்ளினாரதனபின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்டகோபமவந்ததனைப்பார்த்துஏக்கமெடுத்துப் பிரமாவானவன் தன்னுடையதேகம பூமியிலேதன்றாப்படியவிழுந்துவந்தனஞ்செய்தான்-எ-று. (௬௯)

வேறு.

பொடிமூடியதழலேநிகர் பூவையானைவமலமாஞ்
செடிமூடுகையாலேபுழல சிறியேனொருபொருளோ
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையேசதுர்மறையின்
முடிவேதனிமுதலேயென முனியேலென்முனியேல்.

(இ-ள்) நீறுமூடியநெருப்பையொத்தசுவாமியே சண்ணளத்துவமாகிய பூணவமலமென்கிறசெடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினாலேஅவிவேகியாயதிரிகின்ற சிறியனொருபொருளோஉருவானவரே அகண்டவெளியானவரே நான்குவேதமானவரேநான்குவேதத்தினுடைய அந்தமாகவிருக்கிறவரேமுப்பத்தமுதலாகியவரேகோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்-எ-று. (௭௰)

எரிகளுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி
வெங்கிரதுவாலுடன் விளைவப்புனலுண்டே
நின்னாணையினென்றுல குயிர்ப்படிந்கமுழ
முந்நீவிடமுண்டோயென முனியேலென்முனியேல்.

(இ-ள்) எல்லாதிக்களிலிருமவிழுந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுமகாயந்து வெகநீராயசசட்டால அதையாறுகிறதற்கு வேறேசலமுண்டோஉமக்கேஇப்படிப்பட்டகோபமவந்தாலஉலகத்திலிருக்கிறசீவாசிகள எப்படிபிழைக்கும முன்னேசமுத்திரத்திலேபிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டமூர்த்தி கோபஞ்செய்யவேண்டாமகோபஞ்செய்யவேண்டாம-எ-று. (௭௧)

பிறைபேருழுமதியேயுரை பெண்ணேபிறவானே
நறையேநறுமலரேயென நாறுவித்மாலை
பொறையேதிருவருளேபொழி புயலேயியலிசையே
முறையேபலமுறையேயென முனியேலென்முனியேல்.

(இ-ள்) மூன்றாம்பிறையாகியும்பூரணச்சந்திரனாகியும்பெண்ணாகியுமஆணாகியும் தேனாகியும் புஷ்பமாகியுமமலைகளாகியும திருபாவங்ஷத்தைப்பொழிகின்றமேகமாகியும்சொல்லாகியும் நாதமாகியும

னம்சாணுவிதரூபமாகி பூமிருக்கின் மூர்த்தியே உமக்கு முனநடியே மூ வைகயோனைநானகக பிசகவேண்டாம் கோபிக்கவேண்டாம்-எ-று. ()

வெம்மை சசரமலாகிய வில்லேவடனுவன்றே
கொழுமைததலையாதவாறெழு கோயக்களிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகொலை செயுமந்தகனன்றே
மும்மைப்புரமன்றேபொரு பொருளாயெனைமுனியேல்.

(இ-ள்.) மிருகத்தைப் பகைக்கொடுக்காமல் புஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதன்தேகமல்லவே தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்ட எழும்பினதலையையும் ஆறுபோன்றாரைத்ததையுமுடைய சோபமாகிய யானையல்லவே அந்தரிஷிகள்பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந்தொழிலையுடைய யமனல்லவே திரிபுரமல்லவேநானெளிவளவுடமக்குஎன்னைஒருபொருளாக்ககோபஞ்செய்யவேண்டாம் எ-று.

அரிதறகரிதாமுனது முடியாறிவேனென்றாசைவா
பரவைப்படிவானே இனிமேலோவிடாபவேன்
சிறுமைப்பிமெனபாலருளசெய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுகிக்குளிரானபோமிறைமகிழவாயினவமொழிவார்.

(இ-ள்.) யாவாலுமறியககூடாத உமமுடைய முடியையறிவேனென்று சக்கிரசநிலைபட்டேயுநவகாமேனை இனிமேலோதுக்கத்தை அடைவேன் சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில கிருபைசெய்யும் என்றுசொல்லிவிசனப்பட்டபோது மறுகிக்காயந்து குளிர்ந்தஜலம்போல சிவஞானசந்தோஷமாயததிருவாயமலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச்செய்வார்-எ-று (எகூ)

அம்போருகவஞ்சேசவினி யவனித்தலமறையோர்
தமபூசனையுன்பூசனை யாகித்தமனியாஞ்
சமபூதலவுலகேழையுமவிதியெனறருளசெய்தான்
சமபூரணலவிடமுண்டருள் காருணைக்கடலானே

(இ-ள்.) வாராபிரமாவே இனிமேல்நீயபபடியேதே பூமியில்பிராமணர்களுக்குச்செய்கிறபூசை உன்பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலைதாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போதும் போலப்படையென்று அருளிச்செய்தார் சததகளசமூழாநின்ற சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான் எ-று.

அறுசீரடிய கிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவரம் கொடுத்ததனால்யோசனைமூன்றெல்லைதாம்
சுத்தபவித்திரஞானத் தலமாகப்பொலிந்தசேத்திரமும்
சிறுருவமேயசிவரூபதவர்க்கடவுணின்டருசிறந்ததான
மூதரியனைத்தகையமலுநவுயிர்க்கருணைபுரியெமொழியுநாமம்.

(இ-ள்.) வாருங்கள்பிரம விஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்தத்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செயதுவரங்கொடுத்தபடியினாலே இந்தத்தலத்தைச் சுற்றி மூன்றுயோசனைதூரமவரைக்கும் சுத்தபவித்திரமாக இருக்கக்கடவது இந்தச்சேத்திரமேயானது சிறியஉருவத்தோடுகூடிய மனிதர்களுக்கு பேரின்பஞ்சிறந்த வீடடைந்த நடையிலாமற் கொடுக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம்-எ-று.

வானைப்படியிந்திரனுமிமையவருநினைக்கவுயர்வருத்தந்தீர்த்தோம்
ஆதலினித்தலத்தை நினைப்பவர்க்குப்பிறப்பிடும்பையகற்றுவோமிப்
பூதலமுமித்தலமும்பிரளயத்தும் பழியாதபொற்பதாகி
மோதியகாற்றடைத்திசை சராசரங்களனைவயுமுயர்முத்திசேர்க்கும்

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும் மற்றவர்களும் நம்மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம், ஆனபடியினாலித்தலத்தைநினைக்கிறவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தைநீக்குவோம் இந்தப்பூமியுமிந்தத்தலமும்பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத இலக்ஷணத்தையுடையதாகிமோதுகின்ற வாயுசஞ்சாரஞ்செய்கின்ற திக்குகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும் எ-று. (௭௭)

வையகத்திலரியதவம்புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்யவிக்கத்திரிநகரிலவதரிக்கவாருருவேஞ்செய்தனம்
மெய்பெறவொன்றாயிரமாமவளருமிதிற்கொம்பப வம் விளையாதிதனை
வையமெனவுணர்வார்க்குப்பாதகங்கிட்டாதுநமதாணைதானே.

(இ-ள்.) பூமியிலரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இனிமையான மோட்சத்தைக்கொடுக்கவேண்டி ஜோதிசொரூபமாகிய இந்தத்தலத்தில் அவதரிக்கவாருருவங்கொண்டோம் இதில் ஒருகாலஞ்செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய் விருத்தியாகும் இத்தலத்திலே பாவமேயுண்டாகாது இதைச்சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்குமோட்சங்கிடைக்கமாட்டாதுநம்முடைய ஆணைப்படிக்குமென்றார் நாமிவர்-எ-று. (௭௮)

அன்னம் பமொழியாளிலழுதாணமதுகுறுகியசலமாகி- வன்னை
கெடுஞ்சுடராவிருவிளக்குசல்கண்டயனிருமாலவனங்கிசெல்வார்
விண்ணவர்கதும்மைகளுக்குமிதன்சோதிக்கெதி-கதுறுகிவிழிக்கப்போ
க- கென்னரியசுடர்களெலாமூட்கரந்தமலையாகவிருக்கவென்றார்.

(இ-ள்.) இக்கப்பிரகாரமசுவாமிசொன்னவளவில் அக்கினிமலையானதுகுறுகி ஒருசிறியமலையாய நிறம்பொருந்திய அக்கினிசொரூபமாயிருந்து பிரகாசித்தமலையைப்பார்த்த பிரமாவும்-விஷ்ணுவும்- சுவாமியைவணங்கிச்செல்லுவார்கள்- தேவர்களுக்கும்- எங்களுக்கு மிந்தமலையின்சோதிக்கெதிராகப்போய் கண்விழிக்கக்கூடவில்லை ஆனபடியினாலே என்றுகூறஅரிய கிரணங்களெல்லாமறைந்து ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள் எ-று. (௭௯)

அன்னமிசைவருவானுங் கருடன்மிசைவருவானு மமலபூரண-
வன்னியெளிமலைமறைந்துமறைமலைகவிருக்கிறென மலையாச்செய்
தார்- சென்னியிலேயொருசோதியனுதினமுந்தெரியவருள்செய்வாயெ
ன்று- சொன்னதவடியவர்காணிறையனுமிறங்கியிசையப்பணு
நன்றா.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்திலேறுகின்றபிரமவுங்கருடவாகனத்தில்வருகின்றவிஷ்ணுவுங்-மலாகிதாகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைத்து மறைமலைகளிலிருக்கவேணுமென்றுகேட்க அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தார் நிர்மலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் என்றும தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள் அப்படிக்

சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியுந்திருவாய்மலர்ந்தரு
ளினார்-எ-று (௮௧)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநா, ளொருஜோதிமலை நுனியிற் காட்
டுகிற்போம்-வாயத்தவச்சுடர்காணிற்பசிபிணியில்லாதுலகின மன்
னிவாழ்வார்- பொருந்திவந்த, மருந்தவர்க்குமிடையூறுதவறுமிதுபணிந்
தோர்கண்டோர்- கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவா
ய்கொடுப்போமென்றார்

(இ-ள்.) வாருங்கள் விஷ்ணுபிரமாக்களே கார்த்திகைமாதத்திலகி
ருத்திகைநட்சத்திரத்தில்மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசகைகாண்பிப்போ
மஅப்படிப்பொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியுமில்
லாமலுலகத்தில்நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள் இந்தசோதியைக்கண்ட அ
ரசர்களுக்கும்- அரியதவசிகளுக்கும்- இடையூறுநீங்கும் இதைப்பணி
ந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தோருதலை
முறைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுரர்-எ-று
மாணபவமறுக்கநல்லமருந்தாகுமதற்குமலைமருந்தென்றோபே
ருந்நலைவடிவாதலினு லருணகிரியெனுமொருபே ரதனையோர்பால்- தா
ணியிலேயுரைத்தவர்க்கு முக்கோடியுஞ்செழுத்துச் சரித்ததாமென்-றி
ருணிலவுமிடற்றிறை வனிசைக்கமகிழ்ந் திறைஞ்சியவரிவைசப்பதானர்

(இ-ள்.) இறப்பினையும் பிறப்பினையுநீக்குவதற்குமருந்தானபடி
யினலிந்த மலைக்குமலைமருந்தென்றுபெயர் இந்தமலைசிவபுநிறமான
படியினு லருணகிரியென்று ஒருபெயர் அதைஒருதரம் பூமியிலேசொ
ன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தை மூன்றுகோடிதரம்உச்சரித்ததற்
குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடையசிவன் அருளிச்செய்ய
விஷ்ணு பிரமாக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியைவணங்கிச்
சொல்லுவார்-எ-று (௮௨)

அந்தஅருணகிரியானேயுனக்குவிண்ணீரலதுபுனலாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுடுத்திரளலதுதிருமுடிக்குமணிமாலைசூட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடத்திற்றோனேகதிரனன்றிமணித்தீபங்காட்டுவாரார் (றார்
அடுத்திறைஞ்சிப்பூசைசெயமதன்கீழோரிலிங்கவடிவெடுப்பாயென்

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரரே மலையாகியவுமக்கு ஆகாயத்திலிருந்து
பெய்யாநின்றமழையேயல்லாமல்சலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செ
ய்கிறவர்களார்நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களே முத்துமாலையாவதல்லது வே
றேமுத்துமாலைசூட்டுகிறவர்களார் சூரியசந்திரர்களேதீபமாவதல்லாமற்
தீபங்கொண்டுவந்துவேறேகாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினலே நாங்
களபிஷேகமுதலானதுகள்செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்த மலையின்கீழ
ஒரு இலிங்கரூபமாயெழுந்தருளவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்
கள்-எ-று. (௮௩

அன்னதுவாயிருக்குதுநீர்காமியத்திலருச்சியுமென் றசலம்புக்கா
ரெங்கிலுமுலபுகழவங்கோர்சிவனுருவமூலைதத்துகண் டிறைஞ்சியேத்தி
மன்னியபூமழைபொழிந்துபரவசமாய் மகிழ்ந்துதாடி மயனைக்கூவித்
துன்னிநாலுகோபுரமுமண்டபமுமணிமதிலுஞ்சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இலிங்கமாகிய ரூபம் பத்தியுடன் பூசியுங்கள் என்று நந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் ஞானதேசமூர்த்தி புகழும்படி யவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டு வணங்கித தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பாவசமாய்ச் சந்தோஷத்தை யடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிற தேவதச்சனைக் கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அழகுபொருந்திய மதிலுஞ்செய்வித்தார்கள்-எ-று. (அச)

அழியாதவளாகருந்தீர்த்தமூன்றாற்றுபதுங்கண்டழகுசெய்தார
வழியாநீர்ச்சுரநதியுஞ்சுரதருவுஞ்சேணிகளுமாமூமான
வொழியாமலிமையவருமிருடியருமனிதரெனவுருவங்கொண்டார்
விழியாலவிடமனையகணிகையாரம்பையருமேவினரே.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் அழியாதவளாகும் மூன்றாற்றுபதுவகைய தீர்த்தமும் உண்டானதுகண்டழகுசெய்தார் வழியாதசலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருட்சமும் இவைமுதலான மாமூமானதுகள் நீங்காமல் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதரூபங்கொண்டுவந்து பிறந்தார்கள் விஷம்போன்ற கண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள்-எ-று. (அரு)

காலையிலெழுமுஞ்சிமாவுரியுடுத்துச் சிவந்தசடைகட்டி நீறு (ண்
மேலணிந்துகண்டிகைபூண்டனமுதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தசாந்த
மாலையினறைசிவபூசைபுரிந்தண்ணாமலையனைவலங்கொண்டேத்தி
யலவொருபதினாயிரவாண்டுகழிந்ததற்பின் விடைபெற்றார்.

(இ-ள்.) பிரமாவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலமேழுமுஞ்சிமாவுரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியை உடம்பெல்லாம் தரித்து ருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும் மாலையினாலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையை பிரதட்சிணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினாயிரவருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள்பதிக்குப் போகத் தங்களதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (அசு)

ஆசைதருந்திருவருணைசமைந்ததற்பின் கயிலைமலையாகசபோயிற
நீசனுக்குரைகனகமலையிதுவாயின் வெள்ளிமலையினிமேலென்னுங
காசிமுதலெடுத்துரைக்குஞ்சிறப்புடையதலமேழுங்கனகாடு (ந்த
மாசகன்றகதிர்தோன்றவொளியிழந்தவுடுக்களைமபோன்றவோ (ச

(இ-ள்.) சுவாமிகளுடைய ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலஸ்தலஞ்சமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசையெடுத்த இந்தமலையே பொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்மேல் ஆசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட ஏழுஸ்தலங்களும் மிகுந்தவேகமும் குறைநீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நட்சத்திரங்களைப் போல ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்-எ-று. (அஎ)

அரியயனுமளவிடுதற் கரியமலை நிலையுரைக்கவரிதென்றுலகு
தெரியவுணர்ந்தபடிசிறிதுரைத்தேனினி [illegible] திறமே [illegible]
ன்-[illegible] மணிமகிழ்ந்து [illegible] துலையுமென்ன

ந்றேன்றி-புரியசிவன்னிடங்கலந்தகதையுமுரைத்தருளுகெனவுரைப்ப தானன்.

(இ-ள்) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவும் பிரமாவும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினது சிறப்பை எனக்குச்சொல்லுதற்கரியதென்றாலும் எனக்குத்தெரிந்த அளவில் சிறிது உமக்குத் தெரியும்படிச்சொன்னேன் இனிச்சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால் வரிசைபெற்றமார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கிச் உமையாளைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம்பெற்றதுவும் சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (அஅ)

இரண்டாவதுதிருமலைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கசுச.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதியார்திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணிறைவர்பதினொருவ ரெழுவரெணமர் திசைக்கிறைவர் பணி
மாட்டுள்ளோர், இந்திரசிதமபுருடசித்த ரியக்கரின யலாமுனிவர்கிளைபி
னுள்ளோர், மணாளுமலரயன்றிருமால் கமலை நாதை மலர் மடந்
தைமகிழ்ந்துசூழ், மூவிணைவனையிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத பெருவே
ள்விமுடிக்கலுற்றான்.

பூருவகண்டம்.

கேளுமார்க்கண்டேயரே முன்னாளிலே பிரமாவினிடத்திற் பிறந்த தக்கனென்பவன் அரியதபசுசெய்து உயர்ந்தவரங்களைப்பெற்று ண்டபின்பு பிரமசித்தனுகிவாழுகிறகாலத்திலே பார்வதியான

ள்தன்னிடத்திலேபிறக்க அந்த அம்மனைச்சுவாமிக்கு கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனுக்குப்படிவரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்பொருகாள் இவன்சுவாமியினுடையசபைக்குப்போனான் அவ்விடத்தில்சுவாமிதனக்குஎழுந்துமரியாதைசெய்யவில்லை என்கிறகோபங்கொண்டு தன்னுடையவீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வையு[illegible]யவேண்டுமென்று.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுசூரியர்கள் - பதினொருருத்திரர்கள் - சததரிஷிகள் - அஷ்டதிக்குப்பாலகர் - நாகலோகத்தார் - கின்னரர் - கிம்புருடர் - சித்தர் - யட்சகர் - தேவர்கள் - முனிவர்கள் - நிலைபெறறபிரமா விஷ்ணு - சரஸ்வதி இலட்சுமிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்துசூறறிக்கொள்ளஎல்லோருக்கும்முதல்வராகிய பரமசிவனைநிந்தித்து முடியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செயயத்தொடங்கினான் -எ-று. (க)

எந்தைசெயுமசம்பார்க்க விடையருளென்றிறைக்கிறைவி விசைத்தாளந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனனீதெனை வேண்டிப்பொருப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவளை நகைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான், கந்தமலர்குழலாளுந் தந்தைமகந்தொடங்குகள தவத்தைசசார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பார்வதிதேவியானவள் தகப்பனாகிய தக்கன்யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டுசுவாமி என்னுடையதகப்பன்செய்கிறவேள்வியைப்பார்த்துவருகிறதற்கு உத்தரவுகொடுமென்றுகேட்க அதற்குசுவாமியானவர் உன்னுடையதகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னைமிகவும் நிந்தித்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டுசுவாமீ என்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப்பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்தஅம்மனைப்பார்த்துநகைத்து நல்லதுநீபோய்சசீக்கிரத்தில்வந்து சேரென்றுசொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள்-எ-று ( )

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா ளவட்டுறவா திருந்தனள்றந்தை யானன், தீயவனைப்பணிந்தனளாகவனு மிகழ்ந்தானிகழ்ந்த சொல்லைநோக்கிப், பேயிருக்குஞ்சுடலைபெண்பிழைபிறந்துவிடுகவுங்கள்பெறுவாழ்வென்று, வாய்பிறைக்குங்கொடுமைசொலி மறைந்தனளச் செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்.) பார்ப்பதியானவள் தக்கன்யாகசாலைக்குப்போய்தன்னுடையதாயைவணங்கினாள் அவள் இந்தஅம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள் அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டு உன்னுடையயாகசாலைவாழ்வுபேயிருந்து விளையாடுஞ்சுடலையாகிப்போகக்கடவதென்றுசபித்து இந்தப்பாவி வளர்த்ததேகம்இருக்கக்கூடாதென்றுயோகத்தினாலேதன்னுடைய தேகத்தைவிட்டாள் அந்தச்செய்கையையுணர்ந்தார்சாம்பவமூர்த்தி-எ-று. (ங)

(கலிவிருத்தம்) உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல ,வொருவனைவியுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குணின்றுதழலையொண்டிறைக்கையு

லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடுங்கமண்ணடுங்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) எப்பொழுதுங்கூடியிருந்த பார்ப்பதிதேவிதனை விட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர்சவுக்கியத்தையடையுமோ குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரன் தங்கியுடையசிரசிலேதானேயிருந்து நெருப்பைவாரிச்சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபத்தையடைந்து [illegible]தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதென்றுகோபித்துக்கொள்ளுகிறபோது அவருடையநெற்றிக்கண்ணிலிருந்துவீரபத்திரரானவர் ஆகாயஉலகமும் பூமியும் நடுங்கும்படியாகத்தோன்றினார்-எ-று. (௪)

மஞ்சுபற்றியுடல்கறுத்த மணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடிமுழங்குதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கநெற்றி நயனமுங்கொதிக்கவே
லஞ்சலித்தகையொடெங்க ளையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும்உடம்புகறுத்தமயிலினதுநிறம்போன்ற மரகதத்தினாலிழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரிக்கின்றமேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல்முழங்குகின்றநெருப்பாகியசொற்களையுடையவாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்க நெற்றிக்கண்கொதிக்கச்சிரசின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எமதுஐயனாகிய வீரபத்திரர்வந்துதோன்றினார்-எ-று. (௫)

ஒழித்தசிங்கவுரிபுயத்தி னுத்தரீயமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தி னதளிசைத்தகச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
தழைத்ததென்னவென்னவென்றனையன்வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்.) இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடையதோல்உத்தரீயமாகவும்தாருகாவனத்துரிஷிகளால்விடப்பட்டுசுவாமியினால் மரணத்தையடைந்த புலியினதுசர்மம் இடுப்புக்கச்சையாகவும்விழித்து இமைக்கிறதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாநிறைந்ததேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்றுவீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று. (௬)

முக்கணத்தனீர்கொடாது கனல்கெ டுக்குமுகிலென
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்து மீள்கவென்றுசாற்றினை
னக்கணத்திலுவகைபொங்கி யடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்றபூதநாதர் பாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம்என்னவென்றுகேட்டவீரபத்திரரைப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் சலத்தைப்பொழியாமல்நெருப்புகளைக்கக்கும் மேகம்போற்போயதக்கனுடையயாகத்தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்ய அந்தட்சணமேவீரபத்திரர் அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தொழுதுபக்கத்தினின்றபூதக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ்சூழப்போனார்-எ-று. ()

நஞ்சுகொப்பளிக்குநாக நாவிரண்டுமாலையா
[illegible]ஞ்சாட்டிபூதலே வாலவட்டம்வீசவே

குஞ்சரங்களெட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சகத்தராநால்வர்தூய கவரிநின்றுவீசவே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மலையாகத் தரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நீலவானமான ஆலவட்டம் வீசிக்கொண்டுவரத்திக்கிலிருக்கின்றயானைகளெட்டையுங்காதிலேகுண்டலமாகத்தரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நாலுபேர்கள் சுத்தமாகிய சாய்மரம்வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தீயிருந்தவுதரவெம்மையை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காளமம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமாலை மதியிடைந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்கமுத்தி னுகபத்திரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாமுகநெருப்புக்குடிகொண்டிருந்தவயிற்றினுடைய பசியையேமேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம்பேய்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும் சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்து இரண்டுகடவாயிலும் வைத்ததுபோலுமிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதங்கள் முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று. (க)

மாயுமாயாதந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே
தீயின்வாயினூர்திதந்த சிங்காரசமூதவே
சாயுமெமனையில்காலமேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிறெருந்த தனைதத்தேரிலேறினன்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்துபிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுக்களுடையகையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்துஊதிவாவும் இறந்தஅக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கிடாசவமானதுகளுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேக பூதங்களூதவும் இறந்துபோன யமராசாக்களேறிய எருமைக்கிடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும் ஆயிரம் யானைகள்கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (ம)

சிலகணங்களானையான சிலகணங்கடோதரா
யுலவுகின்றசிலகணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டசிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

(இ-ள்.) அப்படிவீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யானைரூபங்கொண்டதுகள், சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்டதுகள் சிலபூதங்கள்குதிரையானதுகள், சிலபூதங்கள் மனிதரூபமும் தேருமானதுகள், அளவிலாதபேய்கள் அனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்டதுகள்-எ-று. (மக)

வீரையேமுடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதுமீளுமே
பாரவேழுபாரமுண்டு பசிகெடாதுபடருமே
கூரவேலெறிந்துகால னுடுகெல்லைகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடக்குசென்றபூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர்புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்துநீரடங்கலுங்குடி

தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும்பாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சாப்பி ட்டுப்பசிபோகாமல் அலைந்துக்கொண்டிருக்கும கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தையெறிந்து யமனுடையநாட்டைகொள்ளைகொள்ளுமாறு ப்படிப்பட்ட வலிமையுடையதுகள்-எ-று. (௰௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசுற்றுமே
புண்டரீசாண்டமும் புகைகொளுததிமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவகை தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்.) ஏழுமேகங்களையும்பிடித்துச் சிவந்ததலைமயிரிலேசுற்றி க்கட்டிககொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும புகையுண்டாக கொ ளுப்பினாலேகொளுத்தும எட்டுத்திக்குந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயெ னறுதேடும் பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைகொட்டிககொண்டு வீர பத்திரபின்னேயோடுகின்றபூதங்கள-எ-று. (௰௩)

வெள்ளவாழிமதுநுகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணக்
துள்ளவந்துபுவனமுழுதுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணந்
தள்ளுகின்றபேர்களென்று சாய்க்கநின்றுநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகியசமுத்திரமபோன்ற மிகுந்த மதுவைப் பானஞ்செய்து அதனால்வீறுப்புக்கொண்டு சண்டைக்குஎழுந்ததுகள் சிலபூதங்கள் நம்முடையகுல மியைத்தள்ளுகிறவாகள்-யாரென்றுகே ட்க அவாகளைசசொல்லுகிறதறகாக நின்றுவீரநகைகொள்ளும் சிலபூ தங்கள் நித்திரைசெய்யும சிலபூதங்கள் உடனேஎழுந்து அன்புகொ ண்டுசிவனைககுறித்துப்பாடும-எ-று. (௰௪)

வெதிரசிலம்புமுரசுசஙகம விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதஙகமழுகக்ள
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிநிறைந்தானைபோகவையுமவாரிவிசினர்.

(இ-ள்.) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல் சி லம்பு முரசு-சஙகங்களவிருதாகியஉடுக்கைமுதலான வாத்தியமுழங்க வும், பெரியமணிதவண்டை மிருதங்கம சத்திக்கவும்வழிமுழுதுமபோ யதசகனுடையயாகசாலையைககண்டு எல்லாப்பூதகூட்டஙகளும அ திதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும அககினிவாரி விசி னதுகள்-எ-று. (௰௫)

காரிலேறிமையிலேறி கடாவிலேறிமலைகமே
லேறிலேறிமகாமேறி பிரேலயேறியலகையாம
பாரிலேறிமானமேறி பகுவிலேறியெண்மருந
தேறிலேறிவாதவீரா சேனைமாளமோதினார்.

(இ-ள்) மேகவாகனனாகியதேவேந்திரனுமஆட்டுக்கடாவிலேறு கின்றஅககினியும எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும பேய்வாகன னாகிய நிருதியும் மகரவாகனனாகிய வருணனும் மானவாகனனாகிய வா யுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேர னும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுபேர்களுந்தேரி

லேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திருடைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள்-எ-று. (௰௭)

வளிசூலபலேலுலக்கை வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினார்
கூளிநூறிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்த வம்மனைக்குநிகரவே.

(இ-ள்.) திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்-சூலாயுதம்-வாள்-உலக்கை-வச்சிராயுதம்-பழுக்கத்தி - இதுகளை வீரபத்திருடையசேனைதலைவர்கள்விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள். அப்போது எட்டுப்பூதங்கள்புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் * அம்மனைக்குச்சமானமாக வெடுத்தெறிந்தது கள எ-று. (௰௮)

அலகைநாலிரண்டுவீழ வமர்செயபூதமோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர் வெற்றிமாலைசூடினார்
நலிதல்கண்டுவீரன்வாளி நாலிரண்டையேவினா
னுலகபாலருடல்புகுந்து வாமுதமுண்டுலாயதே.

(இ-ள்.) முன்னேஎட்டுப்பூதங்களாலேஎறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்தஎட்டுப்பூதங்களுங்கீழேவிழவும், மற்றைப்பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவுமயுதஞ்செய்து வெற்றிமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தைவிட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத்துளைத்து அவ்வுடல்களுள்இருக்கிற அமுர்தத்தைப்புசித்துச்சஞ்சரித்ததுகள-எ-று. ()

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகி வச்சிரத்தனோடினா
னெருங்கியீசனளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினார்கடாவிலேறி துஞ்சினனழற்பிரான்
பெருநகையேழுமீசனன்பர் பிறவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்-) தேவேந்திரனானவன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்ரூபங்கொண்டுஓடினான் ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயுவருணன்-இவர்கள்தோற்று வெட்கத்தையடைந்தார்கள் யமனானவன் இறந்தான் அக்கினிபகவானுடைய ஏழுநகையையும் சுவாமிஅன்பருடையபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௰௯)

கச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சனை
ரெச்சனைவுயிரைவாரியுட லுரிதெரித்தனன்
பசைவல்லியன்னையான பன்னிகர்தாண்டையும்
வச்சிரத்தினாலரிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்.) அளவில்லாதபயங்கொண்டயாககர்த்தாவாகியகலைக்கோட்டுமாரிஷிபிரானனுங்தேகமும் வேறாகக்கொன்று உடலை வுரித்து வெரித்தார் பார்வதியின்தாயாகிய தக்கனுடையபெண்சாதியின் இரண்டுகொங்கையும் அறுத்துத்தள்ளிமாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௨௰)

---

* அம்மனை மகளிர் விளையாட்டு.

பிச்சருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டிருன்றுபோய்
தக்கனொடிரக்கபோது தலையரிந்துகள்ளினு
ளக்கணததிலொன்றுசென் றரைக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதைநீக்கித்தனது வீரமேபானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகஸ்தம்பத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்ததக்கனுடையதலையைமலைபோல்கீழேஅறுந்து விழும்படிஅறுத்தார்களினுள் அப்போதத்தப் பூதகணங்களிலொன்று அரைநொடியிலேதானே அந்ததலையைத்தின்றுவிட்டது-எ-று. ()

பசுக்களேறுருத்திரப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிதன்னையு மற்றதேவராவியும்
முசுசகளபோலொளிதிருந்த முனிவராவிதன்னையு
மசிக்கவீரன்விட்டசூல மள்ளியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்.) மாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற உருத்திரக் கூட்டங்கள்பிராணனையும்-அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றதேவர்கள்உயிரையும முருகுகள போலொளிதது பழுக்கியிருந்தமுனியீசுரர்களுடைய பிராணனையும், பரியாசம்பண்ண வீரபத்திரர்விட்ட சூலாயுதம எடுதது எடுத்துத்தின்றுவிட்டது-எ-று. (உஉ)

வழியினூடுருக்கர்பல்லை யோறுத்துவாரணிமா
வெழில்படைத்தனுடகர் மிரண்டதுண்டமாச்சினன்
சுழலமைத்தகன்குதிக்க வமிர்தமுண்டகலைநிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

(இ-ள்.) சூரியனுடைய பல்லும்கண்ணும்தெறித்துக்கீழேவிழும்படியடித்துச்சரஸ்பதியைப்பிடித்து இரண்டாகக்கறுத்தார் இலட்சுமியைமூக்கறுத்தார் வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலினாலே சந்திரனை மிதிக்க அவன்நசுங்கித்தன்னுடையயாகசாலைநெருப்பைமிதித்தபடியினாலே அந்தவெப்பத்தினால் அப்பியவெண்ணெயைப்போலானான்-எ-று.

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமாசெயத்
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவாசெய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லையே.

(இ-ள்) பூதகணங்களாலேஇறந்துபோனதேவர்கள் கரிய உடம்பினையுடைய பசாசாகிமறுபடியு முன்யாகத்திலே மாயமாய்த்தோன்றிமூர்ந்துசண்டைபண்ண அவர்களை வீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆனபடியினாலேபேயாய்ப்போயுந்துக்கம்நீங்கவில்லை-எ-று.

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
குதிகொளெய்க்கடாமெடுத் தொழுகுபூதகூளிகண
ணுதரகுண்டமனமெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

தின்றுவிட்டதென்றது-இனையம்பிளந்துகொன்றதுஎன்றுகொள்

(இ-ள்.) பிரம்மாவினாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலாசத்தையடைந்தாலும் அதற்குபயோகமாகவைத்திருந்த சோறுமுள்ளனவும் பொரியும் ஒருபூதம் வாயிற்கொட்டிக்கொண்டு நெய்யகுடங்களையெடுத்து மடமடவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடைய வாய் ஓமகுண்டமாகவும் உதிராக்கினியே ரூபமாகவுமிருந்தது—எ-று. (௨௫)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங் குருக்களும்
முட்டரான முப்பதிற்று மூன்றுகோடி தேவரும்
பட்டபோது வாத மெய்களை பழுதுறுதுதன்னுளே
இட்டபூதவுதரமுன்னையாகசாலையொத்ததே

(இ-ள்) அஷ்டதிக்குபாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராகவந்த குருக்களும் முட்டுப்பட்ட ராஜியமுப்பத்து மூகோடி தேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள் தேகமவீணாகப்போகாமல வீரபத்திரருக்கு முன்னே அவருடைய சேனைகள் சாப்பிட்ட படியினாலே அந்தப்பூதகணங்களுடைய வயிறு யாகசாலையைப் போன்றது—எ-று. (௨௬)

கறபகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமரர்தம்
மறபமாமுடம்பிரத்தமாவிகாரமொத்ததால
பற்பலவியக்கர்சித்தர்பண்டிசிந்துகூடர்களாம்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்றுதக்கன் செய்தயாகமே

(இ-ள்.) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகியவுடம்பில்நின்று பிரிட்டரத்தமான துயரத்துக்குநெய்யெடுத்துச்செரிதல்போலிருந்தது பல்ல யட்சசித்தர்களுடைய வயிறுபிதுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய நாட்கொடியாகச்சிந்திவிடகிறது சர்ப்பயாகம் செய்ததையொத்தது அன்றுதக்கன் வேள்வி—எ-று. (௨௭)

சிறந்த திக்குபாலராதி தேவ சித்தர் முதலினோர்
இறந்திறந்துபோகவேதனின்மையிலேயமரினு
பிறந்துவந்துவந்துபோர்பெருக்கினாபிறந்தபேர்
மறந்து வீழ வீரன்மோதி மாநிலத்தினண்டினன்

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகியதேவர்கள் சித்தர்கள் இறக்கப்பிரம்மாவானவர் நொடிப்பொழுதிலே யவரைப்படைத்துக்கொண்டுவந்தார் அவர்களமறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள் பின்னும் பிறவாமலிருக்கும்படி பிரமாவையடித்து யுத்தம்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர்—எ-று. (௨௮).

செத்ததேவர்மீளவும் செருச்செயப்படைத்திடும்
கைத்தலங்களவீழுமாறுகமலனானைமோதினன்
*முத்தலைக்கொள்படையெடுத்து முண்டகத்தர் சிந்தைசேர்
பத்துமைந்தர் சென்னியும் படிக்குவேபரப்பினன்

(இ-ள்.) இறந்துபோன தேவர்கள் மறுபடியும் சண்டைசெய்யப்படைக்கும பிரம்மாவினுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினார் மூன்றுக

* முத்தலைக்கொளபடை-சூலாயுதம்

லையுடையஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத்துபிரமாக்களுடையதலைகளையும் குதறி பூமியில்விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்.எ-று

அண்டகூடமுண்டுமிழ்ந்தவாதிமாயனையர்செயத்
துண்டமேருவெனவிளங்குகருடன்மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக்கவீரன்மார்பில்வீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன்கையிலவாளியேவினான்

(இ-ள்.) அண்டங்களை விழுங்கி உமிழ்ந்தமுதல்வராகியவிஷ்ணு சண்டைசெய்யமுகத்தையுடைய மேருகிரியாக விளங்கிய கருடன்மேலேறிக்கொண்டு அனேகபாணவருஷங்களவீரபத்திரர் மார்பில்படும்படியாகப்பொழிந்தார் அப்படிவிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகத்தன் கைப்பாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரர். ௬௰

வையமுண்டமால்வெகுண்டுவாள்விதிர்த்துவீசினா
னையனங்கொர்வாளியாலறுத்தெறிந்தோரம்பினாற்
பையராவருந்தியாவிபருகினான்மெய்யகருகினான்
கையிலாழியேவினான்கனிந்தண்ணல்காலிலே

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் வில்யுத்தம் பண்ணுகிறதற்குச்சக்தியில்லாமல்கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியையெடுத்துசசுற்றி வீசினார் வீரபத்திரர் அந்தகத்தியை ஒருபாணத்தைவிட்டு அறுத்தெறிந்து ஒருபாணத்தினாலே பாம்பைக்கொல்லுகின்றகருடனைக்கொன்றுவிட்டார் அதுகண்டு துக்கத்தினாலேவுடம்புகறுப்பாய்க் கையிலேயிருக்கிறசக்கரத்தை வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகம்செய்தார் அதுஓடிவந்து சுவாமிகாலிலேவிழுந்துபணிந்தது—எ-று. (௬௧)

எந்தைமுன்னளித்தவாழிபெற்றதாளில்வீழவே
யந்தமெய்யொழிந்துடனரியரியினுருவமாகியே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கிவாளின்வேலின்வல்வினை
துஞ்சிவேறோர்கேழலாகிவாரிமீதொளித்தனன்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரம்தாமரை மலரைக்கொண்டு பரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியைப்பரிசோதிக்கவேண்டிஆயிரம்பூவிலேஒருபூவைச் சுவாமிமறைத்துவைத்தார் விஷ்ணுபூசைசெய்துஅருச்சனைபண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபுட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத்தம்முடைய தாமரைப்பூ ஒத்தகண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச்சுவாமிக்குமனம் சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதங்கொடுத்தார் அந்தசக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாலில் விழவேஇனிமேல்இந்தரூபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்தஉருவத்தைஒழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவுமுருவமெடுத்துவந்துயுத்தஞ்செய்ய அந்தவுருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச்சமுத்திரத்திலேவிழுந்துஒளித்தார்—எ-று. (௬௨)

புவியுண்டநெடுமாலுமபழையபடிபுவியுண்டுபோனான்வேதன்
தவியுண்டுதலைநாலுந் தினையுண்டாரிமையவர்தங் குடியூறுண்டார்
அவியுண்ட கணகுண்டம்பேயிறைச்சியருந்தசனகலமேயான
தவியுண்டுமனமகிழ்ந்தங் கெய்ததவமுனிவரெல்லா மவியுண்டாரே.

(இ-ள்) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவுந்தோற்று மண்ணைவாயிற் ட்டுக்கொண்டொளிந்துக்கொண்டார் பிரமாதவிந்து நான்குதலை றுபட்டுஇறந்தார் தேவர்களுந்தண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்கள் பூதகணங்கள் இறைச்சிசாப்பிடுகிறதற்குலமகுண்டமபாத்திரமானது அவிர்ப்பாகம்சாபபிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும்வீரபத்தி ரசுவாமியினால் இறந்தார்கள்-எ-று. (௧௩)

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறைபதம்பரவியிசைசர்தானெ
ல்லா, மங்கணனுமுனிமாறியருள்சுரந்து மகததிறந்தாரக்காவியீடந்து,
மங்கரியபதங்களெல்லாமபழையபடியுதவுதலுமவணங்கிப்போனார், சங்
கரியைமுன்பெற்றானென்பெற்றானறனக்காட்டுதத்லைப் பெற்றானே

(இ-ள்) இவ்விடத்தில்இவ்விதமாகயாகசாலையோடு சருவதிரபேரும் நாசதலைதயடைந்தபிறபாடு வீரபத்திரர் கைலாயத்துக்குப்போய் சசுவாமியினுடைய பாததிலேவணங்கி அங்கேநடந்தசமாச்சாரமெல்லாஞ்சொன்னார் அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுங்கோபமாறிகிருபை பிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்களனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கேடிலலாத அவ்விடங்களையவரவர்க்குப்பழையபடியே அருளிசசெய்தலும் அவர்களசுவாமி நாஙகளவிவேகமிலலாமையினாலே செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்கரிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் பார்வதியைப்பெற்றதக்கனுக்குமாத்திரம் சிரசைசெய்ததற்கு அடையாத அடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை அவனுடலில் வைத்துப பெருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெய்தார்-எ-று. (௧௪)

என்னாதன் றனையிகழ்ந்தோன் செல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டீர
தன்னாகந்தன்யோக சாதனத்தால்விடுத்திமயவனறவத்தினாலு (த்
முன்னாகமைநாகன் றனைப்பயந்த மேனியாது முயற்சியாலு
மின்னாகவவதரித்தா ளமரரெல்லாங் கற்பகப்பூவீசினாரே.

(இ-ள்) எனக்குநாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்ததக்கனுடையகுமாரியென்றுபழிபபாகவுலகஞ்சொல்லுமேகம்மையென்று பார்வதி அந்தத்துக்கந்தீரத் தன்னுடையதேகத்தை யோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து இமவற்பருவதராசன் தபோமகிமையினாலும் முன்னேமைநாகனென்கிற பிள்ளையைப்பெற்றமேனைதேவியினுடைய முயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக்குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள் தேவர்கற்பகப்புஷ்பங்களைவருஷம கபொழிந்தார்கள்-எ-று. (௧௫)

சிந்தாகதத்தோன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய்ஞானமிச்சைசெயலின்
மூன்று, சொத்தாகிக்குடிலைதரு நாதவிந்துவிரண்டினுக்குஞ் சொரூ

கொம்பாகி, முத்தாகிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மாலயன்முதலா முளைத்தமூல, வித்தாகிநிறைவாளைப் பயந்தவறகுமுடிந்ததவம விளம்பலாமோ.

(இ-ள்.) சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலேதோன்றுமட்ட ஆதிஞானசத்தியாய்ப்பின்பு அச்சிவத்திலின்றும பிரஞானசத்தி யின்று வேறுபட்டுப்பின்புஞானசத்திஇச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென மூன்றுவகையாகிக் குடிலையினாலுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக கொழுகொம்பாகியுமசுவாமிக்குமுத்தாகியும பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன் விஷ்ணுபிரமாமுதலானவர்களஉண்டாகிறதற்குமூலமாகிய வித்தாகியும எங்குநிறைந்தபார்வதியைப் பெற்றவாகுமுடிந்த தவப்பெருமையைச சொல்லக்கூடுமோ—எ-று. (௫௬)

கலைவளருமதிபோன்று சிவனைவெல்லாதன்வளர்க்குங் கரும்புபோன்றும, பலகலையுந்தெளிந்துயர்ந்து பந்துகழலூசல்பறறிபயிலுநாளில், மலைபாசனிடத்தின்மறை நாரதனொருநாளில் மகிழவாயெய்தி, யுலகமெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றுளிலக்கணம்பார்த்துரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள்இமாசலராசனுக்குமேனாதேவிக்கும் குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள்வளர்ந்து மன்மதனானவன் சிவனைவெல்லவில்வேண்டி அதற்குவளர்ந்தகரும்பைபோலத்துப்பலசாஸ்திரங்களையுங்கற்றுப் பந்துகழங்கு ஊசல்விளையாட்டு முதலானதுசெய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலைபாசனிடத்தில் வேதமுணர்ந்தநாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவைத்திருந்த அம்மனுடைய இலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார்-எ-று. ()

நெற்றியிலோர்புறத்திலரை நேத்திரமுண்டாமொருகைநெடியசூலம மற்றுமொருதனமறையு மொருபாகமரகதம்போய்ப் பவளமாகும் கற்றைநெடுங்குழற்பாதி சடையாகுமொருகைவளை கழன்றுபோகு மூற்றுவருமிவ்வகைளென மலையாசன்மனமுருகி யுவகையானான்.

(இ-ள்) வாரும்பருவதராசனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச்சிலபொழுதிலேநெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்தோன்றும ஒருகையிலேசூலமுண்டாகும ஒருபக்கத்துஸ்தனம் மறைந்துபோகும்பாதிசரீரம் பசசைநிறம்போய்ப்பவளநிறமாகுமகூந்தலிறபாதிசடையாகும்ஒருகையிலேவளையல்களில்லாமறபோகும் இதுகள்சம்பவிக்குமென்று நாரதர்சொல்ல பருவதராசன் உள்ளமுருகிச சந்தோஷத்தையடைந்தான்-எ-று. (௫௮)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கைபாயும் பணிவரைமருங்கினங்காள்
துய்யநீர்ச்சடையான்வந்தங் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு
வையகமளித்தாடரைத வள்ளலைப்பணிந்துமானை
யையநின்றவததுக்கேவல் கொடியென்றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதி யே நமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன்மருமகனாகவர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறானாயில் பூமியிலே கங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பர்வதத்திலொ ருபக்கத்தில் பரமசிவன்யாதோவொரு நினைவினாலேயோகத்தி லிருக் கிறாரென்கிறவார்த்தைகேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையு சில தோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்கார செய்து என்னுடையபெண்ணை உமமுடையதவசுக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் ப ருவதராசன்-எ-று. (௫௯)

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால்
தாங்குபேரளிப்பான்றானோர் கருத்தினாற்றவஞ்செய்போதிற்
பூங்குழல்கனியும்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவரிலு முயர்ந்தவிஷ்ணு-பிரமா-மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாத தவசுசெய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டி யவரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவர் யாதோ ஒருகருத்தினாலே த வஞ்செய்கிறபோது பார்வதி-பழம்-புஷ்பம-தருப்பை-திருமஞ்சன முதலானதுகளைக்கொடுத்துத் தன்னுடையபாங்கிமார்களுடனே பல பணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள்-எ-று. (௬௰)

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும்
பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவாக்கிருக்கையிட்டந்த ணவரவர்முகத்திற்சோர்வுங்
குங்குமக்குழம்புநீத்த புயங்களிற்குழைவுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாகவிருக்க எல்லாத்தேவ ர்களுமதேவேந்திரனுங்கூடிப் பிரமாவைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அ ந்தப்பிரமாவும அவர்களுக்குஇருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடு அ வர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையுங்குங்குமம்பூசி யிருக்கிற தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும பார்த்தார்-எ-று. (௬௧)

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சுவாய்மடிந்துகாலன்
முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துதேவர்
மெச்சிரமகுடநீத்து மெலிந்தமைவிளம்புமென்று
னச்சுரர்தமக்குக்கோமான் றாருகனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதம்ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தி ன் வாயமழுங்கியும் யமனுடையசூலாயுதம்வளைந்தும் மற்றவர்கள ஆ யுதமுறிந்தும தேவர்கள்சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வ ருந்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்று கே ட்கத் தேவேந்திரனானவன் தாருகாசுரன்இப்படிஅவமானஞ்செய்தா னென்றுசொன்னான்-எ-று. (௬௨)

காலையாம்புயத்தோன்சொல்வான் கால்லனற்கனலாற்காற்றான்
மாலினாலென்னானு லவன்வலிதொலைக்கலாமோ

வாலமாமிடற்றன்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றம்
வேலனார்வெல்வாருங்கள் சிறையெலாமவிடுப்பாரென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமாவானவன் சொல்வான்-யமன்-அக்கினி வாயு-விஷ்ணு-இவர்களாலும்என்றாலும் ஒன்றாலும், அந்தத்தாருகாசூரனைக் கொல்லக்கூடுமோ, சிவனுடைய பிள்ளையாய இமாசலபுத்திரியான பார்வதியினிடமாக சுப்பிரமணியர் அவதரிப்பார் அவனைக்கொன்றுஉங்கள் சிறையைமீட்பாரென்று சொன்னான்-எ-று. (சங)

யோகத்திலிருக்கவீச னுமைமக்குநாணளிக்குமாறு
வேசத்திலியற்றுமெங்றே யபணவிடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலணுகித்தேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன்
சோகத்தையொழிசகுங்தென்றறதேருடன்றோன்றிசொல்வான்

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனைவர்பார்வதிக்குமங்கலியதாரணஞ்செய்யும்படிச்சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமாவானவர்பெருக்கத்தம உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாரும அமராபதிக்குவந்து மன்மதனைநினைத்தார்கள் அவன விடாயதீர்க்கத் தருந்தென்றலாகிய தேரின்மேலேறிவந்துசொல்வான்-எ-று. (சச)

எனறவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கநீவிர
சுவாறதெத்துயாரலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
னவனறனையிறைபபுல்லி யமரர்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைத்ததமைதெரியச்சொன்னான்

(இ-ள்.) மன்மதன்தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையதவத்தை அழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களைமயக்கட்டும் நீங்கள் எந்ததுக்கநிமித்தமாக என்னையழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன அந்தமன்மதனை இரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும்படி உனனைவேண்டியழைத்ததென்று தெரியசசொன்னான்-எ-று. (சரு)

விண்ணிலாமகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்பயந்துகூறும
பெண்ணலாரலியாணல்லா பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கண்ணினாலளவைநூலாற் கருத்தினாலளவாவந்த
தண்ணிலாமுடியார்செய்யுந்தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்

(இ-ள்.) தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன் சொல்லக்கோபித்துச் சுவாமிக்குபயப்பட்டுச்சொல்லுவான் வாருமையாதேவேந்திரனே சிவன் பெண்ணுமல்லா, ஆணுமல்லர் அலியுமல்லர் பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவர் காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலுமநுமானத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினது தவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (சசு)

கன்னிக்கௌரியீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதியிலுமையாலே யுயிரெலாந்தழையவிற்கு

முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிமேவன்பாற்சென்று
பன்னியபொருளுந்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனோகன்னிகை சிவனோடு குற்றமில்லாதபிரமசாரி யிவாகளிரண்டுபேர்களுடையசன்னிதிமகிமையினாலேசகலஉயிர்களும் உண்டாகிவிரததியாகுமமுன் அப்படிசுவாமியினிடத்திலிருந்துசீவ னாஉண்டாச்சுதுகளோ அப்படியே அவரிடத்திலே ஒடுங்கும் ம லேதோன்றியஅனேகவஸ்துகளாலொடுங்குவதுபோல-எ-று. (௬௭)

தாமதகுணத்தரென்பர் சங்கரித்திடலாலீசன்
ஏமமாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைப்பொழித்தருள்வதாக்கும்
மாமலகுணமூன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப
பூவலாசொரிந்தகாலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகத்திலேசங்காரத்தொழில்செய்வதனாலே சிவன் த மோகுணத்தையுடையவரென்று சொல்லுவாகள் அப்படி அன்றுஉயிர் களுடையவினைப்பையொழிப்பதாகும மற்றத்தேவர்களுக்குஉண்டாயி ருக்கின்றமும்மலசம்பந்தமில்லை இவருடையசொருபமமிகவும்நெருப் பாகுமஅவர்மேல்நான்புஷ்பபாணத்தைவிட்டால அதுகள்புகையாகக் கரிந்துபோகும-எ-று. (௬அ)

உருவெனத்தெரியாதானை யுருவிலோனுருவாவானை
யருவெனத்தெரியாதானை யமாசெயலரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்புகுநானந்த வேளையிலவேளைநோக்கித்
தருவனத்திடையில்வாழும் சதமகனுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவரலும் தெரியக்கூடாதவரையுருவமாகி யும்அருவமாகியும இருக்கின்றசிவனை அருவமென்றுமதெரியாதவரை மிகவும்யுத்தம்செயதுசெயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் த னுடையஸ்தானத்திற்குப்போகப்புறப்பட்டான் அந்தக்காலத்தில் மன்மதனைப்பாரத்துகற்பகத்தருவினிழலில்வாசஞ் செய்யாநின்றதே வேந்திரன் சொல்லததொடங்கினான்-எ-று. (௬௯)

மாயவனுரத்தின்மீது மலரவனாவின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீதும் பொறுத்ததுனலமேயன்றோ
காயுநற்கிரிசமேனிக் கடைக்கதுமெனக்குமிந்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னாண்மையன்றோ.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதமமுடையமார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக் கொண்டதுபிரமாசரஸ்வதியைநாவில்வைத்துக்கொண்டதும், மகாதேவா தலையிலேகங்கையென்கின்ற பெண்ணை வைத்துக்கொண் டதும் உன்னுடையசாமர்த்தியமல்லவோ சூரியனைச்சாணையில் கடை யச்செய்ததும் எனக்கு ஆயிரங்கண்வைத்ததும், உன்னுடையஆண்மை யல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று. (௭௰)

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிலனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை

சொல்வதுமறுக்கவேண்டாமெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென்னமதனவேளயர்ந்துகூறும்.

(இ-ள்.) பின்னுந்தேவேந்திரன்சொல்வான் வாராய்மன்மதா எனக்காக அங்கேசென்று சிவனைசயித்து அவருக்குக்காமலாகிரி யுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப்புத்திர னுண்டாகும் அந்தப்புத்திரன் சூரசங்காரங்கொண்டு தேவர்களைப்பிழைக்கும்படிசெய்வார் அதற்கு சமயசாதனமாயிருக்கிறது நான்சொன்ன வார்த்தையைமறுக்கவேண்டாமென்றுகையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்குஇந்தநல்லவார்த்தைதக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான்-எ-று. ()

அரன்சிலைமலையென்றாலு மடுக்கணையரியென்றாலும்
வரமுறவிசைந்தநாணு வாசுகியாமென்றாலுங்
கருமமெனுஞ்சிலைபாணந் தசணையெறுபலராகிலச் (போனான்
சுரும்படுநாண்குணத்தால்வெல்வேனெனச்சொலித் தொழுது

(இ-ள்) வாருந்தேவேந்திராசனே சிவனுக்குவில்லானது மலையாகியிருந்தாலும் விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாசுகியே நாணாக ஏறுகின்றநாணியானாலும் என்னுடையகரும்பாகிய வில்லினாலும் ஐந்துபுட்பங்களாகியபாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணியினாலும் அந்தச்சிவனைச் செயித்துப்போடுகிறேனென்றுவந்தனஞ்செய்துசுவாமியிடத்துக்குப்போனான் மன்மதன்-எ-று.

சந்தனமணமூழ்த்தெட்டவத தமிழ்ப்புதுமணமூழ்கொண்டு
வந்துமலயத்தென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சார்ந்த
திந்துவுநிலவாம வெண்ணை வலையினையெத்தத்தெங்கும
கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கோகிலமுழங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதன் சிவனைசெயிக்கும்படிபுறப்படும்போது பொதியமலையிருந்து அவ்விடத்தில்தங்கிய சந்தனவாசனையும் திவ்வியமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டுதென்றல்காற்றுவந்தது வசந்தனாகிய மந்திரியுமவந்துசேர்ந்தான் சந்திரன்கிரணமாகிய வெள்ளைவலையினைநாலாபக்கமுமவீசினான் புட்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுற்றமாமரத்திலெல்லாங்குயில்முழங்கியது-எ-று. (௩௬)

மல்லிகைமுல்லையாஞ்சங்கமதுகம்முழங்கசெய்ய
முல்லைசண்பகமசோகுமுளரியேமுதலாயுள்ள
வெல்லைபின்மலருநதேனு மிசைத்தனவிரும்பைச்செய்யைக்
கல்லினையுருக்குஞ்சொல்லார் குறிஞ்சியாழ்காதிற்கொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையானது சங்கமாகவும் அவ்வாறாபிற்சப்திக்கின்ற வண்டுகள்அச்சங்கத்தைவாயில்வைத்துஊதுகிறவர்களாகவும் விளங்க முல்லை சண்பகம் அசோகு-தாமரைமுதலாகியகணக்கில்லாத புஷ்பங்களையும்தேனையுமுண்டு நாலுபக்கமுமிறைத்துக்கொண்டு கடினமாகியகரும்புகல்செம்பு இதுகள கூடவுருகும்படி சொல்லுகிறவார்த்தையையுடையபெண்கள்குறிஞ்சியாழென்னும்வாத்தியத்தைக்கையிலேகொ

(இசை)

பொங்கியவுடுக்களான புள்ளணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குசிந்தூரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கிளிப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரெனுமபோர்வீரர் வடிக்கண்வாள்விதிர்த்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தநக்ஷத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக செவ்வானமானது ஒருதிலகப்பொட்டாகவும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற இருட்டாகியயானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகியகுதிரையும் நடக்கப் பருத்தமுலையையும் பவளம்போன்றவாயையுமுடைய ஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள் கண்களாகிய சத்திகளை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்-எ-று. (௫௫)

கோணியகருப்புமைந்து குலமலர்க்கணையுங்கொண்டு
வாணுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனத்தினோடு
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான் றனைக்கண்டஞ்சி
நாணினானாகால்வண்டு நாணினனங்கினானே.

(இ-ள்.) வளைவாகியகரும்புவில்லையும் புஷ்பங்களாகியஐந்துபாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இரதிதேவியானவள் கூடவர மீனக்கொடியுடனே பரமசிவன்யோகத்திலிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாமியைப்பார்த்து இவரையெவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்து வெட்கத்தையடைந்துநடுங்கினான் வண்டுநாணுடைய மன்மதன்-எ-று.

வெளிநின்றமர்த்தெதிர்த்தாலென்னவிளையுமோதனக்கென்றெண்ணி
யொளிந்தனன்முன்னேபின்னேயுமையவள்வரவுகண்டு
களித்தனமயக்கமாமோகனத்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனிநாண்பூட்டிவடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

(இ-ள்.) நேரேவெளியாகவந்துயுத்தஞ்செய்தால் என்னசேதமுண்டாகுமோவென்றுநினைத்துச் சுவாமியின்பின்தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது பார்வதி அக்கடவுள் முன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண்துணைநமக்கிருக்கிறபடியினாலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகனமுண்டாக்கும் புஷ்பபாணத்தை இறைத்து வில்லைவளைத்து நாணேற்றிப்பாணங்களைத்தொடுத்தான்மன்மதன்-எ-று. (௫௭)

ஒருகரும்புருவச்சாபமொடியினுமுலகமீன்ற
விருகரும்புருவச்சாபமுளவெனுமெழுச்சியாலே
*பொருகணைதொடுத்தானென்று புராணசுடுகணையினாலு
மொருகணைவிடுத்தான்மாரனுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனுடையவனதானதிகசண்டைசெய்தால் ஒருகரும்புருவமாகியவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின்

*ஒருகணையென்றமையால் வெற்றியென்றுவருவிக்கப்பட்டது கணையென்றசொல்மெய்கேட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்ற-

இரண்டுகரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்ற நமக்கியாதொரு குறைவுமில்லையென்கிறசெருக்கினாலேபோய்அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தகைகையாகிய அம்பையுடைய சிவன் அம்மன்மதன்மேல் தன்னெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார் அக்கண் மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங்கொளுத்திவிட்டது-எ-று. (௫அ)

எருக்கவெண்பஞ்சுபோலே யழற்கண்ணாலனங்கனை
திருக்குலங்கலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும
வெருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடன் விடையினானும்
பொருக்கெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடை புகுந்தானன்றே.

(இ-ள்.)நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனாகியமாறுபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும பயப்பட்டொளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்பு சுவாமிபூதகணங்களுடன்சீக்கிரமாகஅந்த விடம்விட்டுக்கைலாசத்துக்குளெழுந்தருளினார்-எ-று. (௫௯)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டியுமையுநற்றவமேசெய்தா
ளங்கதுபுணருமாறேழ் முனிவருக்கமலனசொன்னான்
மங்கலமேழுஞ்செய்த முனிவருமகிழ்வாயெய்தி
துங்கவெற்பிறைபாற்கிதனைச சோபனஞ்சொல்லினார்கள்

(இ-ள்)பரமசிவனானவர்தன்னைக்கல்யாணஞ்செய்துகொள்ளப்பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள்வந்துசேரசப்தரிஷிகளையழைத்து பருவதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணை கலியாணஞ்செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராசனிடத்திற்குப்போய் இந்தச சோபனசசெய்தி சொன்னார்கள்-எ-று. (௬௰)

மலையினைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமங் குடிப்பெயரேதுவாழூர்
தலமதுபுகலுமென்றான் தவத்தவர்நகைத்துசசொல்வா
ரலகிலான்பிறப்பிலல கிலையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.)ரிஷிகள்போய்ச்சொன்னவுடனே பருவதராஜன்சந்தோஷித்தான் அவன்பிள்ளைபாகியமைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவனென்னசாதி அவருக்குத்தாய்தகப்பன் பெயரென்னகுடிப்பெயரென்ன அவரிருக்குமூரெது சொல்லுங்களென்றுகேட்டான் அதைமுனிவர்கேட்டுநகைத்துச் சிவனோ அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூன்றில் அவர்கல்லசாதியென்றுதெரிவித்தார்கள்-எ-று. (௬௧)

பொருந்ததோருவகையாகிப் பிறைமுடியவன்பேராளிற்
பொருந்தநூலாருந்தேர்ந்து புனிதனைபபுகழ்ந்துபோற்றி
விருத்தியார்வாவுராளுக்குறிதகிறைவிடுத்தானன்னோர்
பருத்தங்கையினாற்கிந்தப்படியெல்லாம்பணிந்துசென்று

(இ-ள்.) அப்படிசத்தரிஷிகள்சொன்னபிறகு பருவதராசன்முதலா னவாகளெல்லாமமகாசகதோஷததையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடையசிவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன்பிறந்த நட்சத்திரத்திறகுந் தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிறகாலமுமறிந்து நிசசயமபண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாததகைப் புகழ்ந்துவணங்கி விருத்திபொருந்தியகலியாணமுகூர்த்தவோலையும் எழுதிக் கொடுத்[redacted] புவிததான் அநதவமூரிஷிகளும் கஙகையைத்தரிததசுவாமிக்கு [redacted] சகதிகளெல்லாம வணங்கிசசொன்னார்கள் -எ-று.   (சாஉ)

இமையவெற்பிறைவனோலை மூகத்திலேழுகிரிக்குமேருச்
சிமையமாலவரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாலவரைகளுமேழு
தமரவான்கடற்குஞசித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமவஞ்சிமணததினையறிவித்தாரகள்.

(இ-ள்.) இமையபருவதராசன் பார்வதியம்மன் கலியாணமுகூர்த்த வோலையை அனேகநாதர்கள்கையிற்கொடுத்தனுபபுவிகக அவாகள் சததகுலபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுககும், சககிரவாளகிரிககும் ஒலியையுடையசததசமுத்திரததிறகும், சிததா - சாரணர்-முனிவா-தேவாமுதலானவர்களுககும், அம்மன கலியாணததைத் தெரிவிததார்கள் -எ-று.   (சாஙு)

ஓலைகணடளவேசோந்த வுநதிகளேழும்புமி
மாலையாய்சசெல்லுகின்ற மகிமைசோநதிகளேழும்
நீலமேமுதலாயுளள கிரியெலாநெருககிசசென்ற
கோலமாமுனிவோாசிநத ரிமையவாளுமூரங்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) ஓலையைககண்டவுடனே எழுசமுத்திரத்திற்கும்பூமிதேவிக்கும, மாலைபோலபபிரகாசிககிற மகிமைபொருநதிய எழுநதிகளுககும, நீலகிரிமுதலாகிய சபதகுல பருவதஙகளுககும், அதிஷ்டானமாகியதேவதைகளொருககிசசோநதாாகள-முனிவாகளும, சித்தர்களும் தேவர்களுங் கூட்டங்கூட்டமாகச்சோந்துவந்தார்கள்-எ-று. ()

அட்டதிககனைத்துந்தோரற கொடிகளாலடைத்தாாவிணணை
மட்டறுவிமானந்தன்னுன் மாலையான்மறைததார்வீதி
நெட்டிலைபாமையைபூக நிரைகளாய்நிறைத்தார்வெறபிற
றட்டியபுழுகினாலே மெழுகினார்தரைகளெல்லாம்.

(இ-ள்) எட்டுததிக்கையும் தோரணமும்கொடிகளாலும் இடமில்லாமல்நிறைத்துவிட்டாாகள், ஆகாயததைஇடமில்லாமல் விமானத்தினாலும், மாலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டாாகள் வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும்-கமுகுகளையும் நிரைநிரையாககட்டி அலஙகாரஞ்செய்தாாகள-மலையிலிருககிற புழுகைக் கரைத்துத்தரைகளெல்லா மெழுகினார்கள்-எ-று.   (சாரு)

தோரணஞசமைத்தார்முத்தின் றொங்கலெலாந்தொடுத்தார் வி
பூரணகும்பமவைததாா புதுமணிவிளக்குமிட்டார்   (ண்ணித்

ஆரணனுலகுமற்றை யனைவையுமமரர்நாடு
காரணனுலகுமவந்து காணவேநாணுமாறே.

(இ-ள்) தோரணங்கட்டினார்கள், அநேக முத்துமாலைகளைத்தொங்கவிட்டார்கள் ஆகாயங்களைக்கொண்டுவந்து பூரணகும்பம்வைத்தார்கள். ரத்தனமாகிய இரத்தினவிளக்குகளேற்றினார்கள்; பிரமலோகமும் அளகாபுரியுந்தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணும்படிச் சிங்காரித்தார்கள்-எ-று. (௬௬)

மணிவிளக்கனையபின்னை மங்கையாமகளிர்கூடிக்
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக் கலையினன் மருங்கைக்கூட்டிப்
பணிமணியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாரஞ்சூட்டி
யணிநுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

(இ-ள்) இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண்கள்கூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினாலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து இடுப்புத்துவளும்படிசேலைகட்டி ஆபரணங்களிட்டு, முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர் மாலைசூட்டி அழகியநெற்றியிலே திலகம்பொட்டிட்டு வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள்-எ-று. (௬௭)

பூடணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனாரைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன் முதலோரெண்ணித்
தூமணித்துகிலகற்றிச் சாதருமாலைசாற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களை எய்தமாரனைநெற்றிக்கண்ணாலெரித்து அப்பஸ்மத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரமா முதலானவர்கள்கூடிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்பூமாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணங்களைக்கழற்றிப்போட்டு மாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள்-எ-று. (௬௮)

சடையிளம்பிறையைத்தங்க ளிறையெனத்தகைந்துசூழ்ந்த
உடுகுலமெனமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவராதின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினதுசடையிலேதரித்த பிறையைப்பார்த்துத் தம்முடைய புருஷனென்று சூழ்ந்துகொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்களைப்போல முத்துக்களைப்பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவருங்காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச்சாத்தினார்கள்-எ-று. (௬௯)

வரம்பெற்றதிருமால்சாத்து மலர்விழிக்கமலசோதி
பரம்பியதனையசீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி
விருப்பியகோலஞ்செய்தா ரிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா
ரம்மையாரொருங்கிருந்தண்ணா ரானசலங்காட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினாரே அந்தக் கண்ணினது கருப்புச்சோதி காலைச்சுற்றிப்பரவினதுபோலே நீலமணிகளாலிழைத்த சிலம்பைத்தரித்தது சர்வதரோரும் விரும்பத்தருந்த அனைவரானந்தஞ்செய்கார்கள்-பரமசிவன் விஷ்ணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார்-அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தி யெடுத்[illegible]கள-எ-று.

குலவுமாலனுகிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
மலரினான்வணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர்
தலைவனெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்
பலருமவ்விறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாமபார்வையீந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின்முன்னேவந்து வணங்கச் செவ்வாம்பற்பூப்போலுந் திருவாய்மலர்ந்து வாருமென்றார்-தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிரமாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே இரத்தின கிரீடமிழைத்த திருமுடியையசைத்தார்-தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்புன்சிரிப்புகொண்டார்-மற்ற தேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபைகண்ணினாலே பார்த்தருளினார்-எ-று. (௪௧)

கலித்துறை.

முடித்தகங்கையாம்பிறைக்கொழுந்தெழுந்துமேன்முளைத்து
வெடித்ததாமெனத் தவளவான்கவிகைமேல்விளங்க
வடித்தசங்கையினவிழமர்புலிக்கொழுந்தாங்
தொடுத்துவீழ்மாறெனவிருசவரிகளசைக.

(இ-ள்) சடையிலேயிருக்குங்கங்காசலத்திலுள்ள பிறையானதுகொழுந்துவிட்டு அந்தரமாகிப்புஷ்பித்ததென்றுசொல்லும்படியாக வெள்ளைக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவிபுரி, சந்திரனுடனேசேர்ந்துவிழுந்ததுபோலும் இரண்டுசாமரம்வீசவும்-எ-று. (௪௨)

திருவினாயகனடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத்
தருவினாயகன்களாஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சார
விரவினான்முக னாலவட்டங்கொடுவீசப்
பரவிநாரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவைவைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கமெடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரமாசமீபத்திலிருந்து ஆலவட்டம்வீசவும், தும்புருநாரதரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும்-எ-று. (௪௩)

கூற்றனைவன்கணைசெய்துகைதொடுதுறுக்
காற்றுவேந்தனுந் திசையெலாநறும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாசனைக்கடவுளுஞ்சிறியவாளெடுப்பத்
தோற்றுநாதவர்கலைமதிவிளக்கொடுந்தூண்.

(இ-ள்) யமராசனானவன் தன்னத்திலேற்செய்திருக்கிற பாதக்குறிகளைக்கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாயுபகவான் திசைகளெட்டிலும் அகிற்புகை, சாம்பிராணிப்புகை; காண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேறுகிற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டுவரவும், சூரியர்களேகரும் சந்திரரேகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்-எ-று. ()

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரவமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர் முதலினோர்வீணைபார்ப்பரிக்கப்
பொருவிலான்மறை நடந்திறைதலைமைப்புகழ.

(இ-ள்) தேவகன்னியர்கோவஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத்தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச்சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்னரகிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களுஞ்சமீபித்துச்சுவாமியெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும்-எ-று. ()

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருங்கிளா
வுரகர்விஞ்சையரிமையவர்மகிழ்ந்துகண்டுருக
விருகரங்களாலுருத்திரர்மலர்மழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிமசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியரிருவருந்தவிர மற்றவேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனியீசுரர்களும், களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள்பார்த்துச்சந்தோஷத்தையடைந்து உருக ஏகாதசருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களைவருஷமாகவிறைக்க-இலட்சுமியும், சரஸ்வதியும், பனிநீர்தெளிக்கவும்-எ-று. ([illegible])

திக்குப்பாலகர்தெரிவையர்திசைதொறுந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ்சோபனம்விளம்ப
விக்குநேர்மொழிநீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையாமகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளினின்றுசேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சோபனம் பாடவும் கருப்பஞ்சாறுபோல்மாதுரியம்பொருந்தியவார்த்தைகளுடைய நீரமகளிர்வாழ்த்துச்சொல்லவும், தகுந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்-எ-று,

கண்டைபேரிகை குடமுழகாகளந்துவைப்ப
வுண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசாமுகந் தனிலுமெம்பிரம்பொலியிசைப்ப;

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை-குடவாத்தியம் -மத்தளவாத்தியம்-காகளம்-சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்புகலீரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திக்கிலும் நந்திகேசுரரானவர்வருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினதுசப்தம் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. (எஅ

என்னும்வெள்ளியாம் வரையடியிறங்கியதிடப
மன்னனல்சேனையின் கொழுங்கிரிதலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடைநெறிகடந்தடைந்ததுபதியே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடிவாரத்தில் ரிஷபவாகனமிறங்கியதுசுவாமியினுடைய சேனையின் முன்னணி இமையபர்வதத்தை யடைந்தது-ஆகாயமும்பூமியும் எள்ளிருக்க இடமில்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித்திருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத் தாங்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங்கடந்து இமயபர்வதராசன் பட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது-எ-று. ()

இமயகிரிப்பதியடைந்ததுமிமகிரிமடவார்
விமலனார்திருவழகெலாம்விழிகளானிரைத்தா
ருமைதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்ந்துரைத்தா
ரமர்செய்காமனையழித்தகண்ணெதுவெனவுரைத்தார்,

(இ-ள்) அப்படியேசிவன் இமயபர்வதத்திலே எழுந்தருளினபோது அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த்துப் பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல்பலன்சித்தியாச்சுது என்றார்கள்- அவர்களில்சிலாயுதத்துக்குவந்தமன்மதனையெரித்தகண்ணெதுவோ அந்தக்குரூரமானகண்ணைப் பார்ப்போமென்றார்கள்-எ-று.

ஆகமாரணிக்கிருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த
போகமீந்திவரிக்கையான் மாரனுடலொழித்துப்
போகமீதிவாவிரம்புறவுபிரசகனவபுணர்ந்த
மோகமாக்கிமுசலவரெனசிலாமொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன்தேகத்தையுடையவனாயிருந்தபோது இவர்யோகத்திலே யிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம் விசாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயும்இவர்போகத்திலேவிருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும்போகத்திலாசையுண்டாச்சுது-ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தசிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லை யென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர்சொன்னார்கள்-எ-று (அக)

மாயவிற்கைவேளழகிவரெழின் மிகுவடிவி
லாயிரத்திலொன்றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினற்றிறமே
யாயுமுத்தமரறிப்பரோவெனச்சிலரறைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்றகரும்புவில்லைக்கையிற் றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்தசுவாமியினுடையவடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்திலொருபங்குகாணாது-அதனாலே அவனையிகழ்ந்து தன்னைமதித்துத்தீயினாலேஅவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-தபோமகிமையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள்- ஆனால் அப்படிச்செய்வார்களோவென்றுசிலமாதர்கள்சொன்னார்கள் எ-று. (அஉ)

மாதுலன்பெருங்கிளைஞருருக்கனோ திரளும்
காதலன்பினொடுதிரதிருமேனாகலந்தா

ராதியங்கழுமதனிலே யளவிடவரியோன்
வேதியன்கரம்பிடித்தினி திழிந்தனன்விடைமுன்

(இ-ள்)யாமனாகிய இமவற்பர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலிய சேனைக ளெல்லாருமானாகிய பரமசிவனுடைய சேனைசமூகமுமிகுந்த ஆசையோ டெகூடினவர்களாய் எதிரெதிராவந்து ஒருவர்க்கொருவர்கத தழுவிக் கொண்டார்கள் முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்படாதசிவனானவர் பிர மனுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்று இறங் கினார்-எ-று. (௮௩)

இலகுமங்கையரனேகர் நீராஞ்சனமெடுப்ப
வுலகபாலகரிருமருங்கினுநடந்தொருகைத்
திலகமாதவனிருகைமேலொருகரஞ்சேர்த்திட்
டலகிலாமணி யிழைத்ததோரமண்டபத்தணைந்தார்

(இ-ள்)இப்படி சுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம் விட்டு இறங்கின வுடனே அழகுபொருந்திய அனேகம் பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்க வும் அஷ்டதிக்குபாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலு ம நடந்துதாங்கிவரவும் எல்லாருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினு டைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக கண க்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந் துசேர்ந்தார்கள்-எ-று. (௮௪)

அரிபமண்டபத்தமைத்த பீடிகையின்மீதமைந்தார்
வரையிடைப்பிறந்தமைவளர்முலைசொலவருவார்
குருமலர்க்கையி லேந்திவந்தருள்குடியிருக்கும்
திருமுகத்தியை யிறையவன்வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்) சுவாமி அருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்திலெழுந்தருளினார்-ஸ்தனங்கள்மலைபோலே யிருப்பதினாலே அந்தஸ்தனங்களே இவர்கள்மலையிலே பிறந்தார்களென்றுகாணபிக் கும்படியாக வருகிற மாதர்களுடைய நிறம்பொருந்திய புஷ்பம்போ லும் கைகளிலேதாங்கிக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழ கியமுகத்தையுடையபார்வதியைச்சிவனுடையவலப்புறத்திலேகூட்டிக் கொணர்ந்துவைத்தார்கள்-எ-று. (௮௫)

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிமேற்பொரி யிறைத்தநெய்சொரிந்திமந்திரத்தா
லென்னையாளுடை யிறைவனுமேழுலகீன்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்துமுவலஞ்செய்தான்கனலை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாணமண்டபத் திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமாவானவர் கலியாணச்ச டங்கைவிதிப்படிமுடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனானவர் அக் கினியிற்பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிபண்ணி முன்னமே ஏழுலகத் தையும்பெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரமவ லமாகச்சுற்றிவந்தார்-எ-று. (௮௬)

ஒற்றைவால்வளையொலித்தது சுருதியுமொலித்த
சுறறும்வானவ ரிருடியர்மலர்மழைசொரிந்தார்

பற்றியாசனத்திருந்தன னனைவரும்பணிந்தார்
பெற்றதாதையோடன்னையைப் பணிந்தனள்பெரும்பை.

(இ-ள்)வெண்மைபொருந்தியதும்பறைசங்குமுழங்கவும், நான்குவேத ங்களும் சப்திக்கவும், நான்குபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும் ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தில் எழுந்தருளினார்- அப்போது சர்வதிரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார் பார்வதியானவள் அவள் தாயையுந் தகப்பனையும்வணங்கினாள்-எ-று

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தவன்பினாலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்)தேவர்களும் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் மற்றசாவத்திரபேருஞ்சு வாமி எல்லாரிடத்திலும்வைத்தபிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமீநீர்முன் னே எரித்த மன்மதனைஎழுப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்துக் கி ருபைசெய்தார- பரமசிவன்-பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார்கள்-எ-று. (௮௮)

அதற்பினன்றுலுமை கவுரியுருவியொன்றாகி
மதத்தவானனையகுமாரனைப்பயந்தனாமகிழ்வாய்
விதித்தவேலினைக்குமாரனுக்களித்திறையடுத்தான்
கொதித்ததாருகனுயிர்குடித்துவந்தனன்குமரன்.

(இ-ள்)அப்படியேதிருக்கலியாணம் நடந்தபின்புசுவாமியும் அம்ம னுமிருந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருந் திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுவரரையும் சுப்பிரமணி ரையும் பெற்றார்கள்-அதன்பின்புசுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு ஒருவேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பினார் அவர்போய் அந்தத் தாருகாசூரனை வேலாயுதத்தால் விட்டெறிந்து கொன்று சந்தோஷத் தையடைந்தார்குமாரசுவாமி-எ-று. (௮௯)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள்பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசேவகனுடனிமையவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பில்வாழிமையவர் முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவனிருந்தனனப்பால்.

(இ-ள்)மயில்போல்விளங்காநின்ற பருவதராஜன்மகளாகிய பார்வதி யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிர மணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கிச, தேவர்கள் முனிவர்களு டைய கண்களிக்கக்கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்-முப்புரத்தை எரித்தவராகிய பரமசிவன்- அதன்பின்பு-எ-று. (௯௰)

மூன்றாவது- திருவவதாரச்சருக்க- முற்றிற்று.

ஆகதிரு. ௨௬௰-௨௱௪

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையமுகிறவழு மிமகிரியின் றபோபலத்தான் மேனைபெ ண, வன்னையிடத்தென்னன்னையவதரித்தகதை சிறிதேயறைந்தேனிப் பால், பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநயனமிருகரத்தாற் புதைத்தவாறுந், தென்னருணைமாநகரி லன்னவினை தீர்த்ததுவுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

(இ-ள்) மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள்தவழ்ந்து போகாநின்ற இமவற்பருவதத்தின் தபோபலத்தினாலே மேனாதேவியிடமாக என்தாயாகிய பார்வதி அவதரித்த கதையில் கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அந்தப் பார்வதி பொன்போலும் சடையுடையசிவனது அழகியகண்களை இரண்டுகைகளினால் பொத்தியதும் அதனால் வரும்வினையைத் தெற்கின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மைபூசைசெய்துதீர்த்ததும் சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. (க)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஊடுவர்புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மாலை
சூடுவாமறைநூல்கேட்பர்சொல்லுவார்வீணாதம்

பாரிவர்பலவிநோதம் பயிற்றுவர்பலகாறகூத
மாடுவர்வெல்லாந்தாற்ப மணிகலம்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்) சிவனும்பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச்சூடிக்கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும், விளையாடுதலியறைவாசிததும் மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செயதும், பலதாம் கூத்தாடியும், அதனால் வெற்றியையும் தோறவையு மடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள்-எ-று. (உ)

இதுவுமது.

அந்தவேளையிலென்னன்னை யையனையிறைஞ்சியையபா
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளெந்தை
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னே சுடர்களெம்மிருகணென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைப்புதைததாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் என்தாயாகியபார்வதி சுவாமியை வணங்கிப் சந்திரசூரியர்கள்யாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகிய கனிபோலு வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடைய கண்களென்றுசொன்னார்-சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயானவள் கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால் மூடினள்-எ-று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

ஈசனார்விழிபுதைத்தலு மிருட்பிழம் புருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டன திசைகளும்புவியு
மாசினீலமால்வரையெனக்கருகியமலைகள்
காசலாவிய நதியெலாம்யமுனைபோறகறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையகண்களைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்கூட்டத்தை யுருக்கசெய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும பூமியுமிருண்டதுகள்-மலைகளெல்லாங்குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுததது கள் -மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம யமுனாநதிபோல் கறுத்ததுகள்-எ-று. (௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மறையவனுமாரணனு முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும்வானோ, ரிறையவனும்விழியொளிபோய்ப் பிறவிநெடுங் குருடரொனவிருந்தார்மறறைக, சறவைகிரைமுதல்விலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த கண்ணதாள, துறவறமும்பிறவறமுந் தொலைந்தனமற் றுளதொழிலுந்தொலைந்ததன்றே.

(இ-ள்) பிரமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நாலுவேதங்களும், தேவர்களும்; இந்திரனும், கண்ணினது பிரகாசமறறுப்பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள், பசு-காளைமுதலிய மிருகங்

ளும், பட்சிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள்-துறவறமில்லறமிரண்டும் ஒழிந்ததுகள்-மற்றவெல்லாததொழில்களும கெட்டதுகள்-எ-று. (௫)

கலிநிலைத்துறை.

தேவர்மானிடரிராக்கதர் நிறமெனததிரிந்தார்,
கோவலிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிகொடியானதவ்வளவின்
மூவாதேவனுக் களவறுமுறைசெய்யப்புகன்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இராட்சதர் நிறம்போலக் கறுத்தார், ஆகாயத்தில் இந்திரன்வாகனமாகிய வெள்ளையானை கரிபோலக் கறுத்தது, கெடுதலில்லாதபிரமாவின்கொடியாகியஅன்னமகாகம்போலகருகியது, அப்படிஎல்லாப்பொருளுங்கறுத்து மயங்குகிறகாலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும போயமுறையிட்டுத தங்களகுறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனியேழுந், துஞ்சமிருளகன்றது பன்னிருகோடி சூரியர்தந் தோற்றம போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழிபுதைத்ததிருக்கரமலரைவாங்கினின்றாள், விஞ்சுமறையவாவளர்க்குங கனல்போல விழிமூன்றும விளங்கின்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்வேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்னிரண்டு கோடி சூரியருதயம்போலத் தமமுடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க-ஏழுலகமும அந்தகாரத்தைநீக்கியது, பார்வதியானவள பொத்திய கையைவாங்கிநின்றாள், பிராமணர்கள் வளர்க்கும யாகாக்கினிபோல மூன்றுகண்களும விளங்கியதுகள்-எ-று. (௭)

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிந்துரைப்பாளெண்டிசூலப் படையாய்காவலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பததா யார்புதைத்த சடாடவி யாயவையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாக விழிபுதைத்தகொடும்பாவஞ் சூழலுமாறு, சீர்புதைத்த பாரிடத்திற்றவம்புரிதற்கானவிட மிகழ்த்து மென்றாள்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக் கொண்ட வயிற்றையுடையபார்வதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தை யுடையவரே, இயமனைமார்பிலேயுதைத்த மலர்போன்ற பாதங்களை யுடையவரே, ஆத்திமாலையையணிந்த சடைக்காட்டினையுடையவரே, ஏழுலகமும் மேகநிறத்திலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக உமதுகண்களை மூடிய கொடியபாவமானது போகும்படியாகச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்வதற்கு நல்ல இடஞ் சொல்லுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (௮

ஈசனுமங்குரைத்தருள்வா னுனைவினைவந்தணுகாதே யெவரினும் யார்க்கும், மாசகலும்படிக்கரியதவம் புரிய விரும்பினையேன் மதுரை மாயை, காசியவந்திதுவாரகை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடையகாஞ்சி மேவிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிகேட்கச் சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்ப... ம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப்பாவம நீங்கும் பொருட்... தவஞ்செய்யஇச்சித்தாயாகில்மதுராபுரி- மாயாபுரி-காசி-அவந்தி-துவாரகாபுரி-அயோத்தி, இவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சீபுரத்திற்போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ் செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியைவணங்கித் திருவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்-எ-று. (௯)

விசையமகள்குடையெடுப்பசயமகள் பொன்னடப்பைகொடுவிரைந்துமேவ, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங் கமலினியு மருகில்வீசத், திசையிலிளகில வெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற் சென்றபோது, இசைபெருகுமறமபெருகப் புனல்பெருகும புகழ்க்கம்பாநதியைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செயலட்சுமி பொன்னடப்பந்தாங்கிச சீக்கிரத்தில்வர, இரத்தினங்களிழைத்தசாமரைகளால் அருந்ததியும இலட்சுமியும் இரண்டுபாகங்களில் நின்றும் காற்றுகளைவீசாநிற்கச் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தைவீசும்முத்துப்பல்லாக்கின்மேலறியாவரும் விரும்புகின்றதரும் பெருகச்சலம்பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடைய கம்பாநதிக்கரையில்வந்துசேர்ந்தாளென்றவாறு. (௰)

இறந்தவுயிரினிமீளப்பிறவாமலிறவாமலிறைவனூர்தன்,சிறந்ததிருவுருவாகுந்திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழைகருகுமுழுந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்பன்னாள், நறுந்தாரடையினாசன்விடை கொண்டுசிறபத் தொண்டைவளநாட்டைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) இறந்துபோனஉயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இறக்காமலும் பரமசிவனுடைய திவ்வியசொரூபமாகின்ற காசிப்பதியைச்சேர்ந்து விஸ்வேசருடைய பாதம்போற்றி மழையிலலாமல் வருந்தாநின்ற சீவர்சிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத்தைப் பலநாள்வளர்த்துத் தேன்பொருந்திய மாலையைத தரித்த அத்தேசத்திராசன்விடைபெற்றுசிறந்த தொண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தாள் பார்வதி-எ-று. (௰௧)

மரைதவழுந்தலைப்பலவின்பழமதுவாய்விரிந்தாலுமகரவாழைப், பழமதுவாய்விரிந்தாலும்புதுமதுவாய்விரிந்தொழுகும் பழனநீங்கி,குழைபாவுடமாடும் விழிமாதர்நடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப்,பொழிலகத்தின் மடமயில்கணடமாடுந்திருக்காஞ்சிப்புரத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) மேகங்கள்தவழாநின்றதலையையுடைய பலாவினது பழங்கள் வெடித்தாலும் மகரவாழையினுடைய பழங்கள் அவிழ்ந்தாலும்,புதிய

தேன்பெருக்கெடுத்துவாய்க்கால்வழியாகவோடிவிழாநின்றகழனிகளைக்கடந்து குண்டலம்வரைக்குந்தாவுகின்றகண்களையுடையபெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளில் இளமையாகிய மயில்களநடனஞ்செய்கின்றகாஞ்சிபுரத்தலத்தைச்சேர்ந்தாள் பார்வதி யென்றவாறு. (௰௨)

தாவாத்தையழிவாக்கிமணிநிரையுள்ளறிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர், நூபுரத்தம்புயசரணஞ் சிவப்பேறவிழைமருங்குனுடைகைவேறு, மாபுரத்தின்மணிமேடையாமவையாக்குவிளையாட மலைகளாகுங், கோபுரத்தி னெடுங்கொடிகள்காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக் கொழுகொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும்மரங்களையுமுருகச்செய்து மனிதர்களுடையவுள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகியகண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்ததாமரைமலர்போலும்பாதஞ்சிவக்க நூல்போலு மிடையிளைய வருகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கின்றஇரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகளரம்பைமுதலாகியபெண்களுக்குவிளையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள்கற்பக விருக்ஷத்திற்படர்ந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுகொம்பாயிருக்கும்-எ-று. (௰௩)

பாதநாடகமாடு மயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சுரதநாடகமாடுந்துடியிடையார்களவருடன்றுவளும்போது, மாமதாதிகளறுத்த விழ்த்தமணிமேடையினுமவாரிவீச, வாதனுக்கமானதனூறு முதலின்றளவுமாழிகானே

(இ-ள்) பரதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும் கயிற்றுவழியாகவாடுகிறசிங்காரமபொருந்தியபிரதமைபோலவுஞ்சுரதவிளையாட்டைச்செய்கின்றஉடுக்கைபோன்றஇடையினையுடையபெண்கள புருஷர்களோடுபடுத்துப்புரளும்போதுமரகதமுதலிய இரத்தினாபரணங்களறுத்தகோபித்து அவ்வுப்பரிகையில்நின்றுமெடுத்துவீசியெறிய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்நாகரமென்கிறபெயர்பெற்றது-எ-று. (௰௪)

அனையமருங்ககன்றவஞ்சியொருமாவின்கீழிருக்கு மரனைப்போற்றிக், கலைலனையவினைகளையுநடுக்குவிக்க நடந்ததிருக்கம்பைபேவிப், புனையமணல்குவித்திலிங்கவடிவாக்கியுமைபூசைபுரிந்தாளப்போ, தெனையுடையானவடவத்தினுறுதிநினைந்தறியக்கங்கையேவினனே.

(இ-ள்) அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்குமேகாம்பரநாதரைவணங்கி நெருப்பொத்தபாவங்களைக்கெடுக்கோடிப்போகவுருகின்றகம்பைநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாகப்பார்வதி பூசைசெய்யும்போது எம்முடையசுவாமி அவள்தனத்தினுடைய உறுதியையறியக்கங்கையைப்பிரவாகமாக வரச்செய்தார்-எ-று. (௰௫)

பூதலமேற்குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்கவிழ்ந்துவரும்பொன்னி தானோ, ஆதியிலேயந்தமுனியாசமிதேயுமிழ்ந்தவலையாழிதானோ, ஏத மறத்தவம்புரியுமபகீரதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கததாலே, காதின்வழி யொழுகவிடப்பாவியகங்காநதியோகமபையாறு.

(இ-ள்) பூமியில்அகஸ்தியமுனிவர்கமண்டலங்கவிழ்ந்ததினாலே வருகின்றகாவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிகாலையில் ஆசமனஞ்செய்துமிழ்ந்தசமுத்திரத்தின் பெருக்கோகுறமற்றதவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச்சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதின்வழியாகவிட்டப் பெருக்கெடுத்துவந்தகங்காநதியோவென்றுசந்தேகப்பட விருந்ததுகம்பை

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம் (௩௯-எ-று

மங்காநதியின்மணிலிங்கமழியாதிருக்கும்வகையுமையாள்
வெங்காதலினாலணைபவள்போல்வெற்பாரிமையவெற்பாடன்
சங்கார்கரத்தாலிருதனத்தாலிறுகவிறுகத்தழுவுதலும்
கொங்கார்களபத்திருமார்புமுருகியுருகிக்குழைந்தாளே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்போதுமணலாலேசெய்தலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயத்துக்காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைகிறவள்போல் இமவற்பர்வதராசகுமாரிவளையணிந்தகைகளாலும், இரண்டுகொங்கைகளாலும், இறுகவிறுகத்தழுவுதலும், வாசனைபொருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு உருகிக்குழைந்தாள்-எ-று. (௪௰

மனத்தானினைந்தபெருந்துயருமணக்கப்பிரிவுமுடன்றீரத்
தனத்தாலொருகிழங்கழுத்தித்தலைகட்போலத்தழுவுதலு
மனத்தால்விளங்குங்கம்பைநதியருணாசலத்தையொருபொழுது
நினைத்தாவினைகளிரண்டுபோலிரண்டாயப்பகுத்துநிமிர்ந்ததே!

(இ-ள்)தன்னுடையதவத்துக்குப்பங்கம்வாராமல் நினைத்திருந்ததுன்பமும், சுவாமிகூடாமற் பிரிந்ததுன்பமும், தீரும்படி ஸ்தனங்களிலேகொருகிழங்கமழுத்திமுனைஞளபோல அணைத்தவுடனே, அன்னங்கள் சூழ்ந்தகம்பைநதியானது அருணாசலஸ்தலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடையநல்வினை தீவினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்துவிங்கததைச்சுற்றிப்போனது-எ-று. (௪௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்கரத்தைப்பாங்கர் விளங்கிழையவர்கள்சூழத்
தொடுத்ததபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணிந்தவளதொழுதாளந்த
வடுக்கணாளதனதுகேள்வன்மாயினைத்தொடாதுகாணித
தடுத்திடுவகுறிகளபோலவிளங்கியதழும்பாயமமா

(இ-ள்)பார்வதிசுவாமியைத்தழுவியகைசளைவிட்டாள் அருகில்பிரகாசிக்கின்றஆபரணத்தையுடைய அனேகம்பெண்கள் சூழபுஷ்பமாலையுஞ் சந்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள பாவடுபயோன்ற கணக

லையுடைய அந்தஅம்மைதன்னுடையசுவாமிமார்பைமற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படி தடுக்க வைத்த குறிகள் போல் தழும்புகள்விளங்கியதுகள்-எ-று. (௰௯)

அப்பொழுதானுமாற னடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
மூப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந் தாளு
மைப்பொலிகுழலாள்கொங்கை வளைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெய்ப்பொலிநீறுமாகத் தேவன்றினார்விடையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில்பரமசிவனும்பாண்டியராசன் அடித்தழும்பிருந்ததிருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர்களுடையகிரீடங்களின் தழும்பிருந்ததிருவடிகளும் மேகம்போல்விளங்குங் கூந்தலையுடையபார்வதி முலைத்தழும்பும்,வளைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின் மேல் எழுந்தருளினார்-எ-று. (௨௰)

அந்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானிற்
றுந்துபிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
விந்திரன்றிருமாறேவ ரிறைவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம் பொழிய தேவதுந்துபி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்காநின்றன தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும் தேவர்களும், பார்வதியைத் தொழுதார்கள்-அழகுபொருந்திய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மனும் பரமசிவனை வணங்கினாள்-எ-று. (௨௧)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளைநோக்கி
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்று
னெண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றாள்.

(இ-ள்) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மன் ரிஷபவாசனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசை செய்தலை மேல் புகழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பார்வதியைப் பார்த்து உனக்குவேண்டியவரம் எதுசொல்லென்றார்-அதற்கு அம்மனும் வேறேயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமது இடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (௨௨)

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததீமை
இத்தலத்தினிப்பூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமாநகாந்தன்னை நினைத்தபேர்க்களிக்குமூதூர்.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனருளிச்செய்வார், கண்களை மூடியதனாலே அடைந்த பாவம் இந்தஸ்தலத்தி லினிமையானபூசை செய்தலி

ஞலேநீங்கியது- இத்தமெய்மையானஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம்பிரகாசிக்கு மதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும்-எ-று.

ஆரணன்றிருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல்கீ ழுலகெலாம்பொருந்திநிற்போம்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்பாகந் தருகுவோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள்.) பிரமாவும், விஷ்ணுவும்தேடப்பாதமும், சிரசும், அவர்களு க்குத தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாகிய மேலை கீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாயநிறபோம்-பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலையு ருவமாயிருப்போம-அவவிடததில்வந்தால் கசசணிந்த தனத்தையு டையபெண்ணே இடப்பாகத்தைததருமோம் வாவென்றார் பரமசி வன்-எ-று. (௨௪)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித தலமெனவுரைததீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிகமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத தலததினுக்கிணையாம்பேரூர்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிப்பிர மண சொலலுவாள்-இனிமைசேர்ந்த கைலாயம்காசி இவ்விரண்டின தலஙகளிலும இந்தககாஞ்சீபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் அத் தலத்துககுச்சமானமாகிய பெருமைபொருந்தியஸ்தலம்வேறொன்று ண்டோவென்றாள் பாரவதியமமை-எ-று. (௨௫)

அவ்வுரைமறுத்தெகோமானருட்வானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுமில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமருணைபோல
வெவ்வினைதவிர்க்குமூருமிலையெனவிளம்பிப்போனார்.

(இ-ள்.) அப்படிபார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவர்மறு த்து நமக்குச்சமானமாகியதெய்வமும் பஞ்சாக்ஷரததிற்கொப்பான ம ந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியானசமயமும், டொல்லாதபாவங்களைத்தீ ர்க்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குசசரியானஸ்தலமும், உலகத்திலில்லை என்றுதிருவாய்மலர்ந்துகைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார்-எ-று. (௨௬)

கொம்பனாள்பொறுப்பாயிதென் றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றிக்
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலததையுங்கடந்துவேலன்
தும்பிமாமுகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்களசூழச்
செம்பொனாள்கவரிவீசச சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

(இ-ள்) புஷ்பக்கொம்பையொத்தபார்வதியானவள் சுவாமிநான்தெ ரியாமல்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இர ண்டுகைகளையுங்குவிதது வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சீபு ரததையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி- சப்தகன்னிகள்- வயிரவர்- சிவகணங்களசூழவும, இலட்சுமிகவரிவீசவும், பல்லக்கி லெழுந்தரு ளினாள்-எ-று. (௨௭)

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவீறிக்
கண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுங்கரைந்துசோர
வெண்மலாமடவாள்போற்றக் காவதமிரண்டுநீங்கி
விண்மதிமுகத்தாண்மறலோர் வெள்ளிடையருகிறசேர்ந்தாள்

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்களை தளிருண்டாகிசதழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச சொரிய பாராகல்லுகளும பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைதாமரைப்பூவில்வாசஞ்செயயும சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகாததூரம்போயச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதிஒருவெளியிடத்திலிறங்கினாள்-எ-று. (௨௮)

வெய்யவனுமையாரென்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவன்மரகதத்திற் கரியவள்காமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினாளென்றறிந்துயிர்சிதைபபான்போலப்
பையமேறகடலிற்பாய்ந்தான்குமாவேள்பநதல்செய்தான்.

(இ-ள்.) சூரியனானவன் தன்னையாரென்று பரமசிவனைகேட்டதனாலே நீலம்போன்றகையும, மாகதம்போன்றவடிவமுமதாமரைபபூபோன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்காலுமபொருந்திய அமமன்சாபத்தினால் வருந்தினாளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டுவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்துஅஸ்தமித்தான்-சுப்பிரமணியர்அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தலபோட்டுவைததார்-எ-று.

அந்தஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது

அன்னையுங்குகனைநோக்கி யரம்பையாற்பந்தல்செய்து
பன்னிருகாமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோாகருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைந்நிறைவேலைவேவி யழைத்திடுகெனத்திலென்றாள்

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருந்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னுமொர் வேலையிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செயகிறதற்கு நல்லபரிசுத்தமானஜலம்வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தைவேவிஅழைப்பியென்றுசொன்னாள்-எ-று. (௩௰)

காதலானிறைஞ்சிக்கந்த னேவினன்கைவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன்புகழ்புருகூதன்போதன்
வாகுபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவுரைவாட்டி
மீதிலெழ்கிரியைவிட்டிக்கொணர்ந்ததுவேலைநீத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடு சுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தைக்கையேவினார், அதுபோதவான் - புத்திரான்டன் - புருகூதன் - ரீபாதன் - பாண்டாங்கன் - சோமன் - வாமன்னென்றுசொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும், அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும், உருவிச்சில தண்ணீர்க்கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டுவந்தது - எ - று. (௩௧)

அநந்தநதிக்குச் சேயாறென்றுபெயர்.

கந்தவேலனைழைத்தவாறிற கடலெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போ துணைபதம்பணிந்தாற்றித்
சிந்துரீசிவப்பதேதென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறுதிருமுகற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியா வாவழைத்த ஆறறிலே கீர்க்கடலெல்லாமுழுகித்துக்கொண்டுவாழைப்பந்தலிலிருந்தாள் அப்போது அம்மனை வணங்கி இந்தஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க, அந்தவிவாதத்தைச்சிவசுப்பிரமணியருக்குச்சொல்லுகிறாள்பார்வதியானவள் - எ - று. (௩௨)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவாறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தா ரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேழு மயன்பதங்கருதிப்பன்னா
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாளந்நாள்

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிறபட்டணத்தில்ஏழுபிராமணர்கள்அறியாதகாலத்தில் அனந்தவினைகளைச்செய்து அதன்பின்புவல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்றுஅன்னத்தைத்தனக்குவாகனமாகக்கொண்டபிர்மாவைக்குறித்த இலைகளையே சோறாகஉண்டுபலநாள்தவஞ்செய்தார்கள், அக்காலத்தில - எ - று. (௩௩)

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வனாகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமாரவேள்விடுக்கும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
சதுர்முகனுரைத்துப்போன வைவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்.) பிர்மாஅவ்வேழுபேர் முன்னேபோய்பாவிகளே நீங்களேழுபேரும்ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவஞ்செய்வீர்களானால் அப்போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணியர்வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள்சடையோடு கூடிய சிரசுகளும்பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார்அவர்களும் அப்பிரகாரம்தவஞ்செய்தார்கள். (௩௪)

[வேறு.] எழுவரையுமதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளந்துநீயெறிந்தகூர்வே, லழியுறவருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்ததுகா ணனையாலே, வழுவிலையிக்குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற்பட்டா செழுமுனிவர்குருதியினாற்சிவந்ததுபோய்ச்சிவந்ததுவேசெக்காவானம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலையேழையும் பிளக்கது உன்னுடையகூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமானது அதனால்கழிச்

தொழுகுகிற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு ஜலங்கலந்து சிவந்துபோய் விட்டது-உனக்கொரு குற்றமுமில்லையென்று செல்ல அம்மன் பாதத் தில் சுப்பிரமணியர்வணங்கிச் சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினால் சிவப புநிறத்தையடைந்ததுபோலச்சிவந்ததுசெவ்வானம்-எ-று. (௫௫)

வித்தகர்கண் புதைக்குமுனம் பார்தவிருண் மறுமையிற சூழ்வினை
போல, வத்தலத்திலுமையவளைப் பின்பிடித்தாலெனப்பாதந் தங்
தகா,முத்தமியோசிறுகதவிப்பாந்தலின்கீ ழிருப்பவளென் றும்பரிட்ட,
மித்திலப்பந்தரின்கீழாயவிளங்கியது தாரகையானெருங்குமகனம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய கண்களை முன்னேமூடின திருவுலகமெலலாம் பாவியவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையிலவந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவகனைதப்போல அந்தஸ்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மனைப்பிடித்ததுபோலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின்கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்தமுத்துப்பந்தலையொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால்நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்-எ-று. (௫௬)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுகமகற்றியந்தி வானச்சோரி,
கோலமுடன்படிகலிங்கங் கொண்டதுபோன்மதியெழுந்துகுடபாற்செ
ன்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்கவளாவிருளனைத்து
நீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்ததுசெம்பரி
திரானே.

(இ-ள்.) மாலைக்காலமென்கிறதுர்க்கையானவள்இருட்டாகிய மகிடாசுரன்தலையையறுத்து அதனால்செவ்வானமென்றுசொல்லப்பட்ட இரத்தகோலத்தோடுபொருந்தியஸ்படிகலிங்கத்தைக்கைகொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகிமேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்தது நீலகண்டராகிய பரமசிவனது இரண்டுநேத்திரங்களையும் அம்மன்புதைத்த அளவில் நான்குதிக்கும்பரவியஎல்லாவிருளும்போகும்படியாயவிழித்தஅச்சுவாமியினதுநெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிறமபொருந்திய சூரியனகிழக்குத்திக்கில்உதயமானான்-எ-று. (௫௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கைநிகராஞ்சேயாற்றிற்காலைசந்திகடன்கழித்து, மங்கைகனக
ச்சிவிகையின்மேன்மறையோலமிடவழிகொண்டாள், பங்கமலந்தீரவ
ழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக், கனகிமலையாயவிளங்கியசி ர
ண்ணுமலைகண்டுதொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறென்கிறநதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகோஷமுழங்கநடந்து பசுப்படுத்து மும்மலங்களைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சமலைக்குநெருப்புமலையாய விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்துச்சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள்-எ-று. (௫௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்- வேற்றுவண்ணம்.

வென்றிபிறக்கவர்த்தபொருள்புகிர்த்திறைவிபலியாடும்வேனிற்பர்

லைங் குன்றமெல்லாம்வெறியாடன் முல்லையெலாம்பொதுவர் மின்னார்
குரவையாடன், மன்றல்கமழிந்திரற்குவிழாவெடுத்துக்கொண்டாடன்
மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினச்சுறவுநுண்ணுணக்கிபணககாடுமூச்சி
ாககானல்.

(இ-ள்.) கல்லணமயிலுமலைபாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்நிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள்; மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர் ஆடுவெட்டுகிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைதரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் சுறாமீன்களை காயப்போடாநின்ற கடலருகாகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வருணனுக்கு திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (ரு௯)

சோதிபெறுகரக்கமறையவ்புசொரிகையினற் றூய்மையால
மாதனாவெலலங்கலத்தமகிழ்ச்சியினற் பொனகலந்துமருவுதலால்
போதகரிசனங்கொணைடப்பெருகுதலான்மதுவுடையபொருநல லே
சீதரனேரியாகத்திருநதிநாறுமிசையெலாஞ்சிறந்ததன்றே.

(இ-ள்.) திருநதியானதுஒளிபொருந்தியதுதிக்கையையுடைய யானைகள்மலையச சலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும, பரிசுத்தமாகியபெரிய பூமியெலலாமபரவிய சகதோஷத்தினாலும, பொன்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மஞ்சளபொடிகளையப் பெருக்கினபடியாலும, தேனைத்துகூடிடைந்துமோதுதலினாலும், என்றாந்திககுப்பொருளகொண்டுசிலவைடவகையாலகாணுடையத்தகமறையப்பாணங்களைச் சொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்தியகோபிகாஸ்திரீகளைச் சேர்ந்திருக்கிறகினாலும், வைஷ்ணவா உருகந்தனையசெய்கிறபடியினாலும், பதுவெபைநிற அசுரன்சாகயுத்தஞ்செயதலாலும் விஷ்ணுவுக்குச்சமானமாகநாலு திக்குகளிலுஞ்சிறந்தது-எ-று. (௬௰)

இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்புக்கூறுதும்.

மேவுபுலவல்பரப்பதொழுகக குளிர்நதுமயிர்பொடிததனபோல்விதந்திறரேம்பி, காவிலுறைபசுங்கிளியின் சிறகெனவேபசந்து தொண்டைக்கனியாயமுற்றி, கூவுகின்றவாரணத்தினிதம்போலவீரதெழுந்து குறையிலசாலி, பாவையுமைத்வமபுரியுந்தலமிதெனப்பணிந்தனபோற படிந்தனவே.

(இ-ள்) அந்தநதிநிலங்கந்த நீர்பரந்துஒழுகிறபடியினாலே குளிர்ந்தபூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல குறைவிலலாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளின்வாசஞ்செய்கிறபச்சைகிளிகளினதுசிறகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்து தொண்டைக்கனிபோல் முற்றிகூவுகின்ற கோழிக்கழுத்தைப்போலவிரிந்து பார்வதிபூசையைத வசுபண்ணுகிறதலம் இதுவென்று வணங்கினதுபோல வளைந்து கிடக்கின்றன-எ-று. (௬௧)

சந்ததமுமேருமுவர்பதம் பார்த்தங் கரிந்தவரிமுக்குமாரி, இந்திரனருலகிலெறுடபோர்செய்வானெழுமலையாமென்னபபோர்ச்சி, தந்தா

மேகசூற்றிரவிபுரவிகள்போற் கடாவிடுகதேயாற்றித்தூற்றி, மந்தரமாமே னகருவித்து வழங்குகினுந் தொலையாதெனமருதவேலி.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் உழுவோர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்துஅரிகளைச்சுமையாககொண்டுவரித தேவேந்திரனுலகத்தோடெண்டைசெய்ய எழுந்த மலையென்று சொல்லும்படியாகப்போர்போட்டுஆகாயவழியாகவருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும்,கடாக்களைவிட்டுஅடித்துவைக்கோலை விலகத்தூற்றி மந்தரகிரிபோலக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் நெல்குறையாது மருதநிலத்தில்-எ-று. (சஉ)

கயலினமென்றுழத்தியர்தங் கண்ணிழலைக்கண்டுகருங்கயல்வந்தேறும், அயலிவர்கொடும்புருவநிழலினைக்கண்டேசிலையெனவஞ்சிமீளும், மயலுதவுமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டுசேரும், இயலும் வாசிநிழல் சண்பகப்போதெனவெருவியரியல்போகும்.

(இ-ள்.) வயலிற்களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக்கண்டு சேற்கண்டைகள் நமயினமென்றுவந்துசேரும், பின்புஅந்தஇல அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்பட்டோடும்,ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடையமுகத்தைத்தாமரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டுகள்வந்துசேரும்-அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (சங)

பெரும்பழனத்துழத்தியர்தங்களைகளை வராலெனப்போய்ப் பிடித்துப்பள்ளர், திருமபவுமங்கவர்புறங்கால் கமடமெனப்பிடி மருதத்திணைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண்முகத்தினுக்கும் விழியினுக்குந்தோமென்று, சுரும்பினுடன்கலுழ்வன போற்றுமரையுங் குவளையுந்தேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள்.)பெரியவயல்களிற களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடையகளைக்காலை வரால்மீனென்று பள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்துமறுபடியும் அந்தப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்றுபிடிக்கு மருதநிலந்தோறும் தென்னங்குரும்பைபோன்றமுலைகளையுடைய பெண்களது முகத்திற்கும், கண்ணுக்குந்தோற்றுப்போனோமென்று வண்டுடனே சொல்லியழுகிறதுபோல்தாமரைப்பூவும், நீலோற்பலமும்,தேனைச்சொரியும்-எ-று. (சச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிழலையுஞ்சுளிக்குமேதி நெடும்புனல்குடையவன்ன
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிரமணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கியையவூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்.) எருமைகளிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வாழ்ம்பொருந்திய தானத்தையுடைய சோலையில்நடும்பிரகாசம்பொருந்திய இரத்னாபரணங்களையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கின்ற அரிகிணையென்னும்வாத்தியத்திற்கு இசையும்படியாகஊதுகின்ற புல்லாங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற்பொருந்தியவண்டுகள் இசையும்படியாகவூதும்-எ-று. (சரு)

பூகவண்டினங்களெல்லா மூடிந்தசங்கிலிகளாக்
காசுசெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகளாட்டத்
தேசுவாய்க்கவளமபெற்றுச் சேறுகபபாகைசிந்தி
வாசவன்களிறுபோலூமருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

(இ-ள்.) ஒழுங்காய்மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுகூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும, இரதம்போலு செறகதிர்கள்சாமரைபோன்ற [illegible] பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிறபொருளைச்சிலேடை [illegible] கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்கொண்டதேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும தேறித தன்கண்ணிருக்கின்றபாகனைத் தள்ளிக்கொள்ளுதலாலும, தேவேந்திரனேறுகின்ற ஐயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது-எ-று. (௬௬)

தேசுவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்தல் வளப்பங்களைப்பெற்று என்றுமயானைக்குப்பிரகாசத்தையுடைய கவளம்பெற்று எனப்பொருளகொள்க-தேறுகட்பாகைசிந்தி என்றதை சிறந்தேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்றுகொண்டு யானைக்கு தேறிதன், கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளியென்றுகொள்க.

தரவு- கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணாடாபோற்றும வடவீதியிற்குறுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணார்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளினமேவினாள்.

(இ-ள்.) வண்டுகளிசைபாடாநின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களையுடையமருதநிலத்தாலாவிருடுநீங்கிப் பூலோகத்தாரவணங்குகின்ற வடக்குவீதியினெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தங்களைத்தொழும்பொருட்டு ஆகாயத்தையளாவியகொடிகளையுடைய தேரோடுந்தெருக்களிற்புகுந்து வீதியிலவந்தாள் பார்வதி-எ-று. (௬௭)

கலி விருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோர்
வைசிரத்தினன் மதியின்மாசுபோம்
வச்சிரமணிச் செம்மையால்தினன்
பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

இ-ள். யாவரும்விரும்பப்பட்டகோபுரத்தின துசிகரத்தினருகில்சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிறதுப்பத்து வச்சிரங்களினாலே தனதுகளங்கத்தை நீங்குவான் இனனும அக்கோபுரத்திலிழைத்திராநின்றபதுமராகங்களுடையசிவந்தவொளியினால் அதனருகில்வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்கட்டியபச்சைக்குதிரைகளெல்லாம்பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்-எ-று. (௬௮)

வேற்றுமேறுசேர் மேடைமீதினும்
போற்றுகார்மதிற் புரிசைமீதினும்

தோற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவானமே யெழுநீலமானதே.

(இ-ள்.) வேறுவேறாகி மேருவையொத்தமேடைகள்மேலும், மேகங்கள்சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்றநீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்றதானது புதிதாயதுபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது-எ-று. (சகூ)

பாலைவயாமெனப் பணைமுழங்கவோபரிகைமாதரா
ரடரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின்கதிர்வெய்யவன்
புரவிகௌவிடுமே புலலென்றுன்னியே.

(இ-ள்) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப்பெண்கள்காட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையிலிழைத்திராகின்றபச்சைரத்தினங்களுடையகிரணங்களைப் புல்லென்றுநினைத்துச்சூரியன் இரதத்திற்கட்டியபசுரைக்குதிரைகளேமுகந்துகௌவும்-எ-று. (ருய)

தரவு- கொச்சககலிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்ந்
தத்தமனையென்னை யாளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகிமீண்டுபல
சத்திகளுடனேமோடுதலைச்சாரலைமேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவீதியைத்தாண்டி அழகுபொருந்தியகோயிலுக்குள்போய் உத்தமனை என்னை யாட்கொண்டவனை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்துநமஸ்கரித்து உருகத்தையடைந்து திரும்பிபலசத்திகளுடனே தலைசகரமென்கிற மலைச்சாரலையடைந்தாள் அம்மன்-எ-று. (ருக)

ஊசியிலோர்கால்விரலையூன்றியொருகான்மடித்து
நாசியினைசவிழிகளையு நாட்டியமுன்மூட்டித
தேசினறுதுருகுந்தெள்ளமுதையுமுண்டுதவ
கோசிகனைப்போலருயல்வார் *கோடானுகோடியே.

(இ-ள்.) ஊசியின்மேலொருகாலினுடைய விரலையூன்றி மற்றொருகாலைமடித்துமூக்குநுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப்பார்த்துக்கொண்டு நிலையவளாத இப்பிரகாசமான அமிர்ததாரைசெய்துபிரமரந்திரத்தின்வழியாய்வழிகின்ற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத்தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர்—எ-று. (ருஉ)

காடுமலமூன்றகற்றி நல்வினையுந்தீவினையுஞ்
சாடிமனமிழந்து தானிழந்துதன்மயமாம
வீடுபெறவிரும்பி வேட்கையிறிதில்லாமற
கூடுசிலஞானியர்கள் கோடானுகோடியே.

(இ-ள்.) ஆணவமாகிய மாயையென்கிறமூன்மலங்களையும் நீக்கிநல்வினைதீவினையென்பவர்களுமனமென்பது இறந்துதற்போதங்கெட்டு உலகம்சிவசொரூபமாயமோட்சம்பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோராசையுமின்றிச்சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்—எ-று. (ருங)

* கோடானுகோடியென்பது - அநேகமென்ற சொலல்.

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைமையைத்
தனையடிமுடிவுசவுராதியாய்ப்பூசித்
தண்டர்பிரானைஞ்செழுத்தையோதியகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி சூரியன்முதல்சண்டேசுரா அந்தரயாகப்பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாமாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையோதிமனது மகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி-எ-று. (ரு௪)

நேருமியம நியமாதனவகையும்
போபிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிவகைதன்னினுமெய்
கூருமுயலியோகியாகள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத்தேகசிரமமபட்டுமுயல்கின்றயோகியர்கள் அனேககோடிப்பாகள்-எ-று. (ரு௫)

மாதவாகளினைசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த
சீதவருவிகளும் பார்த்துசிறப்புறுக
கோதமனாசிரமந் தனைநிறகுறுகினள்

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்கையைப்பார்த்து மாமரத்தோப்புச்சூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும் பார்த்துசிறப்படைந்து அவவிடத்திலிராநின்றகௌதமருடைய ஆசிரமத்தில அமமைசோந்தாள்-எ-று. (ரு௬)

அந்தவிடத்துமையாள செலலவகலிகையு
மைந்தனுமவாதேதகினார் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
முந்திமுனிவெவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலாதருபவைக் கொய்தியதுஞ்சாற்றினன்.

(இ-ள்.) அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அவருடைய பெண்சாதி அகலிகையும்புத்திரனாகிய சதானந்தரும்வந்து பணிந்தார்கள் அம்மன் ஆசீர்வதித்து வேதங்களையுணர்ந்தமுதன்மைபாமுனிவரான கௌதமர் எங்கேயிருக்கிறாரென்றுகேட்கச் சதானந்தரானவா தருப்பை கொண்டுவருகிறதற்குபபோனாரென்றுசொன்னார்-எ-று. (ரு௭)

பின்னுமவனுமைபபாள் பேதைமையேன்புன்குடிசில்
கன்னலமுந்த கனைப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணாவே னெனத்தேறயாடிதொழுது
தன்னையளித்தவனைபாற சென்றான்சதானந்தன.

(இ-ள்.) மறுபடியும்பார்வதியைப் பார்த்துகருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிசைவீட்டில் கொஞ்சப்போது இருந்தால் என் தகப்பனைக் கொண்டுவருகிறேனென்று பாதங்களைத்தொழுதுதன்னைப்பெற்றவிடத்திற்குப் போனார்சதானந்தா-எ-று. (ரு௮)

இங்கிவன்செல்போதி லிளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்து வருமுனிவன்பூத்தலர்ந்து
துங்கவனக்கற்பகம்போ ன்றதலமிதவனந்
கங்களவனமல்லவென்றுசனகையுற்றுநோக்கினன்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரஞ்சதானந்தர்போகிறபோது இளமையாகிய தர்ப்பைகளைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள்சூழக்கௌதமர் வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில எல்லாவிருக்ஷங்களும் புஷ்பித்துக் கற்பகவிருட்சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே நம்முடையவனமல்லவே இது - அருடையதென்றுசந்தேகப்பட்டுப்பார்த்தார்-எ-று. (ருக)

இத்தலத்தில்வந்தவா றென்றுரைத்துமாதவற்குப்
பதந்தருவந்த முனியும்பராசரனு
மத்திரியுமப்புதுமை யாராயுமெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக்கண்டேயா னென்னபுகலென்றான்.

(இ-ள்) இந்த இடத்தில்வந்த பெரியோர்கள்யாதென்றுவிஷ்ணுவுக்கு பதத்தைப்பிரகாசஞ் சாபங்கொடுத்தபிருகுரிஷியும், பாராசரரும், அத்திரியென்பவரும், அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை சதானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷம் என்னவென்று கேட்டார்கௌதமர்-எ-று. கலிவிருத்தம். ருஉ

தாதையிவைகேளிறைவர் தங்களையளிக்குஞ்
சோதியிவணெய்தினனெனத்தொழுதுசொன்னான்
றாதமறைதேடுமவனங்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தன்தகப்பனாரகியகௌதமனைப்பார்த்து பிரம்மாமுதலாகிய ஐவரையும் தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோமயமாகியபராசத்தி இவ்விடத்தில்வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொல்ல நாதசொரூபமாகிய வேதங்கள்தேடுதற்கரிய அம்மைநம்முடையகுடிசையில்வர என்னதவம்செய்தோமென்றார்கௌதமர்-எ-று. ருங

ஓடினனிணைத்துமக னுச்சியைமுகந்தா
னாடினன்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான்
பாடினனெடுத்தகுசை பார்மிசையெறிந்தான்
வீடினதுநந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்,

(இ-ள்) கௌதமர் இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக் கட்டியணைத்து உச்சிமுகந்து ஓடினார் திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிறசமுத்திரத்திலாழ்ந்தார் பாடினார் தருப்பையைப் பூமியிலேயெறிந்துவிட்டார் என்னுடையபாவம்வேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்.

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணர்களெல்லாங்
கைத்தலமெடுத்தனர் நடித்தனர்களிப்பால்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திவலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டுகைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக்கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துடன்

னே பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்வி ழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று ௬௩

நின்னிலைமைகன்னியிறை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுறையன்றுமுத லின்றுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல குயிர்த்தொகைக்கெல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) தாயேநீயோகன்னிகைசுவ மியோநித்தியபிரமசாரியென்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும்வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொ ண்டிருக்கின்றதுகளே அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிரு க்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தாயென்றுசொல்லும் அப்படிப் உன்பெருமையை ஆரறியப்போகிறார்கள் எ-று ௬௪

நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டுயிர்கள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முதலில் உண்டாக்குவாய் அந் தசிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மை யைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம்பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமா கிய உன்னையாரறியப்போகிறார்கள்-எ-று ௬௫

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன் வேதனரியானால்
மைப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுமன்றியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் மகேஸ்வரர் உருத்திரர் - பிரமா விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சரஸ்வதி-லட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டா ரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொளவாய் உன்பெருமையை ஆரறியவ ல்லவர்கள்-எ-று ௬௬

நெஞ்சுருகிமாதவர்க ணின்றிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடைகோதமனும் வந்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேயின்
கஞ்சமலரென்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்

(இ-ள்)மகாதவத்தையுடையரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகி நின்று இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தி ல் கௌதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளையுந் தலையிலேவைத்துக்கூ ப்பித்தாமரைமலரையொத்த அம்மனது இரண்டு பாதத்திலும் நமஸ்க ரித்தான்-எ-று

அன்பினுயர்கோதமனு மன்னையையிறைஞ்சி
யின்புறவரைப்பனைய னெண்டிசைபரப்போர்

தன்சிரமிதிக்கரிய தாளிணைகளின்றென்
புன்றுடில்மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்

(இ-ள்) பகதியினாலேஉயர்ந்த கௌதபரிஷியும்பார்வதியம்மனைவணங்கிச்சொல்வான் பிரமாஅஷ்டதிக்குப்பாலகா சிரசிலேவைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டு மடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீட்டில்மிதிக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேனை-எ-று ௬அ

இந்தமொழிசொற்றவு மிளங்கொடியுமவேலன்
றந்தியினடசென்றிடுவணங்கதுதவிர்ந்தால்
சிந்தையமுன்னிடையில் வந்துகுறைதீரவேன்
மைந்தவெனவோதினன் மறுத்துமிவைசொல்வாள்

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொடிபோன்ற அம்மையும், பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்பேரில் அன்பு வைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வாள்-எ-று ௬௯

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தனளெவர்க்குந்
தாயிவைமொழிந்தளவினிற்சதமகற்கன்
றாயிரம்விழிதந்தருளினிதருமுனிசொல்வான்

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தானடந்தசமாசாரமெல்லாம பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல முறையாகவிரித்து எலருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முன்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர்சொல்வார் என்றவாறு ௭௰

இத்தலமுதற்றலமிதன்பெயர்தலேச்சு
முத்தமமிதிற்றரு மொன்றுபலவாகும்
மெய்த்தவமியற்றியிடில் வெள்விடையின்மேல்வந்
தத்தனுமிடப்புற மளித்தருளுமென்றார்

(இ-ள்) இந்தஸ்தலம் முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையபேர் தலேச்சுரம் இதுமிகவுமுத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செய்தால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்து கொண்டு நீமெய்மையாகிய தவஞ்செய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷப வாகனத்தின் மேலெழுந்தருளிப்பரமசிவன் உனக்குஇடப்பாகம்கொடுப்பரென்றார் கௌதமர்-எ-று ௭௧

மாலயன்வசுக்கண் மகவான்முனிகணத்தோர்
சாலைகள்சமைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடகன்றுசெயல் கைப்பலமிதென்றான்
மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பணிதுவென்றாள்

(இ-ள்) வாராய்அம்மையே விஷ்ணுபிரமா அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக் கொண்டார்கள் நீவந்த

காலமு மிட முநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால்கைகப்ப
லமாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கு மூல
மாகிய அம்மனும்தவசுசெய்து என் கருத்தைமுடித்துக்கொளளுகிறே
னென்றுள்-எ-று கஉ

எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

கோதமனேமுதலாய முனிவர்கட்கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழி பு
ந்துவிடை கொடுத்துச்சோணை பூதாமாமதன் குணபாற்பன்னசாலை
திதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரொழு வயிரவர்கள் காத்து நா
லுபாலின் வாயிலையெண் வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதாவினிரு
த்திமைந்தர் மருங்குகாக்க வந்தரியுட்புறங்காக்க வமைத்தாள்மன்னோ

(இ-ள்) கௌதமாமுதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொ
ல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில்பன்
னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக் காவலாகவைத்
து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்களகாக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரம
ணியா தன் இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் துர்க்கை உட்பக்கங் காக்கவுஞ்
செய்தாள் பார்வதி-எ-று கங

கொந்தளகஞ்சடைபிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்தி
ற்கண்டிகையின் குப்பைபூட்டி, யுந்துமாவுரிகிகர்படடாடை நீக்கியுரித்
தமாவுரிசாத்தியுத்தரளத்தால், விக்கைதிருநீறணிந்து கனற்குட்காய்ந்
துவிளங்குமூசியினொருகால்விரலையூன்றி, அந்திபகலிறைபதத்தின் ம
னமையூன்றியரியபெருந்தவம்புரிந்தா ளகிலமீன்றுள்

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத்
தோளகழுத்து காதுகளில் ருத்திராட்ச மாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின்ற
பாமபுரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மாவுரிதரித்து
செயதலைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பி
ல்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும ஊசியில் ஒருகாற் பெருவிர
லையூன்றிக்கொண்டு இராப்பகல் மனதிலே பரமசிவனைத் தியானமா
கநிறுத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற
பார்வதியம்மன்-எ-று கச

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியினுப்ப ணினியதவ மியற்று
தலைகண்டிளைத்துவாடிக் களைத்துமனந்துடித்துவிழி புதைத்துவாணி
கண்ணீரின் மூழ்கின்றுள் கமலத்தாளு, முளைத்துமனந் தளர்ந்த
ழுதுவிழுந்தாண்மற்றை யுயிர்களெல்லாங்கரைந்துகரைந்துருகாநின்ற,
விளைத்துவளைத்துரைப்பதென்றுய் வருந்துமாளுல் வயிற்றினுள்ள க
ருப்பமெல்லாம் வருந்திடாதோ

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து
அக்கினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்கிறதைப் பார்த்துப்
பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து களைத்துமனதுதுடித்து இர
ண்டுகண்களையுமூடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரால்முழு
கினுள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுது
விழுந்தாள் மற்றசீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகியதுகள் நா
விளைத்துப்பிரித்துச் சொல்லுகிறல் என்னபயன் தாயானவள் வருந்து

வாளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை ய டையாதோ-எ-று ௭௫

முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம்போல முகந்தோன்றப் பனிகய த்துண் மூழ்கிநிற்கும், பின்பனியிலதிசீதவிடத்திற்சேரும்பெருமழை க்குமீனென்னப் பேணிநிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மிது ...ால் வேண்டு மரியதவமபுரிந்தனளவ்விடத்துவேந்தன், வன்பனி ...ற்றுயினெடுமான்முதலாந் தேவர்மறைபுகுந்ததவச சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போ லமுகமாத்திரந்தெரியக்குளிர்சியபொருந்திய தடாகங்களிலே நின்றும் பின்பனிக்காலத்திலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்தும மழைபெய்கிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாது நின்றும் பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோலவேண்டி யதவத்தைச்செய்தாள் அந்தவிடத்தில் பிரமதேவனும வலிய சர்ப்பத் தில நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோ ஷ்டம்பொருந்திய தவச்சாலையைவந்து அடைந்தார்கள்-எ-று ௭௬

அந்தரியுமாயவனா முதலாந்தேவ ரனைவருக்கு முபசார மளித் துநீங்கள், வந்தவாவியம்புமென மகிடனாலேவருந்தியதுந் தளர்ந்தது வும் வகுத்துச்சென்னா, சுந்தரியுங்குமரியுடன் சுடரும்வாளாற்செரு டுகளத்தின் மகிடனாரைத்தொலைப்பாயென்றாள், விரதையதுபுரிவனை னப் பணிந்தாளன்னை விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண் டாரே

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு முபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவகைசொல்லுங்களென் றுகேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனாலே தாங்கள்துன்பப்பட்டுத் தளர்ச்சி யடைந்தவகை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையைக்கூப்பிட்டு நீகத்தியினாலே யுத்தகளத்திலே மகிடாசுர ன்வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத் துர்க் கை அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள்தாயாகியபார்வதி இந்த வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந்தோஷ த்தையடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் எ-று ௭௭

கலிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந் தனினிற்கோல்வளை
தீதிலாததவஞ் செய்ததுசெப்பினேன்
மேதிமாமுகற் காய்ந்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாகமடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் குறை வில்லாத தவத்தைச்செய்ததுசொன்னேன் பிறயாடு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடையஇடப்பாகத்தை ப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்-எ-று ௭௮

நான்காவது-திருக்கண்புதைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௨.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரன்றனக்குந்தீ
னஞ்சமேயனையானந்த நமனுக்குநமனாயவந்தோன்
செஞ்சிகையெரியைத்தீய்க்கும் தீமையானளகைநாட்டின்
விஞ்சையான்வருந்தவுள்ள வளமெலாங்கவர்ந்தவீரன்

(இ-ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரனவன் எல்லாரிலும் அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன் விஷத்திற்குச்சமானமானவன் அந்தயமனுக்கும் யமனானவன் சிவபாகிமேலேயெழுகிற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரத்தையடைய அங்கேயிருக்கிறவளங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன்-எ-று

தாமரைக்கண்ணன்றங்கு மாவினைத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவண்போற்கொள்வன் வாணிவாகனத்தைவாங்கி
வேமழற்குஞ்சிமைந்தர்க் குதவுமன்விமானத்தோடே
சோமனைபபிடித்துக்கையாற பிழிந்துமூசருந்துமசூரன்

(இ-ள்) விஷ்ணுவிற்கிரைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத்தலையையும், வாலையும் ஒருகையினாலே சேர்த்துப்பிடித்து அதன் சிரமணியைக் கவணிலேவைத்தெறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத்தானிவிட்டு அவனேறுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச சிவப்புமயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகிறவிமானத்தோடே கையினாலே பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தேவாமிர்தத்தைப்பானம்பண்ணுகிறவனா-எ-று உ

கருதியமகவான்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதேர்தனிற்பசசைப் பரிசெலப்பவனிபோவா
னிருதியைச்சுமக்குமாளி யேறுவனிணங்கின்மூழ்கிக்
குருதிகொப்பளிக்கும் வாளென் றெடுத்துயிரனைத்துங்கொல்வான்

(இ-ள்) உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானைமேல் திருவோலக்கம்வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான் நிருதியைச சுமக்கின்ற ஆளியின்மேலேறிக்கொள்வான் நிணங்களாலே முழுகப்பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெடுத்து சருவத்திரசீவஙகளையும் கொல்வான்-எ-று ௩

அன்னவன்மகிடமான வாயிலைஞ்சிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறுன் கானிறைறிரிந்தானென்று
லென்னவன்கொடுமைநமமா லியம்பலாமிலகுசோதி
மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மீனுக்காவாரிதூர்த்தான்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டு முகத்தையுடையவனாபடியினாலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற யமனுடைய எருமைக்கடாவின்மேலுமேறிக் காலினால்நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசூரனுடைய கொடுமை நம்மாலேப்படிச்சொல்லக்கூடும் சோதிசொரூபமாகிய சிவனிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன் வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான்-எ-று ௪

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்று
ணயனறுகரிசில்க விருக்குநாளவனுக்காய
பயனுறுநுகர்ச்சிவேண்டி யாயிரமபடைக்கையாளர்
கயமுதல்விலங்கைநாடி வேட்டையாகக் னிறசென்றார்

(இ-ள்) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினக்சிதமாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்தஅசுரன் பிரமாவானவர் நித்தியம் அறுகும் அட்சதையுங்கொடுக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறநாளில் அந்த அசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம் பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள்-எ-று ௫

தானவர்சென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ
வானவர்பணியுமட்டவயிரவாதொகைதகாரா
போனவாறிந்தவாறுமபுரிசூழற்றவருமதூத
ரானவருவுணாகோவுக்கடிபணிந்தறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்கொண்டார்கள் அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்றகாவலாகவிருந்து அஷ்டவயிரவர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோனதும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத்தைவணங்கித்தூதர்கள் மகிடாசூரனுக்குத்தெரிவித்தார்கள்-எ-று. ௬

போற்றிபக்கவர்கள்சொல்லப் புகைநகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவி நகணண்ட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுங்கியதிமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே

(இ-ள்) தூதர்கள்வணங்கித்தெரிவித்தஅளவில் புகையும் சிரிப்புமுண்டானது இரண்டுகண்களும் நெருப்புகளைப் பறக்கவீசியதுகள் அண்டகோளமுமகிழுங்கிறெனச்சுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கிறயானைகளும் தலையைத்தொங்கப் போட்டதுகள் தேவர்கூட்டம நடுக்கத்தையடைந்தது யமனும்ஒளிந்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிர்ச்சியடைந்தது-எ-று ௭

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினிகும்பனென்போன்
செப்பிமுனதுகோபம் பொறுப்பரோசிறியரென்றே
முப்புடையிளநீரென்ன முலைச்சிவாழ்வனத்துளாரைக்
கைப்படையதனாற்கொல்வேனெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகிடசூரன் கோபிக்குமளவில் நிகும்பாசூரனென்கிற படைத்தலைவனவாருமையாராசனே உமதுடையகோபத்தை அற்பமாகியவர்களாா பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லித் தென்னிளநீர் போலத்தனத்தையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்போனான் எ-று ௮

குடதிசைக்கடலைசசீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றன்ன
கொடியதேர்கரிமாசேனை யெழுந்தனனிகும்பனென்போன்
வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடைபொருகரியமேரு வெழுந்ததாமெனச்சென்றான்.

(இ-ள்)மேற்குச்சமுத்திரத்தின் மேற்கோபித்துக் கிழக்குக்கடல்சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளும குதிரைகளும காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள் நிகும்பாசூரனனவன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலே நிறைந்த ஒருபெரியமேகு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போனான-எ-று

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்

எழுந்தவனுமரகதநேர் துரகதமாயிரம்பூண்ட விரதமேறி,வழிந்த கரிமதக்கடலை யெழுந்ததுகளடக்கவுமை வனத்திற்சென்றான், கொழுந்துவிடுகனலனையாயாவரவுகண்டுபலகோடி குன்றம்வீசி,தழைந்த நீத்தாக்கணங்குநோக்கணந்தம் பொருதெதிரே தடுத்தாரன்றே-

இ-ள் இங்கப்பிரகாரம நிதம்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறுஅணுக்கள் முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதை வறளச்செய்ய பார்வதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநேகமலைகள்விட்டெறிய இவர்கள்வருகிறதுகண்டு அம்மனிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய எதிரேதடுத்தார்கள்-எ-று ய

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலிகர்சங்கரன் கோதண்டன் வீதன், ஒண்டரியசித்திராங் கதனென்னும்வயிரவர்களிருநால்வோரு, மண்டமுகடுடையநகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்ட வரிகளபோலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந் தேருமன்றிச சேனையெல்லாங் கணத்திற்சாய்த்தார்.

(இ-ள்)சண்டன்ருத்திரன்சோமன் கபாலிதனக்குத்தானே ஒத்தசங்கரன் கோதண்டன் வீதன் சித்திராங்கதன் இவ்வெட்டுவயிரவர்களும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலகர்சித்துநிதம்பாசுரனும் அவன்சாரதியும்தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம நொடிப்பொழுதிலேகொன்றார்கள். கக

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குகளாற்றனது படையழிதலுநோக்கி,வட்டநெடுந்தேர் முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்ணிலவாளிகோத்தான், விட்டகணைகளைவிலக்கித் தேரோட்டுஞ்சாரதியை வீழ்த்திவாளி, தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தச்சூரமாது.

(இ-ள்)எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபெண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோகின்றதைப்பார்த்து நிதும்பாசுரன் வட்டமாகிய நெடியதேரைவிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான் அந்தபாணங்களைவிலக்கித்தேர்நடத்துகிறசாரதியைகொன்று அம்புதொடுத்தகைகளையறுத்து அவனுடையதலையையும் அறுத்துக் கொன்றாள் தாக்கணங்கு-எ-று கஉ

ஓடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல,வாடினவெண்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகைபோலச்,கூடினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும் அம்பைவாகை,வீடினர்க ளவுணரென மகிடமுகற் குரைத்தனர்போயவிரைந்துதூதர்,

(இ-ள்.) வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகமறுபட்டுசீக்கிரத்திறபோகுமசுரருயிர்போல் இரத்தநதியானது ஓடியது அதிதப்பம்மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல்கவந்தங்கள் கூத்தாடியது அவ்வயிரவர்முதலாகியவர்கள் தும்பைவாகைமாலை சூடிக்கொண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குத்தூதர்கள் சீக்கிரத்திற்போய்ச்சொன்னார்கள்—எ-று. (௰௩)

கேட்டனன் மகிடமூகன் கயிடவன் றன்முகநோக்கி இளை
வானோர், காட்டிலுறைசிறுபேயுஞ் சனவருநமபெரும்படையைக் கடி
கதுவென்றால், நாட்டநுதலயனரியுமனைக நினிமேற்றிறைகொடுக்க வ
னுவாரோ, நீட்டினகைபுரிக்கெழுந்தான் மேற்றினனுயிரக்கரிசூழ்ரத
மீதில்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட அளவில் தன்னருகிலிருக்குங்கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச்சொல்வான் ஒருகாட்டிறசஞ்சரிக்கின்றசிறியபேய்களும் சனங்களும் நம்முடைய பெரியசேனைகளைக் கொன்றதுகளென்றால் சிவன் பிர்மா விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சொன்னபடிகேட்பார்களோவென்று அதிகமாகியநகைகொண்டு எழுந்திருந்து ஆயிரம்யானைகளைகட்டியதேரிலேறிக்கொண்டான்—எ-று. (௰௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பதினொருகோடியானைப் பலத்தாய்க்காந்தநீலன்
மூதுகான்குருதியண்டனீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாலியென்றும்
தகுகொளாரிரண்டுபேருந் தேர்களைத்தூண்டிச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன்தேரின்மேலேறினவுடனே பதினொருகோடியானைப் பலத்தையுடையவர்களாகியகாந்தன்-நீலன்-மூதுகான்-குருதி-அண்டன்-நீசன்-சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடவன்-தீக்கண்ணன்-புகைக்கண்ணன்-மாலியென்று-சொல்லப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் தங்களிரதங்களை நடத்திக்கொண்டுபோனார்—எ-று. (௰௫)

கரிமுகத்தவர்நிவாதகவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப் பணைமுகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சீறியெழுமபுலிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

(இ-ள்.) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-நிவாதகவசர்கள் காலகேயர்கள்-குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமாட்டுமுகத்தையுடையவர்கள் நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடையவர்கள் புலிமுகத்தையுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம்நடந்ததுகள்—எ-று. (௰௬)

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
வேயகளப்பறைகளார்ப்பக் குறுகிலன்விகைதகாளில்;

(இ-ள்.) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலாள்கள் புறப்பட்டவுடனே ஐந்நூறுவெள்ளங்குதிரையும் இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம்யானையும் நூற்றிருபத்தைந்துவெள்ளம்தேருமாகப் பேய்களும்காக்கைக்கூட்டமும்விருந்தாம்படியென்றுகளித்துக்கூத்தாட வெள்ளைக்கொடிகளாடப்புள்ளாங்குழல்பேரிகைமுதலானதுகளெல்லாமுழங்கமகிடாசுரன் அம்மனிருக்கிறகோட்டைவந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௰எ)

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடைந்துமைக்கபயமென்று
மடருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்கெடுத்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கி
கடகமொண்டானடுதிவாயென்றாள்விடைகொடுபெயர்ந்தாள்கன்னி

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்தியமகிடாசுரன் வருகிறதைப்பார்த்துப்பயப்பட்டுஓடிவந்துபார்வதிக்கு அபயமென்றுமுனிவர்கள் முறையிட்டுச்சொல்லஅம்மனானவள் அவர்களுடையபயங்களைத்தீர்த்துத் தன்சமீபத்தில்நின்றபெருமைபொருந்தியதுர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையகத்தியினாலேஅந்தஅசுரனைக்கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்றுப்புறப்பட்டாள்துர்க்கை—எ-று. (௰அ)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணனாயகிமுன்செல்லக்
காளிதுந்துமிபின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள்செல்ல
ஞாளிமேல்வடுகர்செல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
தாளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையின்மேற்றாசிசென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோக அருணநாயகியென்பவள்முன்னேபோகவும் காளிதுந்துமிஎன்கிற இருவரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினதுகணங்களும் சுவானவாகனத்தில்வயிரவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகியமாதரெழுவரும்தங்கள் தங்கள்வாகனங்களேறிக்கொண்டு தாசிப்படையாகத் துகளெழும்பப் போனார்கள்—எ-று. (௰௯)

சென்றிதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப் பாதியைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவருமகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்த்துக்கன்னி படையெலாந்துரத்திக்கொன்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி துர்க்கைசேனைகள்போனவுடனே உலக்கையினாலும்மலைகளாலும்வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும் கைகளினாலும் கோபத்துடனேபோர்செய்கிறமகிடாசுரனுடையபாதிசேனையை ஒருநொடிப்பொழுதிலேகொன்றுவிட்டார்கள் மகிடாசுரனும் அவனுடையசேனைத்தலைவர்களும் மலைபோலெதிர்த்து துர்க்கையின்சேனைகளையெல்லாந் துரத்திக்கொன்றுவென்றார்கள்—எ-று. (௨௰)

துந்துமிமுதலாங்காளி ரிடைத்தனர்சூலியானை
சுந்தரிவராகியோடு முகத்தடிதிரிக்கையோ
ளிகிரியமறைபாளொன்று மெழுவருமறைந்தார்ஞானி
யுந்தினாரிடைந்தார்கன்னி றந்தளர்ந்துமையையென்றாள்.

(இ-ள்.) அசுரனது படைகளை நிர்த்துயுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்துமி-காளிமதங்கி-சண்டி-என்கிறநான்கு சத்திகளும் தோற்றார்கள்-சூலி-நீலகண்டி-வாராகி-சண்முகி-திகிரிக்கையாள்-இந்திரையமையாளென்கிற ஏழுமாதரும் யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் காட்டிலொளித்தார்கள் சுவானவாகனத்தையுடைய வயிரவர்களுந் தோற்றார்கள் ஆர்க்கையானவள் மாத்தளர்ந்து உமாதேவியேயென்று தியானித்து நின்றாள்—எ-று.

உறுதுணையுமையேயென்னும் பொழுதில்யோகினிகள்வானி
லறுபத்துநாலுகோடி யதிர்த்தெழுந்தழலின்மாரி
இறுதியாயருளசசேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) ஆர்க்கையானவள் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையையும் இடிமழையையும் சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்—எ-று. (௨௨)

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் சென்றனளாரணி
மருவுகாந்தனை மாய்த்தனள்வாரணி
காணைவென்றனள் வேலுடைக்காரணி
காகனுருயி ருண்டனளாரணி.

(இ-ள்.) அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக்கொன்றாள் வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள் சண்முகியென்பவள் காணனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள் காரணி காகனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள்—எ-று. (௨௩)

சூலபாணி தொலைத்தனன் மிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலவூணி மதுவையழித்தன
ணீலனுருயி ரிந்திரைநீங்கினள்.

(இ-ள்.) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும் வராகி சண்டனென்பவனையும் நீலகண்டி மதுவென்னுமசுரனையும் இந்திரை நீலனென்பவனையுங்கொன்றார்கள்—எ-று. (௨௪)

துந்துமிக்கொடி சோணிதவூணனை
தந்துமிக்கும் படிக்கதைசாட்டினள்
நந்துமிக்க நிகர்க்கருணாசலை
வந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினள்.

(இ-ள்.) துந்துமிக்கொடியை யுடையவள் சோணிதவூணனென்பவனை தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள் சக்கரத்தை கையிலேதரித்த அருணாசலையென்கிற சத்தி அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள்—எ-று.

கயிடவன்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளாச் சிந்தினன்சுந்தரி

செயிர்மிக்க திணிபுவிசேவிமன்ன
பயிடைவன் முகக் கணைவிடுகிறவந்தனள்.

(இ-ள்.) சுந்தரியென்கிற சத்தி விடவேலையமபுகைக்கண்ணனையுந்திருக்கரத்திலே கொண்டாள், மெய்மைபட்டபொறிக்கின்ற மணிகளைப்பொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய தாருகையானவள் மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிராக வந்தாள்—எ-று. (௨௬)

வெங்கடாமுகன் மேவலு மாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டுதொடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்சென்றுலைச்
சங்கையூதினள் மேருசலிக்கவே.

(இ-ள்.) வெப்பமபொருந்திய கடாமுகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்குநேரிட்ட அளவிலசத்தமாதர்கள் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள் அவர்களிலே சிங்கவாகனத்திலேறிவந்த துர்க்கையானவளவனுக்கெதிரே போய்த்தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தைமகாமேரு அசையும்படிவாயிலேவைத்துஊதினாள்—எ-று. ()

செருவிலங்கவள சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருடைந்தனர்
பெருவரங்களிற பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தார்மழையென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்தியசிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவராவது இல்லாமல்மயக்கத்தையடைந்தார்கள் அருமையாகியவரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்டபாணங்களை யிருவரும் பெருமழைபோலச்சொரிந்தார்—எ-று. (௨௭)

எந்தவெந்தக் கணையவளேயினும
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனன்
விந்தைமீண்டொரு வெம்பிறைவாட்கணை
சிந்தினளவன் சென்னியழுந்தவே.

(இ-ள்) எந்தெந்தப்பாணங்களைத் துர்க்கையானவள் விட்டாலும் அந்தந்தப்பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரசிலே அழுந்தும்படியாகவிட்டாள்—எ-று. (௨௮)

வெம்புசெயபுனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச் சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோலருகிருந்தனவன்
கொம்புபோல விளங்கினகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமானது உருகினசெம்புபோல் சிதறிவிழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகஇருந்தாலும அசுரன் தலையிலே புனைந்திருந்தகொம்பிரண்டுபோல்தலையிலேவைத்து அழுந்திவிளங்குதோன்றினதுகள்—எ-று. (௩௰

வெற்றிகொண்டவன் வில்லைமுறித்தனன்
ஞற்றவமயிற் சிலைநுதனைப்போதினுள்
கொற்றவன்மயின் குலங்கள்விடுத்தவ
வெற்றிநெற்கண் ணழலினிமிர்ந்ததே.

(இ-ள்) செயங்கொண்டவனாகிய துர்க்கைகையிலிருந்தவில்லை யி ரண்டாகமுறித்தான் அந்தவில்லினாலே அசுரனுடையநெற்றியிலே தாள் அநேகமபலயபொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அந்தப்பிடாரன் நெற்றியிலேசுவாமியினுடையகண்ணாகிய நெருப்புப்போலச்சூழ்கசென்று தாக்கியது—எ-று. (௫௧)

சாபமெனுஞ்சிலை போகத்தரிப்பனோ
கோபமிகுஞ்சிக கொதித்தெழுகூற்றகத்திற்
றீபமென்னத திகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலையிழுப்பண்ணினள்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்வில்லொடிந்ததும்பொறுக்காமல் அதிககோபங்கொண்டுகொதித்தெழும்பாகினைப்போல பிரகாசிக்கின்றசக்கராயுதத்தைவிட்டுப்பாவியாகியமகிஷாசுரனுடையதலையறும்படி செய்தாள்—எ-று. (௫௨)

கன்னியாழி யெரிடக்கடமுகம்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னைமாதவத் தன்மையினமும்மதம்
தன்னுமால்தரி யாயெதிர்தோன்றினன்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிஷாசுரன்தேகஞ்சின்னபின்னமாகியுஞ்சாகாதவனாகிப் பூர்வகாலத்திலேசெய்ததபோபலத்தினாலேமும்மதங்களையுமொழியாநின்றபெரியயானையுருவங்கொண்டெதிராகவந்தெதிர்த்தான்—எ-று. (௫௩)

ஆளியேறுசென் றங்கவனாசியின்
மூளைவாரி நுகாந்ததுமெய்யாயிறுனை
மீளவுங்கதை கொண்டெதிராயினான்
சூளிநாயகி கூர்மைவேலேவினள்.

(இ-ள்.) அப்படியானை யுருவங்கொண்டெதிர்த்த அளவில் துர்க்கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூளையைக்கையினாலே அளைந்துதோண்டி யெடுத்துத்தின்றது அதனாலு யுஞ்சாகாமற் கையினாலேதிருப்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெதிர்ந்தான் பேய்களுக்கதிகாரியாயிருக்கின்ற துர்க்கைகூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைவிட்டாள்—எ-று. (௫௪)

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்
கிடந்ததும்பி முகனுமிறந்தனன்
னடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்
குடைந்ததும் பிரமமெனக்குன்றியே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம் பாய்ந்தவுடனேயுத்தத்தில்நின்றயானைமுகன் அதைசகிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வண்டுகள்குடையவுள்ளேயென்று மிலவுட

மத்துனையோடுகூடிய அதசிமாம்போல்—எ-று. (௬௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போந்தவன்கதை கொண்டுபுடைந்தனன்
சோர்ந்தவன்கதை யுமமவன்சென்னியு
மார்த்தகங்கொண் டறுததனணாணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்துஇறந்துபோனவுடனே குதிரைமுகஅசு ரியெதிரேவந்துதண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்ததண்டாயு தத்தையும் அந்தஅசுரனுடையதலையையுமகத்தியினாலே அறுத்துத்தன் வினைதுர்க்கையும—எ-று. (௬௬)

அங்கதன்பி னழலுருவாயினன்
கங்கையாயினன் கரிருளாயினன்
பங்கயாசன னாயினன பங்கய
மங்கைநாயக னாயினன்மாயையாய்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருபங்கொண்டுவந்தான் அ தன்பின்புசலப்பிரளயருபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும்தாமரைப் புஷ் பத்திலிருக்கிறபிர்ம்மாவாயும் இலட்சுமிபுருஷராகியவிஷ்ணுவாகியும் எ திர்த்தான்மாயையினாலே—எ-று. (௬௭)

ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெயதன னென்றுநளர்ந்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்றதே.

(இ-ள்.) அப்படிஅசுரன பலபலருபங்கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினாலேதுன்பப்படுத்துகிறான்என்னவுபாயஞ் செய்தாலும்சாகி றதில்லைஇதற்கென்னசெய்வேனென்றுதுர்க்கையானவள் பார்வதிதே வியினுடையஇரண்டுபாதத்தையும்மனதிலேதியானித்தாள் அப்படிதி யானித்தவுடனே ஆகாயத்தினின்றும் அசரீரிஒருவாக்கியஞ் சொல்லிய து—எ-று. (௬௮)

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
மாயபோதி லவன்றலைத்தள்ளியே
தூயதாளின் மிதிக்கற்றொலைந்திடு
ந்தீயமாயையெனச்சொலத் தேறினள்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமானமாயவேஷங்களல்லாமல்சுபாவமான எ ருமைமுகருபங்கொண்டபோதுயவன்தலையையறுத்துதகிமேதள்ளி உ னனுடையபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தீமைபெருந்திய மா யைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத்துர்க்கையம்மன்தேறினள—எ-று

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்தபின்
னெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினீக்கினள்
அட்டன்மேநிய தாய்ப்படைதொட்டனள்
வெட்டிவீழ்ததி யடியின்மிதித்தனள்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயருபங்கொண்டுவா செடுமைபொருந் திய அவனுடைய சூலத்தினாலேகுத்திக்கொன்றான் பின்பு அந்தத்த ஞ்டன் பழைய எருமைக்கடாமுகத்தை யுடையதனுசிஆயுதங்களைப்பி

ரயோகஞ்செய்த அளவில் அதகளைவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையை வெட்டிததள்ளிக் காலினாலே மிதித்துக்கொன்றாள் துர்க்காதேவி எ-று.

ஒப்பிலாபபத மூன்றுமிதித்திடில்
தபபிமாயைய தவிாப்பதுபாரமோ
வட்பதத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்தீக்குமே.

(இ-ள்.) துர்க்கையம்மன் பாததலைநினைத்தாலும் அதை நினைததவருடைய ஆணவமாயை காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படி ஊறி மிதித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாததிரந் தவிர்ப்பதுபெரிதோ—எ-று. (சக)

போதவானவர் பூமழைபெயதனர்
மேதிமாமுகன் மெய்க்கதியுற்றனன்
தீதிலாவவன் செங்களந்தன்னிலோர்
சோதிலிங்கமிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்மிகவும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மன்கையினாலிறந்ததினாலே மெய்மையானமோட்சதலைச் சேர்ந்தான் யாதொருகுற்றமுமிலலாத அவனதுசிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்கமிருந்தது—எ-று. (சஉ)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்காகவ
கண்டமட்டிற் புறந்தகடாமகன்
கண்டமட்டிலிருந்தகடவுளைத்
கண்டமட்டியெடுத்தனள்கன்னியே

(இ-ள்) நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாசுரனுடையகழுத்தைச்செக்காகவைத்துத் துர்க்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுததி லிருந்தபடிகலிங்கத்தை கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள்—எ-று. (சங)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பதங்
கண்டுபோற்றிகடவுளையியந்தனள்
வண்டுவார்குழல் வாங்கினள்செங்கையை
அண்டர்நாயகன் விண்டலஞ்கையால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டபடிகலிங்கத்தையெடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினதுபாதங்களைதொழுதுநடந்தகாரியமெல்லாம்சொலலி.த்சுவாமியைக்கொடுத்தாள வண்டுகளசூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையபார்வதியம்மன் கையினாலேவாங்கினளதேவர்களுக்கெல்லாம்நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும் அம்மன்கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே கைசயைவிடாமற கெட்டியாகஇருந்தார்—எ-று. (சச)

தாயுமந்தது கண்டுமகிழ்ந்திறை
ஞயவென்காம பற்றியசதனை
வாயையங்கை புதைத்துமகபதிக்
காயிரக்கண் ணளிததவன்கூறுவான்.

(இ-ள்)பார்வதியாளவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்துசுவாமி பானபர்என்கையைவிடாமலிருந்தது ஏதனாலேயென்

முனிகேட்கத் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண் கொடுத்த கௌதமரானவர் வாயைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அமமனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னகத்தியன முதலாமுனிவர்களைம்பதின்மர்வரமுனிபாற்செ ன்னவனை நன்னமதிப்பாலவமதிப்பாயி நந்திடவுமவனைநோக்கி யெப்பொன்னனையதவமுனிவர்வெகுண்டெனாப்பாரெமையிகழ்ந்தபுன்மையாலே, இனனரியகருங்கடாவா யினிப்பிறக்கக்கடாவாயென்றனைச் சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலான ஐம்பதுரிஷிகள் கூடிவாமுனியெனபவருடைய ஆசிரமத்திறகுப் போனார்கள் அந்தவாமுனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரஞ்செய்யாதிருந்தார் அப்போது—அவனைப்பார்த்து பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும் கோபித்து எங்களுக்கு அவமரியாதை செய்தபடியினாலேயாவரானும குறைவுசொல்லப்பட்டாய் எருமைக்கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்களவருக்குச் சபித்தார்கள்.)

அந்தவைம்பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக் கொடுமையைக்கண் டச்சமாகி,யிருந்தவனுமெழுந்து பணிந்தெனது பிழைபொறுத்தருள வீ சென்றனந்தப்,பெருந்தவான்புடனுரைப்பாயகிடமுகத்தவுணனென பிறந்துபின்னர், இருந்தவானிடமவேண்டித்தவம்புரியுமுமைகணைதி ர்த்தீரப்பாளென்றார்.

(இ-ள்)அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பதுமுனிவர்களும் அன்றுசொல்லியசாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டுபெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்த வாமுனியும எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே கோபியாமல்நான் செய்தபிழையைபொறுத்தருளுங்களென்றார் அந்தமுனிவர்கள் நீ எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனாகி அருணாசலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறும்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அம்மனுடைய உமதுடையசாபத்தை நொடிப்பொழுதில தீர்ப்பாளென்றுசொன்னார்கள்—எ-று. (௬௭)

ஆங்கவர்சொற்படியிலவணசுரர்பெருங்குலத்திலுதித் தரசனாகி யோங்கியபேர்மகிடனெனக்கொடுங்கோன்மைபுரிகுதலுமொருநாள்வே ட்டைத், தீங்குதெரிவனத்திலடைந்தழுபசியாலிளைத்தோடித்திரிந்தானாக, கெளரியவருச்சனைசெயமன்னதனைன் றொருமுனிவனேர்ப்பட்டானே

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வாமுனி அசுரர்குலத்திற்பிறந்து இராஜாவாகிமகிடாசுரனென்கிறபெயரையடைந்துகொடுங்கோலாகசெய்துக்கொண்டுவருகையில் ஒருநாள்வேட்டையாடும்படியாகவனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் கௌரியைஅருச்சனைசெய்கின்றமன்னதரிஷியெனகிறவன் எதிர்ப்பான்—எ-று. (௬௮)

மன்னதனுமவனையிவன்காத்தி லிங்கத்துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்துபோனான்,பின்னகனுலவன்மிடற்றிறசிவனுருவமிந்ததந்தப்பெருமையாலே, யுன்னதமாயினஞ்சிவனுமூறுததறித்தவுடனுமிறைபருவமென்றே,வன்னதனுல்வினையடைந்ததது தவுருநவதீர்த்தமாடிலென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிறரிஷியைக் கையிலிருந்த இலிங்கத்தோடே இந்தமகிடாசூரனெடுத்துவிழுங்கிவிட்டுப்போனான் பின்பு அவனைகண்டத்திற்சிக்கிக்கொண்டு படிகலிங்கமிருந்தபடியினாலே யிருந்தபெருமையடைந்தான் அந்தஇலிங்கமிருந்தகண்டத்தையுடையவனும் சிவசொரூபமன்றோ அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவஞ்சம்பவித்தது நவதீர்த்தங்களாடினால் அந்தபாவம்போகுமென்றார் கௌதமர்

அன்புமுனியுரைத்தளவிலொருமொழியங்காத்திலெழுந்தரியதீர்த்த மொனபதுமவ்விடந்தலவருமவை வருமாறியற்று மெனவுமையும்விரைச,தன்பதும முகநோக்கி யுனதுகைவாளிரந்துகங்கைதருவாயென்றாள, வன்பணிலமெடுத்தநாளூ தொழுதுகைவாணிலத்தெறிந்துவாங்கும்போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடையகௌதமர் இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்ன அளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமுமிவ்விடத்தில் வருமபடிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஓருவார்த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டபார்வதியும் தாமரையினதுமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடையகையிலிருக்கிறவாளினாலே பூமியைபிளந்து கங்கைவரும்படிசெயயென்று சொல்ல ஐயசக்கையிற்றரித்த தாக்கையும்வண்டிவாளாயுதத்தால்பூமியிலேவீசியெடுத்தபோது-எ-று. (௬௰)

கலநதியுமபிறவுளாநனைதிகளுமச சொகந்தீரநல்லதான
சுவையதிகழுதவுபலதடாகங்களுமாக கெழுந்தவந்தசசுனையினூடே
பவமகலவொருமாதமுழுகியிருந்தாள் கரதனைப்பறறிநீங்காச் [று
சிவவடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழ்ந்து க்கரையில்வந்தாடேவர்போற்

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களும்மற்றுமுள்ளநதிகளும் விடாயாறும்படிஉதவிசெய்யும் கலசருசியைக்கொடுக்கின்ற அனேகம்தடாகம்உண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன்குற்றம் நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தாள கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லிங்கமுமநீங்கியது அப்போதுதேவர்களபோற்றும்படி மனதுசந்தோஷித்து அம்மனக்கரையில்வாநதுசேர்ந்தாள்-எ-று. (௬௧)

அருவருவாமொருசிவனையதன்கரைமேறபுறத்திருத்தியருச்சித்தாணம் இருவினையுந்தவிர்ப்பானுக்கென்பாவநாசத்தானென்றியற்பேரிட்டாள் திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத்திரிப்பேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானைத்தொழக்கனகக்கோயில் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும்உருவமாகியும்விளங்குகின்றஒப்பற்றசிவனை அந்தநதிக்கரையிலேஎழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள்நம்முடை

[illegible] இரண்டை[illegible] பாவந்தீர்த்
தரனென்றுபேரைத்தரித்து அழகுபொருந்திய அந்தச்சுனைக்குக் கட்க
தீர்த்தமென்றுபெயரிட்டாள் நிறம்பொருந்தியமணியொத்தவளை அரு
ணைநகரத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றபரமசிவனை வணங்கும்படியாகப்பொன்
னிறமாகியகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (௫௨)

முருகுமலரயன்றடத்திற்படிந்துவெண்ணீறணிந்துசெங்கைமுடியிற்
கூப்பி, யருகுவருங்கோதமன்சொற்படிதொழுதுட்புகுந்துகணநாதமு
னைநகக்கண்ணுற், றுருகிநிலமுறவிழுந்துபணிந்தெழுந்துபரவசமாயப்பா
டியாடி, பருகியுவந்தெழுதுயர்த்து வலமபுரிந்து தனதுகுறையுரைத்துப்
போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்தியதாமரைமலரிலிருக்கிறபிரமாவினுடைய தீர்த்தத்தில்முழுகிவிபூதிதரித்துச்சிவந்தகைகளைசசிரசில்வைத்துக்கும்பிட்டுத்தன்னருகேவருகிறகௌதமர்சொன்னபிரகாரம உள்ளேபோய்க்குளிர்ச்சிபொருந்தநமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்துபரவசமாகிப்பாடியாடிஉருக்கமடைந்துகளித்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பெருமூச்செறிந்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைசசொல்லிவணங்கினாள்-எ-று

கார்த்திகைத்திங்களிற்றிருநாளாக மற்றின்படிநடத்திக்கனற்கண்ணானை
தோத்திரம்பண்ணுதலுமொருசுடர்மலைமே லெழுந்தச்சுடரினூடே [த
லைதெரியபலகோடியிரவியெனவொருசேதி யெழுந்துமின்னே
வாய்த்தமலைவலமாகநடத்தியெனவுரைத்துடனே மறைந்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாசத்தில் ஆகமப்பிரகாரந்திருநாள்செய்துநெருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலொருபிரகாசமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்பிரகாசமாயசுவாமியெழுந்துபெண்ணேஇந்தமலையைவலமாகநடந்துவாவெனறுசொல்லிமறைந்துவிட்டார்-எ-று. (௫௪)

நாரிதனைச்சிலையாக்குமுனிவனுமப் படிவலமாநடத்தியென்றான்
வாரியெனமறைபுகழக் காரிகையுநடந்தண்டன்மலர்க்கைகூப்பி
பேரிகையுங்காகளமுஞ் சல்லரியும்மல்லரியும்பெரியவாணி
றாயமுகந்துந்துமியுமத்தளமுங் குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

(இ-ள்) அகலிகையாகியபெண்ணைக்கல்லாக்கியகௌதமரிஷியும் அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேதகோஷமுழங்கவும் ஆகாயத்தில்பேரிகை காகளம் சல்லரி மல்லரி முசு துந்துமி மத்தளம் குடமுழா முதலானவாத்தியங்கள் முழங்கவும்பார்வதிஇரண்டுகையுங்கூப்பிக்கொண்டுநடந்தாள்-எ-று. (௫௫)

அரம்பையுருப்பசிமுதலாமகபதிநாட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக்
குரும்பையெனநெருங்குமுலை வரையரமங்கையர்மலரின்குப்பைகொட்
டரும்புகளித்தனையமொழிப்புனலரமங்கையரிருட்டுங்கவரியாட்ட [டக்
விரும்பியுருகநைபுரியு மரவமின்னார்மணிவிளக்க மெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம்பார்வதியம்மைவரும்போது இரம்பைமுதலாகியதெய்வலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடத்தென்னங் குருத்தையொத்த தனத்தையுடையமலையரமகளிர் அம்மன்கூடவந்து வருகிறபோது பாதம்பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்புஷ்பங்களைக்குப்பையாக் கொட்டக் கற்பகஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய கின்னரமாதர் சாமரம் எடுத்துவீச இரும்புகூடஉருகும்படி கானஞ்செய்கிற நாகலோகத்துப்பெண்கள் இரத்தினதீபங் கையிலேயெடுத்துக்கொண்டுவர-எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்

முண்டகமண்டபமயிலும்புலோமிசையுமுறழ்துவளரூளரிமானு
கண்டகமும்வழிபரலுமொழித்துவரநிலமடந்தைகைகணீட்ட
அண்டர்குலமடந்தையருமுனிவர்குலநிதையருமருவிப்பூந்தேன்
வண்டலிடுஞ்சேறகற்றிமலரினறுந்துகள்சொரிந்துவழிகளாக்க

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகியமண்டபத்திலிருக்கிற லட்சுமியும் இந்திராணியும்வெண்டாமரைப்பூவிலிருக்கிறசரஸ்வதியும்போகிறவழியிலிருக்கிற முள்ளுகளையுங்கல்லுகளையுந்தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடையஸ்திரீகளும் புஷ்பத்திலிருக்கிற தேனருவியினாலே வழிசேற்றை நீக்கிபுஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிற பராகப்பொடிகளைக்கொட்டி நல்லவழியாகச்செய்ய-எ-று. (௬௭)

கன்றிணைதுன்னிருசரணம்பொருக்கருள்வாயெனவங்கைகங்கைகூப்ப
மன்றனதிசையணுகிபழற்கிரியையெதிர்முகமாவணங்கிப்போற்றி [ன்
தென்றிசையுநிருதிபெறுந்திசையினையுங்கடந்துகுடதிசைக்குச்சென்று
குன்றவிலாப்புகழாறுமழவிடைமீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்) கங்கையானவள் அம்மாபார்வதி உன்பாதமிரண்டு பூமியிலே படக்கன்றிப்போயவிட்டது பொறுக்கவேணுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப அழகியஅக்கினிதிசையிலேவந்து அக்கினிமலைநேர்முகமாகத்தொழுது தெற்குதிக்கும்நிருதிமூலையுந்தாண்டிமேற்குதிக்கிற்போனான் குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடையசுவாமியும் இளமைதங்கியரிஷபவாகனத்தில எழுந்தருளிவந்துதரிசனங்கொடுத்துநடந்தார்-எ-று. (௬௮)

நாற்றிசையுட்போற்றிசெய்புகழணியுண்ணாமலையானடங்காற்போற்றி
மேற்றிசையுங்காற்றிசையுங்கடந்துவடதிசையணுகிவிரும்பியேத்தி [ற
ஈற்றிசையுமுறைதிசையுமகிழ்ந்துகுணதிசையடைந்தாளிளவெற்பீ
சேற்றிசையுபடவழலைவலம்புரிந்தசெயல்போலவெறிந்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்றகீர்த்தியையுடையஅருணாசலேசுரருடையபாதத்தைவணங்கிமேற்குதிக்கும் வாயுதிக்கும் தாண்டிவடதிசையில்மறுபடியுந்தொழுதுஎறிதிலேறுமீசானனுடைய திக்கைக் கடந்துகிழக்குதிசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமவற்பர்வதத்திற் [illegible]மிகலியாணஞ்செய்தபோது அக்கினியைவலம்வந்ததுபோலிருக்

கலித்துறை.

பானுகம்பன்கனச் சங்கொலிநெடியமால்பணிலத்
தானகம்பலை நாரதர்வீணையினரவம்
வானதுந்துமி கம்மலைதிசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவர்சிதற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தை வைத்தூதுகிறவொலியும் விஷ்ணுவானவர் தமது சங்கத்தை வாயில்வைத்தூதுகிற சத்தமும்நாரதர் வீணையைவாசிக்கிறசத்தமும ஆகாயதுந்துமியினுடைய சத்தமும் திக்குகளெல்லாஞ்செவிடுபடச்செய்தது கள் தேனிறைந்தபலநுஷ்பங்களைதேவர்களசொரிய.-எ-று (௯௦)

இது முதல்மூன்றுபாடல்களுக்குளகம்.

கற்றைவார்சடை யிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்
பற்றராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புவியைப்
பெற்றமாதினுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப் புரிபூணுண்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகியநீண்டசடையில்தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையினதுநெடுமைபொருந்தியசந்திரிகைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்றசர்ப்பத்தின்தலையிலிருக்கிறமணிகாந்தியை விரிக்கவும உலகமாதாவாகியபார்வதிக்குப்பாதிசரீரத்தைக்கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்தவளவுநூல்போலபுரியாகியபூணுலானது மார்பிற்பிரகாசிக்கவும.

பிறப்பிலாமதன்மறைகளாலளவிடாபபெரியோ
னிறப்பிலாவிடையிறையின்மேலினிதெழுந்தருள
வறத்தினுயகியடிபணிந்திறைஞ்சினளனைத்துக்
துறைக்குமண்ணலுமவளுடனினையவைசொலலுறும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும அறியப்படாதவர் இறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத் தருமவளர்க்கின்றபார்வதி அந்தச்சுவாமியாதத்தைத்தொழுதுவணங்கினாள எலலாவற்றையும்நீக்கியகடவுளானவர் அந்தஅம்மனோடு சொலவா.-எ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்பபொருளெலாம்பிரிந்தோ
மண்ணுதாகிய பீடமுமிலிங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நாமெனவிரண்டிலேமரும
முண்ணலாவிய வயிரமுநிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்) வாராயுமையேநீயும்நானும்பெண்ணுமாணுமாகிஉலகத்தில் அனேகஞ்சீவராசிகளைவேறுவேறுஉண்டாக்கினோம்சமீபமாய் ஆவிடையாரும்லிங்கமானோம்நீயென்றும்நானென்றும்வேறுபேதமில்லைமரமும அதற்குளேயிருக்கிறவயிரமும்போலொன்றாயசேர்ந்திருப்போம் (௯௧)

அங்கம்பாவுநம்பொருட்டிவிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மங்கையேயெனவிடப்புறத்துறைதரமகிழ்வுற்
றங்கையாலணைத்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டுநம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலேவந்து பிறந்தாய் அவ்விடத்தில்நாமுமக்கொருபாகங்கொடுப்பதுசுபாவமே பெண்ணே நம்முடையஇடப்பாகத்திலேசேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தை யடைந்துகையினாலேஅணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள் அம்மனுமசுவாமியும்-எ-று. (௯௪)

அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொன்றையோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை
வடித்தசூலமோர்புறமொருபுறமலர்க்கருவளை
திடத்திலாகழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ம்) அப்படியிருவரும்உருகிச்சுவாமியினுடையபாதியும் அம்மனுடையபாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற்சிவந்தசடையும்ஒருபக்கம்கூந்தலும்ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும்ஒருபக்கம் புஷ்பமாலையும்ஒருபக்கஞ்சூலமும் ஒருபக்கம்நீலோற்பலபுஷ்பமும் ஒருபக்கம்வீரகண்டாமணியும்ஒருபக்கஞ்சிலம்பும்தோன்றியதுகள்-எ-று. (௯௫)

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறப்பவளங்
கச்சுலாமுலையொருபுறமொருபுறமகவின்மா
ரச்சநீக்கியவரமுமொன்றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவறுறுதல்கண்டிறைஞ்சினரிமையோர்.

(இ-எ) ஒருபுறம்பச்சைநிறமும்ஒருபுறம்பவளநிறமும்ஒருபுறம்இரவிக்கையணிந்தஸ்தனமும்ஒருபுறம்அழகுபொருந்தியமார்பும் ஒருபுறம் அபயமும் ஒருபுறம்வரமுமாகியஆசையோடுஇருவரும்பொருந்துதலைப் பார்த்துதேவருமவணங்கினார்கள்-எ-று. (௯௬)

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோ
ரந்தணுசலமுனியிசைதமிழ்க்கடல்கடப்பா
மைந்தரோமுதற்கிளையுடனுலகினில்வாழ்வார்
பந்தபாசமறறழிவிலாப்பரகதிபெறுவார்.

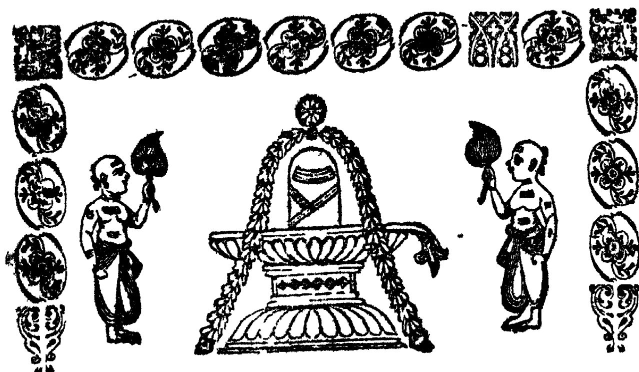
(இ-ள்) இந்தக்கதையைப்படித்தவர்களும் காதிலேகேட்டவர்களும் சந்தனவிருக்ஷங்கள்சூழ்ந்தபொதியமலையிலிருக்கிற அகஸ்தியரைப்போல தமிழ்க்கடல்கடப்பார்கள் சந்தானபாக்கியத்தோடுஞ்சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில்வாழ்வார்கள் தங்களைபந்தமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறவினைகளைத்தள்ளிமோட்சம்பெறுவார்கள்-எ-று.

முனிவனேயெனப்பயந்தவனுரைத்திம்முறையென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக
கனகசைச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையை
வினவினன்முனிவனுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

(இ-ள்) இந்தச்சோமார்க்கண்டேயனைப்பார்த்து ஈன்றவளைப்பெற்றப ராபரியாள்சொன்னசரித்திரத்தின்முறை இதுவென்று அக்குருகுச்சொல்ல அக்குமரிக்கண்டேயனிவ்வாறு தவமசெய்து பின்புசுவாமி வச்சிரா ங்கதபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்சம் அடைந்த கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினாள்-று. (கூஅ)

ஐந்தாவது இடப்பாகம் பெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் சா.

உ

சிவமயம்.

ஆறாவது.

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

(*)

கலி-விருத்தம்.

தோடுகொமழ்சந்தனவனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழ்நிசுவை யளைந்துமெதுவான
யாழ்மகனவனொவாக வன்னநடைபோலே
வாடமிசைதென்றல்புகும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) புஷ்பவிதழ்மணக்குஞ்சந்தனவனத்தின்மத்தியிலேசஞ்சரித் தமிட்டியாகிய தமிழினதுமாதுரியத்தைஅலைந்துமெதுவாக ஆடாநின் றயலில்போன்றபெண்களுடையநடைபோலவாடைக்காற்றில்சமயாதமா யதென்காற்றுவாராநின்றவையையாறுபொருந்தியபாண்டியவளநாடு.

வெவ்விருள்ளிடையபின்னொமருவ்டே
பெவ்விபெறுதேதைகசெறிந்துளுறுநாடு
[illegible]

(இ-ம்) வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்களையுடையபெண்களினடையைப் பார்த்துமின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்தியதாமரைகள்புஷ்பிக்கும் காடுமானபோன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்றாகினைந்து ல்லைச்செடிகள்காயிலேபுஷ்பிக்கும்வையையளமபொருந்தியநாடு-எ-று.

அந்தவளர்நாடர்பெரு மானரசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடையெறிந்தவளைவீர
னிகைதயன்றுதென்கயிலைநெற்றிவிழிபோலே
முந்தியதிசைக்கரிமுகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ ள) அத்தன்மையாகியபாண்டிவளநாட்டாருக்கு இராசன் அரசர்க்கரசனானவன்தேவேந்திரன்முடிசிதறும்படியாகவளையென்னும் ஆயுதத்தைபபிரயோகித்தவன்குற்றமற்றதென்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண் போல்அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள்முகத்திலே தன்னுடைய மீனக் கொடியையெழுதிவைத்தவன்-எ-று. (௩)

கலி-விருத்தம்.

ஆகமாதி மதனினழகின
னாகமாதி தெளிந்தவறிவினன்
பாகசாரியி பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாரியர் பற்றியதோளினன்.

(இ-ள்) தேகத்தினாலியந்தமாகமன்மதன்போலழகுள்ளவன் ஆதிசேடனைப்போல் தெளிந்தவிவேகத்தையுடையவன்பாகதிலேபார்வதியை யுடையசிவன்மேல்பக்தியுடையவன்பாகுபோல்மதுரமாகியசொற்களையு டையஸ்திரீகளைவிருமபாநின்றதோளையுடையவன்-எ-று. (௪)

வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும்பூமியிலும்எண்ணப்பொருந்திய இமயபர்வதத்தினிடத்திலும்தன்கீர்த்தியைநாட்டினவன்சுவாமிதரிக்கின்றசடைக்காட்டினிடத்தில்பிரகாசிக்கின்றஆத்திமாலையினது வாசனையைத்தன்மனதிலேநினைத்துக்கொண்டுபூமியைககாக்கின்றவன்-எ-று. (௫)

தங்களுயக னைத்தலைசூடிய
வெங்களுதாடித்தலையெத்தினன்
பொங்குநன்றியறிந்ததுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள்குலத்துக்குத்தலைவனாகியசந்திரனைசிரசில்தரித்தவெங்கர்நாதரதுபாதங்களைத்தலையிலேவணங்கினவன் மிகுந்தநன்றியையறிந்து துதைப்பதுகாக்கின்றவர்களில்இவனுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை எ

பங்குனார்திரை மீதுழப்படாப்புகழ்
வித்துவாரியிழைக்கின்றமேன்மைபோ
னத்துவாரியிலவாரினர்கல்கிய
முத்துவாரியிழைக்கின்றமேன்மைபோ.

(இ-ள்) மீனடைபத்துத்திக்கிலும்பரவக்கீர்த்தியாகியவித்தைவாரியி றைக்கின்றதன்மைபோல் சங்கங்கள்தவழாநின்ற சமுத்திரத்தில் குளித் துவாரிவந்தவர்கள்கொடுத்தமுத்துகள் இறைந்துகிடக்காநின்ற முற்றத் தையுமுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடறாதவரசன்புகழ்க்கடல்—ஓடுகின்றகலங்களிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்கர்பவளக்கொடிகளே—நீடுதிக்கினர்தீரின்மனிதரே.

(இ-ள்) வெற்றிபொருந்திய அரசனதுகீர்த்தியாகியகடலுக்குள் ஓடு கின்றகப்பலானது சூரியனோடுகிறதேர்கூடியசெக்கர்வானமே அக்கட லிற்படாநதபவளக்கொடிகள்நீண்டஎட்டுதிக்கிலுமுள்ள மனிதர்களோ அக்கடலிற்சஞ்சரிக்குமகீமனிதர்-எ-று. (அ)

சராசரமுறைகளிற்பெய்தவே
நசுராவுலகாளுநலத்தினன்
கச்சரவுகழறபொலிகாலினன்
வசிராங்கதனெனவொருமன்னவன்.

(இ-ள்) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகியஎதையும்சந் தோஷத்தையடையவிஷத்தையுடையஆதிசேஷன்தாங்கிவுலகத்தையா ளுகின்றபெருமையுடையவனகச்சு ஆராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடையவன்வசிராங்கதபாண்டியனென்றொருவனிருந்தான்-எ-று.

படையிற்றோற்றவரசரைப்பல்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்கைவியப்பதோ
கொடையிற்றோற்றிடுங்கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்) அவன்யுத்தத்திலேதோற்றராசாக்களைச்சிறையிலே போட் டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம்தன்கொடைக்குத்தோற்ற மேகத்தையு ஞ்சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது-எ-று. (ய)

நாட்டுமல்வரசனொருநாளிலே—வேட்டையாடவிரும்பினனாகியே
மூட்டுசேனைகரிபரிமொய்த்திட—ஓட்டினான்பரியுத்தரதிக்கிலே

(இ-ள்) இப்படிசெயத்தைநாட்டியவச்சிராங்கதபாண்டியன்ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாகமனதிலெண்ணியானை குதிரைசேனைகள்சூழக் குதிரையைநடத்திக்கொண்டுஉத்தரதிக்கிலேநடந்தான்-எ-று. (யக)

துங்கவாம்பரிபீதிவன்தோன்றலு
[illegible]

திங்களின்குலச் செல்வனன்றஞ்சியே
யெங்குமோடி யிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிவந்த குதிரையின்மீதேறினமாத்திரத்தில்சந்திரனைக்கண்ட விருட்கூட்டம்போல துதிக்கையையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின-எ-று.

வீறுமாமபுலியின் குலமேன்மையான்
வீறும்புலியின் குலவீட்டினன்
றுறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பல
றுறிலொன்று கடமைகொன்றனரே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திரகுலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இருமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக்கொன்றான் ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆளகியவன் மார்க்கத்தில நேரிட்டகடைமை மிருகங்களைக்கொன்றான்-எ-று. (௰௩)

சேரமானினந் தன்னைச்சிதைப்பவன
சேரமானினந்தன்னைச் சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
மாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்) சேரமானென்னும பெயரையுடையசேரனது சேனையைச்செயித்தவன் ஒருமிக்க மானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. (௰௪)

சோனைபொனபத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாண்முதலாகிய
தானைபின்னிடத் தான்றனிவாசிமேற்
கானாவிலையக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

(இ-ள்) சோனைவருஷம்போல் மதத்தைசொரிகின்றயானை தேர்குதிரை ஆள்இவர்கள்பின்னிட்டுப் போகத்தா னொருவனுகக் குதிரைமேற்கொண்டவனாகி ஒருபுனுகுபூனையைத்தொடர்ந்தான்-எ-று. (௰௫)

அந்தணவிய கன்றருணாசலத்—துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடவு
முந்திபிவாசி யதன்பின்முடுகினன்கந்தனுவிவிழுந்தது கண்முன்னே

(இ-ள்) அப்படிராசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுகுபூனையானது சிக்கிரத்திலே அருணாசலத்தைவலமாகச்சுற்றியோடின அளவில்வேகத்தோடுங்குதிரையைநடத்தினன் அந்தப்புனுகுபூனைவந்துகண் முன்னேவிழுந்தது-எ-று. (௰௬)

பச்சைநாவிப ருகினர்போல்விழுந்—தச்சனுவிதன் னாகம்விடுத்தெழில்
விச்சைவேந்தா துதிக்கவிமானமே—லிச்சைமேனிகொண்டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகியவிஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் போல் விழுந்தபயத்தையுடையபுனுகுபூனைத்தன்தேகத்தைவிட்டுவித்தியாதரர் முதலானவர்கள்துதிக்க விமானத்தின்மேல்திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டெழுந்தன-எ-று

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட
மாவும்வீழ்ந்த வடிவுதன்னைத்துறந்
தேவிமர்கசெழுந்தாவு நக்கொண்டொரு
பூவிமானமதேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்) அகஸ்மாத்தாய் அந்தராசன் விழக்குதிரையானதுவிட்டுநீவி ழுந்துதன்தேகத்தை தவிட்டுச்சித்திரகாரருக்குமெழுதக்கூடாததிவ்விய ரூபத்தைப்பெற்று ஓர்புஷ்பகவிமானமேறிப்பிரகாசித்தது-எ-று.

கைவிலங்கனை யான்பரிக்காலின்விழுந்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க லடியிற்றெம்பினன்
வெவ்விலங்குட னேடில்விழுவார்களே

(இ-ள்) யானைபோன்றவச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினாலி ல்விழுந்து அந்தஇலங்காபுரி இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினன் மிருகத்தின்பின்வோடினால் யார்தான்விழுவார்கள்-எ-று.

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயர்போய்ப்பழங்
காழ்ந்திசாலி கலாதரப்பேர்படைத்
தாய்ந்தகண்போ டருவிபகைணராய்
மோய்ந்தனைநது மகிட்சியினமுழ்கினர்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லாநின்ற குதிரைநாவியென்கிற பேர்போய்ப ழையகாந்திசாலி கலாதரனென்கிறபேரைபடைத்தவராகிமிருந்தசினேக ராய் அருவிபோலக்கண்ணிலிருந்துசலம்வரஒருவர்க்கொருவர் கட்டிய ணைத்துஉச்சிமோந்துசந்தோஷத்தில்முழுகினர்கள்-எ-று. (உ௰)

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றதி
யொன்னலர்க்கு முறுந்துயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மறறிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றேங்கியிரங்கினன்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்தில்நின்றபோது தன்சத்துருக்களுக் குவந்ததுக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்றபாண்டியன் இதுவந்தவ கைஎன்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான்-எ-று. (உக)

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் றன்புடைசூழ்ந்தநீ
யஞ்சவெஞ்சலன் றங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடும்பகருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதரர்களாகியஅவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொ ண்டு தஞ்சமில்லாதபாண்டியனிடத்தில்வந்துநீபயப்படாதேபயப்படா தேஎன்றுகையமர்த்தினர்கள் அப்போதுபாண்டியன்மிகவுஞ்சந்தோஷ த்தோடுசொல்லுவான்-எ-று. (உஉ)

நீதியாங்கரு கீரெவரெத்துயர்
காதிகாரணயாதில்வருந்துயர்
போதுமாறேது போதியுமென்றென்
னேகயோதக் கலாதரனென்பவன்.

(இ-ள்) நீதிபொருந்திய நீங்களிருவரும்யார்உங்களுக்குஇப்படி வருத்தத்திறகுக்காரணமென்ன அதுபோயதாலுந்தவித்ததின,லேயென்று ங்களென்றுகேட்க கலாதரனென்பவன்சொல்லுவான்-எ-று. (௨௩)

வாய்ந்தசாலிமதுரையின்மன்னனே, எய்ந்தவிஞ்சையர்யாங்களிலன்றே
யர்,காந்திசாலிகலாதரனெனபெயர,ஆய்ந்தநணபினராய்விளையாடினோம்.

(இ-ள்) செல்விளையாயின்றமதுரைக்கு அரசனேநாங்கள்ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள இவன்பேர்காந்திசாலிஎன்போகலாதரன்நாஙகளிருவரும் மிகுந்தசினேகராயவிளையாடிக்கொண்டிருநதோம்-எ-று. (௨௪)

மாரவேளும்வசந்தனுமபோலவே, யாரவேபிரியாதுறைநாளிலே, சேரு
ஊழ்வினைசென்றுதொடாந்திட, மேருமால்வரைச்சாரலினமேவினோம்.

(இ-ள) மன்மதனும்அவன்சினேகனாகியவசநதனுமபோல ஒருவர்க்கொருவர்பிரியாமலவாசஞ்செயகிறநாளையிலேமுன்செய்தஊழ்வினைவந்தடையமகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்-எ-று. (௨௫)

கலிவிருத்தம் வேறுவண்ணம.

மாச்சரியமிககதுருவா சமுனிவாழு
மாச்சிரம்மேலருகி லத்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞசுருகி நின்றமரமெல்லாம்
பூச்சொரியுநந்தவன மீதினிடைபுக்கோம்.

(இ-ள) கோபமிகுந்ததுருவாசரிஷிவாழாநின்றஆச்சிரமத்தினருகிலேஅந்தரிஷிமனமுருகிததணணீர்சொரியவளர்ந்தவிருட்சங்களெல்லாம புஷ்பங்களைசொரிகின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம-எ-று. (௨௬)

புக்கவனத்திற்சிறு புதற்களைமிதிததான்
மிக்கவினையேனுமதின் மென்மலாபறித்தென்
அக்கணமுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாளே
கக்குவொளிமிக்கசடை கட்டவிழவந்தான்.

(இ-ள) அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இநதகாந்திசாலி அங்குள்ளசிறுபுதல்களைமிதிததான் மிகுநதவினையையுடைய நானும அதுகளிலிருக்கிற மென்மையாகியபுஷ்பஙகளைப்பறிதேதன் அந்தட்சணததிலேதுருவாசரிஷிஅறிந்துவிழிகளாலேநெருப்புகளைக்கொட்டிக்கொணடு சடையவிழ்ந்துவிழக்கோபித்துவந்தார்,எ-று. (௨௭)

முத்துமணியாமென முகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துமமின்வைத்தனைய மெல்லிதழ்துடிப்ப
வுத்தரியமவிழவதை யடிக்கடியுயர்ததிச்
சித்திரமழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னான்,

(இ-ள) முத்துகள்போல் முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும் பவளம் போன்றமேன்மையாகியஇதழ்துடிக்கவும்நழுவியபோகின்ற வஸ்திரத்தையடிககடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறிக்கஇவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (௨௮)

செந்தபனர்தங்கதிர் வாராதசிறுகானு
நந்துமறுகானுமொரு காலுமிலைகண்ணே
புந்தியுகாக்கபுல ராதமுகிலெய்தா
இந்தவனமீதொருவனெய்தவெளிதாமோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடையபாதத்திலேவரக் கூடாது தென்றற்காற்றுமவன்கேளும்ஒருபோதும் இந்தவனத்தைய டையாதுகள் இலையுதிராதுவாடாதுநாசத்தையடையாது இந்தவனத்தில் ஒருவர்வருகிறதற்குளளிதோ-எ-று (உகூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேவினூர்க்கினியபூசைக் கணிமலர்செலுத்துங்காலில்
பாவிகாள்புகுந்தென்கோபக் கனலிடைபஞ்சதாகீா
மேவியதுரங்கமாதென் றிவர்க்குமாவிடத்தையீந்தா
னுவியாய்ப்பிறப்பாயென்று ணைமலர்பறித்தவென்னை

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகியசிவனுக்குஇனிமையாகியபூசைக்குச்சாத் துமபுஷ்பங்களபொருந்தியசாலையில்பாவிகளேநீங்களபுகுந்துஎன்னுடை யகோபமாகியநெருப்பினிடத்திலேஅகப்பட்டபஞ்சாரிகள் குதிரையா ய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்தகாந்திசாலிக்குசசாபத்தைக்கொடுத் தார்புஷ்பம்பறித்தஎன்னைப்புனுகுபூனையாயப்போவென்று சபித்தார் தாருவாசரிஷி-எ-று. (௩௦)

கோபமேதவமதாகப் பலித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேலவர்கோங்க ளிருவருந்தளர்ந்துஞான
தீபமேயருளேயபைர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேலிட்டுமிச்சாப மொழியுநாள்பகாதியென்றேம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்தபொல்லாதரிஷியிட்டசாபம் எங்க ள்மேலவராநாங்களிருவரும் தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கேகிருபை யேபத்தருடையசெல்வமேயென்றுவணங்கி-பாவமஉண்டானதினாலே எங்களமேலவந்தசாபம ஒழியுநாள்எல்லைறகுச்சொல்லுமென்றுகேட டோம-எ-று, (௩க)

முனிவதுதவிர்ந்தசாப முனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோணசலதநினைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சுரரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
மினிமையாமபாண்டிநாட்டி னிறைவனாலெய்துமென்றார்

(இ-ள்) தாருவாசரிஷிக்குக்கோபமநீங்கினானிட்ட இந்தஒப்பற்றசா பமானது திருவண்ணாமலையைவலமாகவந்தாற்போதும்மனிதருமதேவ ருமவணங்குகிறஅந்தமலையைபபிரதக்ஷணஞ்செய்தல்சிறந்தபாண்டிய தேசத்துராசாவினாலே கிடைக்குமெனறார-எ-று, (௩உ)

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா னெரியழற்கிரியதாக
நின்றவெம்பிறைவன்முன்னா ளெனடு * வனக்கடவினீந்த
மன்றல்சேர்கனியைதந்சே யிருவரும்வருந்திக்கேட்க
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்தோர் களிப்பனன் றிறையுஞ்சொன்னார்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்லுவார அக்கினிமலையா கிநின்றஸ்வாமியானவர்முன்னேவனக்கடவுள்கொடுத்த வாசனைபொரு ந்தியமாம்பழத்தை தம்முடைய பிள்ளைகளாகியவிநாயகா சுப்பிரமணிய ர்இருவரும்வருந்திகேட்கஇன்றைக்குள்உலகமுழுதுஞ்சுற்றி வந்தவாக் கு இந்தப்பழங் கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னார-எ-று. (௩௩)

* வனக்கடவுளென்பது—வருணபகவான்.

கற்றூணுமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முந்தினான்கரியவானை முகத்தவனெழுந்தெல்லோர்க்கும்
தந்தையாந்தனதுதாதை தனைவலம்புரியத்தந்தை
மைந்தனைத்தழுவிவேண்டும் வரத்துடன்கனியுமீந்தான்

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர்மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவைத்தார் யானைமுகத்தையுடையவிக்கினேசுவரர் எழுந்திருந்துசுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் அவரைச்சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று எல்லார்க்குந்தகப்பனாகிய தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் சுவாமிமகனைத்தழுவிக் கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங்கொடுத்தார் எ-று. (௯௪)

மேவினுள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தம்மைக்
காவினுலவலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானேழு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதலஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சூழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையோபார்க்கில்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர்சீக்கிரத்தில்பூமியைச்சுற்றிவந்துபழங்கேட்கச்சுவாமிநம்மைவிக்கினேசுரன் காலால்நடந்துவந்தான் ஏழுலகந்தாலம்வலஞ்செய்தாலும்பலபலவாகியதலங்களைச்செய்தாலும் மகனே நம்மைச்சுற்றிவரும்பலனுக்குச் சமானமாகுமே பார்க்குமிடத்தில் எ-று. (௯௫)

செம்மலையருவனம்மைத் தினம்வலம்புரிந்தோரேவருந்
தம்மிலுமதிகமாயோன் [illegible]
லுமயிலுமதிகரித்த வனையிலுமதிகானமந்தா
எம்மிலுமதிகமென்றோ னெவர்க்குமேலதிகமானோன்.

(இ-ள்) சிவப்பாகியமலையுருவாகிய நம்மைத்தினம்வலம்வருகிறவர்கள் பிரமாவிலுமதிகராவர் விஷ்ணுவிலுமதிகராவர் பார்க்கில் உமையிடத்திலும் அதிகராவர் பார்வதியிலுமதிகராவர் மகனேஎம்மைப்பார்க்கிலுமதிகரா வானாறானெல்லார்க்குமேலாகியவன்-எ-று. (௯௬)

மாசிலாநமதுமேனி வனைந்தயங்கமார்தாமும்
பூசனைபுரியமாட்டா ரனைவலம்புரிந்தபேருங்
காசையாயளிக்கும்பூசை நமக்கினிதளிக்கும்பூசை
கூசுமாறிழைத்ததீயகு நனைசெய்யுங்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதநமதுஉருவமாகியஆனந்தலிங்கத்தைத்தீண்டி பூசைபண்ணமாட்டார்கள் அதைவலமாகச்சுற்றிவருபவர்களுக்குஆசையோடுசெய்கிறபூசைநமக்குஇனிதாகச்செய்கிறபூசையோடொக்கும் அங்கமாக்குக்கூசும்படிசெய்ததீமையேயாகுமென்றுசுவாமிசுப்பிரமணியருக்கு அருளினார்-எ-று. (௯௭)

என்பதுமொழிந்தானத்த னெனச்சொலிமுனிவன்போன்றன்
பின்பதனபடியேநாவி புரவியாம்பிறந்தோமென்று
தெனாபுவியுடையாய்நின்றாற் றிருமலைவலமும்பெற்றோ
மின்பொலிபழையகோலம் படைத்தொழில்விமானத்தானேம்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரஞ்சுவாமிசொன்னாரென்றுதுருவாசரிஷிசொல்லிவிட்டுப்போனார் பின்புஅந்தப்படிகுதிரையாகவும் நாவியாகவும்பிறந்தோம் இனமைக்குப்பாண்டியதேசத்தையுடையராசனேஉன்னுடை

[illegible] செய்தோம் மினல்போல் [illegible] யானிற்ப
வந்தைப பெற்று விமானத்தில்லேறினவர் களா ம-எ-று (௩௨)

[illegible] தமவரன் துன்பா லிடுக்கணவந்தடுத்தநிந்த
வெண்ணெலவரையமாவின் மிசைவுலும் கருணையாலே
பொலிவதனும்ஜை புரிகதிடும்போமெனறேத்திப்
தங்களூர்ப்புகுதராகாகதி சாலிருந்தா னுமாக

(இ-ள்) எங்களுடையசரித்திரம இது அகனிசொரூபமாகிய இத்தம லையைக்காலினாலேவலஞ்செய்யாமலகுதிரையிலேறிவலஞ்செயதபடியி னாலேனக்குத்துன்பமவந்துசம்பவித்தது அதுவும் சுவாமியைப்பூசை செய்தாறபோமென்றுசொல்லிக்காந்திசாலியுங்கலாதரனும் தங்களுக்கு போனார்கள்-எ-று (௩௩)

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சிவடோடிச்
சூழமககரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனைத்துயரந்தீர்த்தான்
தாழையின்கமுகொடு தவளவான்கதிரைத்திண்டும்
வாழையுநகரு பயின்சாற்றின் வளர்ந்திடும்வையைநாடான்

(இ-ள்) அதனபின்புயானையுங்குதிரையுந்தேரும்காலாள்களுமா அடிப ற்றிகலிகாண்டமந்திரிகளுடனே இராசாவைச்சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அப் பொழுதுவிசனம்நீங்கினவன்தென்னமரங்களும்கமுகுவளரும்சந்திரனை தடவுமவாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றிலேவளர்ந்திடும பாண்டிய தேசத்துக்கு ராசனாகியவச்சிராங்கதபாண்டியன்-எ-று (௩௪)

அரதனாகனமைந்தன் யானைக்கடிதனைப்பித்தாகி
மரதனமெனவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தான்சில
விரதனாகநாளைக்கேளா வதனமுனமவிடைபெற்றானை
யிரதனமருக்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியன்றன்பிள்ளையாகியரத்தினாங்கதபாண் டியனைச்சிங்காதனத்திலிருத்தி மூன்றுலகமதுவசித்து பிரபலனாயி ருந்தபாதன்போல இராச்சியத்தைக்காப்பாற்றென்றுசொன்னான் அந்தவா ர்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமேவிடைபெற்றுக்கொண்டுமகனானவன் ஆனைதேர்முதலாகியசேனைகள்சூழமதுரைக்குப்போயராச்சியபரிபால னஞ்செய்தான்-எ-று (௩௫)

மூனறயினுலிறைபின்வந்த கனகமுமுத்துந்தெவ்வார்
திரையிலுளதுபொன்னுந் தினந்தொறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுந்தனதுகாதைக் கனிகதிடவிறைவன்வேணிப்
பிறையினற்கினியபூசை திருப்பணிபெறுதனுசெய்தான்

(இ-ள்) நியாயமாகபூமியிலொருகடமைகொண்டதிரவியமுமகடலிற்கு ளித்துவாரிவந்தமுத்துக்களுமசத்துருக்களால் திறைவிட்டபொன்னும் திறைத்தோரும் ஆனையின்மேலேற்றிஅரசனாகியதன்தகப்பனுக்குஅனு பவிக்கவச்சிராங்கதபாண்டியன்சடையில்சந்திரனைத்தரித்தசுவாமிக்குநி த்தியமாகியபூசைதிருப்பணிபெரிதாகச்செய்தான்-எ-று (௩௬)

செய்தபின்றவமதாகிக் கவுதமர்சிரமத்தோர்புர
[illegible]

முதலுழ்யவறமுறகணபாய் மலைவன்றுசெய்புனைந்தக்
கைதவற்கெதிரேவந்தான் கைதவற்கெதிரேவாரான்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரருக்குத்திருப்பணியும் பூசைமுதலானவை கள்சிறப்பாகநடக்கதபின்பு தவஞ்செய்கிறதற்குநினைந்து தனதமருடைய ஆசிரமத்திலொருபக்கத்திறசேர்ந்து பன்னகசாலைகட்டிக்கொண்டு மகுடத்தைத்தரிக்காநின்றநீலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்குஅன்பாகசிரப்பிரதட்சணஞ்செய்கின்றநாளிலகைதவனாகியபாண்டியனுக்கெதிரேதோன்றினார்வஞ்சமபொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதிரே வாராதபரமசிவன்-எ-று. (௪௨)

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்களமிடறுநாலு புயங்களுமலர்க்கைமானுங்
கணிச்சியின்விடையின்மீதி லிருப்பதுங்கண்டெனபாவக்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றோவெனச்சொலிபெரிதுந்தாழ்ந்தான்

(இ-ள்) அழகுபொருந்திய சிறியசந்திரனையும்மிகவும்கருணைபொழியாநின்றகண்களையுமநீலமணிபோல் பிரகாசியாநின்ற கண்டத்தையும்நான்குகைகளுமபுஷ்பமபோன்றகையில் மானுமழுவையுமுடையவரா கிரிஷபவாகனத்தின்மேலிருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவம்பிணிப்பு என்னைவிடுவதுஎன்றைக்கோவென்றுசொல்லிமிகவும்பாண்டியன் வணங்கினான்-எ-று. (௪௩)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்ணாமலையுடையாய்மழவிடையாயணிசடைசேர்
தண்ணுமலையுடையா யுமையுடையாய்நுதலதழுவுங்
கண்ணுமலையுடையா வினைகடவாரறிவரிதற்
கொண்ணுமலையுடையா யுமையுண்ணாமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணாமலையென்னும்பெயரையுடையஇளமையாகியரிஷபவாகனத்தையுடையவரே அழகுபொருந்தியசடையிலேகுளிர்ச்சிபொருந்தியகங்கையையுடையவரேஎங்களையாட்கொள்ள உடையவரேநெற்றியிற்கண்ணுடையவரேபாவிகளறியப்படாதகைலாயத்திலிருக்கின்றவரே உண்ணாமுலையாகியபார்வதியினதுதலைவரே எ-று. (௪௪)

மையாகியவினைதேறுனையொருமாவினில்வலமாய்ச்
செய்யாததுரெய்தேனிதுநீதென்றுரைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவும்
றையானனமுடையான்மழவிடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள்) நீவினையையுடையவனாகியநான்உம்மை ஒருகுதிரையிலேற்றிவலமாகவந்துநான்செய்யத்தகாதகாரியம் செய்தபடியினாலே பொறுத்தருளவேண்டுமென்றுபொய்யில்லாதபாண்டியனசொல்ல அதைக்கேட்டுகிருபையுண்டாகிஇளமைபொருந்தியரிஷபவாகனராகிய ஐந்துதிருமுகத்தையுடையபரமசிவன்அருளிச்செயதார்-எ-று. (௪௫)

மன்னுமகபதிநீயெமைமதியாதொருகுலிச்
மன்னுள்விடவுற்றுயினியதனலேகார்வடிவா
யின்னுதனவெற்றுயினியிமையோர்திபதியாய்ப்
பொன்னடைவையென்றேவரமொழிந் தேடினடைநதீர்தா.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே பூர்வசென்மத்தில் தேவேந்திரனு
யிருந்தாய் அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்
மேல் பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலே மனிதனாகப்பிறந்து நான்
பக்ஷதபனஞ்செய்தாய் அதன்பின்பு நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே
யினிமேல் தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப்போவென்று வரா
ங்கொடுத்து சுவாமி மறைந்தார்-அ-று ௪௭

அருணைப்பதியின் மகிமைப்படி யருணாபுரிநினைவோ
மரணத்துகளடையாசிவன் வடிவாகுவரென்றான்
கருணைக்கொருகடலே பரகதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடை பணிந்தார் நமனைவாட்டிய தவத்தோன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தின் மகிமைப்படி இந்தஸ்தலத்தை நினைப்பவர்கள்
மரணஜன்பத்தைப்பொருந்தாமல் சிவனுடைய ரூபம் பெறுவார்களென்
று நந்திகேசுவரர் சொல்ல யமன் வாடும்படியாகச்செய்த தவத்தையுடைய
மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமதாலே பரகதிய
டைந்தேனென்று பாதத்திலே வணங்கினார்-எ-று ௪௮

இக்காதையின் பொருளானதோ ரெழுத்தாகிலுந்தெளிந்தோர்
தக்கோருடன்படிந்தோர் சிவசாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார் சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே

(இ-ள்) இந்தக்கதையில் ஒருஎழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோ
ர்களும் பெரியோர்களோடுபடிந்தவர்களும் சிவசாயுச்சியமடைந்தனர் தி
ரிகாலத்திலும் இதைகற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்பார்க
ள் சிவகதியிற்சேர்வார்களென்பது எ-று ௪௯

ஆறாவது வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௪௪௯

இதனுள்
சகலருக்குந்தெ
ரிவிப்பதியாதெனில்
இந்தவச்சிராங்கதபாண்டி
யன்சருக்கம்ஆனவுடன்வல்லா
ளமகாராசன்சருக்கம் இருக்கவேண்
டியதை இதுவரையில் அச்சிடாமலிருந்த
மையால் இப்போதுமேற்படிவல்லாளமகாராஜ
ன்சருக்கத்தை பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டுபி
ழையறச்சீர்திருத்தி அச்சிட்டிருக்கின்றோம் மேலே
ண்டியவர்கள் மேற்படிவல்லாளமகாராசா
ன்சருக்கஞ்சேர்ந்த அருணாசலபுரா
ணத்தைவாங்கிப்பார்வையிட்டு
புண்ணியவான்கள் மனங்க
ளித்து ஆனந்திக்கும்ப
டிமிகவுங்கோரு
கின்றோம்.

ஏழாவது,

நீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப் பிள்ளையாரு பதம்போற்றித் திறையா
ன்முத்தக, கருமலையுமொருமலையுந்தொலைத்தமலைக்கிழவனிரு சரணம்
போற்றிப், பொருமலையு மிரகலையு மடியாருக் கொழிக்கவழற்பொரு
ப்பாயநின்றோன், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடந்தையையு
மகருத்துடசோப்பாம்.

(இ-ள்) யுத்தஞ்செய்யத்தக்கயானையினதுமுகத்தையுடைய பிள்ளை
யாரது இரண்டுபாதத்தையும்வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக்கொ
ழிக்குஞ்சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையுமழுக்கியசுப்
பிரமணியரது பாதங்களைவணங்கித் தன்பத்தையுஞ் சோதலையும் அடி
யார்களுக்கொழிக்க அக்கினிமலையாகநின்றவனுடையபிறவியைக்கொ
டுக்குஞ்சிவனையும்மரகதநிறம்பொருந்தியபார்வதியையுமனதிறசேர்ப்பா
[ம்.

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற்சிவபுராணந்தனி, லோங்குருத்திர சங்கிதையோதி
னேன், பாங்கிலிங்கபுராணப்பரப்பினு, மீங்கடிந்தபடியுமியம்புவேன்,

(இ-ள்) பெருகிய அன்பினாலேசிவபுராணத்தில்உயர்ந்திருக்கின்ற
ருத்திரசங்கிதையைமுன்சொன்னேன், பெருமையாகிய இலிங்கபுராண
ப்பரப்பிலேநானறிந்ததன்மையுஞ்சொலவேன் எ-று. (௧)

ஆதிவேதனருளச்சனகனும், வேதம்வல்லவியாசனுக்கீந்தனன், சூத
னுக்கவனசொல்லினன்சூதனு, மேதமற்றவிருடியர்க்கீதனன்.

(இ-ள்) ஆதியிலேபிரமாஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர் வேதவியா
சருக்குச்சொலல வேதவியாசர்சூதரிஷிக்குச்சொன்னார் சூதருமகுற்றம
ற்றநைமிசாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்-எ-று, (௨)

வன்னிமாமலைகதோற்றமும்வான்மலைக், கன்னிபாகங்கலந்ததுமு
ன்னமே, சொன்னதாதலினுக்கொழித்தனன், பின்னருள்ள கதைசிலு
பேசுவோம்.

(இ-ள்) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும்பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணுவபார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றும் முன்னமேசொன்னபடியிலேஅவைநீக்கிப்பின்றுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களைச்சொல்லுவோம் எ-று.

தீர்த்தமுமதிற்செய்தருமங்களும், வாய்த்தவெற்பின்வலமுமீசின் கமும், மேதிடாதலெய்துமிகழ்ச்சியும், பார்த்தான்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட தர்மங்களும்கிரிப்பிரதக்ஷணத்தின்மகிமையும இலிங்கமகததுவமும சுவாமியை வணஙகாதவர் அடையும் இகழும்அவரடைந்தஇகழ்ச்சியைப்பார்த்துச்சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்குவருங்ன்றபாவமும். எ-று

பந்தமாயுறியாதுசெய்பாவமுஞ், சிந்தையாறறிந்துசெய் தீமையுமு ந்தையோர்களொழித்தமுறைமையு, மெந்தைநாளம்மகிழுவமியம்புவே

(இ-ள்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்த பாவமும்மனதார அறிந்து செய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ளவாகள் அப்படிவநதபாவத்தை நீக்கிக்கொண்டமுறைமையுமசுவாமியினால்மகிழ்ச்சியடைந்தபுமுகுமூன யின்செய்கையுஞ்சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௬)

வேறு-அறுசீரடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

விரும்பில்கோதமனுறிசன் றிருமுனேவேள்விநாட்டத்
திரும்பொலிசடையோன்றன்னுற் செனித்திருமலறயோனெருங்
உருப்பொலிகனலோனென்ன வுத்தமனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசை புரியெனபுகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ள்) உலகத்துஆசையில்லாதகௌதமரிஷி சுவாமியின்சந்நிதிமுன்னமேவேள்வியொன்றுசெய்கிறதற்குயத்தனித்து அக்கிளிவளாக்க அழகுபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால்முன்னமேதோன்றியிருக்கிறசிலபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கினிசொரூபம்போலப்பிறந்தார் அவனைப்பார்த்துக்கிரிரூபமாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுரனைப்பூசைசெய்யென்றுபுகழ்ச்சியாகஉபசாரஞ்சொன்னார்.

மற்றுமேழ்தருப்பைதீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக்
கறமையுங்குழல்மின்னூரு முதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
னற்றடம்பலவுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார.

(இ-ள்) அதன்பின்புகௌதமர் ஏழுதருப்பையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்டஅளவில் இலட்சுமிபோலக்கறுமையாயிருக்கின்றகூந்தலையடைய ஏழுபெணகள தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்துநீங்களசுவாமியின்சந்நிதியிலேநாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்கள்நன்மையாகியதடாகங்கள்பலவுண்டாக்கிஊரைச்சிறப்புசெய்தார்கள்-எ-று. (அ)

மந்திரம்பரவும்வேந்திமலைதனக்கடுத்தகீழ்பா; லிந்திரதசிமுண்டந் த லிந்திரன்முதலேகண்ட, தந்தரத்தமரர்காமுடிதிற்றின மூழ்கலாலே சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குளமக்கருவின்மாலே,

(இ-ள்) தேவர்கண்மந்திரங்களாலேதோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அக்கி
னியலிங்கத்துக்குத் தென்கிழக்கு திக்கிலிந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு அ
தைத்தேவேந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அ
திலாடித்திவ்யபுஷ்பங்களாலேசந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கற்பகபுஷ்ப
த்தின்மாலையினுடையவாசனையுமணக்கும் எ-று. (அ)

பரமமாமதிற்றைப்பூசம் படிந்தெழுந்தாறுகிற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்றாலதினலமேபேசலாமோ
சுராபதிமுழுகினன்முன்னே தொடர்ந்ததிவினைகடீர்ந்தா
னிரவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்திய அந்தத்தேவேந்திரதீர்த்தத்திலேதைத்
ப்பூசத்தில்ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைலாசமானஞ்செய்தால்கோடிப்
பிரமஹத்திதோஷம்போமென்றால் அதன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ
தேவேந்திரன்முன்பு அதிலமுழ்கித்தன்னைப்பற்றியதீவினைகளைத் தீர்த்
துக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும்வாழத்தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான்

அங்கிதனபெயரத்தீர்த்த திருணாமல்லைதன்கீழ்பால்
பொங்கியத்தலின்மீனத்திங்கட்பூரணையின்மூழ்கில்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய்த் திருந்திழைபவரால்வந்து
தங்கியவினையுந்தீருந் தருமமுந்தவமுஞ்சாரும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்
றொன்றுண்டு அதிலபங்குனிமாதம்பௌர்ணமியிலே முழுகினால் செம்
பொருந்தியமீன்போன்ற கரியகண்களையுஞ்சிவப்பாகியவாயையுமுடையமா
தர்களாலேவந்துபொருந்தியபாவமுந்தீரும் தருமமுந்தவமுஞ்சேரும்.

ஒன்னிமுனமொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்சாதர்
முன்னியமடந்தைமாரை விருப்பத்தின்சுவாரையந்த
பன்னியவடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்பட்டபாவந்
தன்னைத்தானகண்டவந்தத் தடத்தினீற்படிந்தாசாய்க்கான்

(இ-ள்) அக்கினிதேவன்முன்னொருநாள்வேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களு
டைய பத்தினிகளைவிரும்ப அவனுடைய பெண்சாதியாகிய சுவாகா
தேவியென்பவளறிந்து அந்தஸ்திரீகள் ரூபத்தையெடுக்கப்புணர்ந்து
மேலேயினைத்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்த
த் தடாகத்திலஸ்நானஞ்செய்துபாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான்-எ-று

தென்றிசைதீர்த்தமுளத்துறசெறிந்துமூழ்கி, பொன்றிகள்வடிவமாகு
முடற்பணிபிடிபட்டோமிம், தென்றியிற்காலன்முன்னுள் விதிப்படை
சொடரமேனி, குன்றியசாபர்தீர்த்தநாதனிடைக்குளித்துமாதோ

(இ-ள்) மேற்கூறிய அருணாசலத்துக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமொன்
றிருக்கிறது அதில் அடைந்துமுழுகினால் உடல்பொன்வடிவமாகும்தே
கத்திலுள்ளவினைபாதிபோம் வெறுதிபொருந்திய பிரமாவினதாயுதத்தொ
டாது சேர்ந்தவைதாதை யமனுமவன அதில்முழுகித் தீர்த்துக்கொ
ண்டான்-எ-று (௯)

நீக்கிருநிருதிதீர்த்த முனதுமேனிருதிகோணத்
தாகைதின்முழுகினருக்கும்புமையனைத்தாங்கிறம்

நாலாயுதத்தடத்தின் முன்மேனியுருகியேர்குதிலு(ற்)கி
லிங்கியகன்றர் கட்டேழ்வர் யல்கையில்லசயப்பெற்றான்.

(இ-ள்) நிருதநகரிதாகியநிருதிதீர்த்தமென்று நிருதிமூலையிலிருக்கின்றது அதில்முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந்தீரும் உயர்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமுழுகின பலத்தினாலே நிருதியானவன் தெருப்புறம்போன்றகண்களையும் ஆழமாகியவாயையு முடைய பேயைத்தவசமாக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௧௪)

வசையறுமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறுவருணதீர்த்த
நசைபெறவதனின்மூழ்கிநகிரகமொன்பானுநவான்றும்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுகிமவ்விடத்திலவாயு
திசையினறபவனதீர்த்த முழுகிலதுயரநீரு ர.

(இ-ள்) குற்றமறற அருணகிரிக்குமேற்குதிசையில் வளம்பொருந்திய வருணதீர்த்தமொன்றுண்டு ஆசையுண்டாக அதில் முழுகினால் நவக்கிரகங்களும நன்மையைக்கொடுக்கும் அங்ஙனமே ஆதில் முழுகினவர்களிஷ்டத்தையடைய முழுகுவார்கள் வாயுதீர்த்த மொன்றுண்டு அதில்முழுகினால் எல்லாதுன்பமுந்தீரும்-எ-று. (௧௫)

வடதிசைக்குபோதீர்த்த முழுகினோவறுமைபோகத்
தடமதிற்குணபாலீசன மருததுவாசமைதததீர்த்தம்
புடைசெறந்ததனின்மூழ்கிம் புலையதிக்கடையரோனு
மடைவுடன்வருணானகி லதிகமாயரனைச்சோவார்.

(இ-ள்) வடக்குதிக்கிலே குபேரதீர்த்தமொன்றுண்டு அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம அதற்குக் கிழக்கு ஈசானியத்திக்கிலே அக்கினிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில்முழுகினால் நீசசாபபாவங்களும் இழிந்தவராயிருந்தாலும் பெருமையோ நான்குவருணத்தினு மதிகமாகிய பரமசிவனைச்சேருவார்கள்-எ-று (௧௬)

அந்தகத்தடததிற் தென்பாலகத்தியத்தா முனைடிமிக
மூாகியகன்னிமாத மூழ்கியுடகொண்டதோகள
சந்திரவதனைகண்டோா தமிழ்ககவிக்கரசராவா
செந்திருமயிலுங்கலவிச் செல்வியுஞ்சேருமொன்றே

(இ-ள்) முன்னதெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்ததறுக்குத தெற்காக அகஸ்தியர் தீர்த்தமொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்திலமுழுகி இருகைசலம் உட்கொண்டபேர்களுடையசந்திரனையொத்த முகத்தைப்பாாத்தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியுஞ்சரஸ்வதியும அவரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று

தனபதிதடத்தைச்சேர வசிஷ்டனோர்தடமுண்டந்த
முனிவனைப்பசியிலமூழ்கி முனிவரிற்றலைமைபொற்று
சனையதின்மூழ்கினோர்கட் தங்கமுஞ்செம்மைநெலவி
கனியெனவினங்குபாலக் கடலதுங்கடப்புரனறே

(இ-ள்) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்குமேலே வசிஷ்ட தீர்த்தமொன்றிருக்கின்றது அதில் வசிஷ்டர் தபசியற்றத்தில் முழுகி முனிவர்

களுக்கெல்லாம்முதன்மையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்
தில்முழுகினவர்களுக்குச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி
போலவிளங்கும்படியாகிய கலையுந்தோணுவார்கள் எ-று. (௰௮)

சங்கவேற்குமாரனேரு முகத்தவன் கதிரோன்வெற்பின்
மங்கையோர்வடிகன்கன்னி மதியமென்வசுக்கள்வெள்ளைப்
பங்கயமடைந்ததேவர் குழைத்தடம்பலவுஞ்சூழ
மங்கைதோய்தடத்தின்மேன்மை மறைகளுமறிவுறாதே.

(இ-ள்) சங்கைவேலாயுதத்தையேந்திய சுப்பிரமணியர் விக்கினேசுவ
ரர் சூரியன் பார்வதி வயிரவர் சத்தகன்னிகள் சந்திரன் அஷ்டவசுக்கள் சரஸ்
வதி முதலாயுள்ள தேவர்கள் முழுகிய தீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அதுகளி
லொவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்களுங்கூடச்சொல்ல அரிய
துகள் எ-று. (௰௯)

ஒருநதி நாலுமொவ்வாத்திருநதி வடபாலாக
வருநதி முழுகிப்பூமான் மாயவனுரைத்த சேர்ந்த
வருமறைபரவுஞ்சோணை நன்னதி தென்பாற்றோன்றுஞ்
சுராநதி புன்னைபொன்னி பணிந்துநந்துயரந்தீர்ந்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையுமொப்புச்சொல்லக்கூடாத திருநதியென்றொரு
நதி அருணாசலத்துக்கு வடக்குப்பக்கத்திலுண்டு அதில் இலட்சுமியும்
விஷ்ணுவினுடைய மாயையுஞ் சேர்ந்தார்கள் சர்மநதி வணக்குஞ் சோணை
யென்றொருநதி அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும் அதிலகங்
கையமுனை காவேரி முதலியநதிகள் முழுகித்தங்கள் துன்பத்தைப்போக்கிக்
கொண்டார்கள் எ-று. (௨௰)

புண்ணியவாறுசெய்யமலைக்குமேற்றிசையிற்போந்து
நண்ணியபுண்ணியாற்றாலொரு பேர்நகரநாளும்
எண்ணியநதியின்மூழ்கிமேற்பொற்றாசன்றீங்காம
பெண்ணியலவரத்தின்கண்டுயர்மபேறும்பெறுவான்.

(இ-ள்) தெய்வீகம்பொருந்திய அந்தமலையின் மேற்பாரிசத்தில் புண்
ணியநதியென்றொன்றுண்டு அதனருகிலே புண்ணியார்த்தாமமென்று ஒருந
கரமுண்டு அதிலிருக்கா முனிவராகிய பராசரன் தனக்குத்தீங்காக வந்தபெ
ண்ணுருவைக்கொண்டு அந்நதியில் முழுகித்தீர்த்துக்கொண்டு உருவமும் பேரின்பவீ
டியபேறும் பெறுகிறான் எ-று. (௨௧)

திருந்துசேயாறுமுன்போய்த்திருந்திவடபாற்றோன்றும்
பொருந்தவேலெறிந்துசெவ்வேளழைத்திடப்புனிதநீரி
லருந்துகழ்பிலெனமூழ்கியசுரரைத்தொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தயிலமராசேனைபதியெனுமவரமும்பெறுறான்,

(இ-ள்) அழகியசேயாறென்றநதி முன்சொன்னதிருநதிக்கு வடபா
ரிசத்திலிருக்கும் அது முன் சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்து அழைத்த தீர்த்தம்
அதிலமிகவும்பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அந்தச்சுப்பிரமணியரே மு
ழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும்வரமும் அமிர்தபானஞ்செய்யுந் தேவர்களு
டைய சேனைபதி யென்கிற பேறும் பெற்றார் எ-று.

சிங்காலயத்தி னுள்ளேசிவகங்கை யுளதங்கதன்
கரைநின்றுள்ளினைத்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திராபலரும்மாசி மகத்திலேயுகந்துமூழ்கி
எருத்தினிலிருந்துதேவ ரெவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்) சுவாமியினது ஆலயத்தில்சிவகங்கையென்றொருதீர்த்தமுள — அதைத்தியானஞ்செய்தாலுந் தன்மனதிலேநினைத்தால் கங்கையிலமுழுகினபலனுண்டாகும் அனேகருத்திரர்கள்மாசிமகத்திலேஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனருடாய எல்லாத்தேவர்களிலும்மேன்மைபெற்றார்கள்-எ-று. ()

சக்கரதீர்த்தமாகத் தடத்தினிற்குணபாற்றோன்றும
மைக்கடலனையமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்
அக்கரை வலமாய்வந்தோர் முழுகினோருந்தினோர்கள்
துக்கசாகரமொட்டீசன் றுணைப்பதம்பெறுவரன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தமுன்சொன்னதீர்த்தத்துக்கு கிழக்கேயிருக்கின்றது அது மேகசமுத்திரத்தினிறம்போன்றவிஷ்ணு வராக அவதாரத்தில முழுகிப்பேறுபெற்றதாகும் அந்தத்தீர்த்தத்தை வலவலமாக வந்தவர்களும் அதில முழுகினவர்களும் அந்தநீரை உட்கொண்டவர்களும் துன்பசமுத்திரத்தினின்றுநீங்கிச்சிவனது இரண்டுபாதத்தையுமடையும்பாக்கியம்பெறுவார்கள் எ-று. (உச)

நாயகனமருங்கோயின் மருங்கினிற்றிருக்கோயிற்
றூயவன்பிரமதீர்த்தந் தூபவன்றிசையிற்றோன்றுங்
காயமத்தடத்திற்றோய்ந்தார் பிறவியாங்கடலிற்றோயா
ராயிரஞ்சனனந்தோறு மடைந்ததீவினையுந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரானமூர்த்தியிருக்கிறகோயிலுக்குப்பக்கத்தின் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தமுண்டு அதில்முழுகினவர்கள் பிறவிசமுத்திரத்தில்முழுகார்கள் ஆயிரம்பிறப்புகளதோறுஞ்சேர்த்ததீவினைதீர்ப்பார்கள்-எ-று. (உரு)

அத்தடமூழ்கிச்செம்பொ னணுவளவளிப்பாராகிற்
சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்தப் புவியெலாந்தனத்தினாலு
முத்தணிமணியினாலுநிறைத்து முழுதுமீசன்
சந்நிதியளிக்குமந்தப் பலத்தினுமதிகமாகும்.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில்முழுகித்தங்கம்ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தப்பூமியெல்லாம் சொர்ணத்தினாலும் முத்து முதலாகிய ரத்தினங்களினாலும்நிறைந்து அவைகளைஎல்லாம் சுவாமியினுடையசந்நிதியிலேகொடுக்கும்பலனிலும் அதிகமாகும்-எ-று.

தேனெருகடத்தின்மூழ்கிச் செய்யவானீந்தோர்வெள்ளைத்
தானவாரணஞ்சூழ் செம்பொற்சயிலநேர்விமானத்தேறி
மேனகையரம்பைதூயகவரிகளிரட்டமேவி
யானிலோர்மயிர்க்கோர்கற்ப மரன்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேன்பொருந்தியபுஷ்பங்களையுடைய அந்தத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச்சிவப்பு பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெள்ளை யானைகள்சூழ்ந்துதாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ் சொர்ண விமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகைரம்பை இருவருஞ்சாமரைசுத்தமாகவீச கவரிவீச

மேயாய அப்பசுவினுடல்மயிரொன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (௨௭)

காலமேயதனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்கோல
நீலமால்வரைபோனீல நெருங்கியவிமானத்தேறி
சூலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலலோசனனாளகின்ற பரபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுகிக் கறுப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்தினமிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்து வணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடைய பரமபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (௨௮)

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரமூரும்பொற்
கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமையவர்சூழ்ந்துபோற்ற
வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வார் மறைக்குக்குடைசெருப்புத்தந்தோர்
எள்ளருமபரிமாவீந்தோ ரிந்திரபதத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் முழுகி வெள்ளைப்பசுவைத் தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம் வெள்ளைரிஷபங்கள் சூழ்ந்து இழுக்கின்ற பொன்மயமாகிய பட்டவிமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்துவணங்கச் சுவாமியினுடைய பதத்திலே சேர்வார்கள் மறைக்குக் குடையும் காலுக்குப் பாதரட்சையுங் கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர் தேவேந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள்-எ-று (௨௯)

கன்னிகைத்தானமாகக் கரைதனிலளித்தோர் தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டில்
மின்னிக்கமலரோனாட்டில் விரும்பினதுகர்ந்து தேவர்
சென்னியால்வணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிப்பட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிலசிலகாலங்களிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்துத் தேவர்கள் தலையால் வணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்-எ-று (௩௦)

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்
நித்தமாங்காசிமீதோ ரன்னப்பலனதற்குநேரா
மத்ததலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னஞ்
சத்தியமருணைநாட்டி னன்னப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகிய ஸ்தலங்களில் கோடி அருமையாகிய தவசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின் பலனானது நித்தியமாயிருக்கிற காசியிலே பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்குச் சமமாகும் அப்படிப்பட்ட காசியில் அநேககோடி தபசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில் படைத்த அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது-எ-று (௩௧)

ஆவடியளவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோரீசன்
சேவடிநிழலிற்றங்கள் கிளையுடன்சொக்கிவாழ்வார்

[illegible]டையார்க்குவிட்டோர் மற்றொருவிடைமேலேறி
யேயீசன்சிவலோகத்திற் பவனிபோயுவப்பரன்றே.

(இ-ள்) பசுவின்குளம்படியளவு பூமிபிராமணர் களுக்குத் தானஞ் செய்தவர்கள் பரமசிவனது பாதநிழலிலே தங்களுடையசுற்றத்தோர்களி னுடன்வாழ்வார்கள் சுவாமிக்குப் பெருமைபொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ் செய்தவர்கள் மற்றோரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனது லோகத் தில் பவனியாகப்போய்ச் சந்தோஷித்திருப்பார்கள் எ-று. (௩௨)

சாலைகள்சமைத்தோர்நந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்களகண்டோர் குளிசனுர்பதத்திற்சேர்வார்
ஆலயமெழுகித்தூர்த்து விலக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
மேலையினடுவிற்பாந்தன் மெத்தையிற்றுயில்வரன்றே

(இ-ள்) அருணாசலத்திலே சாலைகளைக் கட்டினவர்களும் நந்தவனம் வைத்த வர்களும் கிணறு குளம் மணற்குன்று பொருந்திய குளங்கள் வெட்டினவர்களு ம் தேவேந்திரபதவியை அடைவார்கள் ஆலயத்திலுள்ள உள்ளம் திருவிமெ ழுகி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணு வாயத் திருப்பாற்கடல் நடுவில் சருப்பசயனத்தில் யோகநித்திரை செய்வா ர்கள் எ-று. (௩௩)

மழைப்புனலரிதாநாளின் மருவநீர்ப்பந்தல்வைத்தோர்
செழிகருமேற்பதவி தன்னிற்சேர்வருந்திக்கவாழ்வார்
புழைக்கைமாவிரியரன்பர்க்கணிக்கூப்புனைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறாதகால மிறைபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) ஜலம் அரிதாகிய கோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத் தவர்கள் செழுமைபொருந்திய மேலாகிய பசவியில் தேவர்களும் வணங்க வாழ்வார்கள் யானையுரிபோர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திரம் கொடுத் தவர்கள் ஒரு இழைக்கு ஆயிரம் விறந்தகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள் எ-று

மடஞ்சமைத்தவர்கள் தமடத்திலோர்துகட்கோற்பம்ப
மிடம்பிடித்தழியாவீட்டிலிருப்பாவேறுந்தபோகரும்
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்குமவிதியினுலுறுதிவேள்விக்
கடன்கழித்தனாலந்தக் குலமெலாங்கதியிற்சேரும.

(இ-ள்) இத்தன்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அந்தமடத்திலிருக்கி றவர்களுக்கு ஒருகற்பகாலம் கெடுதலில்லாத மோட்சத்திலநில்லை பெற்றி ருப்பார்கள் பின்னும் அவச்சாவாயிறந்தவர்களுக்கும் விஷங்குடித்திறந்தவ ர்களுக்கும் விதிப்படி உறுதிபொருந்திய பிதிர்யாகம் அந்தஸ்தலத்தில் செய்தா ல் அவர்கள் குலத்தாரெல்லாரும் நற்கதியில்சேர்வார்கள் எ-று. (௩௫)

காகமுன்பலிபிடத்திற்பலிதனைக்கவருமபோதி
லாகமார்சிறையைக்கீழேபுடைத்தகாலயத்தினூடே
லைகையாமது கோயில்விளக்கியதெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனனூர்வாழும்பலபினைப்பரமனீந்தான.

(இ-ள்) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக் கோபுரச் சலிபீடத்தி ல் வைக்கிறபலி யன்னத்தை வாயினாற் கவ்வியபோ[illegible]

டையசிலம்பால் மேழயடித்தது அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தின்
பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்றுநினைத்துத்தேவே
ந்திரன்வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தகாகத்துக்குக்கொடுத்தருளினார். (௩௬)

மூடிகமொன்றுகோயின் முழையினைக்கிளறும்போது
தேயருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமன்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீடுபேர்நெறியுங்காட்டி விரைந்துசாலோகமீந்தார்.

(இ-ள்) ஒருபெருச்சாளியானது கோயிலில்வளையுண்டாக்கும்போ
து தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச்சந்நிதியிலேவி
ளக்குபோலக்காண்பிக்க உடனேசெய்த சுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங்
கொடுத்ததென்று அத்தகுஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோக
பதவியைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௩௭)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழாசனுக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலாந்தபின்னெடியமாய னுலகினையுதவினானே.

(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்திவாயினூலாலே பின்ன
லிட இதுவஸ்திரம்நெய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியைஇராஜ
னாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவியோகமானபிற்
பாடுவிஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௩௮)

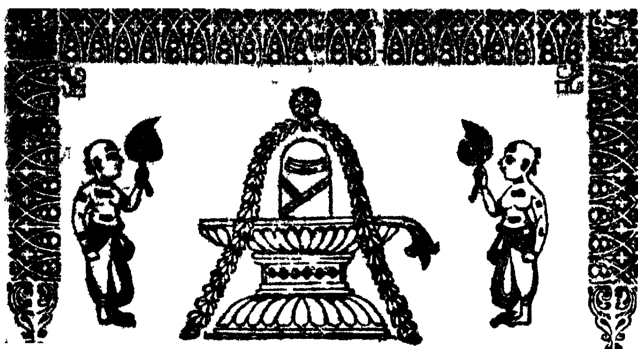
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தவ் விடத்திலவைத்தா னொருவ
ன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்துசிவனென்ன வேற்றுமை யகன்றபதவி
சேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப்புண்ட
ரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தேயிருந்தனனென் மறைபுகன்ற செல்வ
ன்றானே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச்சிவனுருவமெ
ன்றுநினைத்துவைத்ததனால் அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனெ
ன்றும் இவனென்றும்பேதமில்லாமல் இருக்கிறசாரூபியபதவியைப்பெ
ற்றான் ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின்வளம இதுவென்று தாமரைமலர்
போல்முகமலர்ந்துசொல்லியிருந்தார்நான்குவேதங்களையுஞ்சொன்ன
பிர்மா-எ-று. (௩௯)

௩-ாவது-தீர்த்தச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் (௩௮௮.)

சிவமயம்.

எட்டாவது,

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்-

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத்தடங்களது பெருமையினுங்களித்தேனந்த
னகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையுந் தெரியவுரைத்தருளவாயென்று
சனகமுனிவனெழுந்துபணிந் துரைக்குதலுமனமகிழ்ந்துகிரணக்கோலிற்
றினகரனூர்திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்கடவுளிவைசெப்பலானான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்தியபிர்மாவே பொன்போன்ற நிறத்தையுடையதாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைசொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன்பாபரகிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும் பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்று ஜனகரிஷியானவர்எழுந்து வணங்கிச்சொன்னஅளவில் மனதுசந்தோஷித்துச்சூரியன்தனதுகிரணமாகிய திறவுகோலாலே திறந்துமூடுந்தாமரைமலராகிய கோயில்வாசஞ்செய்கிற பிர்மா சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (க)

அற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்டார்
அற்பதவம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ
இற்பரன்றன்புகழ்கேட்கும்விருப்புடையர்எனவுனக்குச் செப்பாநின்றே
னற்புதவிக்கதையமுதச்செவிவழியேபுரட்டின்பமருந்துகென்றான்.

(இ-ள்) கற்பகாலம்அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் அதன்பெருமையையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியககூடுமோ பரமனுடையபுகழைக்கேட்கும ஆசையுள்ளவ னென்று உனக்குச்சொ

விருத்தொடங்கினும் அறபுதமயாகுநைய இக்ககைதயாகிய அமி
ர்த்தைத உன்காதாகிய வாய்வழியேபுகட்டி இன்பமாக அருந்தவென்று
சொன்னார்பிரமா-ஏ-று. (௩)

சேணகிரிவலம்புரி நல்பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு
மேனரகக்குழிபுகுகா தரியபுழுந்திவழிக்கேறவேணியாகும்
காணரியதவத்தினுக்குமறததினுக்குமருமபொருட்குமேகாணியாகும்
வாணுதன்மின்னிடததிருக்குங்கணனுகலைமணமுருக்கமகிழ்ச்சியாகும்

(இ ள்) அருணாசலத்தைதவலஞ்செய்கிறதுபிறவியெனகிறபெரியக
டலைததாணடுதறகுஞ்ஞதோணியாகும் ஏழுநரககக்குழியிலுமபுகுதாமல்
அருமையாகியமுததிவழிக்கு ஏறுகிறதறகு ஏணியாகுமகாணியாயிரு
க்கும ஒளிபொருந்திய நெறறியையுடைய பாாவதியை இடப்பாகத்தில்
வைத்திருக்கின்ற சுவாமியையமணமையுருக்குஞசந்தோஷமாகும் -ஏ-று.

காசிமுதற்சிறப்புடைய தலங்களிலேயிருநதிறையைக்கற்பகாலம்
பூசைசெயுமொருபலமுமெகேங்காலமரியதவமபுரிகைதானுந
தேசிகனுருரைத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருஞசித்திதானு
நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென் றுரைப்பதறகுநிகராமோ.

(இ-ள) காசிமுதலாகச சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்தலங்க
ளிலேயிருநதுசுவாமியைக் கற்பகாலமபூசைசெய்தபலமும் அநேககால
நதவஞசெயதலும குருசொல்லியமுறைபபடியே சமாதியிலே யிருந்து
அடைகின்றசித்திகளுமஅருணாசலத்தைவலம்வரவேண்டுமெனறுசொ
ல்லியபலனுககு நிகராகுமோவென்றுசொனனார-ஏ-று. (௪)

அருணகிரிவலமவருகென் றுரையபல விலங்கபிரமததிரீங்கு
நருமதையினளவுமதவருந்துபலம்வருந்தநோங்கயோடு [கும்
மருவுபெருமபொருளகவாநதபழவினையுநகாங்குவிதது வழிகொண்டே
குருபரற்குத்தவரிழைதத கொடுவினையுமபயநதுகருக்குலையுநதானே.

(இ ள) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யென்றுசொல்லும அளவில்பி
ரமஹத்திபாதகமபோயவிடும நருமதையாற்றுநீளவு மதுவைப்பானம்ப
ணணியபாவமுமவருத்தமுற்றுநடுங்கியோடிப்போகும பிறருடைய
அநேகமபொருள்களைக்களவுசெயத பழமையாகியபாவமும் கைகுவித்
துக்கொணடு ஓடிப்போகும குருவாகியசுவாமிகளுக் தவறு செய்தபாவ
முமபயநது கருபபங்குலைநது ஓடிப்போகும-ஏ-று. (௫)

அநதவினையுடன்படலும்பொருகாற்றினெறிசுடரபோலவியாகிற்குந
தநதையனைக்கடிந்தவினைகருடனிற்றவாவெனதேதளர்ந்துமாயு
மைந்தரையுமகளிரையுங்கொலைத்தவினை கடல்சுவறிவறியவாகு
மெநதைபொருள் கவாந்தவினை தனகிறுக்கு மிடமேதென்றினைக்குந்
தானே

---

* ஏழுநரககக்குழியென்பது - ஏனரகக்குழியெனததிரிந்ததுசெய்
மொழிவழககு.

(இ-ள்) இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யுமென்று நினைத்த அளவில் குறைக்காறதினைதிராக இருக்கும் நியம் யோர் அவிந்துபோகும் தகப்பனைக்கொன்றபாவமும கருடனைக்கண்ட பாம்புபோலடுக்கத்தையடைந்து ஓடிப்போகும்பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையுங்கொன்றபாவமாகியகடலும்வற்றிப்போகும்ஏமமுடைய சுவாமியினது திரவியத்தைதிருடினபாவமும்காணிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம் வேற்றுவண்ணம்.

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாநிற்கு
மீரடியிராசசூய பலந்தருமினியமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினைநிறைக்குநாலு
பாரடியிலெவாக்கியாகப் பலமெலாமபலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஓரடியெடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும இரண்டடிக்கு ராஜசூயமாக பலன்சித்திக்கும் மூன்றடிக்கு அஸ்வமேதபலமுண்டாகும் நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ் சித்திக்கும்-எ-று. ()

வளங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களீயும்
தலங்கொண்மூவடிகளீரெண் டானதின்பலத்தைநல்கும்
மிலங்குநாலடிகளியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும,

(இ-ள) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்தஓரடியின் பலன் பூமியைபிரதக்ஷணஞ்செயத பலனை உண்டாககும இரண்டடியின்பலன் சர்வதீர்த்தமாடிய பலன்களைகொடுக்கும் மூன்றடியின்பலன சோடசதானப்பலனைகொடுக்கும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ் செயதபலனைக்கொடுககும்-எ-று. (௮)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலனெலாம்வழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கத் தாபிதவுறுநல்கு
மெய்த்தவேயடிமூன்றிட்ட பலனசொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதாபிக்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கு

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்தஓரடிக்குப் பூசாபலன்களெல்லாம்பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனைக்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக்கோடி விமானஸ்தாபிகளையுடைய கோயில்களைக்கட்டியபேறுகொடுக்கும்-எ-று. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

நீடருணகிரிவலத்தோரடியிட்டொரு ருத்திரர் வாணிலைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசுரர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைந்தமலை வலமாகவெழுந்தொருமூன் றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலைமுறையவனாச்சிவலோகத்தனிற்கொண்டுபோயக்குடிவைத்தாரே.

(இ-ள்) நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஓரடி வைத்தவர்கள் உருத்திரபதவியையடைவார்கள் இரண்டடிவைத்தவர் மகேசுரபதவியையடைவார்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கும்-எ-று (௰)

நன்றிதருமருணகிரிவலமாகச்சிறிதுவழிநடந்தபேர்க்குத்
துன்றிநெடுங்கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிகடுகித்தொலையாநிற்கு
மன்றியுமம்மலைவலமாயநடந்தவழிப்பாலுறுத்துமழற்சியாலே
கன்றியகாலனைக்காணிற்கன்றியகாலனைப்போலக்காணும்பாவம்.

(இ-ள்) நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக்கொஞ்சத்தூரம்நடந்தவர்களுக்குநெருங்கியகிரணத்தைவீசுகின்றவெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்துக்குப்போகிறவழி சீக்கிரத்தில்தொலையும் ஆலவாமலும் அந்தமலையை வலமாகப்போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவனைக்கண்டால் யமனைக்கண்டு பயந்து பாவங்கள்ஓடிப்போகும்-எ-று. (௰௧)

வன்னுமலைவலம்புரிந்தோர்பசுத்துகளொனறொருவாயுவசத்தினாலே
யுன்னகரமனையவிடம்புகுமதுகயிலையெனப்புனிதமாகும்
மின்னுமவர்பதத்துகளோர்மனிதருடற்செறியிலவரிறப்புநீங்குத்தேவாமே
துன்னுமவர்பிறப்பொழியும்வலம புரிந்தோர்பெருமைகளென்சொல்லு

(இ-ள்) அக்கினிமலையைவலம வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஒட்டியதாகளொன்றுகாற்றினாலேநகரத்தையொத்த இடங்களிலேசேர்ந்தால் அதுவுங்கைலாயம்போலபரிசுத்தமாகும் இனனுமவலமவந்தவர்களபாதத்துகளிலேஒன்றுமனிதராதுதேகத்திலேபட்டால்இறப்பும்அவர்களைபின்பற்றிவருகிறபிறப்புநீங்கும்அப்படியாகும்போதுபிரதட்சணஞ் செய்தவர்களுடையபெருமைகளையென்னசொல்லுவோம்-எ-று. (௰௨)

இந்தமலைவலம்புரிந்தோரிவனிருக்குங்கயிலையிணைகுமபோதிற்,சந்திரன்வெண்குடையெடுக்குமிரவிவிளக்கெடுக்கு மங்கைதருமந்தாங்கும்,மந்திரமேலிந்திரனூர்வழிகருமலர்ப்பரப்பிடுவா னனகைக்கோமான்,வந்தனைசெய்தருகுவருங்கந்தமலாமழைசொரிவார்வசுக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்தஅருணாசலத்தைதவஞ்செயதவர்கள்பாபவிலவஞ்வாசஞுசெய்கின்றகைலாயமலையைச்சேரும்போதுசந்திரன் வெள்ளைக்குடைபிடிப்பான்சூரியன்விளக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கிவரும் தேவேந்திரன்வருகிறவழியில் புஷ்பங்களைபரப்புவான்குபேரன்தண்டஞ்செய்துசமீபத்தில்வருவான்அஷ்டவசுக்கள் புஷ்பவருஷங்களைப்பொழிவார்கள்-எ-று. (௰௩)

மேனகையுமரம்பையுடனூர்வசியுந்திலோத்தமையும் வினியாக்கும் கானமுடனடம்புரிவர் கந்தருவருடனேயப்புலோசுதி கவரிவீசும். போது

டியனவைமுதலாகிய பத்துத்திக்குகளிலுமிருந்து தேவர்கள் போகும்போதும், வாளுமு
கங்கொண்ட துர்க்கையுடனே நாலுமுகங்கொண்ட பிரமன் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தானே,

(இ-ள்) மேனகையும் அரம்பையும் ஊர்வசியும் திலோத்தமையும் வித்தியாதரப் பெண்களுடனே சகிதம்பாடி நடனஞ்செய்துகொண்டுவருவார்கள் கங்கையும்யமுனையும் சாமரைவீசிக்கொண்டு வருவார்கள் சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் மலையளவுவஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும் இலட்சுமி பூவுங்கஸ்தூரியுங் கொண்டுவருவாள் முகவேசதுர்வேதங்களும் புகழ்ந்துகொண்டுவரும்-எ-று. (௧௭)

வேறு அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பேர்பொதிந்த கங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதும்யோகந்தசவே வருதலும்பலமோவ்வாதால்
அப்பொலிசடையான்சோண சலத்தினை வலமாய்ச்சூழல்
காற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுப்பலங்கருதுங்காலே,

(இ-ள்) சேறுகண்டைகுதித்துவிளையாகின்ற கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களாடியபலனும் சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும் யோகஞ்செய்தலினால்வந்தபலனும் ஒப்பாகாது ஆத்திமாலையைத்தரித்தசடையையுடைய சிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் கால்பலமென்றெண்ணமல் முழுப்பலமாகுமெனநினைக்கும்போது-எ-று. ()

நிரந்தரமிமையோர்போற்றுமெழுமாமலையைச்சூழவோர்
பரந்திடுமவழிநின்றோன்றுமபாசிருல்சினர்தபாதம
வரங்கொளவணங்குமமரர் மகுடகோடிகளிற்றைத்து
விரிந்தசெம்மணிகட்கிமீளவுஞ்சிவக்குமாதோ,

(இ-ள்) எப்பொழுதும்தேவர்கள் வணங்கும்பெருமை பொருந்திய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிலேகிடக்கின்றபரற்கல்லுகளையிறித்துச்சிவந்தபாதமபின்புவரத்தைப்பெருகிறதற்கு வணங்கும்தேவர்களுடையமகுடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களதாககிமறுபடியுஞ்சிவக்கும்-எ-று. (௰௯)

காணடைகொடுக்கப்பெற்றன் கரியகண்டேரியப்பெற்றென்
மாளிடபிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த
ருறுடைப்புழுக்கூட்டேதிரைக்கிடையூசலாடி
நாளிடர்ப்படுவதல்லர் ஞானிகிலர்சனகவென்றார்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் நாலுகாலுடையுண்டாயிருந்து திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் கறுத்தகணகள் நன்றாகத்தெரியப்பெறறென்ன பிரயோசனம் அரியமானிடப்பிறப்பாகப்பிறந்தென்ன பிரயோசனமு மாமிசம் நிரம்பிட புழுக்களையு

ட்டியதேகத்திலேசேர்ந்து நரகத்திலேவிழுந்து அலைந்து துன்பப்படு வதல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் சனகனேமுதலியோர்-எ-று.

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னவர்கைவசமாய்வேண்டி
லஞ்சியபகையெல்லாமடக்கனைத்தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சிலமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமூன்று கருமமுந்தவிர்க்கவேண்டில்

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்லஸ்திரீகளுடைய போகம்வேண்டினுல் அரசர்கள்கைவசமாக வேண்டுமோனால் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல்லாம அதட்சணத்திலேநீக்கவேண்டுமோனால பாலசந்திரன்போல நல்லபிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமோனால் ஆகாமியசஞ்சிதபிராரத்துவமாகியமும்மலங்களையுநீக்கவேண்டுமோனால்-எ-று. (௰அ)

முயல்களலைகயிற்றூற கணங்களைமுனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
லியலிசையறியவேண்டின் மலைவலம்புரிகவல்லார்
மயலறுபுகழைவேண்டின் மலைவலம்புரிசாரவல்லார்

(இ-ள்) முயல்கள்போன்ற இராட்சதரையும பசாசுகளையும் பூதகூட்டங்களையும கோபிக்கவேண்டினால துன்பத்தைச்செய்யும வியாதியையும தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால் இயலிசைமுதலாகிய கல்வியைவேண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்றமற்றகீர்த்தியைவேண்டினால அந்தமலையைவலஞ்செய்வார்பெரியோர்கள்-எ-று.

வரந்தருமருக்கவாரமலைவலம்புரிந்தோரெய்யோன
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவபதியதுசேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தரன்றன்மைபூண்பார்

(இ-ள்) சிரேஷ்டராகிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையைவலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள் சந்திரனாகியசோமவாரத்தில் வலமாயவந்தவர்கள தேவேந்திரன்போல ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியத்தையடைவார்கள்-எ-று. (௨௰)

மங்களதினத்திற்சூழ்வோர் கடனுடன்வறுமைநீங்கி
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறப்பையுந்தவிர்ப்பார்புந்திக்
கெங்கணுமகரைச்சூழ்வோர் நிறுங்கலைமறைகளோடா
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமர்வார

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்டாகியகடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கிச் சங்கிலிக்கட்டுப்போல தம்மைவிடாதஏழுபிறப்பையு நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில் சுவாமியைப்பிரதட்சணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறுபத்துநாலுகலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவாகளாவார்கள்-எ-று. (௨

மாசியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
நாவிலாவெள்ளிவாரந்தனில் வலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவைப் புணருமாஸ்புரத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந்தமலையைவல மாய்வந்தவர்கள் திருமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவர்களுக்குச்சமானராவார்கள் குறைவிலாத சுக்கிரவாரத்தில்வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலட்சுமியைச்சேரும் காயாமலரையொத்த விஷ்ணுபதத்தைச்சேர்வார்கள்-எ-று. (உஉ

உதயமேபனிகாட்சூழ்வோர் கொண்பதுமிரகனன்றாய்
பதினோராமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பணியாநிற்கும்
மதியுணிசிவனிராயும ருடம்வந்துதிக்குநாளும
அதிகமாமதுமமாகு மைப்பசிமுதலாமூன்றும

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்திற்பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுக்குநவக்கிரகங்களும்பதினோராமிடத்திலிருந்தபலனைக்கொடுப்பார்களசிவராத்திரியிலுமவருஷப்பிறப்பிலென்றும்ஐப்பசிமுதலாகியமூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்குமேற்சொன்னபலன்களிலும்அதிகபலன்சித்திக்கும்

அயனசங்கிராமமாசிமகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாமபு விழுங்குநாளவிதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செயவோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயர்வறத்தனமுன்சூழ்வார பேறதையாரறிபவல்லார்.

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும் தட்சணாயணத்திலும் மாசி மகத்திலும் அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரண காலத்திலும வித்தியாபாதத்திலும் இஷ்ட சித்தியையடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குகோடிபங்கு அதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறுமவலஞ்செய்தவர்களுக்குஉண்டாகும்பலனையார் அறிந்துசொல்லுவதற்குவல்லவர்-எ-று. (உ௪)

காரிகையவரையற்றைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம
னீரினின்மூழ்கிந்தூய துடுத்தவெண்ணீறுசாத்தி
யாதிமைமுறையேதான மளித்துநாமவைதொள்ளாமப்
பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அதிகபலனைத் தாப்படாயின் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனில்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும அன்றைக்குப்பெண்களைச்சொற்பனத்திலுமினையாமல்சலத்தில்ஸ்நானஞ்செய்துபரிசுத்தமாகியவஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அந்தவிடத்திலே தானம்கிரமமாகக்கொடுத்து தாம் ஒருவரிடத்தில்தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகாலாலேநடந்து கிரியைச்சுற்றியிருக்கிற தேவர்களைப்பணிந்துவணங்கி-எ-று. (உ௫)

கஞ்சுகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெகுளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனக்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையையும் நீக்கிக்குடைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரை யானை முதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும வெறுத்து-எ-று. (உசு)

செங்கைவீசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிதர்நீச ருறுப்பிலாவழிவுநோக்கா
தங்குறுமடியினோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
திங்களையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல் சோர்வில்லாமல்சந்தோஷத்தொடு சிரசிறகைகயைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு,ஸ்திரீகளையும்பாவிகளையும நீசரையும் அவயவ ஈனரையும் பாராமல்நடக்கிறபோது அடியினுடையசதம் காதிற்கேட்காமல் மெள்ள இராஜஸ்திரீகள பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்து-எ-று. (உஎ)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண் டிசையுமவீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த ரமரரைமனத்தார்போற்று
யுருகியங்கவம்மேற்கையாற் படுமெனவொடுங்கிச்சென்று

(இ-ள்) நலவினை தீவினை இரண்டையுமநீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கின்ற சுவாமிகளையும்வணங்கிஉருவந்தெரியாமல்வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிறசித்தர்களையும்தேவர்களையும் மனதினால்வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகால்கள் படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று-எ-று. (உஅ)

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிகமன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல இறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலபத்தினெண்ணி
யேனமுன்னறியான்றாளைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டுமளாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும் படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நினைந்து மவுனமாய்நடக்கவேண்டியது அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்

பட்ட தன்மையாகவலம்வந்து ஸ்ரீரவிநட்சென் றுவிருஷபாகிய பன்
றியறியாத அவர் மிதியைப்பரகந்தன் வணங்கித் தானிருக்குமிடத்து
க்குவந்தான்-எ-று. (உசு)

குன்றெனுங்குணத்தர்சூழ விருந்தறிங் கனியரல்கொள்க
வன்றியேபுலவுகீத்த வடிசிலையுண்கநீதி
நின்றவத்தலத்தோர் செய்யு நிலைமைமிக்கதூரத்திற்
சென்றவர்வருக்கமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

(இ-ள்) மலைபோலுயர்ந்தகுணத்தைடைபுடையவராகிய சிவபக்தர்கள் சூ
ழவிருந்து மதுரமாகியபழங்களும் பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில
லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர்
இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிற
வர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்திலநின்றும வந்தவர்கள் தங்க
ளுடையவருக்கத்தினுலேஎவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலும்நன்மையாகும

தணிதலிலாதஞானச் சனகவிசையிலஞ்சூழ
வெண்டிசைபுரப்போர்தமபே ரின்றசிவவுருவங்கண்டார்
வணடிசைபெருகுமோதி மலைமகண்மலையின்கீழ்பால
கண்டனன்பவளவெற்பிற கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி

(இ-ள்) கெடுதலிலலாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலையி
னெட்டுதிககிலும் திககுப்பாலகா எட்டுபேரும தங்களபேரினலே
இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள வணடுகளினது ஒலி
பொருந்திய கூந்தலையுடைய பாரவதியானவள கிரியின் கிழக்குத்திக்கி
ல் பவளமலைபோல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தாள-எ-று.

மணிவரையரியிறசூழ்ந்து வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பாய புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவினைகணிக்கத் தமியனேன்மலையின்மேறபால்
அணியண்ணாமலையானென்று மருவுருவிறையைக்கண்டேன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டு வ
ந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பாவத்
தைத்தீர்க்கத்தென்திக்கில புழுகணியிறைவனென்று ஒருலிங்கத்தைஸ்
தாபித்துப பூசித்தான் தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும அ
ந்தமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிற பேரிட்டு
ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்-எ-று. (கூஉ)

வாலவெங்கதிர்மேற்சோண வரைகடந்தொருநாட்பாய்ந்து
சாலுமத்துயரந்தீர்த் தனதுபேரிறையைக்கண்டா
னுலயபூழுதும்தேவர் நாகர்நாட்டுறைவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவர்கண்ட சிவனுருத்தெரிக்கொணுதே

(இ-ள்) சூரியனானவன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்தபாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அந்த மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள் நாகலோகத்தார்கள் முனிவர்கள் இவர்களாலே ஸ்தாபித்துப் பூசையண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது.

ஈசனார்வடிவமான லிங்கமவ்வெற்பைச்சூழ
யோசனைமூன்றுஞ்சேர நெருங்கும்வானுடுக்கள்போலப்
பேசுவதெவனோவந்த தலத்தினிற்பெருமையேலன்
நேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனும் தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அநேக லிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நக்ஷத்திரங்களைபோல நெருங்கியிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை சிவசுப்பிரமணியர் பார்வதி விநாயகர் இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ-எ-று. (௩௪)

தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதனேபிறவிநீக்கும் விமலனேவிமலனான
வாதியைப்பழித்தோனசெம்பொன் கவர்ந்தபேரடையுந்தீங்கும்
பாதகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமன்கூறும.

(இ-ள்) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமமா இந்தப்பிகாரஞ்சொன்னதும், ஜனகரிஷியானவர் வணங்கி வேதமுழுதுங்கர்றுணர்ந்தவரே, பிறப்பைநீக்குமபரிசுத்தரே மலரகிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும் பாவமும அவைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமாசொல்லுகிறார்-எ-று. (௩௫)

ஒன்பதாவது திருமலை வலம்புரிச்சருக்கமுற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் ௫௬௪

உ

பத்தாவது

ஆதித்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலஆசிரியவிருத்தம்

அற்றமற்றமுனிவாசூழ மருணபூதரத்துடன்
மற்றவெற்பெனாக்குமென் றிகழுந்துலாத்தமனிதர்வாய்

புற்றெழுந்து புகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவுநீர்
சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டு சோரிமாரிசொரியுமே

(இ-ள்) குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவருகின்ற அருணாசல மென்னுமலையோடு மற்ற மலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தை சொன்ன மனிதருடைய வாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புகைபுகைந்து புழுக்கள நெளிந்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்சுற்றியெழுந்து மிகவும இரத்தமாரி சொரியும்-எ-று (௧)

அந்தமைந்தர் தம்மையேற்றி யந்தகன்றனேவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட் டரைத்தரைத்தெடுப்பர்வாய்
வெந்தவாளிநூறுறுப்ப வெந்தைசோணவெற்பையே
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்யில்வேகவைப்பரே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை நிந்தித்த அந்தமனிதர்களைப் பின்புயமனுடைய ஏவலாய வந்த தூதர்கள செக்கில் அநேகதரமபோட்டு அரைத்து எடுப்பார்கள் அவர்களுடைய வாய்களை நெருப்பிற் போட்டுக் காய்ச்சியகத்தியினலறுப்பார்களஎங்களாண்டவன்மலையையோநிந்தைசெய்வாயென்று அடித்துநெய்யிலேவேகப்போடுவார்கள்.-எ-று.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்பரப்பியே
நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நரகிலேவிடத்துவார்
அஞ்சியந்தநரகுதானுமருவருந்தலைநிடும்
நெஞ்சகத்திலெண்ணினர் தமக்குமீது நிகழுமே.

(இ-ள்) பின்னும்அந்தஅருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களையமதூதர்கள்பஞ்சாகத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குடிப்பித்துத்தீமையாகியநரகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நரகமோவென்றால் பயப்பட்டுஇவர்களைத்தாங்குகிறதற்குசசகிக்காமல மிகவும்வருந்துமஇப்படிப்பட்டதுன்பம்மனதிலேஇந்தமலையைக் குறைவாக வெண்ணினவர்களுக்குமஉண்டாம்-எ-று. (௨)

குருக்கடைந்ததாயராவி கொன்றதீயர்முதலினோ
ரிருக்கும்வெய்யநரகின்மீதில் விட்டபோதிலவர்களும
பெருக்கநொந்துபாவியென்று பேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணாதுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்பரே.

(இ-ள்) ஆசாரிகளையும் தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள்முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங்கொடிதாகியநரகத்திலே இந்த அருணாசலத்தைநிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோதுஇவர்களைமுன்னமேயிருக்கும் பாவிகள்மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுவாமியைநிதநித்தபடியினாலேநம்மிலுமபாவிகளென்று சொல்லிநமமோடேயிவர்களசரியாயிரு

க்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தங்கள்கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளு வார்கள்-எ-று. (௪)

என்றுரைத்துநானுமையமேழுமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்றுமளவிடாதவருணபூதரத்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்குறைந்துமுன்
கன்றினனொருதனென்று கதைவிளம்பலாயினன்.

(இ-ள்) பிரமமாவானவர் இப்படியென்றுசனகரிஷிக்குச்சொல்லிப்பி ன்னுஞ்சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ் சோகது அன்றுமுதலின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணாசலத்தைஒருவன்ஒருமலையென்றிகழ்ச்சிசெய்துபோய்க் குன்று தலடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று அக்கதையைசசொல்லத்தொடங்கினர்-எ-று.

உலவுகின்றசோதியாவு முளளின்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகிநின்றதெய்வமலையைமறறமலைகளபோல
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுலாசியே
ழி...ந்தோம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினன்

(இ-ள) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்றபிரகாசங்களையெல் லாம தனதுளளத்திலவைத்துக்கொண்டு இத்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற் றமலையுருவங்கொண்ட தெயவீகமாகிய அருணாசலத்தை மறறமலைகள போல்நினைத்த ஒருசக்கரமும ஏழுகுதிரையும்பூண்ட தேரை அந்தஅரு ணாசலமலையினுச்சிவழியின் எல்லையாகநடததினன்சூரியன்-எ-று. (௬)

முகுந்தர்தேடுமந்தவெறபின்முடியின்மேவுமுன்னமே
மிகுந்திசோதியுள்ளினும வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்
புகைந்துசொல்லவிரகமூவர்புரமெனப்பொரிந்ததே
யுகைத்துபச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாசியானதே,

(இ-ள்) சூரியன்விஷ்ணுவால்தேடப்படஅந்தமலையினது உச்சியி லே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடித்து அந்தவு ள்ளிடத்திலினறுஎழுந்துவெப்பங்கொண்டுபுகைந்துவரத் தோனது திரிபுரமெரித்த பரவசிவனது நகையாகிய நெருப்பிலேபொரிந்ததுபோ லப் பொரிந்துபோய்விட்டதுநடத்தப்பட்டகுதிரைகளோ சீவனில்லாத குதிரைகளானதுகள்-எ-று. (எ)

அறுசீரடி-யாசிரிய-விருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தோய்க்
கதிரையுந்தனதுபாகன் காலெனவிழுந்தடானு
மதியழிந்திருந்தானநத மலைவலஞ்செய்தானைக்
கதிபெறசசெல்வேன்கண்டு கதிரவறகிவையுரைத்தேன்.

(இ-ள்) அந்தமலையினிடத்திலின்றெழுந்தவாரணவயப்பத்திலே குதிரைகளேழும் கதிர்களைக்கப்போய்க் கொடியையுடைய தோ காலால் போலுந்தேரன்றியு முருவில்லாத் தாழ்த்தன்னுடைய பாகனுமவன் காலையிழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியனானதிகெட்டிருந்தான் அந்தமலையைவலஞ்செய்துகொண்டு மேலாகியகதியை அடையும்படியாகப்போகாநின்றான்பார்த்து அந்தச்சூரியனுக்கு இந்தவார்த்தைகளைச்சொன்னேன்-எ-று. (அ)

ஐயனைமலையென்றெண்ணி யகந்தையாலிகழ்ந்தவிழ்ந்த
கையனேயொருகாலத்துங் கதியிலையுனக்கென்றாலுஞ்
செயயுமோர்தொழிலினாலே தீர்க்காலத்தெளிவுளார்க்கு
மெய்யனையருணையானை வலஞ்செயென்றுரைத்துமீண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரனை ஒருமலையென்றெண்ணித்து அகங்காரத்தினால் நிந்தித்து கீழேவிழுந்து இ-கின்ற ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியனே உனக்குள்ளதவனையிலும் ஒருகாலத்துங்கதிகிடைக்காது அப்படியிருக்காலும் ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அது யாதென்றால் தெளிவுள்ளவர்களுக்கு மெய்மையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து கொள்ளுவாயென்று சொல்லத்திரும்பினேனென்றார்பிரம்மா-எ-று. (கூ)

போதித்தபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்கனசோணாசலத்தினைவலமாய்வந்தான்
வாதிக்குமழுவினானு மழுவிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தரெனவேதோன்றி யாதித்தற்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்) பிரம்மாவர்னவா அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன்னேவலமாகவருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டேந்தான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிரே வாதித்துச்சத்துருக்களைக்கொல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்திலே கோடிசூரியர்போலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்குளெழுந்தருளினார்-எ-று. (ம)

பன்னிருமாதந்தோறும் பரிதிமுற்பயத்தினாலே
வன்னர்பின்வழிவதான மலையினைவலமாய்ச்செல்வான்
சென்னியினெல்லைசெல்லா விடப்புறஞ்செல்வானன்றேர்
அங்கிலைவரும்போதேதனி யலாசொரிந்தனுமென்றான.

(இ-ள்) சித்திரைமுதல்பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமாதமும் சூரியன் முன்னேதனக்குண்டானபயத்தினாலே அக்கினிசொ

ரூபாகியமலையைப்புவலஞ்செய்துகொண்டுபோவான அம்மலையினுடைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அந்தமலைக்குச் சமீபத்தில்வரும்போது ஸ்தோத்திரஞ் செய்துபுஷ்பமாரிபொழிந்து செலவானென்றுசொன்னார்பிரம்மா-எ-று.

பத்தாவது-ஆதித்தச்-சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம-௩௬௫

உ

பதினோராவது.

பிரதத்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவன்றிரவியமணுமட்டாயினுங்கரந்தபேருடனே
மரணமாய்யமனுடடழலிலேகுளிப்பர் வசிரவுலக்கையான்மறிவ, ரிரு
ணிறைநரகமிருபத்தெண்கோடியிட்டதிலுமடைவிலேயிருப்பார, தரணி
யிற்புழுவாயபிறப்பர்களகளவுதனக்கியைந்தவருமத்தகையர்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடினவர்கள உடனேமரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப் போய்அக்கினிக் குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வசிரத்தினாற்செய்த உலக்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடிநரகங்களிலும் அடைவாகவிருந்து கிடப்பார்கள் மறுபடியும பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள்-எ-று. (௧)

ஒங்கியதரையுளிசைந்தபொன்னெதிரே யுற்றபேருடலையு மொறு
க்குந், தேங்கியகருணையருணாயகர்பொற்செய்கையைப்படியினிற்கர
ந்து,வாங்கியபெயரைக்கிளையுடன் சிதைக்குமலையினுங்கடலினுமொளித்
து, நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும் விடுமோநிழலெனத்தொடருமெந்
நிலத்தும்,

(இ-ள்) திருடி பூமியினுள்ளொளித்துவைக்கப்பட்டபொன்னானது அந்த
விடத்தின்மேல் தங்கவருடையதேகத்தையும் கண்டிக்கும அப்படிசெ
ய்வது மிகுந்தகிருபையை யுடைய அருணாசலேசுரருடையதிரவியத்
தினது செய்தியாம் அந்தப்பூமியிலொளித்துவைத்துஎடுத்துக்கொண்ட
வரையோவென்றால் அவர்களுறவோடுகெடுக்கும் மலையிலும கடலிலு
மொளித்துக்கொண்டபொழுதுந் தொடர்ந்தவருத்தம் விடமாட்டாது
எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலத்தொடருமஎ-று, (௨)

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழுங்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழை
த்தெடுத்துக், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கடுமபாறகொள்ளலாமரு
ந்தினாற்குணத்தால், முடிக்கலாம்பகையை யருணாயகர்பொன்விழுங்
கினால்மிடற்றிலேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவோ வு
யிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிர்மா கல்லைக்கடிக்கலாம்நெருப்பை
யெடுத்துவிழுங்கிவிடலாம விஷத்தோடேகொல்லும்படியான வஸ்துக்க
ளைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம் இரும்பைப் புசிக்கலா
ம் கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகள்உபத்திரவஞ்
செய்யவொட்டாமல்நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலா
ம் அருணாசலேசுரர் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனேதொண்டையைப்
பிடித்துக்கொள்ளும்தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாகக்கனற்றும்புகையுண்
டாக்குமவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்களுயிரையுங்கொன
று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்-எ-று. (௩)

முக்கணன்பொருளைக்கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்தபேர்
முதலா, யக்கணத்தழிவரவர்களுமிருக்கவடியவர்பொருட்கவர்ந்தலைக்கத்
தக்கதுநினைத்தார்கெடுவரொன்றுரைத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச்,செக்
கருங்கருகவொளிவிடுமணிப்பூண்திசைமுகனொருகதைசெப்பும்.

(இ-ள்) மூன்று கண்களை யுடைய அருணாசலேசுரரது திரவிய
த்தைத் திருடின வர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது அது
இருக்கட்டும் அந்தப்பொருளைத் திருடுகிற தற்கு முயற்சி செய்த
வர்கள் திருடநினைத்தவர்கள் இவர்க ளந்தக் கணத்திலே மழிவார்கள்

அவர்களுமிருக்கட்டும் சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருடியவர்களை த் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபலசத்தி யத்தோடேதுசொல்லிச் செல்வானென்முன் கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இர த்தினுபரணங்களைத்தரித்த பிர்மாவானவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங் கினூர்-எ-று. (ச)

முன்னையேயொருநாள் வடதிசைக்கிறைவன் முழுமணிக்கங்கைநீர்த் துறைவன், இச்சிலத்திழிந்தவிந்திரனனையாளுண்மையில் முருகவேணி கர்வான், மன்னவர்நிறைந்த மகுடகோடிகளின் வயிரகாயகங்களாழ்ந்தே ய்ந்த,பொன்னவிர்கழலான்றருமமுன்கழலான்புகழ்பெயர் பிரதத்தனென் பான்.

(இ-ள்) பிர்மாசொல்லுகிறூர் முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத் துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக் கிருப்பிடமா கியகங்காநதித்துறையையுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலி றங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன் ஆண்மைக்குணத்தில் சிவசுப்பிரம ணியருக்குச் சமானமானவன் இராஜாக்கள்பணியும்போது அவர்களா லே கிரமமாயாகத்தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில்இழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையைத்தரித்தவன் தருமமென்பதை இடைவிடாதுசெய்கிற வன் கீர்த்திபொருந்தியபிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-று.

காலனோர்விழியார்முகமெனவிளங்கிக களங்குடைத் தொழுக்கியம்தி போல்,நீலமாமணிககாமபிளைபக்தவெண்கவிகைநெடுநிலப்பரப்பெலாநி கழ்த்தச், சாலவேபணிகாவரசர்களிவன்பொற்சரணமே படிந்துயிரபெ றுமென், றேலவேயழைக்குந்தருமதேவதைபோலிரண்டு சாமரைகளா ர்த்திடவே.

(இ-ள) யமன்போலக்கொடுமையைச் செய்கின்றகண்களை யுடைய பெண்களதுமுகம்போல விளங்கிக்களங்கத்தையுடைத்து ஒழுகவிட்ட சந்திரன்போல நீலரத்தினமிழைத்திருக்கிற காம்பையுடைய வெள்ளை க்குடையானது நீண்டசந்திரிகையைப் பூமியின்பரப்பெல்லாம் நிகழ்த் தவும் மிகுந்தவரியோதையோடு பணியாத சத்துரு ராஜாக்களைப்பார்த் து இந்திரனுடைய அடிபொருந்தங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக் காமல் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந்தருமதேவ தையைப்போல இரண்டுசாமரங்கள்வீசவும்-எ-று, (கூ)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோந்திடத்தமரகதக்குரகதம்வயங்க, அ ருணமண்டலத்தை யனவிடுங்கொடித்தே ரடவிகள்புடவியையடைப்ப க், கிரணசிந்துரத்துப்புகர்முகக்குப்பிற்கிம்புரிக்கிரிசைகிளரத்,தரணி பு...நிலைக மந்திரிகணத்தோ டெழுநதனன்மண்டயாத்திரையே,

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள்போல் உயர்வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள்பிரகாசிக்கவும் சூரிய மண்டலத்தையளாவிய கொடிகள்கட்டியதேர்க்காடுகள் பூமியைப்படைக்கவும் இரணம்பொருந்திய சிந்தூரந்தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும் பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகடோறும் பிரகாசிக்கவும் சத்துருமன்னர் பயப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத்திரையாகப் பிரதத்தராஜன்-எ-று. (எ)

அங்கர்புற்றேற யவனர்வெற்படைய வவந்தியர்வில்லினொண்கௌவச்
சங்கிலித்தொடக்காய மற்றமன்னவர்கள் தம்மிறைதாங்களேசுமக்க
சிங்கவேறெனவே சோழநாடணைவான் றிருநதிகடந்துதென்னருணைக்
கங்கைவார்சடையான்கோயிலிற்புகுந்தான்கங்கையுங்காசியும்புரப்பான்

(இ-ள்) இந்தப்பிரதத்தராசன்பிரயாணப்பட்டபோது அங்கதேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும் யவனதேசத்து இராசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும் அவந்திதேசத்தரசர் விலகியிருக்கிற கணியைக்கௌவிக்கொள்ளவும் மற்றதேசத்துஇராசக்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களே சுமந்துவரவும் ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாக புறப்பட்டுத் திருநதியைக்கடந்து அழகிய அருணாசலஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலிற்புகுந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற.பிரதத்தராசன்.

அரும்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சனைபுரியவருணைநாயகர்திருக்கோயில்
விரும்பியுட்புகுந்து பணியுமவ்விடத்தில்விடத்தினுங் கொடியகூர்விழியாள், இரும்பையு முருக்கையு மிசையினளொருத்தியிலங்கிழையாருடனிறையால், கரும்பெனுமொழியார்பாடுதல்கேட்டான் கண்டனன்வளைத்தவேள்கரும்பை.

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனைபண்ணுகிறதற்காகஅருணாசலேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங்கொடுமைசெய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புகூட உருகும்படிச்செய்யும் சங்கீதவித்தையையுடையவளாகி ஒருதாசிப்பெண்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்தபாலும் கரும்பின்ரசம் போன்ற மொழியினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தட்சணத்தில்தானேமன்மதன் வளைத்தகரும்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன்-எ-று. (அ)

அன்னமோகினியோ வமிர்தமோதிருவே வமிர்தமோவமரருக்களித்த
வன்னமோகினியோயிரதியோபிரமன்மனத்தினுல்வகுத்தமேனகையோ
என்னமோகமதாய்தனதுநாட்டினிற்கொண்டேகுவனினைந்தனனதற்கு
முன்னமேகுரங்கு முகமதாயிருந்தான் மூழலாயினதேவர்முகமும்.

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனெனவன் அந்தத்தாசிப்பெண்ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் இவள் அன்னமோ கினியோ தேவாமிர்தமோ இலட்சுமியோ அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ இரதிதேவியோ பிரமதேவன்மனத்தினுல சிருஷ்டித்தமேனகையோ என்றுநினைந்து மோகத்தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைந்தான் அந்தநினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்குமுகத்தையுடையவனுயிருந்தான் அதைக்கண்டு எல்லாருமநகைத்தார்கள் எ-று. (ய)

மந்திரிக்கிழவராசனை விளவி மன்னவநினைத்தவாரதனுல்
வந்தவித்துயர்ந்தவிரந்திடமலைமேன மருந்தினைப்பணியெனவவனுந்
சிந்துரக்குலமெங்கணவாமபரியுஞ்செழுமணிசசிவிகையுந்தேருமசந்தனமணியுந் தனதினர்பலருந் தமனியக்கோயின்முன்விடுத்தான்,

(இ-ள்) மந்திரிமார்கள பிரதத்தராசனைப் பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணங் கேட்டறிந்து கொண்டு அரசனே நீ மையாகிய உமது நினைப்பினுல அடைந்த இத்துன்பம் நீங்கும்படி மலைமேல்மருந்தாகிய அருணசலேசுரரைவணங்கென்றுசொல்ல அந்தஇராஜனும்மலையையொத்தயானைகளுமவேகமாய்தாவுகின்றகுதிரைகளையும் நல்இரதங்களாலிழுக்கப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளையும் தேவர்களையும சந்தனக்குழம்பைப்பூசுகின்றஸ்தனங்களையுடையபெண்களையும் பொற்பிரகாசமபொருந்திய அந்தக்கோயிலுக்கு முன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான் எ-று. (யக)

பன்னருமக்கபூசனைபுரிந்தான்பரமனுமவற்கருள்புரிந்தான், கின்னரமொழியான் விருப்பினுலடைந்த கிலேசவானரமுகமொழித்தான், நன்னரமுகம்பெற்றிறையுநாடணைந்தானுதலாலான்பொருட்கவர, உன்னியபாவம்பதின்மடங்காம்பொன்னுதவினுறநவிருமென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குச்சொல்லுதறகரியஅருந்தமருமையான பூசைகள்செய்தான் அப்பொழுதுசுவாமியும் அந்தஇராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தார் வீணையினிசைபோலும் வார்த்தையையுடைய பெண்மேற்கொண்ட ஆசையினுலடைந்த துன்பம்பொருந்திய குரங்கு முகத்தையொழித்தான் நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அந்தஇராஜன தன்

னுடைய நாட்டிலேபோய்ச்சேர்ந்தான் ஆனபடியினாலே அருணாசலேவு சருடைய பொருளைத்திருடினைத்ததனாலுண்டாகிய பாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்குதிரவியங்கொடுத்ததால்நீங்குமென்றுசொன்னான் பிர்ம்மா.

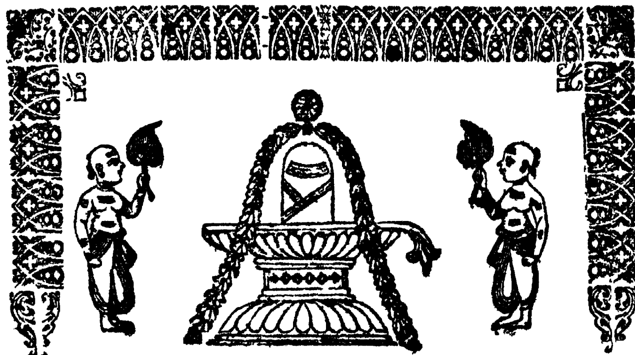
அருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம். (௰௨)

மாதவனேயருணகிரிவளமிதுதானெனத்திருவாய்மலர்ந்தானந்தப
போதனையங்கடிபணிந்துன்போதனையான்மகிழ்ந்தனமிப்புவியின்மீதே,
கோதமுடனறிந்துசெய்தபவந்தவிருங்கதையினையுங்கூறுகென்றான்,மூ
தறிவாயினனாலுமுகத்தினுமாயிரமுகமாய்மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருணாசலத்தினதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னார் அந்தப பிர்ம்மாவை அவ்விடத்திலசனகரிஷியானவர் வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினாலே ஆநந்தத்தையடைந்தேன் இந்தலோகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெய்தபாவமீக்கும்படியானகதையையும்அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் பேரறிவுகொண்ட பிரம்மாவானவர்தம்முடையவாய்நான்கும் ஆயிரம்வாயாகச்சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (௰௩)

பதினோராவதுபிரதத்தச்சருக்கம்முற்றிற்று

ஆகதிருவிருக்கம்-௯௱௮.

உ

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினால்வடிவினால் மனத்தினாலபலவுங்
தாக்கினாருணமா சயிலநேக்கினா

னீக்கிறதொன்பது நிகழ்த்தினான்மறை
தேசுகினான்சிலகதை செப்பலாயினன்.

(இ-ள்) வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும்மனத்தினாலும் தாவிஷேசங்க
ளைச்சொல்லியும் செய்துமநினைத்தும் பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவ
ண்ணாமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்கள பாவத்தை
நீக்குவார்கள என்றுசொல்லிநான்குவேதங்களையுந் தன்னிடத்தி லுடை
யபிரம்மாவானவர்சிலகதைகளைச்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று, (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி லிருநான்குவசுக்களுமவண் இருந்தாரமுன்
னே,தமபெரியதவத்தினையும் புகழினையும்வியந்துரைத்துநகைபயமீ நா
க்கிக், கும்பமுனிமுதலவர்களிடையிலுமை வியந்துரைத்த கொம்மைமசு
லே,அம்புவியிலிழைத்ததவமனைத்தினையுமவமாக்கிப்நறுமென்றேன்

(இ-ள்) எனனுடையபெரியசபையினிடத்தில அஷ்டவசுக்களுமமு
ன்னொருகாலத்திலவந்திருந்தார்கள் அபபொழுதுஅவாகள்தங்களுடை
யதபசின்பெருமையையும் அதனாலவந்தகீர்த்தியையும கொண்டாடிக்கு
ந்தோஷித்தாரகள அதைப்பார்த்துஅகஸ்தியா முதலானரிஷிகளபுததிய
லேஉங்களைநீஙகளே புகழநதுசொல்லிய கர்வத்தினாலெ உங்களுற்ற பூமி
யில்செய்ததவமெல்லாம்அவமாகச்செய்துவிட்டுமென்றுசொன்னேன். (உ)

உற்றபேருந்தவததினையுந்மதறத்தினலதகினையு முரைத்தபேரு
மற்றொருவர்தமையிகழ்ந்தவருந்துயரக்கடன்முழுகிய ரிவரென்றேனா,நீ
ற்றறிவாகியவசுக்களவர்களுகெகியிதுதீருமகாலஞ்,சொற்றருளுகெ
ணவுரைத்தா ரினருளாறதீருமுங்கடியாதாவெனன்றுறன்

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய தமமுடையதவததையும் செய்தசரு
மத்தையும் சொன்னவர்களும்மற்றொருவரை யிகழ்ந்து பேசினவர்களும்
துககசமுத்திரததில்முழுகி மறிபட்டுக்கிடப்பார்களென்றேன அறிவு
டைய அஷ்டவசுக்களும அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு நடுங்கி இந்தச்சா
பம் எந்தக்காலத்தில்தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்கள்பர
மசிவனதிருவையுஉங்களுக்கு என்றைக்குக்கிடைக்கின்றதோ அன்றைக்க
குதீருமென்றேன்-எ-று (ரு)

சொல்லுதலுமவசுக்களெலா மெனையகன்றுநெடிய கங்கைக்கரை
யிலேகி, எல்லையிலாநெடுங்காலமிறையைநினைத்தரியதவமியற்றுநாளை
வல்லிபங்கனொருநாளின்மழவிடைமேலடைந்து தவமவாமேதெய்வ
அல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெடுததருளுகென்றா.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும என்னுடை
யசபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினது தடாகமி

ற்போய அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அந்தச்சுவாமியானவர் ஒருநாள இளமையும்பரிசுபவாகனத்திலெழுந்தருளிவந்து நாம்உங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அருள்செயதார ஆந்தவசுக்கள இதழினையுடையதாமரைமலரிலிருக்கின்றபிர்ம்மாவாலவரகொடுத்தகொடியசாபமாகியகடலிலநின்றும் எஙகளைஎடுத்தருளவேண்டுமென்றார் எ-று. (௪)

கருணைமுகின் முகமலர்ந்தவசுக்களுட னுமதுபவங்கடக்கவேண்டில, தரணியிலேபொருநகரந்தலேசகரமென்றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே, அருணகிரியெனுமலையாயிருக்குமந்தப் பதியணுகி யசலஞ்சூழ்ந்த,வருணதிசைதொடஙகியெட்டுத திசைகளினுமிருந்துதவ மியற்றுமென்றார

(இ-ள்) கிருபாவருஷத்தைப்பொழிகிறமேகமாகிய பரமசிவனானவர் திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உஙகளுடையபாவததைநீஙகளகடக்கவேண்டினால்பூமியிலதலேசகரமென்று ஒருதிவ்வியஸ்தலமவிளஙகுகின்றது அந்தஸ்தலததில் அருணாசலமென்று ஒருமலையிருக்கும அநதஸதலத்தையடைந்து அநதமலையைச்சூழ்ந்த மேற்குத திக்குதொடஙகியெட்டுத திக்குகளிலுமிருநது தவஞ்செயயுஙகளென்றருளிச்செயதார்-எ-று. (௫)

அன்னவயலருணையிலசேரியதவமியற்றிடுமவ்வளவேயுங்கள்.முன்னரழற்கிரியுருவுட்டுபுகமாகவிளஙகியுடமூர்த்தியாகு, மன்னுமுங்களருமபவமுங்கவிருமெனவுஞாத்துவெள்ளிமலையிற்சோநதான், தனையுடைநதயர்கமெளலலாந்தனைப்போலவிருக்கவரந்தருதுவானே.

(இ-ள) அன்னபட்சிகள்தஙகிய வயல்சூழ்ந்தஅருணாசல ஸ்தலத்திற்குப்போய் நீஙகள அரியதவத்தைசெயயுங்கள அப்படிச்செய்த அளவிலே அகனிசொரூபமாய் விளஙகிய ஒப்பற்றஅந்தமலையானதுஉங்களுக்குமுன்பாக எடடுபுகமாயககாட்சிகொடுக்கும் அப்போது நிலைபெற்றஉங்களுடையபாவமும நீஙகுமென்றுதிருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திறகுயெழுந்தருளினார் தமமிடத்திலடைந்தவர்களெல்லாரையுந் தம்மைப்போல உருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்கிறபரமசிவன்-எ-று.

முந்தவசுரரையுமலர்புரத்தினையுமெரித்தபிரான்மொழிந்தவாறே
அந்தவசுவனைவருஞ்சென் லருணையிலேயரியதவமியற்றினார்க
ளிந்தவசுமதிதழைக்கவழற்கிரியெட்டுருவாகியிருந்ததங்கே
தந்தவசுநிலைபுசழ்ந்துகொடுஞ்சாபகிரிகளெலாந்தள்ளினார்கள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும் எயைத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே அந்த எட்டுவசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைசெய்தார்கள் இந்தப் பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கி யிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லி யதனால் வந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் எ-று. (௮)

பூதலஞ்சூழ்திசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்திதனைப்பூசித்தார்க
ளாதலிறும்பழயபடிதமதுபதவிகளையடைந்தருள்பெற்றாக
ளேதமறுமபடிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோதுஞ்
சீதாறும்பதமகிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்தெரிந்ததின்றே.

(இ-ள்) அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்கிலு மிருந்தவசுக்கள் அஷ்ட மூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமது பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும் பெற்றார்கள் குறைக்கீழ்ரும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டுமுகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக் கிரமத்துடனே அறியாமற்போனாற் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை-எ-று. (௯)

சண்முகனையளித்துவைத்துமுகத்தவனெண்வசுக்கள்செயுந்தவத்தினாலே எண்முகமா யிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிமையவர்வாழ் தெடுத்தாரென்று, தண்முகநான்குடையபிரான்சனகமுனிக்குரைத்தருளச்சயிலத்தாயே, பண்முகமாழினையமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையினையும்பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவனானவர் எட்டுவசுக்களுஞ் செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடிவணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழினது இசையொன்ற வார்த்தையையுடைய திலோத்தமை யென்பவள் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (௰)

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவமதிலாப்பெரும்பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவ மியற்றினாரதற்
காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பிரமர்சொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடையபரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள் அந்ததவக் குறைவேறுதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிக்கினத்தைச்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்-என்-று. (௩௦)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய
ரந்தரமங்கைய ராவகாட்டவர்
சுந்தரச்சுடர்புவித தோனகமார்வரை
மந்தர்முலைச்சிய ரழகுவாரியே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யட்சலோகத்துப்பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகுபொருந்திய கடல்சூழ்ந்தபூலோகத்திலுள்ளபெண்கள மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையுடைய வனையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகுளடுத்துகொண்டு.

வருத்தமில் திலோத் தமையென்னுமவஞ்சியை
யுருத்தனனவலியமன் மதிளையயோட்டினன்
மிருக்கதோவிஞ்சையிற் புவியின்வேட்டுவ
னக்கதுபவழிததுட லளிப்பதென்னவே.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்தியவிசேஷத்தினாலே புழுவினது உடலைகெடுத்து அதற்குவேறொருதேகத்தை கொடுப்பதுபோலத திலோத்தமையென்னும் பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அதளமேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வலலமையையிழந்தேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந்துரத்திவிட்டேன் ஏ-று. (௩௧)

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையறிந்துநான் றனக்குத்தாதையென்
றென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகையுறாள்
முன்பினிறொளிககநான் முகமுந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடையபாணத்தினாலே மயக்கத்தையடைந்து வாடுகின்றஎன்னுடைய இயல்லையறிந்துநான்தனக்குத்தகப்பனென்றுஎன் கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடிஒளிந்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினேன்-ஏ-று. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானாகச்சென்றாள் கலையதாய்த்தொடர்ந்தேன்பேட்டு
வன்னியாய்ப்பறந்தாளசேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேனமங்கை

பின்னையோர் கதியுங்காணான் பிறங்கலாமருணைநாதன்
றன்னையேதூரக்கண்டான் சரணமென்றுரைத்துசார்ந்தான்.

(இ-ள்) அப்படிநான்தேடி அவளைக்கண்பிடிக்கும்போது பிடிக்கிறத
ற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஓடினாள் நான் கலைமானாகத்தொடர்ந்தேன்
அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாயப்பறந்து
தொடர்ந்தேன் அந்தத்திலோத்தமையானவள் பிறபாமே என்கையிலகப்
படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலை
யுருவாகிய அருணாசலேசுரனைக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரேதஞ்ச
மென்றுசொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (௰௪)

மாயவன்விடையின்பாகர் விடிவிலாபுடையின்பாகர்
காயழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றுளையா
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினனே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகி
ன்றவரோ தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாகத்தில்வை
த்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ தகிக்கின்ற அக்கினிசொரூபமானவரோ திரு
வாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற
வேதத்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளு
கின்ற பரமசிவனது திருச்செவியிற்சொல்லும்படி குழந்தையினதிள
மையாகிய குதலைச் சொல்லைப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (௰௫)

முருகலர்குழலினுடன் முறையிடுமுறைக்கெவனையன்
திருவுருவனைத்துந்தூய செவிகளாயிருந்தபோது
விறைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகினானும்
சுருதியுஞமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலையணிந்த கூந்தலை யுடைய
திலோர்த்தமையினது முறையிடுதலுக்கு எங்கவாமியினது அழகிய உ
ருவமெல்லாம் செவிகளாலருந்தன அதனால் சிகரத்தில் மலையைக்கீறி
அதில்நின்றும் தாம் வேடரூபமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவு
ம் தோன்றினார் பார்வதியை யிடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொண்டபரமசி
வன்-எ-று. (௰௬)

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலாண்மேல் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்த்தே
னுடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதே.

(இ-ள்) வளைபல பணிக்கை கையையுடைய பார்வதியைத் திருப்பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன் வேடனாகி வில்லைக்கையிலேந்திக் கொண்டு தோன்றியபோது முன்னே கூனாங்கெய்த சுவாமியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்று பயந்து வினவுகின்ற இந்தப் பிள்ளையுடைய திலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய மையலையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந் தீர்த்து அந்தச் சுவாமியை வணங்கினேன் வேடனைப்பட்சிகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ-எ-று. (௧௨)

வெறமெனுமுலையாடன்னை விதித்தநீவிரும்புந்தீமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென்
றற்புதன்மொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குருவாகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப்பு ணைக்க நீயே விரும்புகலாலுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிகாலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருளுருவமாகியும் ஞானமாகியும் உள்ள இந்தமலையைத் தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத் தீர்த்துவிட்டோம் உன்னிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்-எ-று. (௧௩)

கலிவிருத்தம்

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடருனுந்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையறநனி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளரென்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்த பாவமானது அவன் அழகுபொருந்திய அருணாசலத்தை யடைந்தால் தீரும் அது நிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்த வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமாவானவர்சனகரிஷிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார்-எ-று (௧௪)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்த்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமுன் னுளிறையினாலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதயில்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிறகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்

தங்கொண்டிருக்க மேன்மைபொருந்திய சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள்-எ-று. (உ௰)

அத்தனடியார்கட மாணவமறுக்குந்
சுத்தனெருபமொருசோதிவடிவானோ
னெத்தலமுமெத்திசையுமெங்குமெவனியரு
னுயத்தபொறிதமிலுலா வாயவுலகெல்லாம

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சுத்தராயுமிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒருசோதிரூபத்தையடைந்தார் எந்தஸ்தலங்களிலும் எததிக்குகளிலும்மற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகாயமேதமக்குருவமாகிய அந்த சுவாமியானவர் அப்போதுசிந்திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டானதுகள்-எ-று, (உக)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழிமிசையிற்றுயிலுமச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்பவுமலமயன்
பாழியிலுநின்றதி பயத்துடனெழுநதான்.

(இ-ள) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்பவும அந்த விஷ்ணுவானவர் சர்ப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார-எ-று. ()

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைதொடரல் விளைந்தனனெனத்துன்
றையுணர்வுமலுகியென தையனைநினைகதான

(இ-ள்) உலகத்தையுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமாவைச் சிருஷ்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெயத தன்மையினாலே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதிததுக கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுங்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியைநினைத்தார்-எ-று. (உ௩)

அன்பாகருதிற்கனேமை யாகியெதிராவநதே
துன்பையகல்விக்குமது தூயதொழிலானுன்
வனபடிகவெற்புமிசை மன்னுசுடாபோலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்

(இ-ள) அடியார்கள நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பத்தைநீக்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமாகியதொழிலாகக் கொண்ட பரமசிவனானவர் வெண்மையாகிய ஸ்படிகமலையினமே

ல் விளங்குகின்ற சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிறத்தோடெழுந்தருளிவந்தார்-எ-று. (௨௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொருத்தருணீயென்றா
னெருக்கணிகுவானிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்

(இ-ள்) அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்ணுவானவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு ஆருக்கிய முதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்கு நித்திரையினால் வந்த வினையைநீக்கியருள் செய்யவேண்டுமென்றார் எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௨௫)

வாசிமகமேமுதல் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுதலெண்ணித்
தேசுமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன் தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக நினைந்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகாது ஆனபடியினாலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்காநின்ற அருணாசலத்திற்குப்போய பூசைசெய்தால் உனைவிட்டுவினையானது போகுமென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (௨௬)

நாறுபொழிலண்ணகரு நாளும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதல்
நீறுபுனையோகியாக ணீவிரபலதொண்ணூற்
றாறுபிரமாவுமி லருச்சனைபுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கும் எனக்கும வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமென்று அதனுடையபெருமையை வேதங்கள்கூட அறியாதுகள் விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கின்ற யோகியாகளும விஷ்ணுக்களாகிய நீங்களபலரும் தொண்ணூற்றாறுபிரமாக்களும அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள்-எ-று. (௨௭)

முற்றிழையுரோகிணி முலைகிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல்கன் றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பழியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனானவன் நன்றாகவேலை தீர்ந்த ஆபரணங்களுடைய ரோகிணியினது ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தைவிரும்பி மற்றையிருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட்டான் அதைமுன்சொன்ன இருபத்தேழு பெண்களுக்குந் தகப்பனாகிய தக்கன்கே

ள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளில் மீறும்விருப்பம் வைக்காது ஒருத்தியின் மேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்றிப்போகக்கடவதென்று சபித்தான் இந்தச்சாபத்தை யடைந்த சந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில் வந்து அந்தத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௨௮)

வினைப்பளவின்முத்திதரு நினைகரமூற்றே
மாக்குறைதவிர்த்திடுகெ யென்றிறைமகிழ்ந்தா
னனறகிரியைநாடியரி யுத்திசையினன்னலிச்
சுனைக்கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசலமெனகிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய் மாக்குறையைநீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமிமகிழ்ந்தார் விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளக்குந் தெற்குத்திசையையடைந்து சுனையிலிருக்கிற தாமரைபுஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அந்தஸ்தலத்தைக்கண்டார்-எ-று. (௨௯)

அசர்வடிவானமலை கண்டிறைஞ்சித்
தேசுமிகுநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை மடிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானான்

(இ-ள்) மலையுருவாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்ச் சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதக்ஷணமவந்து பூசைசெய்து கொண்டவரைத் தம்முடைய வினைநீங்கிவிஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தரானார்,

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துத்
தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிர்மாவானவர் சனகரிஷிகளுக்குச்சொல்லிப் பார்வதியானவளை ஒருபுறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுரர் புழுகுபூனையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௩௰)

பன்னிரண்டாவதுபாவந்தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௰.

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

(*)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவுபலவேறாபுனைபுளகனெனு மோரசுரனொருபொழுதுநாவிவடி வா, யருணைகிரிமீதுலவியரிபுழுகேசிதறியதிகபலமாயவனிலோரா, யெ

றுவவினையையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழியவினைபுரிகையாலவனொ லகம், கருணைமலைபோலிமய மலையமலைபாகருறைகயிலையினிலேவிமொ ழிவார.

(இ-ள்) நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களை யெடுத்துக்கொள்ள வல்லவனாகிய புளகனென்னும் ஓரசுரன் இருந்தான் புழுகுபூனை உருவத்தை அடைந்து வெவ்வியதிறத்தையுடைய அந்தமலையின் மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுகைச்சிந்தியபடியால் அதனாலே அதிகபலத்தைப்பெற்றுப பூமியிலுள்ளவர்கள் யாவர்களும் தேவர்கள் முனிவர்க ளெல்லாரும துன்பப்படவும் தீங்கிழைக்கச்செய்வதினாலே அவர்களெ ல்லாம இமயபர்வதராசனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியையொருபாகத் திலவைத்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கி ன்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச்சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௧)

புளகனெனுமோரசுரன் மிருகவடிவாகியகை புரியவுல கேழுழறை யெய், வினையறுமா யினாக ளனவுரை செய்தாரவர்கள் விடலைவி சோடுபுகல்வா, ளவிலமணமாவபுழுகருணைகிரிமீதுதவியதிகபலமா யமருவின, னெளிதிலழியானவனு மினியகதியேறவுமையிடாலையிலே நவிலுவோம.

(இ-ள்) புளகனெனும ஒருஅசுரனானவன் புழுகுபூனை வடிவங்கொ ண்டு ஏழுலகங்களிலும் முறையேபுகுந்து சிலராசிகளையும்வதைசெய்ய அதனாலே யெல்லாரும துன்பத்தை யடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள சொலலிக்கொள்ளப் பரமசிவனானவா அவர்களோடுதிருவாயமலர்ந்தரு ளுவார மணமவீசுகின்ற அந்தவிலலாதபுழுகை நமதுருவமாகிய அருண சலத்தினிசிதறியதனாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப் பட்டவன் எளிதில அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனை மோக்ஷ த்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தில் நின்றும் கரையேற்று வோம-எ-று. (௨)

போவுமெனவேசுரருளொடுபுளகாதியனைவேதமுதல்கூறியவுறை தாவியைமைவாகியபகுளவிவிடுவாயெனவுராவிவடிவாண்மொழிகுவான் பாவையையொருபாகருணலயபுராதனபராபரவிலோசனகுளா [தே வவலெளியோன்மொழியுமாறுதர வெனவிரைறவ னிரடியின்மீதுதொழு

(இ-ள்) நீங்கள் உங்களிடத்திறகுப் போய்ச்சேருங்களென்றுவிடை கொடுத்தருளியிருக்கதிருவையோடுபுளகனென்னும்அந்த அசுரனைவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனேபுழுகு பூனை வடிவத்தைக் கொண்ட உன்பிராணனை விடுவென்றுசொல்லிய அளவில்அந்த அசுரன் சொல்லுவான்பார்வதியையொருபாகத்திற்கொண்டருளியவரேகிருபை கரு இடமாயிருக்கின்றவரேபழமையானவரேபராபரமாகியவரேநெற்றி கண்ணையுடையவரேஉமக்குஏவல்செயதற்குரியஎளியேன்கேட்டுக்கொ ளளுகிறவரத்தைக்கொடுத்தருளுமென்றசுவாமியினுடையஇரண்டு தி ருவடிகளுக்கும வந்தனஞ்செயதுசொல்லுவான்-எ-று. (௩)

எனதுகிளையாமிருக புனைதுதிருமேனிபுகவினியபுழுகாதியொருபே ரனைகவிவளவேயபரவி புவிாவிடலுநாவிக்கி புகுதவியாறயோ னருளி

ஞன், மனமுருகியேமுனிவ ரிமையவர்கண்மானிடர்கண் மகிழ்முடியின் மேலணியவே, அனவரதமாண்மதபூமிமசலமுமாலயமருவியெனவே பெருகுமே.

(இ-ள்) ஈசனேத்தஉருவமாகிப் புழுகுபூனையினது மரபினுல்உண்டாகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி ஏறக் கொள்ளவும் அதனுல் புழுகணிபிறைவனென்று ஒருநாமக்கை சீர்கரித்துக்கொளளுவும் அருளசெய்யவேண்டுமென்றுவணங்கி உயிர் விட்டவுடனே அந்த அசுரன்கதிசேரும்படி சுவாமிஅனுக்கிரகஞ்செய்தார அப்படி அங்ஙனே யிரட்சித்ததுகண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும மலவருத்தத்தையடைந்து சந்திரனேத்தரித்த சுவாமியினது சிரசில் புழுகுசாப்புச்சாத்த எப்போதும் அக்கபுழுகுகாந்து பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமானது அருவியையுடையதாகப்பெருகியோடுமே-எ-று. ()

புழுகுபனிநீர்களப மனுவளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலுதவி னோ, விழிகுளிராடியாரினிணையடிகளேபரவி வினைவினைகளவீடுபெறுவா, ருழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமெனவுவகையுடனேயுரை செய்தான், மொழியுமலராலயனே மூனிவருடனேசனக முனிபுகழுவி னேடுதொழுதான்.

(இ-ள்) புழுகும், பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில அனுவளவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புகொள்ளும்படி செயதவர்களும், கணைகள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினதுதிருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக்கேட்டவர்களுமமோட்சத்தையடைவார்கள் மானைக்கரத்தில வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்ய சரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அநந்தபிரமாவானவர்சொன்னார், அப்படிச்சொல்லியபிரமாவைச்சனகரிஷியானவர் முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினார்-எ-று. (௫)

கலிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழி யருணைவாழியருணையான்
கஞ்சமுறுசரணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுபெற்றவானம்வாழி வையமவாழிவையமேற
றஞ்சமுற்றநீறும்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற பஞ்சாக்ஷரமானது வாழ்கவாழ்க, அருணாஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசுரருடைய தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகள்வாழ்க, அந்தசுவாமியினுடைய கிருபையானதுவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயமானதுவாழ்க-எ-று. (௬)

ஞானம்வாழிநன்மைவாழி நாடுராஜநீதிசேர்
தானம்வாழிதர்மம்வாழி சரதவேதமாகமங்
கானம்வாழிகலைவாழி கற்றறிந்தகேள்வியர்
பானபேர்களவாழியீச னடியார்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானது வாழ்க, நாடும் இராசனும் அவனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமமும்வாழ்க, உண்மையாகியவேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரிடத்தும் அன்புஉண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவனது அடியார்கள்வாழ்க வாக-எ-று. (எ)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோரெழுதினோரெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்சூழ்ந்தவிந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சௌக்கியந்தழையவாழ்ந்து
திக்கருணேசரன்பாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே.

(இ-ள்) அந்தஅருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும் கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும காத்துத் தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போகசௌக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசுரர்கிருபையினாலேசிவபதம்அடைவார்கள-எ-று.()

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபசசருக்கம்—முற்றிற்று.

———o———

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்

முற்றிற்று.

———(*)———

பாயிரம்உள்பட ௧௩ சருக்கம் பதினான்குக்கும்
கூடிய திருவிருத்தம—௬௭௭.

திருச்சிற்றம்பலம்.